

گلیات ربانی رح

چشم پوش

منظوم کلام

شیخ المشائخ

جامع شریعت و طریقت

قطب الاقطاب ولی کامل

حضرت مولانا غلام ربانی رح

نقشبندی مجددی سید پوری

جامع صاحبزادہ ابو ذر غفاری نقشبندی مجددی

ادارہ بلاغ الناس

(جملہ حقوق محفوظ)

- نام کتاب : کلیات ربانی (پشتو)
مصنف : مولانا غلام ربانی نقشبندی مجددی
جامع و مرتب : صاحبزادہ ابوذر غفاری
کمپوزنگ : شاہ زمان، درہ آدم خیل، کوہاٹ
کاپی پیسٹنگ : شان محمد، 14/D مکہ کالونی، گلبرگ iii، لاہور
ناشر : اقبال پبلشنگ کمپنی، اکرم آباد، مدینہ کالونی،
والٹن، لاہور
مطبع : میٹروپرنٹرز، لاہور
اشاعت اول : گیارہ سو (1100) اکتوبر 2000ء
الیکٹرانک اشاعت : ادارہ بلاغ الناس
الیکٹرانک ترتیب : سید محمد انور شاہ (طالب دُعا)

Mobile no, 0344-5559888

0342-5559888

Email: Shahpk82@yahoo.com

***** انتساب *****

بسم الله الرحمن الرحيم

زه دا حقير کوشش د سلسله نقشبندی ټول مشايخ او د
حضرت خواجه خواجگان خواجه شمس الدين نقشبندی
مجددی سيد پوری او د هغه ټول متعلقين آل اولاد خلفاء
مریدان او خاص کر د حضرت باباجی صاحب مولانا
غلام ربانی صاحب او د هغه ټول متعلقين آل اولاد
خلفاء مریدانو په نوم کوؤم -

الله تعالی د دغو نیکو هستو په طفیل ځمونک د ټولو
لوستونکو اوریدونکو او عمل کونکو مغفرت وکړی -

وسلام
ابوزرغفار

صاحبزاده ابوذر غفاری

حال مقیم ربانی منزل E526/13

اکرم آباد مدینه کالونی والهن لاهور

عکس تحریر

لَنْ لَنْ نَحْيَ

برابر کتلی نشم ستار خسارتہ خوٹ دہ زہ غوخی نوے شے انکار تہ

پہ تش نوم ری گڈا رکوئی نشم بیے حجابہ ہو سیکمہ دیدار تہ

بُفَشَہ کہ دہ ہمت قامت بلند کری رسید شے خود سرو او چنار تہ

خراطین کہ دہ زمین عشق بازی کر لاسے نہ رسیہ دہ زلفو لوہ تار تہ

چہ درونئی تصور اسباب و عشوہ حاجت نہ لرے دہ حسن و بازار تہ

چہ پہ دم فی بیمار ان دہ غم رغبتی حاجت نو دہ ہغو شربت انار تہ

نہ خوہ کیکی بہ حلوا خولہ دہ صفرا دہ ویہال ستمو نیاور کر دہ بیمار تہ

دہ غلام ستر کمی لہ نملہ نہ وچیک

لہ کوم وقتے چہ کتلی دی روٹ بار تہ

آلای د قدرت صاف شفاف او اوچتو اوچتو غرونو په مینځ
 کښ یوه وسیع خائسته زرخیزه وادی ده - څلور واړه
 طرفته ئې دنگ شنه غرونه چاپیره دی - قدرت د فطرت
 ټول حسن ورله ورکړې دے د آلای یو غاړه چه د گهرنگ
 په نوم یادیکي د علاقې په ټولو کښ اوچتو غریبانده واقع
 دے - سرخیلی قوم چه خپل یو اوچتو شان او منفرد
 تاریخی حیثیت لري پکښ آباد دے د سرخیلو ملاخیل لږ
 کښ د قلم شاه بابا د ځوی محمد عادل په کور کښ د نن
 نه څه کم یوسل او شل 120 کاله مخکښ یوماشوم پیدا
 شو-مور پلار د ماشوم په پیدائش پیره خوشحالی وکړه
 او نوم ئې ورله نوبت جان کیخود-نوبت د ساز هغه دل
 عزیز او دل آویز حصه ده چه کله محفل کښ غځیکي نو
 محفل ورسره ټول مسحور شي - نوبت جان د ورکوټوالی
 نه خاموش طبع سنجیده محنتی پرهیزگار وو- قدرت ورله
 ظاهری شکل صورت داسې خکله ورکړې وو چه ثانی ئې
 نه وو- قدرت دغه قانون دے چه په دنیا کښ د کومه
 هستی له د مخلوق رهنمائی توصیف کړی نو د هغه
 ظاهری سهارے ختم کړی او ددے په وجه په دغه هستی
 کښ د ورکوټوالی نه خوداعتمادی- توکل- یقین صبراؤ
 تقوی غوندے صلاحیتونه پیدا شي - نوبت جان لا ماشوم وو
 چه مور پلار ئې د دنیا نه رخصت شو-دا یوه پیره پس

مانده اؤغريبه علاقه ده اؤ گذر اوقات د خلقو په زميندارئ
 اؤ په كاركسب دے - لوئے رونه چہ به ئے كور كښ نه وو
 نو ورنندارو به نوبت جان اؤ د هغه ورکوټي رور وزير ته به
 ئے تكليف اؤ درد رسولو - دهغو له دغه سلوك دسببه
 نوبت جان اؤ وزير دكور نه وتختيدل اؤ لرے يو جماعت
 كښ دير ه شول - په دغه زمانه كښ د كلي د جماعت
 حيثيت دمدرسه اؤ تربيت گاه وو- كوم عالم خخه به چہ د
 كوم فن كتاب موجود وو هغه به په هغه فن ماهروو -
 قدرت نوبت جان ته له اوله ورخ نه چہ كوم استاذ كړو
 هغه مولانا جمدر خان صاحب وو چہ د مروجہ علومونه
 علاوه په فارسئ كښ پير ماهر وو اؤ طبيعت ئے
 شعروشاعري- ادب - اؤ تصوف طرفته مائله وو- په اوله
 ورخ چہ استاذ صاحب د شاگرد نوم معلوم كړه نو قدرت
 ئے دا خبره په زړه كښ واچوله اؤ دا ئے افرمايئل چہ دنن
 نه حُما نوم غلام جيلاني اؤ ستانوم غلام رباني دے - دا د
 استاذ تربيت شفقت اؤ محبت وو چہ شاگرد ئے د حصول
 علم د پاره حوصله افزائ اؤ پاږ بيا مونده باباجي غلام
 رباني صاحب د اباسين د پټي سره سره واقعہ كلي مثلا
 كنډ - دوړ مير ه - تهاكوټ شگئ اؤ نورو علاقو كښ چہ
 كوم علماء فضلا موجود وو د هغو ټولو نه ئے علم اؤ
 تربيت حاصل كړه - خاص كر د دوړميرے يو لوي صاحب
 نسبت شخصيت چہ نوم ئے كوكا دادا وو اؤ د علم تجويد

ترتیل و ترسیل امام منلے شوے وو د هغه سره ئے پیر عمر
تیر کړے وو- په دغه دوران کښ ئے کشرے رور وزیر په یوه
حادثه کښ وفات شو- د وزیر د وفات کیدو نه پس د باباجی
غلام ربانی ذهن او فکر د دنیا نه متنفر شو - باباجی د
خوارلسو یا پنځلسو کالو ځوان وو چه د راولپنډی سره
نژدے د گولپه شریف سره په خوا کښ قصبه قطبال نوم یو
کلی کښ د علم صرف و نحو او د قانون یو لوی مشهور
عالم وو د هغه په خدمت کښ حاضر شو- دے د گولپه
سره یو کلی کښ پاته کیدو او د سبق د پاره به روزانه د
گولپه شریف په لارے قطبال ته تلے راتلے - یو ورځ د گولپه
شریف یو پیر صاحب ورته اووے چه عرس شروع کیدو والا
دے ته درے ورځے ما څخه حصار شه او دا نقش ما د پاره
لیکه چه څه ئے خلقو ته ورکوؤم - اول دوه ورځے په خیریت
سره تیرے شولے خو په درئمه ورځ چه عرس ختم شو نو
باباجی غلام ربانی صاحب د شپے په خوب کښ گوری چه د
قطبال په ناله کښ په یو گټه ولاړدے او د آسمان د طرف نه
یو تندر په دغه گټه راپریوته - ده بلے گټه ته ټوپ کړو خو په
یو بسرکی په څه څپے باندے ولگیدو- د درد او تکلیف نه چه
راویځ شو نو د عرق النساء په رنځ کښ مبتلا وو- د پیر
صاحب مخه ته چه لاړو نو دا خبره ئے وکړه ” چه ځما
مقصد علم حاصلول وو که چرے ما علم حاصل نه کړو نو
صبا د قیامت په ورځ ” د دغه الفاظو په اوریدو سره دغه

بزرگ راپاسيده او ورتہ ئے اووے چہ شکایت بہ کوے - باباجی
 غلام ربانی ئے خپلے سینے سرہ ونیسل او ورتہ اووئل چہ
 اوس خہ - هرکله چہ دے هغه مقام تہ ورسیدل چہ خوب کنیں
 ئے لیدلے وو نو پہ ظاهری سترگو خہ گوری چہ د هر طرف
 نہ د علم صرف و نحو او نورو علومو نو عبارتونه د هر
 کانپری بوئی راپورتہ کیگی او د ده نہ راتاویگی - د عرق النساء
 علاج د پاره پہ دغه زمانہ کنیں کوهات کنیں یو خان صاحب
 مشهور وو - باباجی غلام ربانی صاحب هم خان صاحب
 خخہ لاړو خو د ملاقات سرہ ئے مطمئن نہ شو - د مابنام
 وخت وو چہ د قصابانو پہ محله کنیں یو وړوکی جماعت تہ
 وردنہ شو - خہ گوری چہ د جماعت یوے ستنے سرہ ډول
 رازوړنددے - دے ډیر حیران شو او زړه کنیں ئے وویئل چہ
 حما پہ خہ شپہ به تیره کړم - د ماسخوتن مونخ نہ ورسټو
 یو سپین گیرے راغے او ده تہ ئے اووے چہ طالبه په کوم
 غرض راغلے ئے ؟ ده اوویئل چہ بیعت کیدو د پاره - سپن
 گیري ورتہ اوویئل چہ تہ استخاره وکړه او خہ به هم استخاره
 وکړم سحر به ملاقات کوو - سحر سپین گیري
 باباجی صاحب تہ اوویئل چہ طالبه د بیعت دپاره هیچا خخہ
 مه گرزہ - ما تہ په خوب کنیں ولیدے چہ په اس سور ئے او د
 نقشبندو جهنډا دے په لاس کنیں ده او خه خپه دے د دغه
 حائے نہ نشته - د بیماری په سبب دده د علم طب سره هم
 شوق پیدا شو او دیني او مروجہ علمونو سره سره ئے طب

کښن هم دومره نوم پيدا کړو چه د وطن د راتلو نه مخکښ
 شهرت د آلاي گوت گوت کښن خور شوه وو- هر کله چه
 د آلاي ته راغلو نو د پوکل مشر خان سردار محمود شاه
 خان په کور کښن اولاد نه وو - د باباجي غلام رباني صاحب
 په علاج کولو سره الله پاک خان موصوف ته اولاد
 ورکړو- خان ورله په خپل جاگير کښن يوه لويه زمکه چه په چر
 باندې مشهوره ده وراوبخله - په دغه دروان خواجه
 خواجهگان حضرت خواجه شمس الدين نقشبندی مجددی د
 کشمير نه د آلاي په دوره راغلي وو - باباجي غلام رباني
 صاحب ترينه هم بيعت وکړو - په دوئم ملاقات کښن خواجه
 صاحب ورله خلافت ورکړو او خپل نورو مريدانو او خلفاء
 ته ئې اوويئل چه د گړنگو مولانا صاحب سره د الله د مخلوق
 پير زيات تعلق ده - د خواجه صاحب دا فرمان چه

گفته ئې او گفته ئې الله بود

گر چه از حلقوم عبدالله بود

نن د دنيا داسې علاقه او ملک نشته چه د باباجي غلام رباني
 صاحب د تعلق خلق پکښن نوي - لکه مولانا روم چه د شمس
 تبريزي ژبه وه هم دغه رنگ باباجي غلام رباني صاحب د
 خواجه شمس الدين صاحب ترجمان ده- د مرشد سره ئې
 تعلق او مينه د عشق نه مخکښ د ديوانگي حد ته رسيدلې ده -
 د خلافت نه روستو لکه مشک کستوري غونډې خوشبو ئې
 په ټولو علاقه خوره شوه - دنن دهار د خلقو په پير اسرار

باندے بابا جی مولانا غلام ربانی صاحب د آلائی نہ ککرشنگ
 کلی تہ هجرت وکړو- په دے وخت د مولانا صاحب زهد -
 تقوی - بزرگئی او توحیدی کلام شهرت نمر په نیم آسمان وو
 چه ضیاء پاشی ئے د پاکستان نه باهر نور ملکونه هم منور
 کړه - د لاهور د تعلق والاؤ په پیر مجبوره کولو دریم هجرت
 ئے لاهور ته وکړو خو د مرضونو او د عمر د تقاضے په وجه
 به ئے طبیعت اکثر خراب وو - د بندش بول په وجه صاحب
 بستر شو - د لاهور د گرمی او حبس د لاسه د باباجی کشر
 حویئ حمید الله عرف کاکا صاحب په راولپنډی کښ د کهنه
 پل په خوا کښ خان د پاره مکان واغسته او باباجی صاحب
 ئے هم د لاهور نه راولپنډی ته منتقل کړو - قیام پندئ په
 دروان کښ ئے صحت ورځ ترورځ زیات خرابیده په کال
 1996 کښ بابا جی حضرت مولانا غلام ربانی صاحب دخپل
 مشر حویئ صاحبزاده ابوذرغفاری صاحب د جان نشینی
 اعلان وکړو - دسمبر 1996 کښ په باباجی مرض سختہ حملہ
 وکړه - او د یو طویل علالت نه روستو په څلورم می 1997
 بروزاتوار د آسمانی ولایت دا نمر خپل خالق حقیقی سره
 ملاؤ شو - آخری آرام گاه ئے کانيفه نزد ککرشنگ ضلع و
 تحصیل بټگرام کښ واقع دے-باباجی غلام ربانی صاحب
 د تصوف-شریعت-طریقت یو بحر بیکران وو- د فصاحت
 ویلاغت او د عشق حقیقی یو سمندر وو-چه مخلوق خداوندی
 ترینه فیض اغستے دے- په ټولے دنیا کښ کم از کم یوسل

اؤپنخوس خليفه گان ئے موجوددی - د باباجی صاحب پہ
ژوندکشی دده کلام چھاپ شوع وو اؤ مقبول خاص و عام
منلے شوع دے - پہ اردو ژبه کبی اسم ذات اقدس -
رموز تصوف - عرفان ربانی - شرح قصیده امالی - پہ فارسی
کبی افکار بلاغت - انفاس معرفت - حقایق الحسنی شرح
اسماء الحسنی - اربعین جامی - صبغت الله - تمنائے حج -
اؤ پہ پستو ژبه کبی انوار توحید - دمونخ ترجمہ چھاپ شوی
وو- د ده د وفات نه روستو مکتوبات غلام اؤ حمونبره دا حقیر
کوشش کلیات ربانی پہ پستو ژبه کبی ستاسو پہ لاس کبی
دے- د رحمان بابا نه روستو تصوف - شریعت - طریقت یو
دریاب پہ کوزه کبی بند دے - حہ پہ دے کاوش کبی د جناب
نذیر احمد صاحب داریکتر اولدایج بینیفٹ - محمد سلیم بھتی
صاحب - صوفی مقبول احمد نقشبندی صاحب میان محمد
سلمان نقشبندی چه دباجی صاحب خلفاء دی اؤ د نورو
ٲولو دوستانو ٲیر مشکوریم چه د کتاب پہ طباعت کبی ئے
هر قسم تعاون کرے دے اؤ در رسول الله صلی الله علیه وسلم
د حدیث پہ مقصد ” کل مسلم اخوة ” د اردو دان طبقه له
طرفه نه خپل پستودان روٲروته داتحفه پیش کرے ده الله
تعالی د پہ مصنف اؤ د مصنف پہ آل اولاد - ناشر طبع اؤ
خاص کرد دے کتاب پہ تیاری کبی دکمپوزر جناب شاه زمان
خان صاحب دره آدم خیل باندے خپل رحمتونه نازل کړی-
چه دشاه زمان صاحب کمپوزنگ اؤ محنت له برکته د

باباجی کلام یو حائے شواؤ طبع شو۔ د شکر یرے مستحق جناب شیر علی خان صاحب مولانا اکبر زمان صاحب او محمد طیب غوری صاحب او ملک محمد قاسم سعید ملک هم دی۔ د الله تعالیٰ نہ دادعا کوں چہ الله پاک دمصنف دھغہ پہ آل اولاد۔ قدر دانو مریدانو۔ د کتاب کمپوزر۔ ناشر طابع۔ ٲولو باندے خیل رحمتونہ نازل کړی او د باباجی صاحب او د هغه کلام حُمونگ لہ پارہ ذریعہ نجات وگرخوی نوٲٲ۔ د باباجی صاحب سوانح عمری ”شہباز لا مکانی“ اردو ژبہ کتب زیر طبع دے۔

د دعا گانو محتاج

صاحبزادہ ابوذر غفاری

پتہ شمیر	د مضمون مطلع	من
1	د ثنا حمد لائق دے خدائِ حُما	35
2	یہ حسابہ مہربان خدائِ حُما	36
3	خوک بہ یوسی تر آشنا جواب حُما	37
4	طلب نگار کہ د نگار ئے بیدار اوسہ	38
5	دلہ زہرہ دے پہ ناسوت کہیں اندرون	38
6	لکہ حیران لہ حیرانے نہ سرگردان شمع	42
7	شین لوگے م لہ ضمیرہ نہ برپا شہ	43
8	اے کبک ناسوتی مدام	43
9	کہ پہ لاس کہیں شہ لہ خیالہ باہو خپل	45
10	لہ فکرہ ذکرہ بہتر کار نہ وینم	45
11	ستا لہ باطن نہ د باطن نظر جدا نہ دے	46
12	حہ پہ حضرت کہیں د قدرت انکسارت لرمہ	47
13	شی لہ ہرکارہ بہ بیکار اندام د کار حُما	48
14	پہ جوفہ کہیں دے یقین نافہ پہ زہ کہیں	48
15	لہ احدیت نہ د وحدت پہ سفر تلے راغے	49
16	کلہ خود کلہ یہ خود	50
17	دا لہ چوبہ امادہ رباب د چا دے	51
18	چہ پہ بند د قال شہ بند	52
19	ترانہ م د توحید راغلہ پہ گوش	54

- 55 20 شکریہ د روئے بارے دے سر حُما
- 56 21 ستا دیدن بار دیگر حُما درد جگر
- 56 22 خدائے پیدا کرہ عاشقی لویہ کیمیا
- 57 23 چہ اقلیم . عاشقی د عاشق رام شی
- 58 24 کہ روئے بار دے خور وئے بار دمحببت دے
- 59 25 پہ جمالت سرہ چہ وگورے مزدور بہ شمع
- 60 26 زہر گے قرار ناقرار شہ دوبار حُما
- 60 27 کہ پہ تدبیر سرہ بدل شولے تقدیر د چا
- 61 28 دا راغلے ناراغلے دوبار راغے
- 61 29 کہ حیات دے خو حیات دے ستا حیات
- 62 30 چہ ئے زہر وی پہ جمال پورے تہلے
- 63 31 شگوفہ گل لہ گلبن چرے جدا نشی
- 63 32 ستا لہ سودا چہ خالی شوے دے ضمیر حُما
- 64 33 دلبرہ مخ لہ مانہ مہ پتوہ نن مازیگر
- 65 34 پہ سویدا کبیں ستا سودا بلہ سودا نہ لرم
- 65 35 برابر کتلے نشم ستا رخسار تہ
- 66 36 بے لہ غمہ بل ہنر ما حُخہ نشی
- 67 37 ستا دیدار دے اختر حُہ بہ کرم اختر سرہ
- 68 38 تاب حُما د زہر پہ تاؤ د غم سرہ بیتاب نشی
- 69 39 صبا چہ نور دین شی پہ جلوہ شاہ نگار لہ حُم
- 74 40 بل د حُما ستا تر میانہ دلربا حائل نہ شی

- 41 ۛہ یارباندے شیدا یم یارۛما دے مستغنی 75
- 42 خدایا راولے موسم د نو بهار 75
- 43 غم د یار د وی لہ ما سرہ ہمدم 76
- 44 غم پہ ہفہ چا وی چہ ہجران غوندے سفر لری 78
- 45 برابر کتلے نہ شم مخ د یار تہ 79
- 46 اندرون م د توحید نعرہ جوشیگی 80
- 47 پہ تازگی سرہ تازہ راۛہ 80
- 48 اور د عشق دے چہ زیاتیگی پہ سکارو سرہ 82
- 49 پرے پیکر لخت جگر پہ مخ نقاب لری 83
- 50 اے پہ خوب اودہ بختہ راپاسہ نقصانیگمہ 85
- 51 پہ گل مخ د بوراگان صبا بنریگی 87
- 52 اللہ اللہ سرو دالان دلم 88
- 53 د ما ورا هوا داری کبن فنائی د وی 90
- 54 هر یو کلام د خپل کلام ۛما کلام لرہ 92
- 55 یا خو برق دے چہ ۛلیگی پہ آسمان کبن 94
- 56 غم د ستا هر دم ۛما ہمدم وی چرتہ نور نشی 94
- 57 آخر بہ پاتے شی لہ ما نہ ۛما ۛمائی 95
- 58 ہمیشہ د ستا قضا ۛما رضا وی 96
- 59 لہ سر سرتورہ راۛہ نن لہ دروازے مینا 97
- 60 پہ تا نہ یم پہ چا یمہ 98
- 61 زپہ ناقرار پہ قراری ۛما قرار نشی 100

- 62 ستا په سودا پسے ناروغه يمہ 101
- 63 حُما د وصل طلبداره خريدار نه ئے 102
- 64 قداؤ قامت ستا خودقيام دقيامت لره دے 102
- 65 د يے بدل په بدل مه غواړه بدل د عمل 103
- 66 له نازه كيږده نازنين قدم په سر حُما 104
- 67 هر يو گران خو كله گران شي بيكران 105
- 68 حُان جهان سوخته چه شي په نارد لاله سره 106
- 69 اور د عشق دے چه په زړه كښ م بليگي 107
- 70 حُه به ممكن ته په ظاهر كښ مظاهر وايمہ 112
- 71 صبا را حُمه نن اوزگار نه يم 113
- 72 دا حُما زهر په ما كښ دفينه دی 114
- 73 چه اغيار ته د خپل يار گفتار براز كړی 115
- 74 لا خو برق د لاله دے چه پړه قیگی 115
- 75 زړه ديوانه كيگی دهجران غوندے سنگسار سره 116
- 76 چه د خدائے فضل كرم شي ور دوسال 117
- 77 د دلبر د كرشمے مظهر ممكن دے 118
- 78 ما پرون ليدلے ستا رخسار زرین دے 118
- 79 پرون د باغ په طرف تلے وم نن به راغ ته حُم 119
- 80 حق د يار دے په ياداش نه ادا كيگی 120
- 81 حُما سينه كښ حُما ياره نشيمن نه لرے 121
- 82 شكوفه ده شكفته حُما د زړه 121

- 123 83 تاب د زپه بے تابه کړم له تابه نه
- 124 84 آرزو د آرزو مندو یو اخبار دے
- 124 85 چرتہ گل او چرتہ خار
- 125 86 سر د یار چه د اغیار سره شی فاش
- 125 87 چه د زلفو په زنخیر نه وی محبوس
- 127 88 الله الله دا الف الفت لری
- 133 89 غلام خه نوے غلامی نوے مولا نه لری
- 133 90 حُما دلداره دلداری د خپل دلبر نه لرے
- 134 91 غالبه خدائ کړه غالب له فضله نور حُما
- 135 92 یو نغمه ده توحید مظهر تار د کثرت
- 135 93 خه چه هر طرف ته گورم مخ د یار دے
- 136 94 خو په اول کبښ د اول جلوه جمال نشی
- 136 95 بے پروا کړم خدائے له حور
- 137 96 د ماوراؤ خو مظهر دے د توحید له پاره
- 137 97 له ماورا نه د یارئ طمع داری مه کوه
- 138 98 عار پیغور د عاشقی نه لری عار
- 139 99 هوا سیکمه دیدار ته
- 139 100 ما حیات دنیوی الامتاع فخر وی
- 141 101 هر دم هر قدم د ندم دے حُما
- 143 102 په نامه د غلامی باندے غلام یم
- 143 103 رضا وسپاره قضا ته کینه فارغا مسرورا

- 145 104 مسافرئ کڻن حُما روح دے مسافر د نشی
- 146 105 په سور لعل دے د یاقوتو نوم د یار
- 147 106 په نورددین سره دزړه دلجور انور دے حُما
- 149 107 چه د نفس په لارے مړ شی لعنتی دے
- 151 108 شان د روح سره نه بنائی خبیثات
- 152 109 په صیقل سره چه پرے شی د زړه زنگ
- 153 110 چه قلبی کعبه صفا شی له بتانو
- 155 111 خدائے راخکله په کرم سره قلم دے
- 155 112 چه د خدائے فضل کرم شی سائبان
- 157 113 ایها المنکر سلم عرفان سید پوری
- 157 114 دوه طرفه دے حُما خیال نزد بیان
- 158 115 دا حُما ظاهری خیال ظاهر بیان
- 159 116 د حساب او د کتاب نه لرم تاب
- 160 117 ذکر او ذاکر مذکور چه شی فنا
- 160 118 ته تن آرائے خود ستائے کوے
- 162 119 زین شدہ کمیت د مرگ کوی شتاب
- 163 120 هنڀری دے نفس دے ما معلومہ کرے
- 164 121 فکر خیال بارے دیگر شو رامعاد
- 164 122 د هغو د خپو غبار حُما ابصار دی
- 165 123 چه رنگین شه ستا رخسار په تورو زلفو
- 166 124 د مشرکانو په شرکت کڻن تباہی د وی

- 167 125 پہ مذهبونوکڻن حنفی مذهب جاری د وی
- 169 126 پہ طریقت کڻن طریقہ نقشبندی د وی
- 170 127 ربہ کفارو پہ قانون کڻن لا چاری د وی
- 172 128 پہ څہ رنگہ غیبانہ چہ دہ سودا ځما لہ تا سرہ
- 172 129 گرم شوے دے درون بیرون ځما
- 173 130 پہ جلوہ شہ ستا جمال د رخسار بیا بیا
- 173 131 د آفتاب گرمی لہ کومہ د نما کرہ
- 174 132 برگ پان د پہ لبان کرہ مالیدہ
- 175 133 دمنھوس پہ ہندوسہ کڻن معرفت نشہ دے
- 176 134 د ملائے پہ لغت مہ غولیگہ ملا بہ نشے
- 177 135 لہ غیراللہ نہ پہ مشکل کڻن مددغوارے ولے
- 178 136 ستادا خپل عمل دے ستا پہ لاس کڻن داس
- 179 137 خاوندہ پاکہ د رواج حدود فانی لره
- 181 138 ملا تہ پہ ملائے شوے غلط ولے
- 182 139 تہ چہ گرڙے کوک لہ خیالہ یارہ چرتہ کوک نشے
- 183 140 د موحد پہ سر کہ کیردی څوک آرہ
- 183 141 پہ دنیا کڻن ہغہ دے ولی اللہ
- 184 142 بند وحصار جسم ناسوت دے ملکوت دپارہ
- 185 143 د شمس الدین سید پوری کور لہ ځم
- 187 144 آخرا بہ وونیم پہ سترگو ستا دیدار
- 188 145 خاوندہ پاکہ د اسلام بنیاد آباد لره

- 190 146 مسلمان که د اسلام په جزبه مړ شي
- 190 147 له تا نه غواړم تا واخله له ما نه ما
- 191 148 که تماشې له خُمه په طلب ستا یمه خه
- 193 149 ستا د تقدیر تصور دیدار خُما خُما
- 194 150 دا د عشق په رنگ مرقوم کتاب د چا دے
- 196 151 خدائے د سر کاندې خُما د زړه سودا
- 197 152 دوباره به چمن گل شي بهار راغے
- 199 153 هر نظر د دلبرانو یو جلباب دے
- 200 154 پهلوان خو پهلوان د صبوری دے
- 200 155 ستا له زلفو پیچیده وی فکر پاک
- 201 156 نشته نشته دلته کبش یو درد مند
- 201 157 خبر نه یم چه ضیا یم که آفتاب
- 202 158 د لائقانو لیاقت د خدائے نصیب لره
- 202 159 سره سرخی ستا د مضمون
- 204 160 نه پوهیځم دیوانه یم که دانا
- 205 161 عفوه کړے مولا غریب بوږا له دے ملا سره
- 206 162 خاونده پاک صفا که خُما حالونه
- 207 163 اے خُما د زړه آرامه راشه په آرام سره
- 208 164 نصیب به نصیب شي وهر چاته خپل خپل
- 209 165 راکړه په لاس کبش گلابی گل گل
- 209 166 یارب المانه دا منت دے مامنلے دے

- 210 167 سبحان الله سرہ لہ حمدہ
- 211 168 اے د مغفرت طالبہ غواہہ مغفرت لہا
- 211 169 اے پرے پیکر حُما غوخ کپہ د زپہ سر حُما
- 212 170 یارب زپہ م رویشانہ کپہ پہ نور دمعرفت سرہ
- 213 171 حُہ حُما خوبان دیدن بہ کپو صبا روز حشر
- 213 172 غم بہ م د زپہ نہ چرے کم نشی
- 215 173 مرحبا راشہ بیا گویا شہ اے پیک پیامہ
- 216 174 بے غوری د عالمانو
- 217 175 دیدار د نگار کہ دوبار شی حُما
- 217 176 خدایا وچ نکړے حُما د سترگو نم
- 218 177 حُہ لہ ہر یو غمہ نہ بے غم شہ
- 220 178 پیر یاران دوستان وو پیر خویشان حُما
- 221 179 حُہ لہ فضلہ ستا پہ تا شیدا یمہ
- 221 180 بے لہ فضلہ ستا بہ شی حاصل کلہ
- 222 181 پریردہ خودی خپلہ چہ خدائے بیا مومے
- 223 182 خدایا خپل حرمت لہ ما تمام کپے
- 224 183 واورہ لہ رومی قصہ حُہ رنگ کوی
- 232 184 لا الہ الا اللہ لری نکات
- 233 185 آمان آمین ئے تہ
- 234 186 ہر ہفہ چہ دی لہ خدایہ ما سوا
- 235 187 چہ د تورے دواہہ سترگے کپے نرے

- 236 188 پہ درے قسمہ دہ تقویٰ
- 237 189 خدائے د گل د محمد گلاب گلزار کپری
- 238 190 دا پہ کتہ غریب پروت بیمار د چا دے
- 239 191 ستا پہ سترگو باندے راغے خیخاب ولے
- 240 192 اعوذو باللہ لہ شیطان نہ چہ رجیم دے
- 245 193 پہ یو آن بہ شی فنا
- 248 194 یے لہ یارہ د اغیار خریدار نہ یم
- 249 195 پہ جبال دبال د راشی لیغان سیدپوری
- 250 196 پریردہ حال غواہہ مقام
- 251 197 یا بلبل د صبح دم دے چہ چغیگی
- 252 198 یا د یار چشمان سرے پہ تاب د نار دی
- 253 199 راغے سپین جمال پہ لاس تورہ مصرے
- 254 200 دگمراہانو رہنما پیر دستگیر دے حُما
- 257 201 کہ خبر پہ زیر او زور د دے احقر شی
- 258 202 شکر دے خدایہ چہ موسم دبھار بیا راغے
- 261 203 سیدپور چہ منظور پہ حضور د غفور دے
- 263 204 قند و نبات شہدوشکر ستاقیل و قال دے
- 264 205 یم منت بار د نگار وکرہ لہ ما دلبری
- 265 206 یارہ مہ کوہ لہ ما نہ انکشاف
- 266 207 پہ درے قسمہ نزول وائ سالکان
- 267 208 دعویہ دار ئے د اسلام گواہ د نیشہ

- 268 219 مہلکات م غلبہ شو سرگردان یم
- 269 210 د مجنون زہرہ بہ لہ سوزہ قنار نشی
- 272 211 اے حُما د زہرہ مرہم د سترگو تورہ
- 273 212 حوک بہ ما غوندے طالب خستہ حیران وی
- 274 213 اے د جہاد شوقینہ شابا ناراستی مہ کوہ
- 275 214 اندرون م غلغلے د اور جوہریگی
- 276 215 غلیم م نفس شیطان دے
- 278 216 زمانہ پہ اسلام کفر سرہ گرخی
- 280 217 پاتے دا دنیا دہ آخر پاتے د ہر چا ہشی
- 281 218 لہ خناس بدخواصہ آمان غوارم
- 282 219 عجیبہ نقاش کری نقش ستا د جبین
- 286 220 دا فلک ملک گریان کوی
- 288 221 ستا پہ لور گل شوے سترگے د گلاب دی
- 289 222 چہ تمیز د یے تمیز درخہ نشہ
- 289 223 چہ د عشق پہ لار روان شی عاشقان
- 291 224 ستا د دیدار یم ارمانی حُما دلدارہ سیدپوری
- 292 225 چہ نظر کری پہ گوشہ صنم د غم غم
- 293 226 خوند کہ اسلام لہ مسلمانہ سرہ
- 294 227 زہرہ د مسلم جبل نور دے گویا
- 295 228 حاجی گوہر تہ انتظار لرمہ
- 296 229 حاجی گوہر وایہ رہبتیا تر اوسہ چا خہ وے

- 296 230 قبول د حج لہ مناسک سرہ وی
- 297 231 لہ حجازہ پہ خیر راغلے حجازی
- 299 232 قدم پہ وړاندے اغستے نشمہ
- 299 233 حجر اسود تہ حہ انور وایمہ
- 300 234 هغه ذات چه نه تغیر شی نه تبدیل
- 300 235 زړه یومشرق دے دمشرق نه خیجی نور دایمان
- 301 236 خالی پہ درس و تدریس ملا رہا به نشے
- 301 237 مخ دے انور دے چه بلیگی درون
- 302 238 حہ د اخلاص ذائقے لس لرمہ
- 303 239 یے رنگ یار رنگ ئے اغیار خخہ دے
- 303 240 جمال د یار دے د اغیار نظارہ
- 304 241 نظر معنی کبیں پہ وحدت لرمہ
- 305 242 دا حُما بدن دعا دے کہ دعا
- 306 243 د امکان یو نظارہ وہ د صفات
- 306 244 چه اول وم پہ فنا سرہ فنا
- 307 245 مقام پہ زړه کبیں د حضرت لرمہ
- 308 246 د آفتاب گرمی لہ کومہ د نما کړه
- 309 247 گرم شوے دے درون بیرون حُما
- 309 248 عجب لذت که د یارئ غمونه
- 310 249 بیا کوه بیا کوه خبرے د ایمان حُما
- 311 250 زخم د یارئ نگارہ زخم ناسوری نشی

- 312 251 چه تور مانبام شی د صبا تدبیر کومہ
- 313 252 دیدار د خپل نگار م د اغیار سره لیدلے دے
- 314 253 نشته نشته یه لقا آرام حُما
- 315 254 حُه د توحید انگار لرم که په تودیگه راءه
- 315 255 راءه راءه راءه یاره راءه له نازه سره
- 316 256 آفرین د عا شقانو په همت بیا
- 317 257 رحیمه خدایا د غفران په دولت راکه غنا
- 318 258 ما یار کړے یار بیزار شه په آزار
- 318 259 له پیره شرمه نه ما پیر تاته کتلی نه دی
- 319 260 زړه حُما برقیگی د توحید په برقیقت سره
- 320 261 حُه د توحید په چغو تاوته نارے وهمه
- 321 262 ده په اسم ابتدا۶
- 322 263 که په وړاندے قدم واخلی مسافر
- 323 264 ستا د مخ عکس زیبا له
- 323 265 حُه رضا ستا په رضا
- 324 266 هر صورت چه دلالت د حقیقت دے
- 324 267 ستا د مخ له تاوه دواړه سترگه سرے
- 325 268 له تا خفه دے مسلمانہ دا قرآن ولے
- 326 269 راشه راشه حُما یاره راشه راشه
- 327 270 تا خخه تا خخه دے روح حُما
- 328 271 تشریعی حساب منم

- 312 251 چه تور مانبسام شی د صبا تدبیر کوم
- 313 252 دیدار د خپل نگار م د اغیار سره لیدلے دے
- 314 253 نشته نشته یه لقا آرام حُما
- 315 254 حُه د توحید انگار لرم که په تودیگے راخه
- 315 255 راخه راخه یاره راخه له نازه سره
- 316 256 آفرین د عا شقانو په همت بیا
- 317 257 رحیمه خدایا د غفران په دولت راکه غنا
- 318 258 ما یار کړے یار بیزار شه په آزار
- 318 259 له پیره شرمه نه ما پیر تاته کتلی نه دی
- 319 260 زړه حُما برقیگی د توحید په برقیقت سره
- 320 261 حُه د توحید په چغو تاوته نارے وهمه
- 321 262 ده په اسم ابتداء
- 322 263 که په وړاندے قدم واخلي مسافر
- 323 264 ستا د مخ عکس زیبا له
- 323 265 حُه رضا ستا په رضا
- 324 266 هر صورت چه دلالت د حقیقت دے
- 324 267 ستا د مخ له تاوه دواړه سترگے سرے
- 325 268 له تا خفه دے مسلمانہ دا قرآن ولے
- 326 269 راشه راشه حُما یاره راشه راشه
- 327 270 تا خخه تا خخه دے روح حُما
- 328 271 تشریعی حساب منم

- 346 293 دا حُما فکر مضراب سینہ رباب
- 347 294 نیک عمل او نیک حضور
- 347 295 لہ جملہ و شرینانون
- 349 296 غواہی زہرہ غمجن حُما نوے غزل نوے ساز
- 350 297 تا لہ دے نا آشنا وطن حہ ولے آشنا کرمہ
- 351 298 باری بیا شوہ زمانہ پہ انقلاب
- 351 299 د مکان حسن لہ ما دے کہ لقا
- 352 300 تہ لا ما تہ وائے ما حہ لا تاتہ وایم تا
- 352 301 حہ چہ حُان تہ وایم حُان پہ حُان شرمیگم
- 353 302 ہر عاشق چہ لہ معشوقہ وی غافل
- 354 303 د توحید زبان جاری لہ پہ قام کبش
- 355 304 حہ چہ گورمہ امکان تہ یو حالت دے
- 355 305 روح م بیداریگی تل د لا پہ ترانو سرہ
- 356 306 قدرت علم حُما کور دے
- 357 307 د توحید او د کثرت علاقہ خیال کہ
- 358 308 دا اول مقام اثر دے د فیضان
- 361 309 د مونخ ترجمہ دعائے قنوت پورے
- 374 310 ایمان مفضل
- 375 311 ایمان مجمل
- 376 312 شپک کلمے د اسلام
- 381 313 د روڑے نیت د جنازے نیت

- 382 314 د جنازے دعا د نابالغ هلك او د نابالغ جینے
- 386 315 نیت د تیمم لرفع جنابت لمسح المسحف
- 387 316 مسئلہ د غسل
- 388 317 لکی ختم سرہ ایمان بیرتہ نہ راخی
- 391 318 ملا سترے کرمہ ستا دور د قرآن
- 394 319 پہ رواج سرہ کہ خیر وی کہ خیرات
- 397 320 صد افسوس دے د مسلم پہ انحطاط
- 398 321 دا عالم شبہ پہ رواج باندے تاراج
- 399 322 قصیدہ امالی
- 435 323 سہام گوگل کبن نہ خائنگی
- 435 324 دا حُما فکر برین لرہ استہات
- 436 325 انقلاب د زمانے ہر خہ برہم کرہ
- 436 326 چہ لہ شمارہ نہ یے شمار شی
- 437 327 د توحید پہ بام نشینہ راشہ راشہ
- 438 328 دا حیات امکانی یو انقلاب دے
- 439 329 د رباب پہ تار کبن جوہ ترانہ یم
- 440 330 د علی حیدر حملہ ہنر نہ وہ خِیگر وہ
- 440 331 زہرہ یو فرش دے کہ چا فرش لیدلے نہ وی
- 441 332 یو بوداش د نکائبو دے حیات
- 441 333 د کلام نہ معلومیگی معرفت
- 442 334 راغے راغے نا سا پی ہجران پہ ما

- 443 335 نقش د دلبر که نقاش نقش کړی
- 444 336 شکر گویا په اعطا د مولا یم
- 445 337 اے عبد حق خدا سپارم د په خدا
- 445 338 خلاص د شو سفر اے مسافر
- 446 339 دے وړوکی زړه ته حیرانیکم په واره صورت
- 447 340 دا حُما فرض دی په تا او که په ما
- 448 341 خدایا راولے نن بیا
- 448 342 بل به پیره ستا غوندے پیدا حُما غمخور نشی
- 449 343 محمد ابابکر صدیق و سلمان * سلسله *
- 450 344 خدایه زر گل کړه حُما د زړه گلاب
- 450 345 اقوالی دے شریعت
- 451 346 الامانم الامانم من شرالنفاق دوستی
- 452 347 اے دل مستان ماشیوه مستان بھل
- 453 348 هغه صدر د امکان رحم عیان
- 453 349 رواجی حرف ته چه قرآن وائے افسوس په دا

پتہ شمیر	د نعت شریف مطلع	منح
1	یا حبیب کبریا انوار د والضحی لرے	457
2	ستا لہ وصفی زیبہ زیب زینت غب غب	458
3	اے شاہ ذوالجلالہ آمان راکرہ لہ اغیارو	459
4	یا حبیب کبریا صلے علیک	461
5	نعت پہ خلورو ژبو کنیں	462
6	نعت پہ خلورو ژبو کنیں	463
7	خیل د نبیانو کنیں سلطانہ	464
8	دریاب د کرم پہ ہر دم ستا جوشیگی	466
9	حبیب خدا چہ رحمت د عالم دے	467
10	شافع محشر نبی سرور بہ بیا پیدانشی	469
11	حضرت بہ شفاعت د گناہ گار امت کوی	471
12	فکر بلند د مدینے خخہ دے	472
13	مزار د یار تہ بہ رسیکے خرنک	473
14	اسلام اے شاہ سردار عالم	474
15	خلق ایمان غواہی خہ یار غواہ	475
16	لہ ذکر جلالہ درون تل صفادے	476
17	دیار د یار تہ بہ رفتن کلہ وی	478
18	خو چہ محبت د محمد سرہ زیاتیگی	479
19	دیدار د ہفہ یار خیرالابرار خما یادیگی	480

- 482 20 حقیقت د محمد چہ روح اعظم دے
- 483 21 مظهرہ دے د ا سماؤ د اللہ
- 484 22 د مصطفیٰ قدم ہر دم حُما پہ سرد وی
- 486 23 ہفہ یارچہ بے وفانوی بنائیکی دیاری سرہ
- 487 24 د توحید دولت پہ لاس د مصطفیٰ
- 488 25 کہ تسبیح دے کہ تہلیل دے کہ ثنا
- 489 26 غمجن پہ غم د خپل آشنا یمہ حُہ
- 490 27 لہ پیرہ عمرہ پہ ستودا یمہ حُہ
- 492 28 وخت د رخصت دے روانیکہ حاجی
- 493 29 پہ جدائ چہ جدا کیگی یاران د دنیا
- 494 30 طبعی دیدار د شوق بیدار سرہ وی

متفرقات

پتہ شمیر	د مضمون مطلع	مخ
1	دا نافی حرف د لا	495
2	مجازی الاهیات	495
3	یار چہ خُما یار شی د اغیار بہ کور وکرشی	495
4	نشہ ژپیدونکی د ہجر رسول	496
5	گل شو د صحرا گلوئے رنگ پہ رنگ	496
6	یارخُما سنگارخُما بازارخُما روئے بار خُما	496
7	دا ذکر مخفی کمال د روح دے	496
8	نن چہ پہ کوم قیمت موندے شی	497
9	خدایہ خہ شوہ سادگی د سادہ گانو	497
10	پہ ہفہ اولس بہ نن اختر وی	497
11	دا بمبار خبر د چا دے نہ پوہیگم	497
12	عشق لیلی بہ نہ شی	498

بسم الله الرحمن الرحيم

د ثنا حمد لائق دے خدائِ حُما
 د دنیا عقبا خا لق دے خدائِ حُما
 ممکنات ئے پہ قبضہ کنس د قدرت دي
 د تمام عالم رازق دے خدائِ حُما
 له هر قسم عبادت ده لره بنائِ
 د جلال جمال لائق دي خدائِ حُما
 هغه حکم چه له امره نازليگي
 په هر يوکلام صادق دے خدائِ حُما
 په کمال سره موصوف دے ذات اقدس
 مستحق د د حقایق دے خدائِ حُما
 خبردار دے په کردار د هر بشر هم
 دا ننده د دقايق دے خدائِ حُما
 د ممات او د حیات قبضه دده دے
 هم حافظ د خلایق دے خدائِ حُما
 د نیکا نو د نيکي توفيق د ده دے
 خبردارد هر فاسق دے خدائِ حُما
 د غلام فطرت گواه په غلامی شه
 بخشنده د نا لائق دے خدائِ حُما

ٲول امكان ئے ٲہ نكتہ د كن جاري دي

ذوالختيار د كون مكان دے خدائي حُما

ٲہ لا تقنطوا ئے هر مجرم ا ميد كړي

چه صاحب دلوي غفران دے خدائے حُما

د غلام ٲہ غلامي دے خدائي رضا شي

چه مولا د انس و جان دے خدائے حُما

*****پرواز خيال*****

خوك به يو سي تر آشنا جواب حُما

بيا به را وړي واپسي جواب حُما

ٲہ فراق فراق ئے گل بدن ٲاره شه

التيام به كړي خوك دل كباب حُما

چه آفتاب ئے كړه بے تاؤ له تاؤ تابه

ستا جلوه به كړي سوخته خوناب حُما

كه دناز ٲہ خنده خاندے ياره خنده

جا معه به شي خا طر خرا ب حُما

ٲر يشان به دحيرت تل ٲریشان وي

دل بسته كا خيل زلفي تنآ ب حُما

مناسب چه سياهي خون جگر شي

ٲہ خيالي قلم رقم كتاب حُما

غلامی د دلبرا نو ا فسری ده
تصور ستا ده رخسار نوآب حُما

طلب گار که د نگار ئے بیدار اوسه
غرضدار کا دیدار ئے بیدار اوسه
کار د عشقه سره خوب منا سب نه دے
که د ترکو خریدار ئے بیدار اوسه
عا شقی او دلبري دین و ایمان دے
که رښتیا مسلم دیندرا ئے بیدار اوسه
یے پرواه چرے یو دم له یاره نشے
که دوصل خواهش دار ئے بیدار اوسه
چرے لار د خپل نگار غلطه نکړے
دم قدم په انتظار ئے بیدار اوسه
د سید پور باد شاه غلامه بد کرداره
گناه گار د رب غفار ئے بیدار اوسه

دلته زړه دے په ناسوت کښی اندرون
په معنی له جبروت نه دے بیرون

کله سر په جبروت کېښ راڅرگند کړي
 کله کله ملکوت ته شي پا یون
 یو قدم په لا مکان بل په ثری ږدی
 ښکته پورته وي له خیاله خرا مون
 معترض که اعتراض په دا فقره کړي
 خو پو هیڅي اهل قلب په دے شییون
 نه پو هیڅم چه جادو که کرامت دے
 چه دا هسه تاب لري زړه زبون
 جادوگر د منزل سیر کولے نشی
 دا رفتار د کرامت دے همایون
 کرامت ې له ایمانه موندے نشی
 ې له شرع ایمان نه کوی چلون
 شریعت ایمان محکم وی په یقین
 دکامل یقین په عشق سره وي یون
 که اسلام دے خو اسلام دعا شقے دے
 ې له عشقه وي ایمان اسلام زبون
 که عمل دے خو عمل دعا شقے دے
 ې له عشقه وي هر یو عمل خزون

په څو هې د شقاوت غفلت ضلال کښ
 خدایه ما نکره په قهر سر نگون
 په دریاب د عاشقی کښ ځما خدایه
 د دیدار گوهر په لاس راځړه میمون
 په هغه قلم دوات کتاب نازیغمه
 چه مرقوم شي پرله عشق نه مضمون
 به له عشق دانشمند دانشمند نه دي
 به له عشقه عا قلان لا یعقلون
 به له عشق بادشاهی سلطا نی نشته
 به له عشقه عادلان دي ظالمون
 به له عشقه باریکی زیرکی نشته
 به له عشقه عالمان لا یعلمون
 طالبان د عا قلانو شاگردی کړي
 غلام وائی ځه شاگرد یم د مجنون
 د مجنون شاگردی عشق زده کول دي
 دے په ترڅ کښ م کتاب د یحبون
 به له عشق نه اقرار دے جا حدون
 به له عشقه راه روان دے مضلون

بے لہ عشق ریاضت ریاضت نہ دے

بے لہ عشقہ عابدان دی جاہلون

بے لہ عشق نہ شعور خہ شعور نہ دے

بے لہ عشقہ ذی شعور لا یشعرون

بے لہ عشق نہ تصدیق خہ تصدیق نہ دے

بے لہ عشقہ صادقان دی کا زبون

بے لہ عشق نہ طلب خہ طلب نہ دے

بے لہ عشقہ طا لبان دی غافلون

بے لہ عشق نہ اخلاص خہ اخلاص ندے

بے لہ عشقہ مخلصان دی کا ہلون

بے لہ عشق زندگی زندگی نہ دے

بے لہ عشقہ زندگان دی میتون

بے لہ عشق د حیات حلاوت نہ وی

بے لہ عشق نہ آدم زاد دی هالکون

حلاوت خوحلاوت دعا شقی دے

تراوت خو تراوت دے د مفتون

فلاحیت بہ پہ قیامت د فضل کیگی

عا شقان بہ شی لہ عشقہ مفلحون

ۛ لہ عشق هر هنر د زږگي رنځ دے
 خدایہ کړے غلام لہ رنځہ نہ ما مون
 یارکہ پرے کړي سرځما په تیغ د عشق
 ملا وائی ما بخل دے ور ته خون

***** پرواز خیال *****

لکه حیران لہ حیرائی نہ سرگردان شمه
 چه طلب دار د ۛ ماننده ۛ نشان شمه
 دحیرائی لہ دستہ شوم ۛدری ۛدستہ
 لکه ویران لہ ویرائی نہ پر یشان شمه
 په درس دالست تعلیم مالرہ را کړے د علم
 د ربوبیت لہ علمیت نہ مکتب خوان شمه
 په ارادت دکثرت ازلي شان و شفقت
 د مرحمت په عنایت سره شادان شمه
 د جلالت اطاعت د رسالت صداقت
 ظاهر باطن کنښ خبردار لہ خپل ایمان شمه
 د نبوت حقیقت علم قدرت دلالت
 په ثمرات د معجزاتو مسلمان شمه
 دربوبیت عنایت کارکن په کار د وحدت
 په صدارت د معجزاتو حق میلان شمه

مسلماني دمسلم شوه ستوماني د مسلم
 د بدعتيا نو له بدعت نه په لرزان شمه
 د سيدپوري په فيضانه شه پيرعالم مسلمان
 د ما ورا له غلامئ نه په آمان شمه
 د غلامئ مضمونه د بندگئ نظمونه
 په فضل پاك دپاك مولاوحدت بيان شمه

پرواز خيال

شين لوگے م له ضميره نه برپا شه
 تاؤ تاب ئے رسیده هم تر سما شه
 له آسمان نه خو سدره ته روانيگي
 جلوه گين ورته جبين دخيل اشنا شه
 خو ئے نيغ کتلي نه وي مخ د يار ته
 ما سوى ئے له ضميره نه جدا شه
 دو رنگي د عاشقا نو پيشه نه ده
 غلامئ کبن غلام حُک نه يکتا شه

نغمه ۶ عروج

اے کبک ناسوتي خرام پورته کړه له خياله گام
 ملک دملکوت کړه رام کړه په جبروت مقام

سیر کړه د لاهوت تمام
 پرین ده د تلوین مقام
 زړه په رنگ رنگین لره
 نوم د خدائے شریف لره
 لا کړه غیر الله په نام
 پریرده د تلوین مقام
 خیال د خپل دلبر کوه
 ذات وټه نظر کوه
 دایماتعظیم کړه د حضرت نظام
 پریرده د تلوین مقام
 عجز و نیاز بندګي
 روئي ریا شرمندګي
 جلوه نظر مکړه فام
 پریرده د تلوین مقام
 روح چه په رفتار شي
 وصل د نگار شي
 صورت شي په سیرت تمام
 پریرده د تلوین مقام
 ملک دے د وحدت حُما

کړه په شما دت دوام
 پورته کړه له خیاله گام
 تازه تر جبین لره
 خیال فکر برین لره
 کړه په شهادت دوام
 پورته کړه له خیاله گام
 خاص د زړه په سر کوه
 عجز و نیاز اکثر کوه
 کړه په شهادت دوام
 پورته کړه له خیال گام
 سننیت زندګي
 خلوتت خر سنده ګي
 کړه په شهادت دوام
 پورته کړه له خیاله گام
 قطع به ئے لار شي
 موږ به په دیدار شي
 کړه په شهادت دوام
 پورته کړه له خیاله گام
 کور شه په کثرت حُما

سر شه په کلفت حُما گران شه اصلیت حُما
خوږ به شي آخر غلام پرېرده د تلوین مقام

پورته کړه له خیاله گام

***** پرواز خیال *****

که په لاس کېښ شه له خیاله باهو خپل
بیا خو کېږدي سر حُما په بازو خپل
خه به پرېردم د امکان علاقه واړه
په طاعت کېښ به ئه صرف کړم قابو خپل
رو برو به د دیدار په انتظار شم
په ادب به ورته مات کړم زانو خپل
که م ستا د لعل لعب شراب نوش کړل
په زمزم به ککړ نکړم تالو خپل
تاردخیال م ستا دخیال سره پيوند دے
زړه جنکشن لرم د فکر بابو خپل
هیڅ اثر به په دلېرد غلام نکړي
تمام تن که کړم په اښکو لاهو خپل

***** مقام و حال *****

له فکره ذکره نه بهتر دکهتر کار نه وینم
له بندگۍ نه زندگۍ کېښ بهتر کار نه وینم

په زندگي کښ دبنده بندگي لوي هڼر دے

له مزدورئ نه په مزدورکښ بهترکارنه وينم

له هر گناه نه مغفرت له مشرکئ نه نفرت

د بد عتيانو له بدعت نه بد تر کار نه وينم

نام مسلم وټه خپل رسم ورواج ښکاري ايمان

خه په اسلام کښ له سنت نه بهتر کار نه وينم

نظم قرآن اطيعواالله اطيع رسول کړه لازم

په مسلمان کښ د قرآن نه بهتر کار نه وينم

غلاميت د غلام خلق عبادت دے خدمت

خه له خدمت نه ولايت کښ بهترکارنه وينم

په تو حيد ختم شو خما د ناداني نظمونه

له ناداني نه په نادان کښ بهترکارنه وينم

تو حيد معيت

ستا له باطن نه د باطن نظر جدا نه دے

ستا له ظاهر نه د ظاهر نظر جدا نه دے

جدا جدا دهرصفت اثر دے هرصفت کښ

د ربوبيت له تربيت نه خوک جدا نه دے

سمع بصر علم کلام په تا کښ دي له کمه

ستا له قوت نه د قوي قوت جدا نه دے

قوت اصلي قوت ٻڌڻي اثر ٿي ٿا ڇه ڏي

اثر ڏي فعل فعل نه نه ڇه جدا نه ڏي

ڪه ڏي توحيد ٻه سمع وا ور ڏي جنون بيتونه

وائ غلام نه خپل مولا نه نه ڇه جدا نه ڏي

خير نظر مغز تقوي حضور مدام دا بقا

خيال دمڪان ده لا مڪانه ڇه جدا نه ڏي

ڏي مسلمان پيشه تسليم صبر رضاده شڪر

نه مڪون نه ڏي تڪوين قدرت جدا نه ڏي

***** حال و مقام *****

ڇه ٻه حضرت ڪنهن ڏي قدرت انڪسارت لرم

خاص ٻه فطرت ڏي ڪثرت انهدامت لرم

قوي قوت ڏي ذوالقوت ڏي ڇه نقصان نه لري

زور او قوت ڏي ما وري انهما ڪت لرم

هر هغه بند ڇه شي پيوند ڏي زندگي ٻه اميد

ڇه ٿي ويران او پريشان انفعالت لرم

ڇه لائق نه وم ڏي غلامي ولي ڏي ڪرم غلام

ستا دغفران ٻه هر زمان استحقاقت لرم

ڇه ڏي توحيد گرمي لرم گرم نعتون وائيم

ڏي توحيد بازوم ٻه مجلس ڪنهن رقاصت لرم

حال و مقام

شی لہ ہرکارہ بہ بے کار اندام دہ کارحما
 شریانی تار بہ تار پہ تارشی ہر یو تار حما
 ہریو پیوند لہ پیوند جدا بہ بندشی لہ بند
 بدن نیاز بین بہ عاقبت شی خوار و زار حما
 غنودہ تن پہ گور کیں فرسودہ تن پہ گور کیں
 مدام بہ نہ تے د ناز قدم د ناز رفتا ر حما
 جدا بہ سرشیی د سرخاک بہ دماغ شی دسر
 شی نا بینا بہ بینا ئ دواہ ابصار حما
 نہ بہ تے د غوگ اوریدہ نہ بہ تے د سترگو لیدہ
 جلوہ بہ نہ شی پہ ہیخ رنگ رنگین رخسار حما
 نہ بہ وی خیال د جمال نہ تصور د جلال
 مدام بہ نہ وی حاصل دیدار د یار حما
 نہ بہ جریگی غلام نہ بہ وی سوز و آرام
 نہ بہ یاران وی د توحید گرم گفتار حما

مقام و حال

پہ جوفہ کیں دے یقین نافہ دہ زہہ کیں
 د توحید مشک غماز خوناب حما دے

جبرائیل وائ آمین حُما پہ شور
 د توحید پہ چغو انقلاب حُما دے
 مکائیل د زمانے پیر د توحید دے
 لہ فیضان ئے موج درموج سیلاب حُما
 حُہ د بت او د بدعت تابع دار نہ یم
 دل نشین کافی سنت کتاب حُما دے
 چہ مقام ئے د خو بانو پہ لبان شہ
 سبورپیزوان دغلامی جلاباب حُما دے
 شمس الدین نور دسیدپور پہ غیرکبن راغے
 پہ مکان د لا مکان آفتاب حُما دے

*****مقام و حال*****

لہ احدیت نہ دوحدت پہ سفر تلی راغے
 کوردوحدت تہ دکثرت پہ سفر تلی راغے
 اہلاسہلا د مرحبا مرحبا شور و غوغا
 روحانیت تہ د صورت پہ سفر تلی راغے
 د ملکوت ملائک زاغلہ استقبال کوی
 لہ ملکوت نہ دناسوت پہ سفر تلی راغے
 د جبروت ساکنان وائ مبارک تبارک
 لہ باقییت نہ د فنا پہ سفر تلی راغے

سفر حضرت مبارک شه دلاھوت مقیمہ

شکر مولا دے ڇہ غلام پہ سفر تلی راغے

مبارکي ورکي عالمہ د وصال پہ بنادی

گرنک ملا دے دھجران پہ غم خپلی راغے

***** حال او مقام *****

کلہ خود کلہ بے خود	کلہ رود کلہ سرود
کلہ قوت کلہ قنوت	کلہ خان کلہ معبود
کلہ یار کلہ اغیار	کلہ کار کلہ سجود
کلہ گل کلہ خزان	کلہ خوب کلہ درود
کلہ باغ او کلہ راغ	کلہ ماغ کلہ برود
کلہ لیغ او کلہ لاغ	کلہ طاد کلہ تنود
کلہ صبر کلہ شکر	کلہ زیر کلہ کبود
کلہ گرم کلہ نرم	کلہ جي کلہ شدود
کلہ وصل کلہ فصل	کلہ قرب کلہ بعود
کلہ امر کلہ نہی	یو کرہ د بل کسود
کلہ حور کلہ حضور	یو نسیا دہ بل نقود
کلہ نفس وي کلہ روح	یو شاکر دہ بل حجود
کلہ مرگ وي کلہ جوند	یو فنا دہ بل خلود
کلہ خوان کلہ بوہا	یو دراز دہ بل فرسود

کلہ خرچ کلہ آمد	کلہ قیام کلہ قعود
کلہ رنگ او کلہ رنگ	یو حجاب دہ بل ودود
کلہ زپہ وی کلہ خیال	کلہ سوز کلہ سرود
کلہ خاندی کلہ جاری	یو صحت دہ بل غدود
کلہ اور وی کلہ نور	یو خلیل دہ بل نمرود
کلہ فرش او کلہ عرش	کلہ قال کلہ ودود
کلہ قبض کلہ بسط	کلہ بند کلہ کشود
کلہ خان کلہ جانان	کلہ زیان وی کلہ سود
کلہ فکر کلہ ذکر	کلہ نقش دل ربود
کلہ پیر کلہ مرید	یو بیدار او بل غنود
کلہ کور کلہ سید پور	یومذموم دے بل محمود
کہ غلام شی خوک د پیر	یو آیاز دے بل محمود

د گرننگ استاذ خبر کری

سید پورے پیر لری جود

***** حال و مقام *****

دا لہ چوبہ امادہ رباب د چا دے

دا سینہ تراشدہ رباب حُما دے

پیچیدہ کرہ د جلال جمال گو شی

نرم شوع دا فکری تناب حُما دے

چہ ملک ئے د فلک کپہ پریشان

دا د عشق پہ مستی مست مضراب حُما دے

چہ بخار بوی رسیگی لا مکان تہ

د وحدت پہ انگار زہر کباب حُما دے

چہ بیان ئے تور زلفان کپہ شہ خالونہ

دا د یار پہ رنگ مرکوم کتاب حُما دے

چہ شوخی ئے د جمال عروس لہ ورکپہ

د وحدت پہ رنگ رنگین ثیاب حُما دے

چہ دماغ ئے د نا سوت کپہ بر آشوب

د کو ہسار ملکوتی سداب حُما دے

چہ ئے پیر زہونہ فنا کپہ ظاہر نہ شو

دا د بحر یگا نہ گرداب حُما دے

چہ پہ زہر کبں د غلام لری مقام

دغہ فیض دسیدپوری جناب حُما دے

**** حال و مقام ****

چہ پہ بند د قال شہ بند د حال معذور

شہ روان طرف د دارو تہ منصور

پہ دا وقت کبں یو موقع شوہ داسے پیخہ

چہ موذن کپہ د آذان تکبیر پہ زور

منصور اوے چه ملا مکره بکواس ډیر
 حُما خپو لاندے ستا خدای دے مکره شور
 خلقو وے چه دا لا بله یه دینی ده
 یو په دوه شه د منصور خلاج پیغور
 بعض خلقو نه شانه کړه هغه خای
 چه ولاړ وو لاس تړلے پرے منصور
 چه فارغ شو له مانخ مانخ گزران
 له ملا ئے تلاش وکړه په دستور
 د آذان په وقت کښ ستا په وقت کښ خه وو
 کوم یو غم در باندے کړے وو مرور
 د آذان په وقت کښ ستا په زړه کښ خه وو
 کوم یو غم در باندے کړے وو مرور
 ملا وے لور م بالغه ده په کور کښ
 د واده تد بیر ئے خه کړم نا صبور
 اند یشه م شب وروز پیسے روپئ
 دے غمونو کښ حُما زړگے تک تور
 خلقو واغستے بیلجے بیلونه زرزر
 هغه خائے کنديده کړه خود في الفور

د فينر او خزانر پکښ پرته وے
 لعل جوهر پکښ پراته وو بالو فور
 آفرين شه د منصور په صداقت
 فراست ئے په باطن کښ وو گل نور
 که غلام له حال او قاله خبر نه دے
 په انعام باندے له خدایا دے مشکور

حال

ترانه م د تو حید راغله په گوش
 حکه پریوتم له هوشه نه یے هوش
 دا نغمه به م تر مرگه هیره نه شي
 مبتدای منتهی دواړه دي مد هوش
 قوت ناکه چه له فضل ابتداء شي
 انتها ئے صداقت وي په ډیر جو ش
 ابتداء چه په سستئ سره شي سسته
 خاتمہ ئے یے مزے وي یے خروش
 ابتداء هم انتها کښ صدق بو په
 د ټکئ له مخه بیرته که روپوش
 دا دلکش تصویر د پاک اسم اعظم دے
 له باطنه تصور لره په گوش

نندارچي او طلبگار د خپل نگار شه
 مکره شور لکه نعره د درازگوش
 د غلام توحیدي چال لکه د شیر دے
 بدل مه شه په مکرونو د خر گوش

حال

شکریه دروئے بارے دے سرخما
 شکرانه د دلبرے دے سر خما
 که په سیم وزرمونده شي خه قربان یم
 سیم و زر د دلبرے دے سر خما
 خما سرکښ تصویرستا دجمال دے
 فدایه د سرورئ دے سر خما
 امتحان کښ دلربا په سوزخما کړه
 غباره د غم خواره دے سر خما
 ستا د غم بهار خما په دماغ راغی
 شکوفه د گلزارے دے سر خما
 د نرگس غونده زمین ته به نسکور وي
 شرمناک د دلبرے دے سر خما
 خما ئے خما غبار ستا د کو خه شه
 هوا گیر د غلامے دے سر خما

ستا دیدن بار دیگر حُما درد جگر نشی
 ستا دخط وخال خیال حُما دزپه پره ر نشی
 در مر تبه لا تعین بودیم باتو هم نشین
 جلو داحدیت لره کثرت حُما مظهرنشی
 بوئ جدائے بد کجا سوز لقائے از کجا
 ستا تعین اولے حُما په حق کبش دردسرنشی
 در تعین ثانیاً او صاف واسماء ۶ شد جدا
 روح محمد ۴ مصطفیٰ تگون لره اثر نشی
 بالقوت قادر بدی اعلیٰ اول آخر بدی
 مظهر به دخا لق صبا آدم ابوالبشرنشی
 این برزخ کبری صفا حائل میان ما شما
 مظهر د ذات یے مثال لا مثال کشورنشی
 در غزل پیچیده شد تسبیح و تهلیل غلام
 نغمه د ساز ماورآ چرے الله اکبر نشی

***** سوز او ساز *****

خدائے پیدا کره عاشقی لویه کیمیا
 له اخلاص پکبش شته سیمیا ریمیا

حرف د عین ئے عنایت ازلی دے

چہ ئے نسل د آدم کړه په سودا

حرف د شین دے شرافت د عاشقانو

چہ له فضل د چا زړه شي په غوغا

ا ندرون د عاشقانو آره کيکي

حرف د شین دے دآرے غوندے برپا

حرف د قاف ئے قلم تراش دے د فولادو

د عاشق زړه ئے له گوډله کړه جدا

د دیدار په لوی دولت نه غني کيکي

عاشقان دی قارونیان ناصح موسیٰ^۳

د سمک غوندے وي تگه په اوبو کښ

ا ندرون ئے وي له عشق نه جلیا

نه مړيکي په شربت د وصال

چہ علیل شي څوک د عشق په سودا

د سید پور په رهبر لار موندلے کيکي

د غلام د یار دیدار به کړي نما

*****سوز و ساز*****

چہ اقلیم د عاشقی د عاشق رام شي

شهنشاه شي خود حاصل ورته آرام شي

د جمشيد غوندے په تخت د وصل ناست وي
 جام د جم ئے د خاكي زړه گوټی جام شي
 خاكي جام چه شي صفا له گرد غباره
 خود معلوم پكېن د هر علم كلام شي
 چه تدريس د عاشقئ په مندرسه كړي
 خود په سر به ئے د عشق تحصيل تمام شي
 چه بدنام په دلبرئ د دلربا وي
 عا قبت به د وصلت په نام نيك نام شي
 په جهان به لكه نور غوندے روشن وي
 څوك چه ستا په جستجو پسے كم نام شي
 ممتحن د عاشقانو نور د دين دے
 خدائے د مل په امتحان كېن د غلام شي

*****سوزوساز*****

كه روئے بار دے خو روئے بار د محبت دے
 كه دلدار دے خو دلدار د محبت دے
 كه طلب دے خو طلب د محبت دے
 كه روزگار دے خو روزگار د محبت دے
 كه غرض دے كه مقصود دے كه بهبود دے
 كه كردار دے خو كردار د محبت دے

کہ سفر دے کہ حضر دے کہ قرار دے
 بل خہ نہ دی کل اسرار د محبت دے
 کہ زلفان دی کہ چشمان دی کہ لبان دی
 زیب زینت وارہ آثار د محبت دے
 کہ مہتاب دے کہ آفتاب دے نور د دین دے
 پہ ہر ملک باندے پر تو د محبت دے
 سید پوری نسبت د خدائے فضل و کرم دے
 د غلام نور ا لانوار د محبت دے

***** سوز و ساز *****

پہ جما لت سرہ چہ وگورے مزدور بہ شِمہ
 پہ جلالت سرہ چہ وگورے رنخور بہ شِمہ
 ستا د قدرت پہ پنجہ خیراو شرخما دي بندي
 پہ مغفرت سرہ چہ وگورے مغفور بہ شِمہ
 لہ جہالت نہ کھالت حُما فطرت دے خراب
 پہ کرامت سرہ چہ وگورے ما مور بہ شِمہ
 د ہدایت پہ اشارت چہ کرشمہ کرے د ناز
 ایدا دائما دلدارہ ستا مسحور بہ شِمہ
 ستا پہ کتو کبش نقصان نشہ تقصیرما خخہ دے
 کہ لہ اخلاص نہ د وگورم منصور بہ شِمہ

پہ غلامانو رحم بویہ چہ مولا وی رحیم
پہ لطافت سرہ چہ وگورے منظور بہ شمع

سوز او ساز

زہرے قرار نا قرار شہ دو بار حُما
لکہ بیمار شہ بسیار انتظار حُما
بندہ د حق شہ د حق سرہ حق تہ رسید
پہ دار د خار شہ دوبار زہرہ آزار حُما
دغہ سفر دے کہ حضر دے خبر نہ شومہ
چہ شہ نیہ دار خوش دیدار د یار حُما
د لیونتبوب حیوانتبوب چارہ گر نہ وینم
لیل و نہار شہ دوٹار د غم کار حُما
خاوندہ بیا پہ سودا مے رسوہ نہ کپے
غلام یار د اغیار نہ دے کار حُما

کہ پہ تد بیرسرہ بدل شولی تقدیر د چا
پہ جدائے بہ جلیا نہ وو زہرہ تاب گیرد چا
ما بہ تقدیر لہ د تمام جہان تدبیر کپے وو
مقابل نہ دے د قدرت سرہ تدبیر د چا

د لاهوتي گوهر مسکن په نار د هجرنشي
ولے قدرت سره به څه وکړي تدبیرد چا

*****سوز او ساز*****

دا راغلے ناراغلے دوبار راغے
دا شپړلے نا شپړلے روئے بار راغے
مسافر په سفر تلے وو مقیم شه
دا نادان د نادانے په کردار راغے
دا لیگلے وو ما خپل خدمت د پاره
دا د خپل غرض مقصود طلبدار راغے
بندګي ځما مطلب وه له بنده نه
شرمنده د طغیانئ جفا دار راغے
غلامي ځما مطلب وه له غلامه
رو سیاه د عمل شرمسار راغے

*****حقیقت حیات*****

که حیات دے خو حیات دے ستا حیات
یے لقا نه حیات نه لري حیات
حیات هغه دا چه مړ په ژوندۍ کیګي
ممکن څه یعنی اثر دے د حیات

ذوالحیات چہ خپل حیات لہ ممکن واخلي
لہ هر تابہ شي بے تابہ ممکنات

سوز او ساز

چہ ئے زړه وي په جمال پورے تړلے
مال او سر ئے همگي وي پرے بيللے
تصور ئے خط وخال د خپل نگاروي
خیال د زړه ئے لہ اغیاره وي تړلے
ما سوی لہ یاره هر نقش عجیب وي
لکه خار ئے وي لہ زړه بیرون وتلے
نشیمن خیال د دلبر د زړه په سر
لکه گل وي په چمن کښ ټوکیدلے
په هیڅ چارے ئے قرار د ضمیر نشی
خو ئے چہ یار په خپل ابصار نه وي لیدلے
هره نغمه ئے یو صدمه وي اندرون
چہ بلبل د عاشقے وي چغیدلے
د مولا په غلامانو وي کرم
چہ خدمت د غلامی وي ترمو ندلے

سوز او ساز

شگوفه گل له گلبن چرے جدا نشی
نوع بهار نوع گل دے چه رسوی نشی
له خپله نازه نیازبین په ما ناز کوي
خما نیاز غواړي رازئې په نوا نشی
له تازگۍ نازگۍ شاخ دراز لري
موسم دگل دے بلبل پرشیدا نشی
د سترگوتور مے نسکور له پیغوره شولو
په رنگه یار دے اغیار چه نما نشی
هجرخان په لرزان کړه برگان دباغ
سرور روان دے بوستان چه افتا نشی
دوام دخيال مے شه حال ستا له خاله سره
غلام دے زار چه آزار ترے مو لا نشی

سوز و ساز

ستا له سودا چه خالي شوع دے ضمير خما
په زیان کاري مصور شوع دے تصویر خما
ستاله غوغا چه په غوغا شو د مجلس ملگري
له وجاهت نه خالي شوع دے تقدیر خما

چه خوش بيان هر زمان ستا د شان کومه
 له پير لذت نه عزيز شوه دے تحرير حُما
 په خپل رحمت سره مرحوم کړه غربت د غريب
 په عفا فت سره معاف کړه کل تقصير حُما
 څه چه کوه هغه به وشي د قدرت له رويه
 هيڅ په قدرت کښ دخل نه لري تدبير حُما
 سرگرداني د غلامانو وي خدمت د مولا
 بي له خدمت نه باطن نه لري تفوير حُما

*****سوز و ساز*****

دلبره مخ له ما نه مه پتوه نن مازيگر
 بويه چه بيا به په نصيب شي حُما نن مازيگر
 دا لويه ورځ به په نصيب سره موندے شي دوبار
 دلبره څنگ له ما نه مکوه په نن مازيگر
 لکه اختر به گزرشي مبارک وخت د ويصال
 دلبره نگ له ما نه مکوه په نن مازيگر
 برقي رخسار لکه بجلي غوندے راوپرځه وه
 دلبره پورته کا نقاب له مخه نن ما زيگر
 له نازه واخله قدم نيغ راځه زما په طرف
 دلبره پريږده غمازت د غماز نن ما زيگر

که خپل خدمت له خدمتگار غواړي غلام یمه څه
دلبره مکره د بل چا فکرونه نن مازیگر

تصور و شهود

په سويدا کښ سټا سودا بله سودا نه لرم
ځما غوغا دے سټا غوغا بله غوغا نه لرم
نغمه د اشهد ان لا اله الا الله
ځما نوا دے سټا نوا بله نوا نه لرم
د زاهدانو نصيب حور و قصور د جنت
ځما اهوا د سټا هوی بله هوی نه لرم
حيات ممات دعا شقی دے خلاصه د توحيد
ځما بقا ده سټا بقا بله بقا نه لرم
لمن المك به په عقبا څه په دنيا کښ وایم
ځما ندا الله ندا بله ندا نه لرم
د غلامی وصف زیبا د غلام خپل زیور دے
ځما رضا د سټا قضا بله قضا نه لرم

تصور و شهود

برابر کتلے نه شم سټا رخسار ته
څوک د زړه غوڅه نیو لئ شي انگار ته

په تش نوم دے گزاره کولے نشم
 په حجاب هـو سینگه دیدار ته

بنفشه که د همت قامت بلند کړي
 رسیده نشي خود سروے او چنار ته
 خراطین که د زمین عشق بازی کړي
 لاس ئه نه رسي د زلفو یوه تار ته

چه درون ئه تصور اسباب د عشق وي
 حاجت نه لري د حسن و بازار ته
 چه په دم ئه بیماران د عشق رڼي
 حاجت نه وي د هغو شربت آناز ته

نه خوځيکي په حلوا خوله د سفرانے
 دوصل سقمو نیا ورکړئ دے بیمار ته
 د غلام ستر گے له نمه نه وچيکي
 له کوم وقت ئه چه کتلي دي روئے بارته

تصور و شهود

په له غمه بل هنر ما څخه نشته
 ستا مژگان دي بل نشتر ما څخه نشته
 له ازل نه ده میده ځما په گوش
 ستا جمال د بل خبر ما څخه نشته

له تقديره مقرر حُما په خيال
 ستا جلوه دېل نظرما څخه نشته
 دم ظاهر د له باطن دم سره ضم وي
 ته راهبر ئې بل راهبر ما څخه نشته
 د دوو دمو په ما بين وقفه حيات دے
 ستاحيات دے بل حيات ما څخه نشته
 غلام وائي اولين آخري ته ئې
 ستا طلب دېل کشورما څخه نشته

***** کمال سوز *****

ستا دیدار دے اخترڅه به کړم اختر سره
 ستا لبان دي کوثری څه کړم کوثر سره
 لوټ حُما دزړه سنگین نشي په لشکرمټین
 ستا مژگان دی لشکري څه به کړم لشکر سره
 ستا مجلس زیبا گنډم گفتار د خوش زینا گنډم
 ستا الفاظ دی شکري څه به کړم شکر سره
 تور زلفان د توره شپه سره رخسار د سره لمبه
 ستا جبین دے انوري څه به کړم انور سره
 ستا جلال دے بے زوال ستا جمال دے با کمال
 ستا دربار دے اکبري څه به کړم اصغر سره

دا مکان حُما مکان ستا دے لا مکان
ستا لقا دے برتري خہ بہ کرم کمتر سرہ
بوی د ما موندلے دہ دما غوتہ مے تلے دے
ستا طلب دے عنبري خہ بہ کرم عنبر سرہ
مال او ملک د ٲول جہان ماتہ د لا شي عیان
ستا رضا دہ کشوري خہ بہ کرم کشور سرہ
پاتے شوہ حُما رضا ستا قضا مے دا رضا
ستا غلامي افسري خہ بہ کرم افسر سرہ

اطيعوا الله واطيعوا الرسول

تاب حُما د زہرہ بہ تاؤدغم سرہ بے تاب نشي
خو چہ ستا دیدارنگارہ کم لہ قوس وقاب نشي
با تصور ازثری ہم تا بہ حد لا مکان
درشہادت عاشقان را پاتے بہ حجاب نشي
بے لہ ذکرہ فکرہ چہ نزول عروج خاصہ لري
آب نا جاري بہ دے جاري لکہ دولاب نشي
ہمت عالی ہست کہ اندروحدت شہادت پرد
بے لہ یکتا خیالہ حملہ زن بہ دا عقاب نشي
نہ چہ دوحدت پہ توسن لہ بے تقوی ردی قدم
دور دماغی بہ د دائر لکہ رکاب نشي

رخصت مے پہ شفقت کرہ د عبدالرازق مزار لہ خُم

گل پسے گلزار لہ خُم

زاري د پہ دلبار کرمہ صا حبہ عنایت کوه

نظر د مر حمت کوه

طرف تہ د عبدالشکور نا جبہ ہدایت کوه

ہیر پہ لطافت کوه

قوت لہ قوی غواہم د یحییٰ صاحب بہار لہ خُم

گل پسے گلزار لہ خُم

صا حب بہ داتک اوس سفارش پہ سعادت کوی

عین عدالت کوی

پہ لاس کنس د سعدي صا حب خُما نن حوالت کوی

لائق پہ لیاقت کوی

والی د ویلايت صاحب آدم صاحب بنور دے

نور علی نور دے

مجددالف ثاني سرهندي صاحب ولي منظور دے

ر حم د غفور دے

دھلے تہ د محمد باقی باللہ صاحب بازار لہ خُم

گل پسے گلزار لہ خُم

مکان د امکني خواجه صاحب ته روانيگم

ٻول ترے قربا نيگم

زيارت د مولانا محمد درويش ته ميلانيگم

زور ته ئے حيرا نيگم

قمری دبخارا یم د محمد زاهد چنار له ځم

گل پسه گلزار له ځم

شير د نقشبند عبيدالله خواجه احرار دے

عالم د سر اظهار دے

مشرّب مولانا يعقوب چرخي ملک بخار دے

نور پکښ ا نبار دے

په زنجير د سلسله علاؤالدين خواجه عطار له ځم

گل پسه گلزار له ځم

شاه د نقشبند و بخاري بهاؤ الدين ولي

فيض دے هر دم جلي

تمام عالم ئے رنگ که توجه کښ لري سروري

تاج ئے پسر عنبري

رخصت راکړه بادشاه دامير کلال سو خار له ځم

گل پسه گلزار له ځم

مرشد دشاہ سیدخواجہ بابا صاحب سماس دے

لاس مے ستا پہ لاس دے

خواجہ علی رامیتنی صاحب د کامل قیاس دے

پیر ترے التماس دے

محمود فغنوی د معنوی شجر اثمار لہ خُم

گل پسے گلزار لہ خُم

توخہ د سفر اخلم خُم عارف خواجہ ریوگر پسے

دل مے دے افگر پسے

گر خُم کوروگر عبدالخالق غجدوانی پسے

یوسف ہمدانی پسے

بلبل د بوعلی یم فارمدی شکوفہ زار لہ خُم

گل پسے گلزار لہ خُم

جزبہ د کرامت ابوالحسن حرقانی پسے

فیض ربانی پسے

مرید د با یزید ابن عیسیٰ بستمی دے

دین لہ حامی دے

پارہ پارہ جگر یم د جعفر صادق گفتار لہ خُم

گل پسے گلزار لہ خُم

عمر م تیريگي په وطن کښ د غفلت مدام

روک م شو کلی آرام

اس یم فریادي شاه د قاسم علی نشان مدام

وه به کړي حُما نظام

پس به برابر د شاه سلمان فارسی دربار له حُم

گل پسے گلزار له حُم

ابا بکر صدیق چه شفیق یار د پاک حضرت دے

کان د کرامت دے

امیر المومنین د اولیاء صدارت دے

فضل و عنایت دے

د ده په واسطه خیرالامم^۲ نبی سردار له حُم

گل پسے گلزار له حُم

راغله یم حبیب کبریا له رهائ غواړم

عفو د باري غواړم

له شرد هر شریر نه پتا هم پناهي غواړم

مهر رحمانی غواړم

ګرانه خاتمه ده راکړه لاس رب الستار له حُم

گل پسے گلزار له حُم

طوطي دے د وحدت نقشبندي قفس حصار له خم

گل پسے گلزار له خم

حضرت کنس د سيد پو ربابا سيد علي تبار له خم

گل پسے گلزار له خم

***** تجلی د صفات *****

بل د حما ستا تر میانه دلربا حائل نشي

خو چه سراؤمال م ستا په سربانده گائل نشي

حال دپريشانئ به په عاشق هرگز غالب نشي

خو چه پريشان په مخ د زلفو تورکاگل نشي

تيز به لکه باد کوي رفتار د دلبرئ په لار

که ئے بنده دواړه خپه دغيرالله په سلا سل نشي

خوچه مکشوفه نکړي عاشق حجاب دتور گيسو

انوار د عاشقئ به ئے د مخ ضيا ۶ حاصل نشي

مرغ جان پرواز په بال وپر د تصور کوي

په اندیشه روح به د اصلي وطن واصل نشي

اخر به ديونس غونده نهنگ دنفسه قئ کړي

ته که ديو نس غونده يودم له خدائ غافل نشي

خو چه فنا نشي له خودی نه په خودئ دخدای

پير د طريقت به د کمال سره شامل نشي

لمن دسیدپوری کا مل نا قص غلام نیولے دہ
 یے لہ فضل اللہ بہ مقطوع دہ منازل نشی

تجلی د صفات

خہ پہ یار باندے شیدا یم یارخُما دے مستغنی
 یارخُما دے مستغنی خہ پہ یارباندے شیدا یم
 خہ دے خویش پہ استغنا یم چہ منصب ددلبری دے
 چہ منصب ددلبری دہ خہ دے خویش پہ استغنا یم
 دویصال پہ تمنا یم لہ ہجران نہ شوم ذرے ذرے
 لہ ہجران نہ شوم ذرے ذرے د وصال پہ تمنا یم
 خہ طالب دمطلب ستا یم یے لقا بل غرض نہ لرم
 یے لقا بل غرض نہ لرم خہ طالب ستا د مطلب یم
 خہ رضا ستا پہ قضا یم کہ مے سردرومی کہ مال
 کہ مے سردرومی کہ مال خہ رضا ستا پہ قضا یم
 خہ غلام دپاک مولا یم کپہ نظر سیدپوری دلربا
 کپہ نظر سیدپوری دلربا خہ غلام د پاک مولا یم

تجلی

خدا یا را ولے موسم د نو بہار
 بیا پرے گل کپہ گل ناری گل د گل نار

بهرہ مندہ کرے هوا د ربیع خدایا
 چہ پرے گل شي کا فوري گل د کوکنار
 شگفتہ کرہ دگلاب غنچے ناز بینے
 چہ ظاهر شي دسري مستور اسرار
 پہ فیضان کرہ دروحي ریحان خروب
 عطرين کرہ پرے جبین حُما د خوار
 بریدہ کرہ د لالا زبان لہ ويخہ
 چہ خفي راز براز نکرے دنگار
 د نرگس چشمان زمین تہ کرہ نسکور
 چہ ا فشا نگری اخفی د شاہ دیدار
 چہ عالم پہ سراخفی دلداری حُما دے
 خہ باید چہ شي اغیا ر تر خبردار
 دغلام پہ غلامی کنس زہرہ قلم شہ
 خدائی د نکہ لکہ دے خوک دل فگار

*****تجلی*****

غم د یار دے وي لہ ما سرہ ہر دم
 خوف د یار دے وي پہ ما باندے ہر دم
 پہ ہجران کنس دے خدائی ما نا امید نہ کھری
 د و یصال امید حُما دے خہ محکم

منور دے وي حُما د زړه قنديل
 تو ر د نشي دغفلت په لوی تور تم
 خدائ د يو ساعت کښ ما يے فکره نکړي
 نوم د يار د وي حُما په زړه رقم
 يے د يار له شرين نامہ نیک انجامہ
 نور د نکړي خدائ جاري حُما په فم
 سيد پوري نسبت دخدائ نصيب حُما کړي
 په دنيا عقبا د نشي له ما هم
 سيد پوري تعليم د خدائ حُما روزي کړي
 طريقت د شريعت سره وي ضم
 سيد پوري بڼگله د خدائ لری آباده
 په قهری زلزال د نشي منهدم
 سيد پوري چراغ دخدائ لری روښا نه
 په نفسي ظلمت د نشي مظلّم
 سيد پورے سخی د خدائ لری آباد
 په کرم ئے ډير عالم شه مکرم
 سيد پوري غلامه په خدائ حال حواله کړه
 خدائ پوهيگي په حساب د بيش او کم

غم په هغه چا وي چه هجران غوندے سفر لري
 مجنون هسے رسوی وی چه لیلی غوندے دلبر لري
 بے نشانه يار کړمه بے شانه پریشان په زړه
 لطيف هغه بے کيف دے چه په کيفد عشق اثر لري
 دیدار دگل نگار هغه بيدار هغه بيدار کړي
 چه خيال دمسمی اثم دلبر دزړه په سر لري
 کمال دعا شقی دے په نیستے کبش په هستے ديار
 نیست چه په نیستے شتي دهستے په درگزر لري
 په کار جنتون پک جامونه د کوثر دی
 يار حُما چه لبان ارغوان سپينه خوله حوض کوثر لری
 دا نا چه ترک دنيا که د عقبا په تمنا سره
 فدا به کړي عقبا له دلربا که څه هنر لري
 غم دخپل بدن خوري خاكي تن په تا عجز نه دے
 فقط په واسطے د روح خبر د خير او شر لري
 هجران خو داژوندونده چه مسجونده جان میمون پکبش
 ممات عین حیات آب حیوان غوندے اثر لري
 د پیر کشمیری شمس نوري سید پوري یم غلام
 یو کلام د خوار غلام د غلامی تمام دفتر لري

رموز راز

برابر کتلے نہ شمع مخ د یار تہ
 برابر چہ مے کتلی دی اغیار تہ
 تر قیامتہ مالہ دا شرم کافی دے
 چہ لہ شرمہ کتے نہ شمع مخ د یار تہ
 دو بارہ د نظارہ دہ نظر نشی
 تما شہ دہ ما سوی حُما ابصار تہ
 شبکور سرہ د کور ہفہ چشمان وی
 چہ ئے فکر نظر نہ درومی خپل یار تہ
 پہ تیزئ سرہ د تیز ہفہ بصر وی
 چہ ئے فکر د باطن نظر وی یار تہ
 سید پوری چراغ نہ خپل چراغ روشن کہ
 تورہ شبہ دہ کہ ورخے طرف د یار تہ
 سرہندی مجددی، صلہ پہ لاس کا
 پس لہ ہفہ ہوا سیگہ خپل نگار تہ
 ہر ساعت کہ د سنت متابعت
 رسیدہ شہ نبوی قدم آثار تہ
 چہ روان شی پہ قدم د پاک حضرت
 غلامی د مولا وائی دغہ کار تہ

چه ختمت شي به وحدت كلام د شعر
 شرافت د بيان وائ دے گفتار ته
 د غلام د غلامے نقصان معاف که
 خدائ د بوزی نبی خير الابرار ته

توحيد

ا ندرون مے د توحيد نعره جو شيگي
 يو صدا ده بے اختياره پورته كيگي
 فرش او عرش به احاطه کړي عنقریب
 د تو حيد نعره درون نه پاتے كيگي
 دا امکان يو کرشمه د لبرئ ده
 پر يشا ني د عاشقانو پر زيا تيگي
 غلامي د غلامانو سلطاني ده
 چه رضا د سلطاني تر پيدا كيگي

مقام

په تازگي سه ره تازه رازه له ناز

واخله قدم قدم له نازه

له نازه	واخله قدم	له سازه پورته که فم
له رازه پرازه فم	فرازه کار د قلم	
حما د غم فکر درازه	واخله قدم قدم له نازه	

په تازگي سره تازه رازه له نازه

واخله قدم قدم له نازه

پريرده منزل دناسوت مقام د راز ملکوت

جلاليت جبروت جمالييت د لاهوت

کماليت فکر فرازه واخله قدم قدم له نازه

په تازگي سه ره تازه رازه له ناز

واخله قدم قدم له نازه

شرين رفتار کوه نن په دغه لارکوه نن

سير د گلزار کوه نن ديدار د يار کوه نن

حما دروح شرين پروازه واخله قدم قدم له نازه

په تازگي سه ره تازه رازه له ناز

واخله قدم قدم له نازه

دارو مدار د وفا شه طلب دار د وفا

فنا شه نن له فنا مکوه کار د جفا

خان خبردار که دزپه رازه واخله قدم قدم له نازه

په تازگي سه ره تازه رازه له ناز

واخله قدم قدم له نازه

فتنه انگيز مه شه فساد آميز مه شه

عنادي تيز مه شه خون جان ريز مه شه

په قرارئ سره شه فتنه بازه واخله قدم قدم له نازه

په تازگئ سه ره تازه رازه له ناز

واخله قدم قدم له نازه

عجز و نیاز تمام نهاده لاس په نام

خه یم د یار غلام آدب کلیم د کلام

خما بیان د سوز سازه واخله قدم قدم له نازه

*****عشق*****

اورد عشق ده چه زیاتگی په سکارو سره

رنج د دلبرئ ده چه زیاتگی په دارو سره

نکړي انتظار له پیره نازه به نیاز نگار

عمر د عاشق ده چه تیریگی په خوارو سره

ته چه هلوغا ته نصیحت د صبوري کو

دا نادر بیان ده نه قبلگی په زارو سره

صبر معنی دا چه کړه طلب په قرارئ د شاه

وصل د خوبانو شي موندی برده بارو سره

قدم د صداقت چه عاشق پورته کړي له صدقه نه

عرش معلی تر لاندی کیگی منارو سره

گل د عاشقی وو د غفلت په غرمو مړاوي تل

اوس به تازه کیگی د سید پور په فوارو سره

ستا د درگدا دے غلام خیر د توحید غواړي
 صاحب دلوئ دولت دورحميگي په ناروسره
 ته چه ناغے دارے سترگے دواړه ماته واره وه
 قلم قلم درون شم د بنږو په کټارو سره

پرے پيکر لخت جگر په مخ نقاب لری
 له نامحرم نه په حرم کښ تل حجاب لری
 چه د دیدار لایق ئے نه وي دلداري نکوي
 چه د یارئ هم سیال ئے نه وي هیڅ یاري نکوي
 چه غم جن نه وي د هغو هیڅ غم خواري نکوي
 د غافلانو له غفلت نه بیداري نه کوي
 له هر کم ذات شوخ ریزا له نه اجتناب لري
 پرے پيکر لخت جگر په مخ نقاب لری
 هغه رخسارچه وي برچون لیدے په چون نشي
 هغه لبان چه وي بیگون بوسه په گون نشي
 هیڅ نالائق د لائقانو په مضمون نشي
 چه د میزان ترازو کم وي هم موزون نشي
 له قبائحو پاک دربار هغه جناب لري
 پرے پيکر لخت جگر په مخ نقاب لری

ڇو ڇه د نفس له قبائجو بدن پاڪ نه ڪري
 ۾هه تصفيه د اطاعت سره ئي ڇالاک نه ڪري
 ۾هه رفتار د هر منزل دهر افلاک نه ڪري
 قطع هر يو د مکاني وطن املاک نه ڪري
 تر هغه پورے شاه له تا نه احتجاج لري
 پرے پيکر لخت جگر ۾هه مخ نقاب لري
 تحت ثري نه تر آسمانه ناسوتي منزل دے
 له دے آسمانه تر صدره ملکوتي منزل دے
 له منتهی تر عرش بل جبروتي منزل دے
 له عرش نه هم تر لامکانه لا هوتي منزل دے
 هاهوت باهوت دوحدت ڀير شرين درباب لري
 پرے پيکر لخت جگر ۾هه مخ نقاب لري
 ۾هه دلبرانو د عالم لوي سلطنت لري
 شرين بشر لکه د سروے قد قامت لري
 هم تار ۾هه تار سياه زلفين ۾هه صباحت لري
 ۾هه راست چپ زيروبالا ترے عطريت لري
 لکه غنچه غوندے بدن بوي دگلاب لري
 پرے پيکر لخت جگر ۾هه مخ نقاب لري

چاه زنج دسپين غب غب سره مطلق مزه که
 زړه د مفتون لکه يوسف پکښ معلق مزکه
 اسباب د عشق لکه اخوان غيرمشفق مزه که
 د دیدار تگی راه روان ناست په افق مزه که
 د انتظار برقه يوسف په حای د آب لري
 پرې پیکر لخت جگر په مخ نقاب لری
 د لوی رحمت نه امیدواره دگرنگ ملا دے
 له دره مه شپړه غلام د کامل رهنما دے
 مجددي نقشبندي سید پوري شآب لري
 پرې پیکر لخت جگر په مخ نقاب لری
 د غم شریک پایا هب علی تبار حُما
 شاه د گيروالو مولانا دے تل غمخوار حُما
 شرین احوال حاجی صاحب دے دکو یار حُما
 پاشتو ملا ولی الله د زړه قرار حُما
 یحیی بادشاه شان اسرار پیر اقتراب لری
 پرې پیکر لخت جگر په مخ نقاب لری

اے په خوب وده بخته راپاسه نقصا نیگمه
 لاس راځړه مرشده په نزول سره زیا نیگمه

داشرين جنبش چہ لہ اخلاص کړي په نازناز
 دا روي ليله دے دے مجنون تر قربا نيگمہ
 دامهتاب آفتاب لہ کوم وجودزي جودانوردے
 شاه سيد پوري دے کرامت يئ حيرا نيگہ
 کوم آب حيوان دے چہ مرده زړه پرے زنده شي
 بحر کشميري دے لہ امواج ئے احيا نيگمہ
 خوانان دهندوستان پنجاب کشميرخراسان واپره
 وصف سيد پوري په لسان کړے قربانيگمہ
 هغه دے فرهاد چہ شريئ کشميري غواړي
 غردزړه سورے کړي رودد فيض ته عتشا نيگمہ
 څوک چہ د اخلاص مصلے لنگ لکه ملوک کړي
 مل به ئے بدرئ شي معنوی پر ضما نيگمہ
 ته چہ کړنظر د معنوي بصر په کوم صدر
 بيرون ترے خباثت شي جوش دنورته حيرانیگمہ
 حلال قصا ب د عشق کړه په خنجر د اخلاص سرخما
 کباب د محويت شو تيل د حب کښ بريانيگمہ
 نظر دمرحمت په لوی شفق پيره په ما کړه
 چہ پتنک غوندے چاپيره ستا لہ چراغہ جولانيگمہ

تہ تے د غلام رباني مربي صبح و شام
 زندان ملك دگرنگ دے سيد پور تہ روانيگمہ
 خدائے د کري رنگين ستا پہ بيان حُما رنگين کلام
 عاشق د پاك مولا تے ستا دربار تہ ميلانيگمہ

پہ گل مخ د بوراگان صباح بنريگي
 شنه خالونه شنه طوطيان پہ کنس چنريگي
 چہ را پور تہ کرے چشمان سياستي
 لہ د هشت تے بلند غرونہ نريگي
 چہ د غوتہ پہ جبين قوس د ابرو شي
 لہ پير خوفہ د کوھسار کانري جريگي
 لہ پيرہ نازہ چہ قدم لہ خيالہ واخلې
 سر تر پاہ تے زھبي زيور شنريگي
 نہ تے نقص بدن نہ د زيور شتہ
 عا شقان تے پہ دیدار کلہ مريگي
 سرہ لبان تے خاص د سرو ياقوتو کان دے
 سوداگر د چين ما چين پسے کريگي
 شين دندان تے گوھري جفت لري دي
 تلکا ني گوھر شاداب دي نہ زريگي

دے لہ چون مبرا۶ بے گون رنگی
 چون او گون پہ کبش ہیخ رنگہ نہ جوہیگی
 کہ قاضیان د امکان ٲول نکتہ بازی کری
 یو ذرہ پہ سوال جواب کبش نہ پریگی
 چہ صید کرے پہ گولی غمزے د ناز وی
 مات سانگونہ د صیاد خپو کبش پریگی
 پہ خپل حائے لہ آسیا سرگردانی کرم
 اندیخنے لکہ دانے پہ کبش وریگی
 دیگ د زہہ انگار د عشق اوبہ د خیال
 پہ تودیدو دے پیرہ لاس راکرہ سہریگی
 حال احوال مے حوالہ پہ حول د خدائے دی
 صفا حال چہ حوالہ شی نہ خریگی
 غلام وائی سید پوری نگارہ راشہ
 ستا پہ لار مے د امید سترگے غریگی

اللہ اللہ سرو دالان دلم اللہ اللہ پرور نور دلم
 د شاہ سید پور جنکشن لہ خمہ
 بنار د وحدت تہ د تویے ٲکتہ کومہ

اللہ اللہ جنبش و آرام من اللہ اللہ منبع اکرام من
اللہ اللہ از نزولم بازیگیر اللہ اللہ درعروجم دستگیر

د طریقت گاہی کنہ راغلم

بابو ہکت د سید پوری طلبوینہ

اللہ اللہ فی الحقیقت نورحق

اللہ اللہ فی الطریقت فیض حق

لہ سید پوری میخانہ راغلم

خم دسینے ہک دشرابو گرزومہ

اللہ اللہ دا خہ شرین کار دے

اللہ اللہ دا ذکر اذکار دے

اللہ اللہ عا شقان راوصلت است

اللہ اللہ تشنگان را شربت است

اللہ اللہ نور دین دان در دل است

اللہ اللہ عیش و آرام تن است

اللہ اللہ فی البلیا کافی اللہ اللہ فی البقا یا حاضر

اللہ اللہ فی الحقاً ثق ہادی اللہ اللہ فی الشدائد راشد

اللہ اللہ ستا کرم بسیار دے دا غلام تور مخے امیدوار دے

تل کرم انتظار لوی د کرم دے

اللہ اللہ ہیر را باندے غم دے

دا غلام تور مخے التجا لری
ستا کرم شامل وتہ سودا لری

***** سوز و ساز *****

د ما ورا هوا داری کبش فنائی د وی

ستا توحید باقی د وی

توحید باقی توحید باقی توحید باقی دوی ستا توحید باقی د وی

بل د خالق نوی خوک بل د رازق نوی خوک

ظاهر باطن کبش ستا ذاتی توحید جاری دے وی

ستا توحید باقی د وی

توحید باقی توحید باقی توحید باقی دوی ستا توحید باقی د وی

یکتا پہ ذات کبش ئ تہ یکتا صفات کبش ئے تہ

پہ هر یو زړه کبش صفاتی توحید باقی د وی

ستا توحید باقی د وی

توحید باقی توحید باقی توحید باقی دوی ستا توحید باقی د وی

اسما ۶ حسنی لرے تل صفات اعلیٰ لرے تل

پہ هر زبان کبش اسمائی توحید باقی د وی

ستا توحید باقی د وی

توحید باقی توحید باقی توحید باقی دوی ستا توحید باقی د وی

پہ هر یو کار کبش یکتا پہ هر اختیار یکتا

په هر يو کار کښ افعالی توحيد باقی دوی

ستا توحيد باقی د وی

توحيد باقی توحيد باقی توحيد باقی دوی ستا توحيد باقی د وی

د هر تاثیر حقیقت دے په قبضه د قدرت

په هر تاثیر کښ آثاری توحيد باقی دوی

ستا توحيد باقی د وی

توحيد باقی توحيد باقی توحيد باقی دوی ستا توحيد باقی د وی

د ما وړا هوا دارئ کښ فنائ دوی

ستا توحيد باقی د وی

توحيد باقی توحيد باقی توحيد باقی دوی ستا توحيد باقی د وی

په بندگئ کښ مدام په زندگئ کښ مدام

په هریونیت کښ توحیدی غرض باقی د وی

ستا توحيد باقی د وی

توحيد باقی توحيد باقی توحيد باقی دوی ستا توحيد باقی د وی

د ما وړا هوا دارئ کښ فنائ دوی

ستا توحيد باقی د وی

توحيد باقی توحيد باقی توحيد باقی دوی ستا توحيد باقی د وی

حیات مردن د غلام کفن دفن د غلام

هر يو گڼن کښ باري ستا توحيد باقى د وى

ستا توحيد باقى د وى

توحيد باقى توحيد باقى توحيد باقى دوى ستا توحيد باقى د وى

د ما وړا هوا دارى کښ فنائ دوى

ستا توحيد باقى د وى

توحيد باقى توحيد باقى توحيد باقى دوى ستا توحيد باقى د وى

آمين آمين آمين باقى د وى ستا امن باقى د وى

هر يو کلام ده خپل کلام حُما کلام لره خپل فضل مدام لره

هر يو کلام د خپل کلام حُما نظام لره خپل فضل مدام لره

فضل مدام فضل مدام فضل مدام لره

خپل فضل مدام لره

حکم روان د قرآن فرمان بيان د قرآن

هر يو لغت باشرافت دخپل کلام لره

خپل فضل مدام لره

فضل مدام فضل مدام فضل مدام لره

مظهر هائي ارادت وليان خرق عادات

په هرتاثير کښ موثر مضمون مدام لره

خپل فضل مدام لره

فضل مدام فضل مدام فضل مدام لره خپل فضل مدام لره
هر تلاوت د قرآن هم بلاغت د قرآن

په فصاحت په وضاحت سره تمام لره

خپل فضل مدام لره

فضل مدام فضل مدام فضل مدام لره خپل فضل مدام لره
نوری انوار لره تل لیل و نهار لره تل

ظاهر باطن کښ په عمل زړه ګل فام لره

خپل فضل مدام لره

فضل مدام فضل مدام فضل مدام لره خپل فضل مدام لره
فقیر زیارت مه مه پیریه حجت مه مه

اتمام د دین ده په قرآن قرآن تمام لره

خپل فضل مدام لره

فضل مدام فضل مدام فضل مدام لره خپل فضل مدام لره
امید لرم له تا نه نوید لرم له تا نه

په خپل قرآن باندې محکم غریب غلام لره

فضل مدام فضل مدام فضل مدام لره خپل فضل مدام لره
هر یو کلام د خپل کلام حُما کلام لره

خپل فضل مدام لره

فضل مدام فضل مدام فضل مدام لره خپل فضل مدام لره

يا خو برق دے چه خلیگی په آسمان کښ
 يا ستا مخ دے چه پړه قیگی په دالان کښ
 تصور ستا د جمال حُما کمال دے
 برے شوے یم د خیال په امتحان کښ
 دا آسان منزل حُما د اسم ذات ستا
 چه لقا مے تاثیر بیاموند په رضوان کښ
 تا پخپله خپله لار ماته نما کړه
 چرته حُه او چرته ته په یو مکان کښ
 دا خو عین عنایت د قدرت پاک دے
 چه مکان ئے کړه مکین په لامکان کښ
 چه مکان له ئے مقام خپل لامکان که
 هزار شکر د غلام دے په مکان کښ

غم د ستا هر دم حُما همدم وی چرته نور نشی
 خو چه تن له جان حُما پنهان په خاک د گور نشی
 غم د یار ویصال دے که د عشق نزاکت لری خوک
 په غم سوے عاشق به له معشوقه نه مهجور نشی

چين سٿا دجبن حُما سنگين زڙڪي غمگين ڪه
 روغ به م د سترگو دواڀه جرحٽ ناسور نشي
 تظمين دڙهه خزين به به تمكين شي ددلبر حُما
 سفرد مسافر به به له سيره نه مقصور نشي
 مخ د اغيار آئينه جلوه دے مخ د يار به ڪنن
 بدر انور مخ د يارديدارد هر شب ڪورنشي
 دگناه تورڪڙے مخ به دصابون به چڪي سپين نشي
 خو چه ما ليدہ پرے د تويے مشڪ ڪا فور نشي
 جي به هله جي شي د استاذ ڪه راجع حق ته شي
 به نوم د استاذ جي گڙنگ ملا چرے مغرور نشي
 نن ڪڙه خپل مخ تورغلامه جاڀه ندامت سره
 د انبڪو به سيلاب وينحله مخ به صبا تورنشي

آخر به پاتے شے له مانہ حُما حُما ئي
 ازلي شان ابدی توانہ سٿا خدائي
 شبينه روز مدام نوي د نوي نظام
 ڪل يوم هو في شان ده سٿا خدائي
 چه شته شي نيشٽ شته به شي نيشٽ
 وي به هميشه بي نقصانه سٿا خدائي

ازلی شان ابدی توانه ستا خدائی
 آخر به پاتے شے له مانه حُما حُما ئی
 اول فنا د عالم بیا د بقا د عالم
 کل ندے علیها فانه ستا بقا ئی
 آخر به پاتے شے له مانه حُما حُما ئی
 ازلی شان ابدی توانه ستا خدائی
 نه به شکوت وی د چا نه به دولت وی د چا
 لمن الملك جلالی شان ستا ندائی
 د غلامی د پاره کافی ده ما له یاره
 رحیم کریم صاحب غفران ستا مولائی

همیشه د ستا قضا حُما رضا وی
 په ظاهر کنی د غوغا باطن سودا وی
 له د خیاله بل حال نه غواړم درون
 که وی صبح په بیان کنی یا مساوی
 په گردش دلیالی م خالی نه کړي
 که عشقوت وی که رحلت وی خو په دا وی
 ما له دا دولت له عمره سره بس ده
 چه م ستا جمال په زړه کنی هویدا وی

هر دولت لره زوال په دنيا شته ده
 به له عشقه چه عاشق لره بقا وي
 په تاراج به شي تالان بازار د دهر
 ستا د حسن په بازار کښ به غوغا وي
 عاشقان به سر گردان وي له حيرته
 ستا د مخ په تماشه به تمنا وي
 که غلام کړي په خدمت کښ خپل غلام
 دا به عين عنايت ازلی ستا وي

له سر سرتوره رازه نن له دروازې مينه
 به ستا له غمه نشته ما کره بل څوک دننه
 له سر سرتوره راځه ځما غم خوره راځه
 له خپله گوره راځه ځه يم مشکوره راځه
 له دواړو سترگو مې د اښکو په مخ ځي رودونه
 به ستا له غمه نشته ما کره بل څوک دننه
 په ظاهر روغ يم درون ناروغ يم
 شپه کښ فروغ يم په ورځ نا فروغ يم
 په غيرالله د مولا نکړي ما هر گز خادمه
 به ستا له غمه نشته ما کره بل څوک دننه

که غم بسیار لرم خو د خپل یار لرم
 زړه نا قرار لرم ستا انتظار لرم
 یو ځله راشه په خندا ځما تر سنگ نیازینه
 بي ستا له غم نشته ما کره بل څوک دننه
 د تصور په دولت موندلی ما ده مسرت
 په حقیقت کښ عزت شته دمولا په نصرت
 تکیا توکل م د مولا په وحدت دي یکبینه
 بی ستا له غم نشته ما کره بل څوک دننه
 گناه بسیار ده ځما کار استغفار دي ځما
 رب الغفار ده ځما عافی ستار دي ځما
 د خوار غلام د غلامی عذر تقصیر کوینه
 بي ستا له غم نشته ما کره بل څوک دننه

پتا نه یم په چا یمه یاره که شیدا یمه
 یاره که شیدا یمه پتا نه یم په چا یمه
 ستا نه یم د چا یمه وایه که جدا یمه
 وایه که جدا یمه د ستا نه یم د چا یمه
 دنیا کښ څه دنیا یمه له عقبا سره عقبا یمه
 عقبا سره عقبا یمه دنیا سره دنیا یمه

اعلى رب العلى یمہ	خیر من الاولی یمہ
خیر من الاولی یمہ	اعلى رب العلى یمہ
پہ کرم سرہ رضا یمہ	راخہ لقا رضا یمہ
راخہ لقا رضا یمہ	پہ کرم سرہ رضا یمہ
لہ عزر نہ گویا یمہ	پہ گناہ سرہ رسوا یمہ
پہ گناہ سرہ رسوا یمہ	لہ عزر نہ گویا یمہ
منحرف لہ ماورا یمہ	خہ د غلام د کبریا یمہ
خہ غلام د کبریا یمہ	منحرف لہ ماورا یمہ
لہ امیدہ مریدا یمہ	پہ مرید امید امید یمہ
پہ مرید امید امید یمہ	لہ امیدہ مریدا یمہ
پہ امل کنیں بانوا یمہ	لہ عمل نہ یمہ نوا یمہ
لہ عمل نہ بی نوا یمہ	پہ امل کنیں بانوا یمہ
عنایت باندي بشرایمہ	هدایت باندے تکیا یمہ
هدایت باندي تکیا یمہ	مغفرت باندے بشرایمہ
کہ بیدار یم کہ نومایمہ	کہ حیات یم کہ موتایمہ
کہ قرار کہ ی غوغایمہ	پہ فطرت سرہ ثنا یمہ
منحرف لہ ماورا یمہ	خہ د غلام د کبریا یمہ
خہ د غلام د کبریا یمہ	منحرف لہ ماورا یمہ

زړه ناقرار په قراري حُما قرار نه شه

په خون خواری سره دلدار حُما دلدار نه شه

ډیر جهالت دي حُما لوی غمارت دي حُما

دا حماقت دي حُما دا کها لت دي حُما

په بیداری سره درون حُما بیدار نه شه

زړه ناقرار په قراري حُما قرار نه شه

لیک د تقدیر حُما کار دے تقصیر حُما

خه دے تدبیر حُما امر آمیر حُما

چه په یاری سره اغیار حُما غم خوار نه شه

زړه ناقرار په قراري حُما قرار نه شه

حُما د خولي لفظونه دریاب د غم موجونه

په ماورا له گونه هم ما سوا له چونه

په نگاری سره نگار حُما نگار نه شه

زړه ناقرار په قراري حُما قرار نه شه

غلامی ستا غلامه نظامی ستا نظامه

گلفامی ستا گلفامه خیال فکر ستا دوامه

انتظاری سره خپل یار حُما دیدار نه شه

زړه ناقرار په قراري حُما قرار نه شه

په خون خواری سره دلدار حُما دلدار نه شه

*****سوز ساز*****

ستیا پہ سودا پسے ناروغ یمہ خہ غوردداروکوہ

د عاشقی پہ رنگ مصبوغ یمہ خہ غوردداروکوہ

والی والا ئے تہ علی اعلی ئے تہ

ہادی اہدا ئے تہ شافی اشفا ئے تہ

پہ تصور سرہ مبلوغ یمہ خہ غوردداروکوہ

بیتاب لہ قابہ شوم بے ناب لہ نا بہ شوم

خوف لہ عزاب شوم مل لہ مرتابہ شوم

لکہ ماشوم غونڈی مکلوغ یمہ خہ غوردداروکوہ

استقلالی دے عرفان اجتہادی دے عرفان

دریم آسمانی دے عرفان ہم امکانی دے عرفان

پہ شریعت سرہ مدبوغ یمہ خہ غوردداروکوہ

استقلال اصل آدم اجتہاد نسل آدم

الہامت وصل آدم امکانت فصل آدم

پہ شہادت سرہ مفروغ یمہ خہ غوردداروکوہ

پہ رحم وکڑہ نظر لہ فضلہ ماکڑہ خبر

د معرفت پہ ہنر درون حُما کڑہ خبر

دغلامی پہ سیخ داغ دوغ یمہ خہ غوردداروکوہ

****رموز راز****

حُما د وصل طلب داره خریدار نه ئے
 حُما د حسن هواداره وفادار نه ئے
 تیره شوه شپه د راز خبرنه شوي له رازه
 حُما د ناز کرشمه داره ته بيدارنه ئے
 خدمت حُما دے دفين ستا په فطرت کښ خزين
 له جهالت نه غفلت داره ته هوشيار نه ئے
 غفلت آميز کارونه مکړه قصدا زبونه
 معلومه شوه چه له قرآنه خبردارنه ئے
 والی برحق یمه حُ هدا مطلق یمه حُ
 غلام ناقصه له اخلاصه خدمت لگارنه ئے
 د جلاليت تصور د جمالت تفکر
 په ذات اقدس کښ شهادت که ته بی کارنه ئے
 د گړنگوال نظمونه له توحیدي مضمونه
 د ماورا هوا دارئ ته هوا دار نه ئے

رموز راز

قد او قامت ستا خود قیام د قیامت لره ده
 ترس وانصاف د عدالت انتقامت لره ده

خرڅ و خوراک بس پوشاک آب و نان
 د پاک حاکم په حکومت کښې عبادت لره ده
 دید و دانش تمیز د خیر او د شر
 په نوعیت کښې د انسان انسانیت لره ده
 فهم و ادراک عقل مندی علم بازی فکرونه
 د مسلمان انقیادت اسلامیت لره ده
 عالم خلق چه له دي فرش نه تر عرشه وینم
 هر یو مظهر د مهیا وحدانیت لره ده
 هر یو ممکن د مبتلا په ابتلاء د توحید
 غلام نوم د غلامی غلامیت لره ده

*** رموز راز ***

د یې بدل په بدل مه غواړه بدل د عمل
 له یې بدل نه بدل ښای د عمل په بدل
 تجارتی مکوه زیادتي مکوه
 جفا یتی مکوه بي مروتي مکوه
 بهل بدل ده بدل بهل بدل ده بدل
 مکوه خلل د عمل مکوه خلل د عمل
 د عبدیت په دستور ربوبیت که منظور
 د احدیت نه په نوررفع ظلمت که د کور

دے ویل یے طلل دیے ویل یے طلل
 مہ غواہ زل دعمل مہ غواہ زل دعمل
 لہ دمکان سفر پہ لامکان کبھی مقرر
 پہ گام د خیال کہ گزر پہ راہ گزاد ہنر
 روان عجل یے اجل روان عجل یے اجل
 مکوہ کسل د عمل مکوہ کسل د عمل
 غلام شاہ شاہان بہ کوی شاہ روان
 کلام شاہ جہان بہ شاہ راہ رسان
 بلا علل یے ملل بلا علل یے ملل
 مکوہ د غل دعمل مکوہ د غل دعمل
 د یے بدل پہ بدل مہ غواہ بدل د عمل
 لہ یے بدل نہ بدل بنائی د عمل پہ بد

****رموز راز****

لہ نازہ کیردہ نازنین قدم پہ سر حُما
 لہ نازہ خندہ نازبین قدم پہ سر حُما
 صبر د کار د سلوک خبر د یار د سلوک
 شکر د یار د سلوک خطر حصار د سلوک
 مدام دخیال پہ بام نشین قدم پہ سر حُما
 لہ نازہ کیردہ نازنین قدم پہ سر حُما

شرط د نظر په قدم سر هم زمين وټه خم
هوش که بيدار په قدم مکره گفتار په فم

په پټه خوله يگانه بين قدم په سر حُما

له نازه کيږده نازنين قدم په سر حُما

د بازگشت دار مدار خلوت د يار اغيار

په ناسته ملاسته رفتار کوه طرف ته د يار

د بل وطن مکان مکينه قدم په سر حُما

له نازه کيږده نازنين قدم په سر حُما

لبان که دواړه بند چشمان که دواړه بند

غوگونه دواړه بند خپه لاس که دواړه بند

زانوک مات قبله ته کينه قدم په سر حُما

له نازه کيږده نازنين قدم په سر حُما

خاونده پاک غلام آمن ايمان که تمام

دمعرفت په انعام خوشحاله ده که مدام

له قدرت پاک باريک بينه قدم په سر حُما

له نازه کيږده نازنين قدم په سر حُما

رموز راز

هر يو گران خو کله گران شی بیکران

په عاشق د عاشقی گران نوی گران

هر يوکارکښ شى مونده حصه د نفس
 نه وي عشق کښ دخپل ځان نام ونشان
 حلاوت د دلبرئ که د پکار وي
 سيد پوری با با له ځه څيرے گريوان
 که خوشبويه د معنی گلونه غواړي
 ځه گلزار ته د سيدپور راوړه ريحان
 که غلام ئے غلامی د له په کار وي
 د سيد پور مولی په در کښ شه دربان

ځان جهان سوخته چه شى په نارد لا اله سره
 هله به قربت د وحدت بيا مومی مولا سره
 ځان چه دمجنون غونده بیرون لغيرالله کړے نن
 هله به واصل شي پس له مرگه د لیلی سره
 خدمت د بندگئ مدام بنائیکي له بنده غریب
 کار دطغيانی منا سب نه دي له اعلى سره
 هر کله چه رام شى په آرام توسن د نفس امار
 پس به شى واصل شاه سوار دروح رفيق اعلى سره
 لا چه شى په لاداله ما سوى الله له زړه
 هله به تمکين شى ستا په نور دالاله سره

شمس سيدپوری چه له برج ضميره شی طلوع
 تن به شی روشن هله د فیض په تجلی سره
 طوق دغلامی چه د غلام په گردن واچوی
 هله به خلاصیگی په کرم دخپل مولا سره

رموز راز

اور د عشق دے چه په زړه کښ م بلیگی
 شین لوگی دے له افلاکونه تیریگی
 بل مشال وو ظلمانی خانه کښ راغي
 په هرگوت کښ یئ نورانی اثر خلیگی
 نا سوتی منقل په اور د عشق شه گرم
 تاؤ تاب یئ لا هو تیا نو ته رسیگی
 هغه خلق چه باشنده د ملکوت دي
 کرامت د عشق کامل ته حیرانیگی
 ساکنان د جبروت الوداع وایی
 ملنگان د عشق لاهوت ته روانیگی
 چه چراغ لا مکانی د یار نما شی
 پتنگان د لاهوتی پر شغله کیگی
 نورانی پنج کم خلویخت زره حجاب
 چه شی قطع وصلت هله حاصلیگی

ظلمانی پنج کم خلویخت زره حجابہ
 چه شی رفع زړگئی هله ژوندي کیگی
 ظلمانی پردي په زړه دي لاندي باندي
 د کامل په توجه سره به شلیگی
 نورانی برقع پرتي په مخ د یار دي
 د کریم په لوی کرم به بیرته کیگی
 نورانی بصر د عشق دے نظر باز یئ
 په پردو کښ یئ درون نظر لگیگی
 آفرین د اهل قلبو په روزگار شه
 چه یه هر مطلب له قلبه وصو لیگی
 شاه باشی د اهل قلبو په فنی شه
 غیرالله نقش یئ زړه کښ نه خائیگی
 صدرحمت د اهل قلبو په قوت شه
 چه دنیا ورته ناخن غوندي خکاریگی
 تعجب د اهل قلبو په بقا ده
 چه بادشاه یئ د جهان زړه کښ خائیگی
 آفرین د اهل قلبو په حکمت شه
 چه مستور اسرار د غیب پر څرگندیگی

آفرين داهل قلبو په همت شه
 له جهان نه لکه باد غوندي تيريگي
 خدايه خومره مستغني دي اهل قلب
 چه تمام عالم يک جو ورته خکاريگي
 جولا ډير قيمت لري چه په منظور شي
 دا جهان ورته په جو نه منظوريگي
 دا تقوی نه ده چه کسب روزگار پريږدي
 تقوی دا چه خدائ په هرحال کښ ياديگي
 اهل قلبو له خدائ دا دولت ورکړ دي
 نه چه هر سړي په دي کيميا پو هيگي
 آفرين د اهل قلبو په لوی علم
 چه تمام علوم يئ زړه کښ معلوميگي
 علم دا چه عشق توحيد تر نه معلوم کړی
 هسه نه چه لوی مفتی قاضي جوړيگي
 آفرين د اهل قلبو په قلم شه
 چه يو نقطه يئ تام دفتر سازيگي
 نقطه دا چه پقلب له عشق پريوزی
 په ثنا صفت د يار خپل نه مړيگي

که خه وائی د اشنا خالونه ستائی
 هسه نه چه د کوکری غوندي غیگی
 خه کوکری د زمانی عبث غیگیمه
 ستا په فضل به م سپردی خوله چپیگی
 ته خما په غپی ماله ماتی نه کری
 دواړه جامی م په فضل و رحمیگی
 هسه راز داهل قلبو ده مستور
 چه کرام کاتبین پری نه پوهیگی
 هسه لوی رمز د خدای د اهل قلب
 په ما بین دی چه ملک پر نه پوهیگی
 هر عمل لره وی اجل مو جل هم
 لاس پلاس داهل قلبو اجرت کیگی
 د اندام عمل کنش فصل دقلب وصل
 وصل فصل په خه رنگ برابریگی
 اهل قلبولره لوی توفیق دخدای ده
 چه په عرش کنش یی دراز خبری کیگی
 دا خو زره ده چه په باغ وراغ پرواز کری
 کله حال دمیغ ماغ ته میلانیگی

ڪله خدائ ته ڪري ميلان ڪله هوا ته
 ڪله ليغ باندي خفه به لاغ خنديگي
 اوڀریدل معنی دقلب خبردار شه
 ڪوم جانب ته یی بیا یی بوتلے ڪیگی
 ڪه د خدائ طرفته یی یو گهڙی روان ڪري
 دا جانب د غیرالله ترینه هریگی
 اوڪه طرف د غیرالله وته ئے مخ ڪري
 پاڪ دربار د پاڪ مولا ترے پاتے ڪیگی
 به قوت دخدائ توفیق غواهم غلامه
 خراب زړه به حول دخدائ به قابو ڪیگی
 لک بیان م دزړه گوټی در بیان ڪړه
 پوره حال به له پوره نه پوره ڪیگی
 یعنی زه د سیدپوری ولی دلبار ته
 به طبیب د زړه د زړونو علاج ڪیگی
 ڪه د نور د زمانے دلته ڪنڀ بیاموند
 پر زخمی زړگی له درده قلا ریگی
 اوڪه خدائ راوسته حاجی دحرمینو
 د اسرارو ڪار له ده نه صادریگی

اؤڪه يحيى بادشاه ثانی اسرار ملا
 ڪڙي نظراحوال د هیچا نه بنديگي
 اؤ د گهروال مولانا منزل آگاه ده
 شرین حال سره حال قرب ته رسیگي
 اؤ شیردخدائ پایا صاحب چه حملہ وکړي
 په سجين کښ تر حقیقت نه پا ټیگي .
 کاملان خلیفہ گان سیدپوری ډیر دي
 له هریونه غلام گڼگ ملا خاریگي
 کارخانه د سیدپوری په قلب جاری ده
 هر هنر په کښ د قلب په زور چلیگي

رموز راز

ځه به ممکن ته په ظاهر کښ مظاهر وایم
 علم باطن ته په باطن کښ سرائر وایم
 که داظاهر کړم په ظاهر باندي ظاهر حواله
 قیام مقام د ماورا ؤ ته مسافر وایم
 که نورانی شمس نوری دسیدپوری شي نثار
 ځه به خدمت د غلامی ته نوادر وایم
 هغه یکتا هغه آقا هغه لقا ځه شوله
 ځه به کثرت ته دکلفت بلا صادر وایم

دغم، خواری دلداری برده باری هیخ نشته

خه به دوستی ته د نیستی کل غدائر وایم

هغه دلبر لخت جگر خما رهبرده هنر

جلوه دنور شاه سیدپورته به ماهر وایم

غلام حاضرده که خدمت د غلامی په کوي

ستا په خدمت کښ هر خادم ته خه قاصروایم

صبا را خمه نن اوزگار نه یثم

ته خما یار یی خه اغیار نه یثم

نن له رقیب سره صبا حبیب سره

بشریت لرمه خصوصیت لرمه

نن له رقیب سره صبا حبیب سره

لکه د گل غوندي یه خار نه یثم

بشریت لرمه خصوصیت لرمه

په یک رنگی سره رنگ دار نه یثم

گوشه گیري مکوه خود غرضی مکوه

ته وفا دار خه جفا کار نه یثم

سیاست ستا یثم خه ریاست ستایثم خه

له ما ورا نه طمع دار نه یثم

آخر به راشمه خه آخر به سقا شمه خه

ستا له فرمان گوشه کنار نه يئمه

کله به راشی بهار کله به گل شی گلزار

بي له بهاره خه گلزار نه يئمه

غلامی سقا کومه نیک نامی سقا وایئمه

د غیرالله خه خدمت گار نه يئمه

****رموز راز****

دا خُما زهر په ما کښ دفينه دی

دا خُما تریاق په ما کښ خزینه دی

دا خُما هکذائي صورت حقت

یې خُما له خواسته ما کښ دیرینه دی

یې خُما له استغاث هوائي نه

آب ونان خُما په ما کښ شبینه دي

د توحید در یاب کړه پیره کشتی غرقه

فکر خیال خُما په ما کښ سفینه دی

زړه جهازوحدت انجنر فکر پرایور

تیل رفتار او تار برقی خُما رگ روحینه دی

دجنت او د دوزخ غلامی نه کړم

نار او حور خُما په دے کښ رهینه دی

دجگر په غر باران دغم وړيکي
 دا ځماعروق سيلاب جو شينه دی
 ډير ځوانان او بوډگان په کښ فنا شو
 د غلام غمونه واپه رودينه دی

چه اغيار ته د خپل يار گفتار براز کړی
 بيهوده به حقيقت بيان د راز کړی
 فراموش کړه دغه جوش دغه خروش خپل
 نادانی ده چه اغيار شريک د راز کړی
 لطيفه د خپل دانش ظاهره مکره
 په هنگامه دل خراش به دلنواز کړی
 غلامی د غلامانو راز د يار د
 مظهری د خپل مولی غلام نواز کړی

رموز راز

لا خو برق د لا اله دے چه پره قیگی
 ماورائي له پرتو نه محوه کیگی
 خود ناسوت له ضرورت دغه بجلی ده
 چه شرکت بدعت ناسوت کښ پیدا کیگی

حقیقت چہ لہ ناسوتہ رھیدہ شی
 نورانی شی ملکوت کنش پاتہ کیگی
 ثمرہ د الاالله پہ ملکوت دے
 شجرہ ئے جبروت کنش جلوہ کیگی
 صفتی اصول پنجہ کنش د لاهوت دی
 لہ قدرت نہ قدیمی دی نہ زہیگی
 اطاعت محمدی لوی دلالت دے
 بے دلیل خوک تو حید نہ نہ رسیگی
 دغلام د غلامی باغ دے تازہ وی
 پہ آمان بہ د آمین امانہ کیگی

رموز راز

زہہ دیوانہ کیگی د ہجران غوندے سنگسار سرہ
 روح دے بیداریگی موحد غوندے رنگدار سرہ
 تن بدن خفتن گفتن خوردن کنش عدالت کوہ
 زہہ نہ بیداریگی د حیوان غوندے شخوندار سرہ
 ولولہ ئے اندرون زلزلہ شرک زبون
 روح دہ چہ مستیگی د توحید غوندے چنگدار سرہ
 من نہ دارم اعتبار من نہ دارم انتظار
 روح دے ہوسیگی د زیور غوندے شرنگدار سرہ

از غلامی غلغلہ افتادہ جان رابلبلہ
خود بے خودہ کیگی د دید اغوند بنگدار سرہ

موز راز

چہ د خدائ فضل کرم شی وردوسار
پہ ساعت کبن یارلہ یارشی ہم کنار
چہ مکتوب وی پہ ازل سوزان د چا
هغه نہ مومی دلبار دخیل نگار
پہ پرسان پرسان عالم حی هندوستان نہ
ماپہ کور کبن معلوم نہ کور د یار
خلقو بے رهبرہ لار د منزل پرے کرہ
ما رهبر پسے بیا نہ موندلہ لار
خلقو بے روئ بارہ وصل کرہ وصول
ما روئ بار سرہ وونہ لید مخ دیار
خلقو بے تکلیفہ بیا موند ډیر دولت
خہ پہ ډیر تکلیف کبن ډیر یم خواروزار
خلقو قطع جیل خانے کرے خودرها شو
خہ د نفس پہ جیل خانہ یم گرفتار
دا حما دخت قصورده بل خہ نہ دی
چہ اورہ پہ روز ازل دے نشہ بیدار

د سید پوری ما لمن نیسل دہ
امید خدائے چہ بخت حُما کاندی بیدار

سید پوری مولیٰ یا ستا غلام راغل دے
دے فرمان تہ دخدمت پہ انتظار

رموزراز

د دلبر د کرشمے مظهر ممکن دے
د قدرت عکس ممکن کبش معلومیگی
دا خو لویہ سبیلہ دہ د توحید
مو حد تہ لہ عبرتہ حا صلیگی
د مولیٰ د مولائے مظهر غلام دہ
یے غلامہ مو لا ئی نہ ظاہریگی

*****رموزراز*****

ما پروں لیدلے ستا رخسار زرین دے
تابندہ پہ تاؤ تاب کبش پلو شین دے
ہمیشہ بہ لائقان وی نگران ستا
پہ غفلت سرہ غا فلہ کھترین دے
ھیخ ئے مثل لہ مثالہ سرہ نشہ
یے لہ رنگہ یے لہ گونہ بہترین دے

حُما خیال دے ستا لہ خیال سرہ پیوند وی
 لکہ تاک لہ مجاور نہ شجرین دے
 حُما خیال لہ خپلہ خیالہ جدا مکرے
 تصور ستا د جمال حُما قرین دے
 قرینہ یو خزینہ د غلامی دہ
 غلام حُکہ غلامی کبں خوش ترین دے

رموزِ راز

پروں د باغ پہ طرف تلے وم نن بہ راغ تہ حُم
 پروں پہ راغ کبں پاتے شوے نن بہ باغ تہ حُم
 دویصالت پہ ہواستا زہہ ہواگیر وو حُما
 پروں پہ یخ کبں ماندہ شوے نن بہ ماغ تہ حُم
 د جدائی آہ فغان دے پہ زار زار کرمہ حُہ
 پروں غم کبں سوختہ شوے نن بہ لاغ تہ حُم
 د زمانے تشنہ لبان بہ ترلبان کری منان
 پروں لہ وصلہ نہ سراب نن بہ سراغ تہ حُم
 فخر کونکے پہ خطاب د غلامی دہ غلام
 پروں پہ نور سرہ نوری نن بہ چراغ تہ حُم

حق د یار دے پہ یاداش نہ ادا کیگی
 نا تمام نہ کار تمام نہ تمامیگی
 ذاکران او شاکران د کل امکان
 ستا خدمت کنس یو حبه نہ حسابیگی
 د جلال او د جمال کمال پہ حق کنس
 فکر خیال د عقل مندو نہ چلیگی
 بے کسی او عاجزی عذر گناہ
 ما سوی لہ د نہ بل خہ نہ قبلگی
 اجتناب لہ نواھے اتیان پہ امر
 اعتراف د عاجزی دہ کہ پوهیگی
 کہ سجدہ دہ کہ قیام دہ کہ رکوع
 عاجزی دہ لہ عاجزو صادریگی
 کہ صیام طواف زکات کلمہ توحید دہ
 بندگی دہ د بندہ چہ ادا کیگی
 د بندہ بندگی ستا پہ حول قوت دہ
 بے توفیقہ دا ناتوان کلہ توانیگی
 بے لہ فضلہ بہ جاہل ظالم ہالہ
 خہ خیر راوپی چہ لہ بدو نہ صبریگی

دا ناقصه غلامی د خوار غلام
هیڅ شے نه ده ستا کرم باندې نازیګي

خُما سینه کېښ خُما یاره نشیمن نه لرې
خُما شیشه کېښ خُما یاره نماین نه لرې
ستا مرايه يمه خه ستامظهره يمه خه
خُما په زړه کېښ خُما یاره ته مسکن نه لرې
فکر د خیال خُما شوی قال د حال خُما
خُما په خوله کېښ یاره ته در د گفتن نه لرې
خُما د زړه ترابا گل که د نوری ګلابه
خُما د زړه فیضان ته ناف ختن نه لرې
شوله مستی نه رقصان د غلامی لونیان
خُما د زړه دالان ته چرخ دامن نه لرې
جشن تو حید لرم صحن تجرید لرم
ګرنگ ملا د ماورا سازوسوزان نه لرې

شکوفه ده شکفته خُما د زړه
حوالی شو گل ګشته خُما د زړه

سحری باد ربیع کوی پرواز
 عندلیب شہ فریفتہ حُما د زہرہ
 برگ گل د شبنم سرہ دے پک
 یو قطرہ کڑہ چشیدہ حُما د زہرہ
 رائیحه مے د رئیحان کڑہ پہ دماغ
 نا شکیب شہ مزیدہ حُما د زہرہ
 کہ سقا شی د ساقی صافی رَحِیق
 شی حاصل بہ جمیعہ حُما د زہرہ
 کہ ہارون د زمانے وکہ رحلت
 جاویدہ دہ زبیدہ حُما د زہرہ
 دملوک اوڈ بدرئ دوران شہ ختم
 اوس بدرئ دہ آینہ حُما د زہرہ
 د بہرام دگل اندامے ایام ختم
 کلفامی د نامیدہ حُما د زہرہ
 د مجنون لیلی جنون لکہ میراث
 فکر سوز دہ قرینہ حُما د زہرہ
 بازیغہ شوہ بلیغہ حضرت د حق تہ
 پہ رفتار دہ بازیغہ حُما د زہرہ

ناديده چه فريفته شوه زليخا
يوسفى ديارنامہ حُما د زړه
ستا د اسم يوسفى نه فداكيځي
زليخا ده زالخيده حُما د زړه
التيام ئه په مرهم د نا سوت شي
لاهوټى ده ترقيده حُما د زړه
د غلام د غلامئ سبيله څه ده
يو نعمه ده ديرينه حُما د زړه

تاب د زړه يه تابه كړم له تابه نه
خيال د څه به خوابه كړم له خوابه نه
ستا له شان شوكت نه په هيبت اندرون شه حُما
غم د څه به نابه كړم له تابه نه
يا رحيمه خدايا د رحمت د اميدوار يم
خوف د څه به آبه كړم له آبه نه
وكړه په خدمت د غلامئ غلام غريب ده
ستا هجران نيران خو څه كباب كړم له كبابه نه

آرزو د آرزومندو يو اخبار ده
 صفا زړه لکه وارلس په خوش گفتار ده
 له هر شش طرف نه اخلي اعلانونه
 رموزاتو د امکان لره اظهار ده
 تاؤ تاب په کښ له عشق پيدا کيږي
 برقيت په کښ له فکر نه تابدار ده
 تصورستا د جمال لمبه د اور ده
 د عاشق زړه ئ نيسله په انکار ده
 غلامی به منظوريږي په علاج کښ
 خدائ د روغ کړی د عاشق زړه ګه بیمار ده

چرتہ گل او چرتہ خار	چرتہ یار چرتہ اغیار
چرتہ باغ او چرتہ زاغ	چرتہ تار او چرتہ مار
چرتہ ناس چرتہ خناس	چرتہ نور او چرتہ نار
چرتہ عیش او چرتہ عشق	چرتہ روغ چرتہ بیمار
چرتہ شرک چرتہ توحید	چرتہ بت چرتہ غفار
اسلام توقي لوی نه دی	د سنت شه تا بعدار
په رواج نه موندۍ کيږي	د توحید شرین اثمار
نفع نه کوی بدعت	لکه زنگ شی تیغ ابدار

نجا ست د طهارت ده د بدعت هر يو روزگار
 غلامی شی طغیانی د بدعت په دار مدار
 خدایا و سائے غلام تہ غفار ئے تہ ستار

سر د یار چه د اغیار سره شی فاش
 په یارئ کښ یار له یار شی دل خراش
 حلاوت د دلبرئ تر میان پاسی
 د هجران په تلخی تریخ شی کل معاش
 نام نشان د دلبرئ نیست و نابود شی
 نه ئے نقش په زړه گرخی نه نقاش
 په خاطر د پاک سرور حُما سبحان
 نیک انجام کړه د غلام د زړه تلاش

چه د زلفو په زنجیر نوی محبوس
 په مذهب د عا شقانو ده مجوس
 یم له یاره چه له بل خه امیدواروی
 په مذهب د مخلصانو دے مایوس
 چه له نفس دبل چا بد خواهی غواړی
 په مذهب د جوانمردانو دے دیوس

چه د عشق په دولت نوی سعادت مند
 په مذهب د نیک بختانو دے منحوس
 چه د عشق په گریوان نوی سر نشیب
 په مذهب د دلبرانو دے خنوس
 چه طالب د نگ و نام د عقبا نوی
 حاصل مہ شہ د دنیا نگ و نامو س
 چه صندوق د بدن لعل و جوهر نوی
 ظاهرجیب د خدائ پک نکری په فلوس
 چه باطن کبش ئے مهران گوهران نوی
 په مذهب د جوهریانو دے افلوس
 چه د یار په یاد ئے زړه خوش بویہ نوی
 زړگے نہ دہ خو پیران دے یا کنوس
 چه د یار په سودا نوی سرفراز څوک
 په کوهی د شقاوت کبش دے منکوس
 چه د یار په یاد وی شاد د چا درون
 هغه تل وی د خپل یار سره جلوس
 سر د زړه چه تار د زلفو سره بند شی
 مرایہ شی مخ د یار په کبش معکوس

سید پوری آب حیوان شربت که نوش
 چه زنده شی صد ساله مرده نفوس
 خو پرهیز د شریعت ورسره بویه
 چه علیل شی صبا په بو لیموس
 په معجون د شریعت واخله قدم
 چه قوی شی د ایمان صالح کیموس
 په ممبر د شریعت کړده قدم سم
 په هر بام مه وایه بانگ لکه خبروس
 خدایا تیل د شریعت حُما روزی کړه
 چه مړنشی د غلام د زړه پا نوس

الله	الله	دا	الف	الفت	لری
الله	الله	لام	تعریف	لری	
الله	الله	پیر	لذت	شرین	لری
لام	ثانی	لار	حُمونگ	دین	لری
الله	الله	ها	هدایت	داره	ده
لاره	دوحدت	نه	خبر	داره	ده
الله	الله	دا	عزت	نصرت	گنډم
الله	الله	پیر	زینت	قربت	گنډم

الله الله تاج د سرداری حُما
 الله الله راج د راجداری حُما
 الله الله موم د زړه سنگین حُما
 الله الله رنگ د زړه رنگین حُما
 الله الله ته ئے مرغوبه حُما
 الله الله ته ئے مطلوبه حُما
 الله الله حاکم او فرمان حُما
 الله الله عفو د عصیان حُما
 الله الله دے حُما د زړه حیات
 الله الله دے حُما کلی نجات
 دا حُما د زړه حجاب کره برطرف
 دا حُما د زړه غوټی کره منکشف
 دا حُما د زړه بو ټی بادار که
 دا حُما د زړه گلاب گلدار که
 دا حُما زکری چمن تازه لره
 دا حُما فکری خیال فازه لره
 الله الله باطن او ظاهر حُما
 الله الله اول و آخر حُما

اللہ اللہ دے غرض مقصود حُما

اللہ اللہ دے طلب بھبود حُما

اللہ اللہ دے خاوند د راز حُما

اللہ اللہ دے غریب نواز حُما

اللہ اللہ تہ قوی قدرت لرے

اللہ اللہ تہ جلی قوت لرے

اللہ اللہ تہ عزت کامل لرے

حرمت او رحمت کرم شامل لرے

اللہ اللہ تہ علم بصر لرے

ہم پہ حال تباہ حُما خبر لرے

اللہ اللہ خدایا ذالجلال ئے تہ

اللہ اللہ خدایا ذالکمال ئے تہ

اللہ اللہ خدایا ذالانعام ئے تہ

اللہ اللہ ذالاکرام ئے تہ

اللہ اللہ تہ ئے رحمان الرحیم

اللہ اللہ تہ ئے ستار علیم

تاب د توفیق غواہم لہ دلبارہ سقا

عشق کامل غواہم دلدارہ سقا

راکړه محبت مشاهدت سره

اوچت مے حقیقت کړه د قربت سره

رضا یم په قضا له ما راضی شه ته

مریض یم اندرون حُما شافی شه ته

لار د وحدت بنایه سر گردان یم

دام د غیرالله کښ بندیان یم

لار د معرفت لقا نه غواړمه

کار د شناخت پسے تل جارمه

لار د مقصود بنا په رحمت سره

دام د حُائ دقربت راکړه په شفقت سره

الله الله ډیر ثمر شرین لرے

الله الله خوند د آنگبین لرے

دا د سید پوری ولی ارشاد دے

دا د سید پوری سخی امداد دے

دا د سید پوری قاضی قضا ده تل

دا د سید پوری مفتی فتوی ده تل

دا د سید پوری د زړه انشا ده

دا د کری انشا د رب منشا ده

دا د سید پوری حکیم فرمان دے

دا د سید پوری فصیح بیان دے

نقش مے پہ خیالی قلم پہ زہ لره

الله الله دا نقش پہ زہ لره

دا د سید پوری مکتب کتاب دے

هریو حرف ئے لیک پہ میوناب دے

دا د سید پوری د زہ چراغ دے

حک تر روینانہ باغ وراغ دے

دا د سید پوری د باغ بلبل دے

حک چغندہ پہ هر محفل دے

دا د سید پوری د بنر طوطی دے

دا د سید پوری دبام قمری دے

حک د فیضان چوری شرے خوری

باغ د هر منزل کنس سیب نارے خوری

دا قمری هو هو پہ چبو ترو کوی

کلہ کپی پرواز سیل د بنگلو کوی

دا د سید پوری د خم شراب دی

سرے پیالے د زہونو پہ لب لاب دی

دا د سید پوری مشک مختوم دی
رنگ په رنگ الوان په کبش مرقوم دی

دا د سید پوری د باغ کوکنار دے
هوش ربانیده د هر بیدار دے

دا هغه احسان یزدانی دے

دا هغه انعام رحمانی دے

دا پاک حضرت د سینے نور دے

داغی مسلسل وار د سید پور دے

یعنی دا فانی نقوش دنیوی

پریرده تایابی نقوش لدنوی

الله الله نقش کن بر لوح دل

دور کن از قلب نقش هر دغل

گام دل یک بر ثری دیگر بعرش

بلکه بالا تر نهد از فرش عرش

یا کریم از طفیل مصطفی

رحم کن بر این غلام یے نوا

انوار توحید

غلام ڇہ نوے غلامی نوے مولا نہ لری
 مولا قدیم قدرت خدمت جدا نہ لری
 امکانیت د ہر ممکن علم قدرت کیں وینم
 کہ پہ صورت کیں د سجدامعنی جدانہ لری
 دار و مدار دھر قوت پہ ہر صفت پورے دہ
 یے لہ صفت نہ دہ ممکن قوت قوا نہ لری
 ہر یوفانی بہ شی فانی د خدوشت لہ رویہ
 یے لہ واجب نہ ماورا بوی د بقا نہ لری
 د دنیا نگ و ناموس بہ شی مایوس لہ مرگہ
 رسم و رواج د بدعتی عزت صبا نہ لری
 استغفار آخر کار بہ وی ستا کار غلامہ
 یے لہ ہادی لہ ہدایت نہ څوک ہدا نہ لری

حُما دلدارہ دلداری د خپل دلبر نہ لرے
 باطن بیدارہ بیداری د خپل ہنر نہ لرے
 نن لہ قرآن نہ مخالف روان پہ رسم رواج
 معلومہ دا چہ رسالت د پاک سرور نہ لرے

د خدائ رسول نه مخالف تل به خائف وی
 ولے مغروره د مولا په دا گذر نه لرے
 تویے ته نن صبا نیټه گناه فی الحال کوے ته
 حیات مرهونه له ممات خالی دفتر نه لرے
 لیل و نهار شمس وقمر دوران تبدیل کوی
 نه اخلے عبرت ځکه تمیزدخیراؤشر نه لرے
 مولا د خپلے مولائے له برکت غلام
 په کرم عفه که نقصان دخپل کشور نه لرے

غالبه خدائ کړه غالب له فضل نور ځما
 په خپل دیدار لره آبدار د سترگو تور ځما
 ځما باطن کړه مجلا په تجلی د وحدت
 له خپله فضل کړه بینا چشم شبکور ځما
 نورانیت مے غلبه کړه په ظلمت نفسانی
 ظاهر باطن کړه سراسر عرفانی نور ځما
 ستاپه باطن کښ دم تابي شته دل تابي نه لرے
 له یه تاي دے دباطن چراغ دیجور ځما
 مسلم نوم د مسلمان شرم حیا نه لرے
 د مسلمان له یه با که دے عار پیغور ځما

د غلامی پہ نیک نامے مولا نیک نام کہ مونبرہ
ستا دجمال انوار بہ صاف کری ضمیرتور حُما

یو نغمہ دہ توحید مظهر تار د کثرت
نورے نغمے موحده شوے تیارے ستا د پارہ
د خدائ حصہ امانت ستا سرہ توحید محبت
نورے حصے د جہان ٲولے پیدا ستا د پارہ
برگ وباران نان و خلوا لہ فرش ہم تر عرشہ
د جمیعا پہ خطاب شوے مملوکے ستا د پارہ
کہ اہتمام شی د غلام نوا پہ سوزد توحید
د شمس الدین سیدپوری پردعاده ستاد پارہ

خہ چہ ہر طرف تہ گورم مخ د یار دے
پریشان پرے تار پہ تار د زلفو تار دے
پہ ہر کانپری پہ ہر گل پہ ہرے پانپرے
پہ جلی قلم تحریر بیان د یار دے
عاشقان لکہ مرغان سخری خیز
ہر آواز ئے د دلبر ذکر اذکار دے

چہ تکرار نامہ دیار لیل ونہار نشی
 د هغو نصیب د شاه بنکله دیدار دے
 له اغیاره چہ عبرت د یار وانه خلی
 غلام کله غلامانو کښ په شمار دے

خو په اول کښ د اول جلوه جمال نشی
 په آخرت به د آخر توحید کمال نشی
 بویه اول چہ په توحید سره روشن کښ درون
 په آخرت به د آخر توحید سنبهال نشی
 دا خو دنیا ده چہ کیمیا ده د توحید لپاره
 په آخرت کښ به توحید د چا تنال نشی

چرتہ حور چرتہ حضور	بے پروا کړم خدائ له حور
چرتہ گور او چرتہ نور	بے پروا شومہ له گوره
که صبر که وی شور	په قبضه حما کښ نه دے
ته صفت لرے غفور	که حما صفت گناه ده
د پوره صاحب د نور	که خطا غلطی له ما ده
خه بلی کښ یمه چور	ته الست کښ صادق ئے
خه به پورته کمه شور	که د حشر ندا وشي

د گناه په صله راکړه د غفران حصه غفور
 که گناه لرمه پیر څه ته رحمت لرې وفور
 که د عشق استازان پیردی څه غلام یم دمنصور
 ته د مهر نظر و کړه څه غلام یم د سید پور

د ماوراؤ خو مظهر ده د توحید له پاره
 به له توحیده ماسوی به دچا خیال نشی
 چه دل بسته شی پابسته د ماسوا په زنجیر
 په آخرت کښ به حسرت یعنی وبال نشی
 چه اندرون کښ تصور د خپل دلبر نه لری
 په آخرت کښ مسرت د چاپه حال نشی
 په آخرت کښ به هیبت وی سیاست د جلیل
 خدایا مایوس د خوار غلام ستا له جمال نشی

له ماورا نه د یارئ طمع داری مکوه
 له ماسوی نه د وفا انتظاری مکوه
 قوی درکړده قوت عزیز ئے شان د عزت
 له ناتوان نه د توانی امیدواری مکوه

د عبادت حقیقت دے خاتمیت په وحدت

له مشرکانو د ایمان باورداری مکوه

هله به درشی په لاس ختم چه ستا شی انفاص

د هر عمل له بدلیت نه انکاری مکوه

رفتار کوه په قرآن دهان لره دمنان

د بدعتیانو په بدعت عمل داری مکوه

رسم ورواج دجهان دے خسارت د ایمان

د خاسراتو په خسرت زیان کاری مکوه

عار پیغور د عاشقی نه لری عار

مدعی وی په دعوه کښ گرفتار

د ساده ؤ ساده گی ساده زینت دے

ی پروا وی د یاری نه د اغیار

هغه رنگ چه رسول کسوت په رنگ وی

په هغه لری درون بیرون رنگ دار

چه له شرک بدعت رواج ریا رها شی

نا میده شی مسلمان په نیکو کار

غلامی دے خدای منظوره د غلام کړی

په جنت دوزخ عشرت نه لری کار

هوا سینگم دیدار تہ
 چہ سودا پہ کنش نسیا وی
 چہ مطلب مے دے لہ تا نہ
 تہ ما مہ غلوہ پہ حور
 زاهدان دے پہ سجدہ کپہ
 عاشقان د پہ میلان کپہ
 حیرا نیگی زاکران ہم
 پہ آمان شو مجذوبان
 کہ جنت دے کہ دوزخ
 د ترہیب ترغیب ندا ہم
 عشق لویہ سبیلہ دہ
 چہ رضا شی یار لہ یارہ
 چہ د فکر لاس دراز وی
 خہ غلام دسید پوری یم

حیرانیگم ستا سنگار تہ
 نہ خم خہ ہفہ بازار تہ
 نہ جریگم اغیار تہ
 عقل مہ خایہ ہوشیار تہ
 د جنت باغ و بہار تہ
 د توحید گل گلزار تہ
 ستا د نوم شرین تکرار تہ
 ہیخ حاجت نہ لری شمار تہ
 یو صلہ دہ ستا دلبار تہ
 خود صدا دہ خپل گفتار تہ
 کہ منظورہ شی نگار تہ
 خہ حاجت وی بیا روئے بار تہ
 خالی نہ وی بہ روزگار تہ
 خہ حاجت بل خدمت گار تہ

ما حیات دنیوی الا متاع فخر وی
 غیر خدا شد کجروی تو بوا الا اللہ الہدی
 اے غیرہ ایام چند آخر شوی در گور بند
 خود راہ ہا کن زین کمند توبوا الا اللہ الہدی

ٲول ايجاد د ايراد دے اكرم دے حُما
 دا غم داسٲم خپل صنم دے حُما
 پيران عارفان زاهدان عاشقان
 عابدان كاملان عالمان عاملان
 درد مند په دا حال هر مسلم دے حُما
 دا غم داسٲم خپل صنم دے حُما
 قدم د آدم په قلبى لطيفه دے
 د نوح ابراهيم په سرى لطيفه دے
 په روحى د موسى قدم دے حُما
 دا غم داسٲم خپل صنم دے حُما
 قدم د عيسى په خفى لطيفه دے
 دا نا په دے راز هر ذاكر ظريفه دے
 په اخفى ده سرور قدم دے حُما
 دا غم داسٲم خپل صنم دے حُما
 چه خدائ كرى خوك پوه هغه پرے پوهيگى
 نادان د غلام په وينا نه پوهيگى
 بيان يے پايان طاقت كم دے حُما
 دا غم داسٲم خپل صنم دے حُما

په نام د غلامی باندے غلام یم
 په هنگام د مزدوری کښ ناتمام یم
 ناتمام خو ناتمام وی شا مدام
 نامیده په بدنا می سره بدنام یم
 هیڅ بدنام په نیک نام نشی په نیکی
 له ازل نه جهالت سره بدنام یم
 ځما خپل جهل په ما ظلمونه کړ دی
 څه له خپله بدرنگی څنه بدنام یم
 له ناکامه نه ما کام اغستی نه ده
 څه له خپله خود را یی څنه بدکام یم
 په صله دمغفرت به نجات غواړم
 چه ناقصه غلامی کښ څه غلام یم

رضا وسپاره قضا ته کینه فارغا مسرورا

میلان مکره نفس هوا ته کینه شاکر مشکورا

له دنیا گوښه کنار شه	له اختیاره یه اختیار شه
ثنا خوان د رب غفار شه	کینه فارغا مفروغا
یا دوه د الله نام	کره درون ذکر دوام
شب و روز عمر تمام	کینه سا ریا مسرورا

شریعت طریقت دواړه
 قدم مېرده په ویجاړه
 اول کار د شریعت دے
 د کامل مطابعت دے
 په ایمان به تل خائف وی
 استدراج وی که کاشف وی
 چه انکار د شریعت کړی
 که هر خومره کرامت کړی
 عظیم دوه کرامتو نه
 یو ایمان بل عملونه
 د محبوب مشاهدت دے
 له علمه ځان جدا کړه
 له فنا وصول بقا کړه
 عبدیت خواری زاری ده
 مسکنی افتقادی ده
 له ممات نه خبر شه
 د ندم خاورے په سر شه
 خفی ذکر کړه د ذات
 په کښ پیر دی ثمرات
 چه شی نوے فیض ولوج
 که آسمان وته خروج

دی لازم ملزوم هم غاړه
 کینه شاعرعا مشروعا
 چه محکم پرے طریقت ده
 کینه تابعا متبوعا
 چه له شرع مخالف وی
 یعنی لاعنا ملعونا
 لوی زندیق دے زندیقت کړی
 خودے جاهلا مجهولا
 هر مومن لره وی اخونه
 کوه لازما ملزومه
 کینه شاهدا مشهودا
 په وحدت کښ ځان فنا کړه
 کینه زاکر مذ کورا
 دخپل ځان انکساری ده
 مشه فا خرا مفخورا
 له حیات لاس په سر شه
 وکړه توبتا نصوحا
 دے شامل د کل صفات
 لیکن ساترا مستورا
 کړه په خیال د حال عروج
 کینه فارحا مفروحا

د سیدپوری ولی پہ لور ځہ ناراستی مکره فی الفورځہ
 په اخلاصہ پہ ډیر غور ځہ شے به ناصرا منصورا
 اس دخيال چه زين لگام شی په فکرونو سره رام شی
 هر منزل به زیر گام شی کینه واصلا مو صولا
 د غلام رب الارباه ما رها کره له عذابہ
 په محشر مکره عتابہ يا عا فیا غفورا
 سید پوری خنجر پہ لاس یم سر وهونکے د خناس یم
 امیدوار د رب الناس یم ځکه فاتحا مفتو حا

مسافری کښ ځما روح دے مسافر دے نشی
 مجاوری کښ د دنیا دے مجاور دے نشی
 دغه سفر دمسافر به رو رو شی ختم
 په خپل وطن کښ روح ځما دے مسافردے نشی
 دغه وطن دے شها دت شه مبارک شهیده
 په شهادت کښ روح ځما دے مسافردے نشی
 معائنات کښ سکونت د حضورئ لرمه
 معا ئنه کښ روح ځما دے مسافر دے نشی
 لکه غلام ځوکیداری د خپل مولا کومه
 په بندگئ کښ روح ځما دے مسافر دے نشی
 د مسلمان مسلمانئ کښ ځه نقصان نه وینم
 د بدعتی په حق دعا ده چه کا فر دے نشی

پہ سورلعل دہ د یاقوتو نوم د یار
 پہ فضو قلم د ے خیال کہ نقش دار
 مسافر دعا شقی لره ئے ورکرہ
 حہ پہ د معلومہ وم د عشق لار
 کہ د یار دکور او کلی نشان غوارے
 لدے نوم بہ شی معلوم دیار دیار
 پہ غلاف کبں دسینے صندوق دتن کبں
 ہفہ نوم لره پہ خیال سرہ حصار
 چہ دے سپین جمال دیار پہ زہہ راگرخی
 ہفہ نوم تہ کرہ لہ عشق انتظار
 تل لہ اسم مسمی رامعلو میگی
 یے لہ اسم مسمی نہ شی اظہار
 چہ فنا پہ عشق د یارشی لہ اغیارو
 فقط پاتے شی باقی دیار دیدار
 پہ دیدار دم عشوقے کلہ مریگی
 وگے سترگے دعا شق لیل و نہار
 پہ دیدار سرہ چہ گرم اور دعا شق شی
 پہ کبں سوزی دصحرا پتنگان خوار
 چہ غوتی شی ددلبرو شنہ خالونہ
 د عاشق چشمان گل شی د بہار
 لکہ گل غوندے پہ غتو غتو گورے
 چہ بہ کلہ گل شی ہفہ غنچہ زار

گل د سترگو گل دخیال چه مقابل شی
 معشوقه عاشق خبر کړی په اسرار
 'چه دراز خبره کړی ورته براز
 عاشق هله شی له عشقه خبردار
 له وصاله په طلب کښ پیر ارام دے
 چه په غم د هجران نه وی خبردار
 په وصال کښ کله فصل کله وصل
 کله قبض کله بسط وی دوسار
 گاه غضب وی کله عزل کله فضل
 کله رحم شی د پاک رب الغفار
 زندگی د عاشقانو خون خواری ده
 عاشقان وی په بلا تل گرفتار
 خدایا سترگه د غلام کړه نظر باز
 بیا نما کړه د دلبر ښکله نگار

په نور ددین سره ده زړه دلجور انور دے حُما
 له ظلمیت الامان آمین اکبر دے حُما
 لکه بندی خروج ولوج کښ خپل اختیار نه لرم
 ده خاتمے له دسته خوف ده زړه په سر دے حُما

پہ ریاضت پہ عبادت ویصال موندلے نہ شی

حُک پہ لاس کبش دلاتقنطو خنجر دے حُما

ظلوم جھول خطاب حُما رحیم غفور ستا بیان

حُک تکرار دگناہونو لوی اختر دے حُما

تا چہ خطاب دوبتغوا کر ماباور کرے دے

پہ ہر مشکل کبش وصیلہ خیرالبشر دے حُما

چہ دحضرت متابعت لرہ بیعت دے سنت

حُک قربان لہ نقشبندو مال و سر دے حُما

مظفرآباد ئے علاقہ وطن کشمیر دے منیر

مقام سیدپور پہ شریعت پیر برابر دے حُما

د کم تکلیف وم طلبی بالانشین ثمرین

فضل دخدائ و شمس الدین ولی رہبر دے حُما

تورے سینے صفاکول پہ نظر گران امر دے

تا ثیرلہ خدایا پیرصاحب شمس وقمر دے حُما

خدائ تاثیر پہ واسطہ دولی بل تہ درومی

دا عقیدہ دہ سنیہ اللہ خبر دے حُما

مکر حیلے عجب ریا دی مہلکات دسلوک

ہم اشاعت کبش شتہ گودری سمعت لنگردے حُما

اسم ذات قطب حسنات ئے دائرہ دی ہمہ
 سلطانی اسم اللہ اللہ شہد و شکر دے حُما
 اللہ اللہ چہ کپری خوک نقش دزپگی پہ تختی
 پہ انجمن کنیں خلوتی دغہ افسر دے حُما
 خاورے د خپو د نقشبندو دین ایمان دے ملا
 کہ پہ مذهب ستا ناروا وی خوباور دے حُما
 خوک چہ زمري دنقشبندو تہ ضرر رسوی
 پہ تباہی دھغو سوال درب پہ در دے حُما
 دوی مستیز دھغہ نور دی چہ شپہ دمعراج
 راوصول کپری لہ مولا نبی سرور دے حُما
 چہ لہ فقیرہ فقیری لہ شاہ شاہی رکوی
 ہغہ جذبہ دولایت چہ پیر انور دے حُما
 کہ محبوبہ سیدپوری بیا کجل کپری سترگے نری
 چہ کرشمہ کپری ددارینو لاس پہ سر دے حُما
 اے دگہنگو ملا لاس دپیر پہ لاس کنیں ورکپہ
 د شاہ سید پور غلامی عین تاج افسر دے حُما

چہ د نفس پہ لارے مہر شی لعنتی دے
 چہ دروح پہ لارے مہرشی رحمتی دے

کار دنفس وارہ خلاف دشریعت دے

مخالف لہ شریعت نہ بدعتی دے

کار دروح وارہ رضا دکبریا دے

ھر یو دم ھر یو قدم ئے سنتی دے

سفلوی دنفس مدام سفلی خرام

علوی شان دروح علوتہ علوتی دے

مشرف دے پہ شرف عقل دروح

نفس جاہل دے ھر یو فعل ئے جہلتی دے

وزارت دنفس کوی شیطان خبیث

بنائستہ کونکے داعمالو علتی دے

وزارت دروح کوی عقل سلیم

پہ ھر گام پہ ھر کلام کنس صحتی دے

دوہ شاہان کری پہ اقلیم دقلب دوہ حکمہ

خیراؤشر چہ یو لہ بل نہ ضدتی دے

نفس اؤروح پہ تخت دقلب کوی خون ریز

پہ فتحت کنس ھر قوی خود فتحتی دے

موہوبی امداد چہ راشی لہ وہابہ

مل د روح شی روح لہ فضل نصرتی دے

مقہوری امداد چہ راشی لہ قمارہ
 یاردنفس شی نفس لہ قہرہ قوتی دے
 نفس کافر روح مسلمان تن رعایت دے
 رعایت تا بع د شاہ غلبتی دے
 حہ آماند خپل ایمان پہ منان غواہم
 سیدی سیدپوری پیر مے صلتی دے
 حہ غلام دغلامانو ربانی یم
 ربانی غلام د ہرجا خدمتی دے

شان د روح سرہ نہ بنائی خبیثات
 شان د نفس سرہ نہ بنائی طیبات
 روح لہ امرہ امر پاک دے لہ ہر کیفہ
 ہیخ دروح پشان کنش نشہ کیفیات
 نفس لہ قہرہ نہ پیدا سجنی اصلی
 لہ ہر کیفہ پہ کنش شتہ دی کیفیات
 سالکان چہ حقیقت انسانی گوری
 پہ قوت د فراست کپری ادراکات
 دا تعبیر لہ روح امرہ نہ کیدے شی
 نورانی لری صفات ہیر کمالات

چه تابع شی نفس دروځ خود نورانی شی
 په طرف د لامکان کړی عروجات
 که تابع شی روح د نفس خود ظلمانی شی
 په طرف د سجين کاندې هیو طات
 په شیشه د روح کښ عکس د نفس ښکاری
 چه له فضل دچا صاف شی احوالات
 حق بینان به په بیان حُما پوهیگی
 نه پوهیگی خود بینان کور باصرات
 په طفیل د شمس الدین فقیر اے خدایا
 نمکین کړے دغلام رنگین ابیات

په صیقل سره چه پرے شی د زړه رنگ
 خود په رنگ د الا هی شی سپرے رنگ
 ناسوتی میدان نه تیر شاه, سوار دروځ شی
 په میدان د ملکوت کوی غورزنگ
 چراگاه د ملکوت چه چرنده شی
 چمن گاه د جبروت ته کړی آهنگ
 د لاهوت په حرم گاه کښ په آرام وی
 د قربت آب و دانا خوری یه قلنگ

قوى رنگ د شريعت دطريقت ده
 رنگين رنگ اطاعت ده دخدائى رنگ
 سيدپورى تعليم آموخته ځي مولايا
 هلاک نه کړه په نفس ظالم پلنگ
 په خاطر د پاک حبيب رب الکریمه
 په خپل رنگ کړه دغلام خاتمه رنگ
 نور ددين دهدايت په بروج شى گرم
 پرې تودينگي خواروزار ملا گړنگ

چه قلبى کعبه صفاشى له بتانو
 وصل هله شى وصول د عاشقانو
 چه درون بيرون د عشق په رنگ شى رنگ
 عشق هله شى مقبول د عاشقانو
 بے له ياره هر چه ځائ په زړه کښن نسي
 هغه واره دى بتان د کافرانو
 هاجسه خطره گرځي وسوسه خود
 عزم نه وي ماسوى الله د عاشقانو
 چه کړى عزم مستحکم سوى له ياره
 عاشق نه دى په مذهب د عاشقانو

چه عاشق بسوی له یاره کړی مقصود
 صادق نه ده په مذهب د صادقانو
 غلبه چه اندرون حب د اغیارشی
 مخلص نه ده په مذهب د مخلصانو
 چه وصول مشاهده معائنه کړی
 کامل هله شی په نزد د کاملانو
 چه دوام شی په حضور سره منظور
 مرشد هله شی په نزد د مرشدانو
 چه محکم په شریعت په طریقت شی
 سالک هله شی په نزد د سالکانو
 چه له علم معرفت د خدای معلوم کړی
 عالم هله شی په نزد د عالمانو
 چه تسلیم کړی عبدیت ربوبیت
 عابد هله شی په نزد د عابدانو
 چه له نفس کړی خلاف ریاضت واخلی
 زاهد هله شی په نزد د زاهدانو
 چه زاکر ذکر فنا باقی مذکور شی
 زاکر هله شی په نزد د زاکرانو

چہ پہ غارہ سید پوری طوق د ارشاد کپری
 غلام ھلہ شی پہ نزد د غلامانو

خدائ راخکلی پہ کرم سرہ قلم دے
 مشرف پہ عالم نسل د آدم دے
 ما سوی لہ خدایا ھر خہ چہ یا دیگی
 حکمران پہ ھر اشیاء ابن آدم دے
 بے پایانہ مہربانہ پاک سبحانہ
 پہ زمري د آدم ستا فضل و کرم دے
 لہ انسان نہ مطلب ستا استقامت دے
 مستقیم پہ شریعت ستا مکرم دے
 شرف نشہ بے لہ شرع دانسان
 غلام غواری ہدایت لوی دکر دے

چہ دخدائ فضل وکرم شی سائبان
 پہ سایہ باندے روان شی راہ روان
 ہیخ اثر پرے تموزت د افتاب نکری
 لہ طبعی باران ہم شی پہ آمان

لہ گلی باد و باران نہ پہ آمان وی
 پہ نقصان د ناقص نہ مومی نقصان
 بے غمی شکم پوری غفلت انگیز دے
 حُک وگی غمجن گرخی عاشقان
 د عاشق طبعی خوراک قوت لایموت وی
 روحی قوت ئے تصور وی دجانان
 تصور ذاتی د یار طاقت افزا دے
 د شہود شربت عاشق کُری پهلوان
 چہ مدام د می فروش پہ دوکان ناست وی
 پہ مستی سرہ بہ مست وی ہر زمان
 چہ ئے خال وخط د یار پہ زہرہ رقم شی
 ہفہ تل وی مخ د یار تہ ناظران
 بے لہ یارہ د اغیار تعلقہ شرک دے
 بے لہ عشقہ قول عالم دی مشرکان
 عاشقی او دلبری دین و ایمان دے
 خدائ د نکری خوک بے دین و بے ایمان
 خلیلی تدبیر کوہ سید پوری پیرہ
 چہ سنگ سار شی د غلام دزہرہ بتان

ايها المنكر سلم عرفان سيد پوري
 ڪره نسيحت طريقت امحار سيد پوري
 لولا يوافق رشدانه مع القرآن
 پريوده په حائيه نه اخله په خوليه بيان سيد پوري
 لو کان يوافق رشدانه مع القرآن
 ڪحل بصر ڪه غبار قدمان سيد پوري
 انه هاد الى الله بذكر خفي
 نقشبندي دے سرهندي عنوان سيد پوري
 انه منحرف من عمليا ت جمعا
 په اسم ذات دے مداما جريان سيد پوري
 ايهاالعالم غررت بعلم و رواج
 راشه عالم شه په قلبي لمعان سيد پوري
 مذهب واتيانه على قدم رسول
 الله الله وه خاتمه ختمان سيد پوري
 اسئل الله لتوفيق عشق لم يزلي
 غلام نيسل ده په منگل دامن سيد پوري

دوه طرفه دے حُما خيال نرد بيان
 يو طرف په لامکا ن بل په مکان

پایہ پایہ پہ قدم د فکر خیم
 پہ کرم بہ ذالکرم تہ شم رسان
 عاجزی فقر زاری بہ ئے تحفہ کرم
 لہ رحمت نہ امیدوار لہ خوف لرزان
 محبت ئے نا تا مہ دعوہ عشق
 گواہان لرم عفوہ بل غفران
 کہ ئے رد کپہ دا دعوہ حُما ناقصہ
 سفارش بہ کپری حُما ختم نبیان
 پس لہ فکرہ مناسب چہ دا ترتیب
 گوش دھوش کپری سید پوری نقشبندان
 لہ سیدپورہ تر صدیق اکبرہ پورہ
 وصیلہ دی د غلام جملہ پیران
 پہ غلام پردہ د ستر کپہ ستارہ
 شرمندہ نشی د حشر پہ میدان

دا حُما ظاہری خیال ظاہر بیان
 صبا سودبہ د باطن شی او کہ زیان
 آیندہ کنش حیرانی کہ پریشانی دہ
 خبر نہ یم چہ بہ سود شم او کہ زیان

مغفرت د ستار واسع له معصيته

له عمل نه پير ارجی دے ستا غفران

دلا تقنطوا پایه حُما مایه ده

یے له فضله سراسر لرم خسران

د خیرالانام صله حُما حلیه ده

په وحدت او رسالت لرم بیان

د وحدت او رسالت له برکته

دا غلام کړه له نقصانه په آمان

د حساب او د کتاب نه لرم تاب

فطرتی غواړم د عشق تاؤ تاب

دا آسان منزل په باندے آسان احسان کړه

رحم بنائ دهر ستړی په تعاب

د یے مثل یے ماننده طلب دار یم

ته د چند مکړه د چون سره حساب

ته قادر ئے په عفوت او مغفرت هم

لکه خنګه چه ته ئے سریع الحساب

له غلامه شه رضا یا ذالانعام

په آمان ئے کړه ایمان مکړه عذاب

ذ کر او ذا کر مذ کور چہ شی فنا
 نور بہ شی بیا نور نوی لہ نور جدا
 اصل چہ لہ اصلہ نہ پیوند شی
 ہلہ بریدہ جدائی دویئ بند شی
 کلہ بشریت وی د بشر سرہ
 کلہ خصوصیت د دلبر سرہ
 کلہ زہہ کپی سیر پہ افلاکونو کبش
 کلہ کپی جولان پہ دے ملکونو کبش
 پیرہ پیرایہ ئے پہ پیرئ سرہ
 یادل ربا ئے دل روبائے سرہ
 پیر مہ وایہ عکس د رہبر یمہ
 وائے کہ دلبر عکس دلبر یمہ
 گورے تہ ما کبش خپل عکسی خیال
 من فنا فی الشیخ فقد فان الجلال

تہ تن آرا ئے خو د ستا ئ کوے
 خرنک بہ لہ خدایا لقا ئ کوے

تہ چہ بہ قبضہ د قدرت ئے اسیر
 ولے تعمیل نہ کرے د امر امیر
 امر د عامر بہ غلامانو وی
 بوج د خدمت تل بہ خادمانو وی
 ناز د معشوقو بہ عاشقانو وی
 ناز د عاشقانو بہ خویانو وی
 تا نعرہ وہلہ د قالو بلی
 تا لہ شوقہ ومنل دا پنج بنا
 دا ناز کرشمہ د میثاقی دلبر
 دا پروں قبولہ کرہ بہ خپل پتر
 دلہ عبادت د میثاق حال دے
 دا تسبیح تہلیل د میثاق حال دے
 شولہ آینہ د میثاق دا دنیا
 جملہ طاعات صورت قالو بلی
 عکس د خویانو آینہ کنیں وی
 خیال غرض ئے خپل معاینہ کنیں وی
 ذات چہ اراستہ ئے بہ تجلی د نور
 نہ لری بل چا وتہ ہیخ رنگ ضرور

خال و خط هغو لره په کار نه وی
 د چا چه خال وخط سره څه کار نه وی
 پاک به په پاکي سره ستا پاک نه شی
 به تسبیح پاک به دانا پاک نه شی
 به ستا له تکبیره هغه ده کبیر
 به ستا له اخباره هغه ده خبیر
 ته چه په زار زار سره غفور کړه یار
 اثر د مغفرت به شی په تا معاد
 روح که انسانی وی نه به وی جدا
 عقل حواله کړه په قوی قوا

زین شده کمیت د مرگ کوی شتاب
 حُما هم قدم له شوقه په رکاب
 چه د خدای څخه موندل رهای نه شی
 فائده نکړی د ممکن سوال و جواب
 د ممکن حیات سوالی د خدای اصلی ده
 برابر په کښ نبي ولی اقطاب
 هغه خلقو فائده واغسته له مرگ نه
 چه شو ختم په سنت او په کتاب

د غلام فائده په مرگ کښې آزادي ده
که له فضل شي مفتوح د حسن باب

هنډري ده نفس دے ما معلوم کړه
په رضا سره دے دا حاصله کړه
د رضا هائ له ده کړه را بیرون
خاص په تیغ د خلافت چه شي زبون
یو خو ورځ ئه په پاله کښې کړه حصار
تر هغه چه له فساد شي بیرون
کله کله ئه ساته د نظر لاندے
هسے نه چه دوباره انډري کاندے
که ئه بیا په رضا مست کړه دا خناس
د رضا واگے دے کړه د د په لاس
دا جهان به دله روان کړی یک زمان
دین اسلام به دے غارت کړی په یو آن
که خدائ غواړے نفس ذلیل که په ذلت
نجات غواړے نفس غریب که په غربت
غنا غواړے نفس فقیر په فقیرئ کړه
فضل غواړے خان مسکین په مسکینئ کړه

غلام وائی خدایا ما تر پہ آمان کرے
پہ آمان مے لہ فکرونو د شیطان کرے

فکر خیال بارے دیگر شو رامعاد
ستا جمال مے د جمال سرہ شو یار
د ایمان شجر کنش دوه شعبے کمال دے
خوف رجاء اقرار تصدیق اصلی بنیاد
دوامی حضور سرور پہ جمال بویہ
عاشق ہلہ رسیدہ شی تر مراد
لہ جلالہ ترسندہ وسہ مدام
منازل د دلبری تہ دے میعاد

دھغو د خپو غبار حُما ابصار دے
چہ وږی او راوړی سلام حُما دیار
د هغو دکوڅے خاورے لعل جوهر دی
چہ پہ شوق یادوی نام حُما دیار
دھغو وینا حُما دین وایمان دے
چہ مکان لری پہ بام حُما دیار

دھغو وئنا حُما دین وایمان دے
 چه مقام لری قیام حُما دیار
 د هغو قدم دے پاس حُما په سر وی
 چه قایم وی په مقام حُما دیار
 د هغو فرمان آمان دے د ایمان
 چه کلام ئے وی کلام حُما دیار
 د هغو خدمت کښ پر ثمر موندے شی
 چه دربان وی خاص په بام حُما دیار
 د هغو فقیری عین سلطانی ده
 چه مدام وی خوګ غلام حُما دیار

چه رنگین شه ستا رخسار په تورو زلفو
 غمرین زړګے حُما شه بے تاب ولے
 ماورا چه په فطرت سره محکوم دي
 بے فرمان شه له فرمان نه مرتاب ولے
 ماکیان د بیابان شناوری کړی
 دا کاهل په ساحل ناست دے مرغاب ولے

چغندہ بلبل د باغ لاهوتی وی
 پہ پیران کنس د ناسوت شوے غراب ولے
 پہ سنت او پہ کتاب اتیان فرض دے
 تا نیسل دے لہ بدعت نہ محراب ولے
 د توحید بیرئ د ہیچا نہ غرقیکی
 تا جوہ کر دے لہ هوا نہ گرداب ولے
 میکا ٹیل د زمانے والی د فیض خیل
 جاری کر دے لہ سید پورہ میزاب ولے
 د غلام ایام بہ تام پہ ترانہ شی
 سوز پہ تار کنس د قدرت شہ رباب ولے

د مشرکانو پہ شرکت کنس تباہی د وی

ستا توحید جاری دوی

توحید جاری توحید جاری توحید جاری د وی

ستا توحید جاری دوی

مشرک ہلاک کرے مول مسلم چالاک کرے مولا

دمسلمان مسلمانئ کنس صفائ دوی ستا توحید جاری دوی

توحید جاری توحید جاری توحید جاری دوی

ستا توحید جاری دوی

رسم و رواج د جہان خراب مزاج د جہان

د بدعتیانو په بدعت کښ تباهی دوی ستا توحید جاری دوی
توحیدجاری توحیدجاری توحیدجاری د وی

ستا توحید جاری دوی

بدعتی پرېرده بدعت علتی مکره علت

د مصطفی سنت ساری دوی ستا توحید جاری دوی

توحیدجاری توحیدجاری توحیدجاری د وی

ستا توحید جاری دوی

نقشبندی غلامه نظم بندی نظامه

ستا په محفل کښ د توحید غزل بازی دوی

ستا توحید جاری دوی

توحیدجاری توحیدجاری توحیدجاری د وی

ستا توحید جاری دوی

په مذهبونو کښ حنفی ^{منزیه} جاری د وی

پاک الله راضی د وی

مذهب حنیفه تل لره منیفه تل

قبول په سر ځمونگ فرمان نعمانی دوی

پاک الله راضی د وی

اللہ راضی اللہ راضی اللہ راضی د وی

پاک اللہ راضی د وی

دروغ غیبت مکوہ ہم نیمیت مکوہ

درون باطن کبیں لہ اخلاصہ صفائ دوی

پاک اللہ راضی د وی

اللہ راضی اللہ راضی اللہ راضی د وی

پاک اللہ راضی د وی

د کوم مذهب شولے تہ د کوم مشرب شولے تہ

مسلمہ ستا مسلمانئ کبیں یکتائ دوی

پاک اللہ راضی د وی

اللہ راضی اللہ راضی اللہ راضی د وی

پاک اللہ راضی د وی

غلامی ستا غلامہ مولا دے کپری تمامہ

خاص پہ میدان کبیں دمحشر اللہ عافی دوی

پاک اللہ راضی د وی

اللہ راضی اللہ راضی اللہ راضی دوی

پاک اللہ راضی د وی

غزل

در احاطہ دل مضطرب
(بے قرار دل کے)

محشری در سینہ دارم شور و غوغا کُجُو
منزلی در سینہ دارم نسوز و سودا سُو بَسُو
(میرے سینہ میں ایک محشر (ہپا) ہے (لیکن میرا) شور و غوغا کوچہ بہ کوچہ ہے میری منزل میرے
سینہ میں ہے (مگر میں) (ہر طرف تڑپ اور دیوانگی میں) (پھر رہا) ہوں۔)

دردِ رونمِ عشقِ لیلیٰ دردِ رونمِ شوقِ لیلیٰ
دردِ رونمِ حسنِ لیلیٰ دردِ رونمِ حسدِ جُو
محشری در سینہ دارم شور و غوغا کُجُو
(لیلیٰ کا عشق شوق اور حسن اور اس کی تلاش سب میرے اندر موجود ہے (لیکن) میرے سینے میں
ایک محشر ہپا ہے اور میں کوچہ بہ کوچہ شور و غوغا کرتا پھرتا ہوں۔)

دردِ رونمِ اللہ اللہ دردِ رونمِ راز و نیاز
دردِ رونمِ سینہ دارم دردِ رونمِ ہو و بہو
محشری در سینہ دارم شور و غوغا کُجُو
(میرے اندر (دل میں) اللہ اللہ ہے۔ میرے اندر (دل میں) راز و نیاز بھی ہے۔
میرے دل میں آہ زاری بھی ہے اور اللہ کی ہو کی آواز بھی ہے۔ میرے سینے میں ایک
محشر ہپا ہے اور میں کوچہ بہ کوچہ شور و غوغا کرتا پھرتا ہوں۔)

روئیِ خواباں دردِ رونم کوئی خواباں دردِ رونم
یوئیِ خواباں دردِ رونم وصل خواباں ہائے ہو
محشری در سینہ دارم شور و غوغا کُجُو

(محبوب کا چہرہ، کوچہ اور بو میرے دل میں ہے) (لیکن) وصل (کی محرومی سے) نالہ و فریاد کر رہا ہوں۔ میرے سینے میں ایک محشر بپا ہے اور میں کوچہ بہ کوچہ شور و غوغا کرتا پھرتا ہوں۔)

ابراہیم اندر درونم اسماعیل اندر درونم
خنجرے اندر درونم خوں بہائی خوں بخو
محشری در سینہ دارم شور و غوغا کوبجو
(میرے دل میں حضرت ابراہیمؑ اور حضرت اسماعیلؑ (کا خلوص) موجود ہے اور خنجر اور خون بہا بھی ہے۔ میرے سینے میں ایک محشر بپا ہے اور میں کوچہ بہ کوچہ شور و غوغا کرتا پھرتا ہوں۔)

اسم ذات اندر درونم ذات ذات اندر درونم
روئی ذات اندر درونم خط و خاش گو بگو
محشری در سینہ دارم شور و غوغا کوبجو
(ذات باری تعالیٰ کا اسم بلکہ خود ذات اور روئی ذات میرے دل میں ہے اور میں خط و خال کی گفتگو میں مصروف ہوں، میرے سینے میں ایک محشر بپا ہے اور میں کوچہ بہ کوچہ شور و غوغا کرتا پھرتا ہوں۔)

بے قرار است این نظام بے قرار است خاص و عام
بے قرار است این غلام در آرزو از تو بتو
محشری در سینہ دارم شور و غوغا کوبجو
منزلی در سینہ دارم سوز و سودا سو بسو
(یہ نظام عالم اور (یہاں کے) خاص و عام بے قرار ہیں۔ یہ غلام ذات باری کی آرزو میں بے قرار ہے۔ میرے سینے میں ایک محشر بپا ہے اور میں کوچہ بہ کوچہ شور و غوغا کرتا پھرتا ہوں۔ میری منزل میرے سینے میں ہے اور میں ہر طرف تڑپ اور دیوانگی میں پھر رہا ہوں۔)

دعا طریقه نقشبندی

په طریقت کښې طریقه نقشبندی دوی ستا نقشبندی دوی
نقشبندی نقشبندی نقشبندی دوی ستا نقشبندی دوی
سرهندي پیره روشن ضمیره
ستا په ارشاد کښې مداما ذکر قلبی د وی
ستا نقشبندی دوی
خُما باطن نورانی خُما هر نورانی
خدایا گویا په ذکر ستا سره سری د وی
ستا نقشبندی دوی
نقشبندی نقشبندی نقشبندی د وی ستا نقشبندی دوی
زړه مے آباد لره په ذکر بنا د لره
تابنده نور تابنده نور هم د روحی د وی
ستا نقشبندی دوی
نقشبندی نقشبندی نقشبندی د وی ستا نقشبندی دوی
سید پوری خُوانه ستا لہ فیضان
په تجلی سره جلوه خُمونگ خفی د وی
ستا نقشبندی دوی
نقشبندی نقشبندی نقشبندی د وی ستا نقشبندی دوی
جلوه اخفی خُما حال که صفا خُما
ستا په سودا کښې د غلام بیان شکری د وی
ستا نقشبندی دوی
نقشبندی نقشبندی نقشبندی د وی ستا نقشبندی دوی

په څه رنگه غیبانه چه ده سودا ځما له تا سره

په څه رنگه حضرانه به وی غوغا ځما له تا سره

ته په خپل کرم کریمه ته په خپل رحم رحیمه

په مدار عفوانه د وی صبا ځما له تا سره

د کمال له خاصیت نه د جمال له زیب زینت نه

په محشر کښ خندانه د وی لقا ځما له تا سره

د غفور صفت له پاره د صبور صفت له پاره

په ایمان هم ختمان د وی خا تمه ځما له تا سره

د غلام غریب ژړا هم په روئ د مجتبی هم

له شان فضلان د وی مجیبا ځما له تا سره

گرم شوه د د درون بیرون ځما

نرم شوه د د خیال مجنون ځما

دا گرمی به همسری شی د نرمی

گډه وږ شوه د د درون بیرون ځما

په هوس کښ د خواهش حمله شوه تیزه

په لرزان شو پریشان ژوندون ځما

له قدرت رهائ غواړه غلامه

غلبه شه اندرون جنون ځما

لہ قدرتہ رہائ غواہہ غلامہ

مقصورہ شو اندرون مضمون حُما

پہ جلوہ شہ ستا جمال د رخسار بیا بیا

سیخ قطرہ شہ زہہ حُما پہ انگار بیا بیا

صبوری کیں ما آرام موندلے نہ وو

یے صبری شوہ مجبوری پہ دیدار بیا بیا

ہر تدبیر پہ تصور سرہ کیدے شی

غلبہ پہ تصور شہ اغیار بیا بیا

ستا دخال پہ خیال حُما حال پہ آرام وو

یے پایان شہ پریشان گرفتار بیا بیا

د غلام د غلامی تدبیر خطا دے

خو واسع دے مغفرت د غفران بیا بیا

د آفتاب گرمی لہ کومہ دے نما کرہ

دمھتا ب رنہ لہ کومہ دے گویا کرہ

لہ جلالہ جلوہ گر دے آفتاب

لہ جمالہ جلوہ گین دے مھتاب

له آفتابه هنگامه د روز شوه جوړه
 له مهتابه هم د شپه هنگامه جوړه
 چه جمال شی له اغیاره په حجاب
 کویا راشی په مهتاب باندے سحاب
 چه برقه شی د جلال په جمال
 تیزرفتار د عاشقی شی پر وبال
 د جلال جمال دوه پر دعاشی دی
 وصول شوی په مذهب د دلبری دی
 د سالک سلوک په دے مشرب موندے شی
 د عارف منزل په دے مطلب موندے شی
 آفرین دے دغلام په تصور وی
 فضل پاک دے مداما د ده باور وی
 غلامی دغلامانو دا رونق دے
 آموخته له عارفانو دا سبق دے

برگ پان د په لبان کړه مالیده
 عاشقان د په نیران کړه تاویده
 د کباب غوندے جلیا شوم اندرون کښ
 له هجران نه عاشقان وی نا لیده

د دیدار په بیدارۍ به بیداریگی
 د ناسوت په گھواره کښ خواښده
 د وصال په تمنا به شی نمنا ک
 چه رشحات شی له فیضان نه پاشیده
 که غلام وائی حما نصیبه خه شوے
 وایه غم دے له ازل نه تراشیده
 په تدبیر سره تغیر د تقدیر نشی
 یه هوده دی د دے دهر لا فیده
 د غلام مضمون له سوزه نه پیدا دے
 هله خوند که چه له سوز وی ناشیده

د منهدس په هندوسه کښ معرفت نشته دے
 د فلسفه په نزاکت کښ هیڅ عبرت نشته دے
 بت پرستی د بدعتیانو طبعیت دے خبیث
 ظاهر باطن کښ د دوی بوی د سنیت نشته دے
 درواچی عمل رواج لکه خراج د حرام
 چه جوازت ئی په مذهب کښ د اجرت نشته دے
 د مشرکانو لعینانو په شرکت دے لعنت
 په حکومت د عدالت کښ ئی عزت نشته دے

هر رواجی به له رواجہ شرمندہ وی صبا
 نن ئے په دین دشریعت کښ هیڅ حرمت نشته ده
 ډیر آفرین ده د سنی په سنیت غلامه
 د چهارمذهب به هر مشرب کښ ئے ردت نشته ده

د ملایئ په لغت مه غولیکه ملا به نشے
 په رواجی علمونو مه غولیکه رها به نشے
 د فقیرئ په نوم فقیره دفقیر څه مطلب
 د گدای په لقب مه غولیکه گدا به نشے
 د شیخوخت د عافت د دیندارئ بانگونه
 لکه دخر یه ځایه مه وایه رسوا به نشے
 د بل عیبونو گنا هونو ته نظر مکوه
 په عدالت کښ شرمندہ روز عقبا به نشے
 دراز امید دخپل حیات په طوالت مکوه
 نادم به مرگ مفاجات سره صبا به نشے
 امتحانا غلامه پرېرده اهوائ کارونه
 یه له تقوی نور دباطن ستا مجلا به نشے

له غير الله نه په مشكل كېن مدد غواړه ولې
 جوندې خدائ پرېږدې په مرده پسې لاړه ولې
 تا په الله رسول كتاب چه نن ايمان راوړدې
 صبا ئې پرېږدې دمخلوق په دركېن جاړه ولې
 د مقبره زيارت سنت ده د عبرت لپاره
 خلاف سنت شوه ته له مړو حاجت غواړه ولې
 كار د شركت بدعت كوه د عبادت په طمع
 پرېږدې صراط مستقيم څه په ويجاړه ولې
 نفس او شيطان لكه سپي په هر ډيران غپوي
 خاص د توحيد په چوب ئې نه ماتوه داړه ولې
 لاس په نام وائې نخلع نترك من يفجرك
 بيا صبا درومه د شيطان سره هم غاړه ولې
 اياك نعيد واياك نستعين لو له تل
 ږه انصافه لاس په نام بيا قبر ته ولاړه ولې
 د خدائ دوستان په دوستي نسه په خدائې مه نسه
 د مصطفى قدم ډپريخو بل خوا لاړه ولې
 ومن يدع مع الله الا ها اخرجت نه لري
 بلا برهان ته د خر پشان ناړه ولې

چه اعتصام په جبل الله لره محکم په گردن
 نه پریکوه د غیرالله رسی له غاړه ولے
 چه په وحدت دذوالقوت مولی نازیگی غلام
 رقیبه ته د خسودت په غم لقا ږه ولے
 د بیت الله مسجد عزت مثل زیارت نکوی
 د قال سنی ئے د بدعت په حال ولاړی ولے
 په چار مذهب کښ گورم ستا مشرب موندلے نشی
 نه شوکوه د مشرکئ زناړ له غاړه ولے
 د ناروا روا تمیز نکوه یے تمیزه
 لکه حیوان حلال حرام دواړه رانغا ږه ولے
 په غیرا لله مولی گړنگ ملا مغروره نکره
 نقشبندی درخواست په لاس له دره ئے شاړه ولے

ستا دا خپل عمل دے ستا په لاس کښ داس
 برید نه کړه انگشتان د خپل لاس
 پنج انگشت ئے پنج بنا پنځه نماز دی
 طهارت ظاهر باطن کړه له اجناس
 ته له ږه تقوی ږیر مغروره نشی
 له غالب خدائ نه غالب لره هراس

په حدودو کښې تفریط افراط ونکړه
 په اوقا تو مکتوبه مه وهه گاس
 تهلکه د مو هوږه اوقاتو مه کړه
 په حضور سره سرور لره انفاس
 په حدودو کښې شریک د مولا نشته
 فقط یو دے اطاعت د خیر الناس
 له غفلت نه ئه بیدار لره کریمه
 د غلام د غلامی وساته پاس

خاونده پاکه د رواج حدود فانی لره
 خپل حدود جاری لره
 حدود جاری حدود جاری حدود جاری لره
 خپل حدود جاری لره
 د چشتیا یو ډولونه د لا چی بنگ تمبلونه
 دسرتورئ سرتور سرونه سرسامی لره
 خپل حدود جاری لره
 حدود جاری حدود جاری حدود جاری لره
 د پائمان سپین با نگیان سنډگان غویان د لوی حوان
 اړه کړه پنج پای روگ کښې تبا هی لره

خپل حدود جاری لره

حدود جاری حدود جاری حدود جاری لره

د آخوند بابا داعیان د پیر بابا نازران

د دوی عمل کښ لویه خدایا بربادی لره

خپل حدود جاری لره

حدود جاری حدود جاری حدود جاری لره

کوټک ماران د کوڅو گدا گران د کوڅو

اول آخر د پنج یاوړی رسوائی لره

خپل حدود جاری لره

حدود جاری حدود جاری حدود جاری لره

دا لنگوټیان د لنگوټ دا هل مارانو پر پوټ

د دوی مستی کښ یه باکی کښ کوتاهی لره

خپل حدود جاری لره

حدود جاری حدود جاری حدود جاری لره

خدای او رسول نه وای خلور مذهب نه وای

د بدعتیانو په بدعت کښ بد خواهی لره

خپل حدود جاری لره

حدود جاری حدود جاری حدود جاری لره

سنگسار د سنگ وی د چیل روک د بدرنگ وی د چیل

مردود زنان د یه دینی ټول غضبانی لره

خپل حدود جاری لره

حدود جاری حدود جاری حدود جاری لره

څوک کتابونه گوري څوک چه فالونه گوري

د علم غيب په دعوه دارو وبائي لره

خپل حدود جاری لره

حدود جاری حدود جاری حدود جاری لره

کافي شافي د غلام هادي عافي ذوالاکرام

له ماوراؤ نه په امداد کښ ما خالي لره

خپل حدود جاری لره

حدود جاری حدود جاری حدود جاری لره

ملا ته په ملائې شوع غلط ولې

له معنی شوع یې پروا په نقط ولې

له معنی په مناسک دقرب تمام شی

تا همت کړه په غفلت مسلط ولې

بزرگی د ناقصا نو ابتلا ده

ته غره شوع د پیرئ په نشط ولې

د رواج پیری شیخی غارت ددین دے
 داخل نہ شوے د اسلام پہ نمط ولے
 خان بندہ بولے د خدائے تابع د نفس ئے
 تا صراط المستقیم کړه غلط ولے
 مرغ جان د علونو سفلی شہ
 پہ نفسی منزل روان شوے فقط ولے
 دے هموار د غلامی میدان غلامہ
 نفسی اس دے پہ سنگ لاک کړه لفظ ولے

تہ چہ گھرے کوک لہ خیالہ واورہ چرتہ کوک نہ نشے
 تہ د مرغ موت پہ خولہ کنیں یارہ چرتہ چوگ نہ نشے
 تہ چہ مرغ قفس کنیں ټنگ لرے هوس سرہ
 آخرا بہ خلاص شے دا قفس دے چرتہ پوگ نہ نشے
 تہ چہ دا خندا غوغا کوے لہ خاص و عام سرہ
 دا پرقا پرقا روئے بارہ تا لہ چرتہ سوگ نہ نشے
 دا ضربی عروق نبضی شریان چہ تل جریان کوی
 عاقبت یے جانہ گرفتارہ چرتہ روگ نہ نشے

دا زهر گنڀير گذران غلام ڇه په دنيا ڪوي
اميد ڇه پس له مرگه له غفرانه چرتو څوگ نه نشي

د مو حد په سر که کيردي څوک آره
له دے سره ئے تر څپو کړي دوپاره
يا په سرو سپينو ئے پوب کاندې بدن
يا د اور لمي د ده کړي چا پيره
نه ئے خوف نه ئے رجا وي له مخلوقه
نه ئے پاڼه په غيرالله وي خاطره
د توحيد اصل بنياد دے دغه کار
د غلام تقرير دے نه وي قا صره

په دنيا هغه دے ولي الله
ڇه منقوش لري په قلب نوم دالله
په دنيا کښ هغه څوک دے ارجمند
ڇه مدام لري په خيال نوم دالله
په دنيا کښ هغه کس دے بخته ور
ڇه خفيه تکراروي نوم د الله

په ششدر کښ هغه خلقو گونته يوره
 چه باطن کښ يادوى نوم د الله
 په عقبا کښ هغه خلق ارجمند دى
 چه زړه گل کاندې په نوم د پاك الله
 په دنيا کښ هغه کس سعادت مند دى
 چه ئې ذکر فکر نوم وى د الله
 په ميدان کښ هغه خلقو بازي يوره
 چه درون ئې که روشن نوم د الله
 مجدد نقشبندى سيد پورى پيره
 تو چه کړه د غلام نوم د الله

بند وحصار جسم ناسوت دى ملکوت دپاره
 جسمانيت ده جيل خانه دى ملکوت پاره
 خما کردار به وى په شمار په حصار دجسم
 دا ضرورت خو تریاقت دى ملکوت پاره
 خوورخه شپه به اندیخنه وى د خوراک د پوشاک
 آخر دا کار به وى رفتار د ملکوت پاره
 په توره شپه کښ دنا سوت ټکره خورى له حرص
 په آخر دم به شى ښه دم د ملکوت پاره

لکہ د خر کوی گذر د خیراؤ شر برابر
ستا حقیقت دے عاقبت د ملکوت پارہ
ملکوتی نورانی کور د کرہ خپل تور پہ غفلت
د خدائ طاعت نورانیت دے ملکوت پارہ
د غلامانو پہ خدمت کنیں وی رضا د مولا
دارومدار د شریعت دے ملکوت پارہ

د شمس الدین سید پوری کور لہ خُم

نورانی نور لہ خُم

خیر ابلہ خیر لہ سر سرتور خُم خوارہ شے اور لہ خُم
فقیر محمد لہ خُم صفا محمد لہ خُم
عبد الرازق لہ خُم عبدالشکور لہ خُم

خہ د یحی اہکی کور لہ خُم

نورانی نور لہ خُم

خیر ابلہ خیر لہ سر سرتور خُم خوارہ شے اور لہ خُم
د شیخ سعدی بلغاری آدم بنور انوری
سر ہندی پیر احمدی باقی با اللہ دہلوی

د امکانی خواجہ حضور لہ خُم

نورانی نور لہ خُم

خپے ابلہ خپے له سر سر تور خُم

محمد درویش گورمه محمد زاهد گورمه

عبید الله وینمه یعقوب چرخي گورمه

بهاؤ الدین ولی منظور له خُم

نورانی نور له خُم

خپے ابلہ خپے له سر سر تور خُم

خواره شے اور له خُم

سید کلال امیر سماسی خواجه پیر

علی رامیتی خیر محمود فغنوی شیر

عارف ریوگر د ستر گو تور له خُم

نورانی نور له خُم

خپے ابلہ خپے له سر سر تور خُم خواره شے اور له خُم

عبد الخالق غجدوان یوسفی خواجه همدان

بو علی هم فارمدان ابوالحسن د حرقان

د با یزید بسطامی شور له خُم

نورانی نور له خُم

خپے ابلہ خپے له سر سر تور خُم خواره شے اور له خُم

جعفر صادق خواجه محمد قاسم خواجه

سلمان فارسی خواجه صدیق اکبر خواجه

محمدی اکبری نور لہ خُم

نورانی نور لہ خُم

خیر ابلہ خیر لہ سر سرتور خُم خوارہ شے اور لہ خُم

د مصطفیٰ پہ صلہ دمجتبیٰ پہ صلہ

غلام غریب اللہ غفور لہ خُم

د مرتضیٰ پہ صلہ خیرالوریٰ پہ صلہ

نورانی نور لہ خُم

د شمس الدین سید پوری کور لہ خُم

خوارہ شے اور لہ خُم

آخرا بہ وونیم پہ سترگو ستا دیدار

کاشکی چہ نہ وینم پہ سترگو ستا دیدار

عمر دھجران پہ ما تیر شہ د خسران پہ ما

را بہ شیٰ پہ لاس کلہ ستا د زلفو تار

خاک حُما دگور پورتہ بہ کری شور

کفن چہ حُما وونیم ستا پہ خون رنگدار

هر طرف هر لور تہ شور بہ شیٰ راپورتہ

هر عاشق چہ وگوری ستا د مخ گلزار

نیاز چه په دنیا کوی ناز به په عقبا کوی
 خوار غلام چه وگوری ستا کرم بسیار
 خیال د دلداری حُما بال دلبری حُما
 زر ده چه پرواز کړی غلام ستا خریدار
 ***** دعا د ترقی د اسلام *****

خاونده پاکه د اسلام بنیاد آباد لره خپل اسلام آباد لره
 اسلام آباد اسلام آباد اسلام آباد لره خپل اسلام آباد لره
 پاینده باد اسلام رونده باد اسلام
 اول آخر کښ د مسلم حاصل مراد لره
 خپل اسلام آباد لره
 اسلام آباد اسلام آباد اسلام آباد لره خپل اسلام آباد لره
 مکوه خنک د اسلام مړ شه په نگ داسلام
 د آخرت په زندگی سره دل شاد لره
 خپل اسلام آباد لره
 اسلام آباد اسلام آباد اسلام آباد لره خپل اسلام آباد لره
 رسم و رواج مکوه اسلام تاراج مکوه
 د مصطفی په اطاعت کښ انقیاد لره
 خپل اسلام آباد لره
 اسلام آباد اسلام آباد اسلام آباد لره خپل اسلام آباد لره

اسلام مقصود خمونبرہ ایمان بھبود خمونبرہ

پہ دیانت خمونبر خپے لکہ اوتاد لره

خپل اسلام آباد لره

اسلام آباد اسلام آباد اسلام آباد لره خپل اسلام آباد لره

لکہ یے یے فقیرہ شہ داسلام پہ پیرہ

دسرو دیانو ہمگرانو شان برباد لره خپل اسلام آباد لره

اسلام آباد اسلام آباد اسلام آباد لره خپل اسلام آباد لره

هغه پاک ذاتہ بہ وی هغه نیک ذاتہ بہ وی

هرنگیا لے دخپل اسلام مدام آباد لره خپل اسلام آباد لره

اسلام آباد اسلام آباد اسلام آباد لره خپل اسلام آباد لره

قربان کرہ ما پہ اسلام تمام جہان پہ اسلام

خمونبر جوندون کبن اسلامی جذبہ جہاد لره

خپل اسلام آباد لره

اسلام آباد اسلام آباد اسلام آباد لره خپل اسلام آباد لره

توحید جذبہ د اسلام غیرت لمبہ داسلام

د غلامی شرر پہ هرطرف افتادہ لره خپل اسلام آباد لره

اسلام آباد اسلام آباد اسلام آباد لره خپل اسلام آباد لره

مسلمان کہ داسلام پہ جذبہ پرشی
 پہ توحید لکہ پتنگ غوندے لوغر شی
 د مرگی ئے لہ حیات نہ اولی دے
 چہ د عشق پہ لارے مہ بہ شی کلہ مہ شی
 ابدی حیات پہ دے مرگ موندے کیگی
 چہ پہ دین داحمدی باندے څوک مہ شی
 خلاصہ دغلامی جہاد د دین دے
 بے جہادہ لکہ خر بے سایہ مہ شی

لہ تانہ غوارمہ تا	لہ تانہ غوارمہ تا	واخلہ لہ مانہ ما
نگارہ ستا یمہ ستا	نگارہ ستا یمہ ستا	نگارہ ستا یمہ ستا
لہ تا فدا فدا	لہ تا فدا فدا	واخلہ لہ مانہ ما
کہ مال و سر دے ځما	کہ مال و سر دے ځما	کہ حال ابتر دے ځما
کہ سیم و زر دے ځما	کہ سیم و زر دے ځما	کہ تاج افسردے ځما
قربان لہ شانہ ستا	قربان لہ شانہ ستا	واخلہ لہ مانہ ما
نگارہ ستا یمہ ستا	نگارہ ستا یمہ ستا	نگارہ ستا یمہ ستا
واخلہ لہ مانہ ما	لہ تانہ غوارمہ تا	واخلہ لہ مانہ ما
لہ تانہ غوارمہ تا	لہ تانہ غوارمہ تا	واخلہ لہ مانہ ما

حورے غلمان د جنت

باغ و بوستان د جنت

شرین گذران د جنت

ناز و عنوان د جنت

نہ قبلوم یے لہ تا نہ قبلوم یے لہ تا واخلمہ مانہ ما

لہ تانہ غواہمہ تا لہ تانہ غواہمہ تا واخلمہ مانہ ما

نگارہ ستا یمہ ستا نگارہ ستا یمہ ستا

لہ تا فدا فدا فدا واخلمہ مانہ ما

نہ وائی سوز صنم ربوہ دجان ودلم

لقائے روز غم کشیدہ ہوش وفہم

مہ شو جدا جدا مہ شو جدا جدا واخلمہ مانہ ما

لہ تانہ غواہمہ تا لہ تانہ غواہمہ تا واخلمہ مانہ ما

نگارہ ستا یمہ ستا نگارہ ستا یمہ ستا

لہ تا فدا فدا فدا واخلمہ مانہ ما

غلام غریب یمہ خہ ستا عندلیب یمہ خہ

گدا عجیب یمہ خہ گدا نصیب یمہ خہ

یم یے پروا لہ سوا یم یے پروا لہ سوا واخلمہ مانہ ما

لہ تانہ غواہمہ تا لہ تانہ غواہمہ تا واخلمہ مانہ ما

نگارہ ستا یمہ ستا نگارہ ستا یمہ ستا

لہ تا فدا فدا فدا واخلمہ مانہ ما

نغمہ سوز

کہ تماشے لہ خُمہ کہ تماشے لہ خُمہ پہ طلب ستا یمہ خہ
 کہ نندارے کومہ کہ نندارے کومہ پہ غرض ستا یمہ خہ
 ستا پہ سودا یمہ خہ ستا پہ غوغا یمہ خہ
 عشق لیلی یمہ خہ مجنون گدا یمہ خہ
 کہ گدائ کومہ کہ گدائ کومہ پہ مطلب ستا یمہ خہ
 دے د ستی لہ دستہ دے نگی لہ دستہ
 د نا کسی لہ دستہ دے کسی لہ دستہ
 کہ واویلا کومہ کہ واویلا کومہ زخمی لہ تا یمہ خہ
 کہ تماشے لہ خُمہ کہ تماشے لہ خُمہ پہ طلب ستا یمہ خہ
 کہ نندارے کومہ کہ نندارے کومہ پہ غرض ستا یمہ خہ
 پہ زہرہ رنخور یمہ خہ لتا مہجور یمہ خہ
 مثل منصور یمہ خہ پہ سولی سور یمہ خہ
 کہ انا الحق وایمہ کہ انا الحق وایمہ پہ سکرستایمہ خہ
 کہ تماشے لہ خُمہ کہ تماشے لہ خُمہ پہ طلب ستا یمہ خہ
 کہ نندارے کومہ کہ نندارے کومہ پہ غرض ستا یمہ خہ
 ستا د دیدار طلبدار ستا د جمال خریدار
 ستا رخسار انتظار ستا د خمار ہوسدار
 کہ شور غوغا کومہ کہ شور غوغا کومہ ہوادار ستا یمہ خہ
 کہ تماشے لہ خُمہ کہ تماشے لہ خُمہ پہ طلب ستا یمہ خہ

که نندارے کومہ کہ نندارے کومہ پہ غرض ستا یمہ خہ
 د غلامی پہ قلم زہگے خما شہ رقم
 نہ پیڑہ نم بیش وکم حوالہ ستا شوم صنم
 خاص دتوحید پہ چغو خاص دتوحید پہ چغو گویا لتا یمہ خہ
 کہ تماشیہ لہ خُمہ کہ تماشیہ لہ خُمہ پہ طلب ستا یمہ خہ
 کہ نندارے کومہ کہ نندارے کومہ پہ غرض ستا یمہ خہ

***** نغمہ سوز *****

ستاد تقدیر تصور ستاد تقدیر تصور دیدار خما خما
 ستاد تدبیر تفکر ستاد تدبیر تفکر روزگار خما خما
 لہ فکرہ پاک سرہ لہ ذکرہ پاک سرہ
 قدم چالاک سرہ سیر د افلاک سرہ
 ستا دیہار پہ طرف ستا دلبار پہ طرف رفتار خما خما
 عشق دلبر لرمہ زخم جگر لرمہ
 تیر و خنجر لرمہ زہگے پرہر لرمہ
 د بلتانہ پہ انگار د بلتانہ پہ انگار قرار خما خما
 د سیم و تور پہ بدل د مال و سر پہ بدل
 د ہر ہنر پہ بدل د اول آخر پہ بدل
 کلہ بہ راشی پہ لاس کلہ بہ راشی پہ لاس نگار خما خما

رحمانیت پہ امید غفرانیت پہ امید
 د عنایت پہ امید سبحانیت پہ امید
 شاید چہ راشی پہ لاس شاید چہ راشی پہ لاس غفار حُما
 دا د غلام غلامی د ہدایت صدائ
 د عندلیب نوائ شہوہ د گلاب شیدائ
 پائندہ آباد پائندہ باد آباد گلزار حُما حُما
 ستاد تقدیر تصور ستاد تقدیر تصور دیدار حُما حُما
 ستاد تدبیر فکر ستاد تدبیر فکر روزگار حُما حُما
 ***** قرآن شریف *****

دا د عشق پہ رنگ مرقوم کتاب د چا دے
 نا شیدہ پہ رندانہ مفہوم د چا دے
 چہ شیخان ئے لہ خلوت نہ پہ جلوہ کرہ
 لہ پیر سوزہ ناخواندہ کتاب د چا دے
 زاهدان لہ خپلہ زہدہ توبہ گیر شو
 دا بے رویا بے ریا کتاب د چا دے
 چہ غلام د غلامی اہکل ترے زدہ کرہ
 دا لہ عشق نکتہ چین کتاب د چا دے
 چہ مقصود ئے لا الہ الا اللہ دے
 منزل پہ رسالت کتاب د چا دے

چه موقوف پہ د غلام دین وایمان شه
 ملا وایه د لاریب کتاب د چا دے
 چه استاذ شه د توحید داستازانو
 محمد رسول الله خطاب صفا دے
 د ایمان رکن ثانی عرب لسانہ
 قریشی ہشمی نسل شاب حُما دے
 کہ افکار د بلاغت مشعل د نور شی
 یو پرتو د غلامی کتاب حُما دے
 کہ مرقوم زیر قلم د اسماعیل شی
 ذبیحہ ابراہیمی کتاب حُما دے
 شینده کہ لیاقت شی د بلیغ
 جراسنی زبان حرفی کتاب حُما دے
 کہ منظور پہ منظوری د کبریا شی
 سرمایہ د غلامی کتاب حُما دے
 کہ بیمار د عاشقی لره ورکړی
 معا لج د دلبری کتاب حُما دے
 کہ طلب د بلاغت پہ سفر درومی
 منزل گاه تہ راہ نما کتاب حُما دے

ملغره که د خری په غاړه نشی
جوهری د معرفت کتاب حُما دے

قدردان نقش بندیان که حسد پریردی
فیضان د سیدپوری کتاب حُما دے

قدردان دے د بیان حُما آمان وی
د دعا په رنگ رنگین کتاب حُما دے

قدردان د معرفت که را پیده شی
په توحید کښ گړنگوال کتاب حُما دے

په شانه نشوے تورے زلفے توره شپه کښ
پریشان حُکه حرفی تناب حُما دے

خدائے دسرکاندی حُما د زړه سودا
خدایا تام کړے حُما د زړه اشنا

چه له تا دے ما سوای ما ترے رها کړے
د توحید گوهر په لا راکړے یکتا

د غفلت له فقیری نه مے کړه خلاص
د عرفان په دولت راکړه غنا

هدایت مے کړے اول آخر نصیب
دل افروز مے کړے د شرع په بشرار

معرفت چہ لوی دولت عین بھبود دے

دا بخشیش کاندے پہ جاہ د کبریا

تن د روح اول تیار پہ ہدایت شی

قوت ناک شی بیا د شرع پہ قوا

پس لہ ہفے د مقصود منزل تمام شی

چہ قر بت کنش شی قریب د پاک مولا

خدایا دا دولت جاوید نصیب حُما کرے

پہ خاطر د پاک حبیب خیرالوری

دم قدم مے پہ قدم د پیغمبر کرے

مستقیم مے کرے پہ سنت الہدی

دا غلام پہ غلامی کنش پیر اغوج دے

رہائ غواہی پہ روئے د مصطفیٰ

دوبارہ بہ چمن گل شی بہار راغے

چغندہ پے بہ ئے بلبل شی بہار راغے

د عاشق د زہرہ حرم بشی حرم بیا

خندیدہ شیرین رفتار دلدار راغے

د خپل ہوش بہ مد ہوش مجنون د خیال شی

دواہو سترگو د لیلی کنش خمار راغے

ما وراى د لا اله به يو لقمه شى
دا حُما د الا الله خامار راغے

زیر گولونہ د گلشن به خو شبویہ شى
سقایہ پسے سا تی کشتہ کار راغے
د شیخانو پہ شیخی بہ کپری اور پورے
پہ حلقہ کنیں د سنت تابعدار راغے

بدعتیان دے خدائ رہا کپری لہ بدعتہ
د سنت او د کتاب خریدار راغے
پاک مولا د د توحید گولونہ پیر کپری
بدعتی باندے د حکم سنگسا ر راغے

پہ روئ پاک د پاک حبیب سنت جاری کہ
رواجی باندے غضب د قہا ر راغے
استقبال لہ د مولا د سید پور راشی
غلامی لہ گرنک وال خدمت گار راغے

د یدار پہ طلب مست دیوانہ راغے
د مشال پہ لنبہ چست پروانہ راغے
لہ خددیئ ہشی بیخود فنا گزین دے
پہ حیرت کنیں د وحدت یگانہ راغے

لہ ہوشیارہ نہ ئے لار د منزل زدہ کرہ

پہ چولان کبں د ناسور بیگانہ راغے

دماغ آیاغ ئے سیر د وطن غواہی

د بہار موسم شبہ بوی دریحانہ راغے

رنگا رنگ گولونہ غواہی د توحید فن

پہ حلقہ کبں غالب نور لیغانہ راغے

مجنون شوے د توحید پہ ترانو یم

خندیدہ سید پوری پیر فیضانہ راغے

پہ غمزہ د سترگو یو اشارہ بویہ

غلامی کبں گرنگوال دیوانہ راغے

ہر نظر د دلبرانو یو جلاب دے

زہہ راخکونکے د مڑگانو پہ پتناب دے

چہ د مخ لبہ پہ کوم ضمیر کہ پورے

سوختہ شوے دعاشق با طن کباب دے

چہ پہ داغ د غلامی کبں خوک داغدارشی

دواہہ سترگے ئے ناسور غوندے سیلاب دے

پهلوان خو پهلوان د صبوری دے
 نوجوان خو نوجوان د سروری دے
 له دعوے به افتاده شی مدعی خود
 فتح مند خو فتح مند د مشکوری دے
 غره مه شه د عمل په خزانہ خپل
 خاص عمل خو لوی عمل د حضوری دے
 پاکیزه چه شی له شیبہ اندرون
 دغه نور د صداقت د مزدوری دے
 د غلام هنر پیشہ د غلامی ده
 له فطرتہ آمادہ په مجبوری دے

ستا له زلف پیچیده وی فکر پاک
 مجاور سره پنجه وی تار د تاک
 لکه برق به په عالی طبقاتو تیر شی
 چه د فکر عقاب خلاص شی له مفاک
 چه له شرک ریا بدعت رواجہ تیر شی
 شفاعت به کړی ضرور صاحب لولاک
 له صراط مستقیمه به وانه وړی
 زین شده ابلق د فکر په فتراک

چہ حال شی لہ مولا نہ فکر خیال
د غلام جدائی ہیٹ نہ لری باک

نشہ نشہ دے دلہ کنیں یودردمند
نہ فکرت کنیں یکتا نہ خیال بلند
چہ سائٹرشی پہ سیر د افلاکو کنیں
چہ طیران کوی پہ صف داملاکو کنیں
د رحمت پہ دولت بشی فتحمند
د عزیز پہ عزت بشی ارجمند
کلہ کلہ سید پوری دلبار تہ حہ
د وحدت د پارہ دے گلزار تہ حہ
آہنگ کپہ پہ سنگ د غلام کنیں گذر
لک لیر بہ توحیدہ درکری خبر

خبر نہ یم چہ ضیا یم کہ آفتاب
نور کہ حہ نور یم د ماہ تاب
ضیاء نہ تے تہ پر تو تے د ضیاء
چرتہ تہ او چرتہ اصل د آفتاب

تہ چہ خپل احساس کوے اثر د نور دے
 ہسے نہ ئے لکہ چہ نور دے د ماہ تاب
 ممکن خہ دے یو اثر دے د قدرت
 لکہ جوہ صورت پہ بحر د حباب
 چہ قلم د ایرادت ارادہ وکری
 د مکان لکہ نقطہ قدرت کتاب

د لا ئقانو لیاقت دے خدائ نصیب لره
 د عارفانو معرفت دے خدائ نصیب لره
 کہ پہ درگاہ د لم یزل قبلگی سوال د غلام
 د اولیاء ولایت دے خدائ نصیب لره
 د غلامی سوز دے د سازه سرہ مل لره خدائے
 حُما د سوز درد جگر دے خدائ نصیب لره

سورہ سرخی ستا دمضمون	یو قطرہ حُما د خون
مظہرہ ستا د رخسار	د گرمی حُما د خون
ستا لبان ار غوانی	دوہ ریشی حُما د خون

سور پيزوان د اویزان
 سره چشمان ئے فاغدارے
 ستا نظر لکه نشتر
 د ابرو تار لکه مار
 دا حُما فکر دراز
 دا حُما خیال بلند
 دغه فکر دغه ذکر
 د خدائ رنگ دے هوارنگ
 د توحید په جلوه رنگ
 خاص د عشق له تاؤتابه
 په توحید او رسالت
 د ثرا نه تر سماء
 له ناسوت تر ملکوته
 روح اسباب دے د حیات
 د زمین هر یو مخلوق
 جنتونه دوزخونه
 ویلايت او کرامت
 لیس المثل یو الله دے

سره ټوټه حُما د خون
 دے انهار حُما د خون
 الوده حُما د خون
 چشیده حُما د خون
 خلاصه حُما د خون
 بخاره حُما د خون
 جوش خروش حُما د خون
 تعفن حُما د خون
 صفائ حُما د خون
 حرارت حُما د خون
 دے یقین حُما د خون
 یو سیلاب حُما د خون
 ده غوغا حُما د خون
 نه محتاج حُما د خون
 دے غلام حُما د خون
 نوکران حُما د خون
 دار مدار حُما د خون
 چون او گون حُما د خون

نه پو هيگم ديوانه يم که دانا
تميزنه کرم داشنا له نااشنا

اشنا يئ ديارلس نيم کاله پوره کړه
پاؤکم دوه ورځو کښ بيا شوم نا اشنا

په پنځمه د شعبان روز شنبه
جدا کيځي يو اشنا له بل اشنا
رابطه د رفت آمد د هر يو دوست
مقطوعه شوه له په قطعه د اشنا

بود و باش مے د هوس يو ساعت تير شه
حلاوت د جيو و جان د هر اشنا
عبدالحق د رب الحق په حق پوره کړه
په رضوان اکبري د کړي اشنا

روحاني حُما وصال د خدائ نصيب کړي
موجل شه جسماني قرب د اشنا
هر اشنا به د اشنا سره اشنا شي
که مولا کړي د عرفان نه څوک اشنا
غيرالله به همگي واپه وفات شي
هر آني به له اتر سره اشنا

د لا هوت ناسوت پہ منخ کیں وصیلہ
 فقط روح دے چہ لہ عشقہ وی آشنا
 روح اول دے پہ قبول کیں د کمالہ
 دا ناسوت بہ کپری لاهوت سرہ آشنا
 خہ چہ گورم سراسر روحانیت دے
 کہ صورت دے کہ ظلت دے د آشنا
 د غلام پہ حماقت اعتراض مکہ
 عقل فکر ترے نہ وپے دے آشنا
 د غلام پہ حماقت اعتراض مکہ
 عقل فکر ترے نہ وپے دے آشنا

عفوہ کرے مولا غریب بوہا لہ دے ملا سرہ
 یخ مو کرے خیگر حوض کوثر غوندے عطا سرہ
 نصیب مے مغفرت د آخرت کرے پہ یوم الحشر
 چالان مے پہ میدان کرے د حبیب کبریا سرہ
 خہ پہ پیرمنت د پاک حضرت شفاعت غواہ
 عفوہ د نقصیر دیدار نبی المصطفیٰ سرہ
 خوش سرانیدہ آواز دلہ بانہ در آذان
 نعرہ ئے اکبر نہ ختمہ شوہ د عشاء سرہ

یعنی ماز خفتن و آخری آذان د عبدحق
 نعرہ تکبیر طرز ہندی صورت زیبا سرہ
 خلط حضرامے بود در بخاری جد روی
 جوش دم باشور بلغم ضم شہ لہ صفرا سرہ
 از مرض تا مرگ کارش بود توحید تام
 آثار د شہادت ئے وو ظاہر جبین سیما سرہ
 انا لله و انا الیہ راجعون
 ختم خاتمہ کرہ د غلام خیلے رضا سرہ

خاوندہ پاکہ صفا کرہ حُما حالونہ
 لہ ماسوا کہ رهاکہ حُما قالونا
 ظاہرا قال مے د حال سرا ضم لره
 خلاص لہ فساق نفاق حُما بالونہ
 پہ پیر الطاف لره صاف درون شفاف حُما
 تیر لہ سما کہ ملاکہ حُما چالونہ
 پہ غم دبار گر فتار حُہ پہ دار یم
 د زلفو دام دے پہ گام بردی حُما جالونہ
 مرغ د ناسوت ملکوت تہ پرواز نکوی
 د خیال سم دواہہ ضم کہ حُما بالونہ

د زړه آرام د غلام هيڅ نظام نه لري
 چه ځوان بوډا تره جدا كړه ځما حالونه
 نظر د خيال سټا په خال انحلال نشي
 حجاب تره بيرته نما كه صفا خالونه
 چه دلبري غمخواري افسري نه لري
 خدائ دے كفن د بدن كه ځما شالونه

اے ځما د زړه آرامه راشه په آرام سره
 اے بوډا لفظي گلفامه راشه په خرام سره
 ما چه ته ليكله وه مولا ته مه سپارلے وه
 اے ځما حامی پیامه راشه له پیام سره
 اے وحيدالوقت بوډا توحيد كېن يكتا ئه فنا
 اے فصيح خواني كلامه راشه د كلام سره
 اے ځما ليكله ياره په خير راغله ياره
 اے اول خوان سلامه راشه په سلام سره
 اے مرورشوي ياره ساعت كېن پخلا شوي ياره
 اے ځما پخلا غلامه راشه د غلام سره
 اے ځما عمده مشيره اے رساننده مشيره
 اے د هر بنده نظامه راشه په نظام سره

اے رفیق در سفر اے شفیق در حضر
 اے حُما پیک ہمامہ راشہ د ہمام سرہ
 اے خدایا عبد حق مغفورہ کپرہ پہ روئ د حق
 اے حُما رب السلامہ راضی شہ پہ سلام سرہ

نصیب بہ وصیب شی و ہر چاہہ خپل خپل
 عمل بہ معلوم شی و ہر چاہہ خپل خپل
 سزا ئے او جوائے د روا نا روا
 بدل بہ رسیدہ شی و ہر چاہہ خپل خپل
 صداقت نفاق عدالت شرافت
 صلہ بہ وصول شی و ہر چاہہ خپل خپل
 د دنیا کشا کش رسوا کرم فشا فشا
 میزان بہ د خان شی و ہر چاہہ خپل خپل
 شفاعت بہ حضرت کوی یوم الحشرت
 ایطاعت بہ رسی و ہر چاہہ خپل خپل
 غلام چہ غلام دہ تمامی دسل دے
 مولا بہ رضا کپی و ہر چاہہ خپل خپل

راکړه په لاس کښ کلابی کل کل

رفع له ما کړه تلخی د فلفل

د دے خودي نه د خود یی خود کړه

راکړه د وحدت شراب ململ

د لا اله نه حم الا الله ته

مرکب عطا کړه نورانیی دل دل

د شاه سید پور فیضان کړه منشور

بیا ترے سیراب کړه مریدان کل کل

چمن د وحدت گلشن د سکرت

کل شوع غواړی غلامی بلبل

یا رب المنانہ دا منت دے ما منلے دے

یا رب الغفرانہ مغفرت د ما غوختلے دے

ربنا اغفرلنا ذنوبنا اسرافنا

فی امرنا هادی هدایت د ما غوختلے دے

ربنا اتمم لنا انوارنا افرغ لنا

ته منیر باد شاه ئی نورانییت د ما غوختلے دے

سبحان اللہ سرہ لہ حمدہ
الحمد للہ سرہ لہ حمدہ

اللہ اکبر اکبر کبیر تے اکبر

مالک الملک تے سرہ لہ حمدہ

شریک د نشہ پہ سلطنت کنیں

یکتا سلطان تے سرہ لہ حمدہ

نہ تہ پیدائے مولا د چا نہ

نسب د نشہ سرہ لہ فردہ

نہ خوک پیدا دے لہ ذات پاکہ

کفوت د نشہ سرہ لہ احدہ

کہ عبادت کری عابدان ہول

حاجت د نشہ سرہ لہ عبدہ

ستہ ستو مانہ نہ تے ہیچا نہ

ظلم د نشہ سرہ لہ وحدہ

فانی فنا کہ باقی بقا کہ

حال مے صفا کہ سرہ لہ وجدہ

مہ پریردہ حیران غلام پریشان

پہ لویٰ خسران کنیں سرہ لہ صلہ

اے د مغفرت طالبہ غواہ مغفرت لما
 اے د معصیت کاسبہ غواہ عافیت لما
 اے ظلومہ اے جھولہ اے ہلوعہ
 تہ فقیر محتاج تے مدام غواہ عنایت لما
 تہ تے پہ دنیا دنیا کپہ سبتا د پارہ جوہہ ما
 خے بہ ترے آخر نادانہ غواہ آخرت لما
 اے مغرورہ ولے شوے مسرور پہ دا اندک لذت
 دا لذت فانی دے باقی تل غواہ جنت لما
 اے غلامہ تا د غلامی نامہ گھلے دہ
 تہ د غلامی آزادی وہ غواہ اجرت لما

اے پرے پیکر حُما تا غوخ کپہ د زپہ سر حُما
 تا غوخ کپہ د زپہ سر حُما اے پرے پیکر حُما
 اے بوہا دلبر حُما ولے شوے پہ خہ جدا لما
 ولے شوے پہ خہ جدا لما اے بوہا دلبر حُما
 شرین شہد و شکر حُما ستا لبان او اُخمري
 ستا لبان او اُخمري شرین شہد و شکر حُما
 تخت وتاج افسر حُما ستا حیات دے بودو باش
 ستا حیات دے بودو باش تخت وتاج افسر حُما

سلطنت کشور حُما یے لقا دے یے اثر
یے لقا دے یے اثر سلطنت کشور حُما
یا رب حیات پرور حُما دھرچا حیات لقا نہ دے
دھرچا حیات لقا نہ دے یا رب حیات پرور حُما
دا شمس و قمر حُما یے لقا انور نہ دے
یے لقا انور نہ دے دا شمس و قمر حُما
دزپہ حوض کوثر حُما تقسیم پہ خاص وعامو کپہ
تقسیم پہ خاص وعامو کپہ دزپہ حوض کوثر حُما
یا کبیر اکبر حُما د غلام کبائر عفوه کپہ
د غلام کبائر عفوه کپہ یا کبیر اکبر حُما

یا رب زپہ م روبنانه کپہ پہ نور د معرفت سرہ
رسان م تر خپل خانہ کپہ پہ نور د شریعت سرہ
آمان م تن و جان د میزان لہ تیزہ نار کپہ
محفوظ م د شیطان نہ کپہ پہ نور د یقینیت سرہ
خپل فضل کرم مے ہم نصیب پہ لوی کرم کپہ تہ
ثقیل مے نیک میزان کہ پہ نور د ہدایت سرہ
نا تام غلام تمام کپہ تمام پرے خپل انعام کپہ
روان مے رت جانانہ کہ پہ نور د احدیت سرہ

حُما خوبان دیدن به کړو صبا روز حشر
 رضا یو په قضا مولا د شی رضا روز حشر
 نه به وایو زیاتے لگ عمر شو پاتے
 الغرض نیټه شوه د دیدن حُما روز حشر
 دا عمر د غم خُمونږ تیر به شی آخر په مونږ
 غواړو به بدل د غم د خائے رضا روز حشر
 جاړو به حضرت سځه خو به ذوالقوت سځه
 راکړه مغفرت د معصیت خدا روز حشر
 هغه کړه له ما سره چه وی لائق لتا سره
 مغفرت نصیب کړے د غلام آقا روز حشر

غم به مے د زړه نه چرے کم نشی
 خو چه تن حُما له تن ږے دم نشی
 کم به حُما رنگ غم د هغه یار شی
 بند چه په ایراد ئے هر یو کار شی
 هر چه کړی ایراد هغه ابار شی
 غیر له ایرادے غیر ابار شی
 فعال لما یرید خطاب دے
 کون د کونین تر ے سر شاب دے

غم د ضلالت ہدایت ما سرہ -
 مل دے چہ بہ خہ کپری دے لما سرہ
 خوف د خاتمے پہ سر لوی بار لرم
 خہ چہ نفس کافر غوندے تگ یار لرم
 سیر فنائے بے لہ تقویٰ نشی
 بے لہ شرع تامہ بہ تقویٰ نشی
 تامہ بہ فنا شی ہفہ دم لقا
 نفس چہ کنارہ شی پہ کوم دم لقا
 دا خو بدایت دے ولایت سرہ
 سیر نفسی ئے کار دے نہایت لہ
 سیر بقائے دہ نفس اسلام دے
 دا بقائے سیر د نفس اسلام دے
 نفس چہ لہ دنیا نہ پہ رفتار شی
 خود بہ رسیدہ تر خپل دلدار شی
 جوہرہ دا دنیا دہ دین دارئ لہ
 خائے د دل دارئ نیکو کارئ لہ
 خدایا دا غافل غلام بیدار کپے
 یائے د سید پور غوندے دلدار کپے

مرحبا راشه بيا گويا شه اے پيڪ پيامه حُما شرين كلامه
 دناز خنده لره په وينا شه اے نظم نظامه حُما شرين كلامه
 ستا طلبدار يمه ستا خريدار يمه
 په زړه بيمار يمه په انتظار يمه
 روبرو كينه مخامخ وکړه قصه تمامه حُما شرين كلامه
 جبه شوه بنده حُما نكړي چلنده حُما
 روان شه هر بند حُما خراب شه ژوند حُما
 يو خله راشه بيا گويا شه اے فصيح كلامه حُما شرين كلامه
 كه په محشر شي نما ديدار لقا دلربا
 حال به حُما شي خندا زړه به صفاشي حُما
 ستا د نعمت خوانچه به تير حُما تر كامه حُما شرين كلامه
 خاص د غفران په دولت هم د عرفان په نعمت
 نصيب حُما كړه وحدت ادا له ما كړه شكرت
 په روئ صفا دمصطفی حُما رب السلامه حُما شرين كلامه
 زيات شه ويال د مولا غواړي ويصال دبوډا
 سر د رفيق اعلى رفيقت غواړي مولا
 دا نا تمامه غلامی كړه د غلام تمامه حُما شرين كلامه

سید پوری پیر لرم زہر گے منیر لرم
 سر ہندی شیر لرم دا لوی جاگیر لرم
 نقشبندی نسبت قبول کرہ د غریب غلامہ حُما شرین کلامہ

***** احتیاط *****

ویران کرے داجہان دے	بے غوری د عالمانو
فاسد کرے دا زمان دے	بے عدلی د حاکمانو
تالان کرے خان مان دے	واکداری ہم د زنانو
چہ د خٹو چا کران دے	نر بہ خہ د حیا کارکری
چہ نوکر ترے بے فرمان دے	خان بہ خہ فتح د جنگ کری
چہ شاگرد تہ منت بان دے	خہ بہ رعب د ملاوی
چہ رعیت تر پہ لرزان دے	خہ بہ زور د حکومت وی
دوست لدوستہ نہ خسران دے	خہ دوستی دہ د دوستانو
یار لہ یارہ بے آمان دے	خہ یاری دہ د دوستانو
جہان گورہ خان پہ خان دے	تش د خولے چاپلوسی کہ
بے دنیا سپرے حیران دے	کہ دنیا وی ہر خہ پیردی
علامہ د ضعف ایمان دے	مروت نشہ پہ ہیچا کبن
علامہ د قوی ایمان دے	دیانت او مروت دواہ
پیر گرنگ ملا حیران دے	خدائ د خیرکری د دارینو

دیدار د نگار که دو بار شی حُما
 قرارزہ بیمار بہ دوبار شی حُما
 شرین او لذیذ وایہ لفظ اللہ
 ا لہ ا کبر یاد گفتار شی حُما
 جانان مے خو گیگی چشمان مے جریگی
 شفیق عبدالحق د غم خوار شی حُما
 لہ خود نہ بے خود عبدالحق چہ وئل
 رفیق د شفیق نیک آثار شی حُما
 نا کام د غلام نا تمام شبہ تمام
 حا فظ و نا صر د غفار شی حُما

***** عشق دوام *****

خدایا وچ نکرے حُما د ستر گو نم
 تمیدہ دے مداما وی ستا پہ غم
 سرہ مضغہ حُما د زہرہ دے سرہ سکروہ
 کہ تودیکے رانزدے شبہ یو قدم
 زہرہ دوات لرم میداد پہ کبں د خون
 مخ کاغذ ہر یو مژگان لکہ قلم
 ہر زمان چہ مے رایاد شنی ستا جمال
 نوشتہ د کرم اوصاف پہ دے قلم

حُما خیال دے ستا جمال سرہ گویا
 گزارہ کرم د بیا ن پہ زیر و بم
 د حیران غوندے حیرت کنس سر گردان یم
 چہ لہ چا نہ شم جدا چا سرہ خم
 سود او زیان راتہ د حان نشی معلوم
 حسان نہ لرم د بیش سرہ لہ کم
 ہر یو کار مے حوالہ دے ستا پہ حول
 نہ پو ہیگم لیکن واللہ واعلم
 عبدالحق لکہ بوہا غوندے جدا شہ
 یعنی عمر د بوہا وی مختتم
 د ہر چا پہ زہرہ بہ یو یو غم تیریگی
 د غلام پہ زہرہ بلیگی اور د غم

***** جدائی د پیر *****

حہ لہ ہر یو غم نہ بے غم شہ
 پیرہ چہ مغمومہ ستا پہ غم شہ
 غم حُما وہ طاق پلے دو تاق شہ
 پیخ چہ ن غریب بوہا فراق شہ
 تہ تے معنوی بوہا معنی مراد
 عبد حق لفظی بوہا لقبی تنسار

ستا په شفقت پیره ځه شکور یمه

ستا په خدمت پیره ځه مسرور یمه

ستا خدمت له ذکره فکره بل نه ده

دا خو د دنیا د پاره چل نه ده

دلته کامیابیگی یو دانا بشر

نه هر یو جاهل طالب د سیم و زر

کت بنگار پیوند شی د کت گر سځه

سیم و زر پیوند شی د زرگر سځه

کار د آهن کیده شی د هنگر سځه

کار د ترکانړئ کیده شی د دوز گر سځه

ته جدا کړه لار اول د هر دوکان

پس په اراده صادقې شه روان

آخرا به ورسې ته کار ته

یعنی د تو حید گل گلزار ته

غواړه له مولا صراط مستقیم

تله راتله کو په غیر مستقیم

حال ده ستا محلوله د بدعت سره

قال ده ستا منقوله د سنت سره

سنا لفظی رفتار دے لا مکان تہ
 سنا قلبی رفتار دے خود امکان تہ
 دا دو رنگی پریرده یک رنگی کوہ
 دا دو بینی پریرده یک بینی کوہ
 کار د منافق وی دو رنگی سرہ
 کار د ہر صادق وی یک رنگی سرہ
 دا دروغ آمیزہ شیخی مہ کوہ
 دا خبیث آمیزہ پاکی مہ کوہ
 گران کہ وائی کار د توحید گران دے
 وائی کہ آسان ورہ آسان دے
 امر د امر وجود اصلی گنہل
 دا ممکن وجود وجود ظلی گنہل
 کار دے د توحید ختم لہ دے سرہ
 خدائ د کری غلام بختم لہ دے سرہ

از جفائے اہل دین

ہیر یاران دوستان وو ہیر خویشان حُما
 عنقریب اکثر وہ جان پہچان حُما
 غالباً پہ کار پہ وقت د کار نہ شہول
 کمتر لہ کار نہ مے بیکار نہ شہول

مرگ خو یو مرگ وی له سر تیر شی
 مرگ چه هره ورځ وی کله هیر شی
 دا د یه ننګی درخواست غلام کوی
 مهر به په سید خیرالانام کوی

خه له فضله ستا په تا شیدا یمه
 مال و سر په تا لقا فدا یمه
 تا د هدایت ایشارت کړه ده
 نفس غوندې گمراه د په لار کړه ده
 تا د دلبر په کرشمه سره
 تا د مرحمت په خاص نغمه سره
 هر یو روح مرحوم د طالب کړه ده
 عشق د تو حید په غالب شوه ده
 بار کړه د غلام د غلامی شجر
 توش کړه په هر چا باندې د ده ثمر

***** مغفرت *****

یه له فضله ستا به شی حاصل کله
 دا مقام خما به شی واصل کله

سټا په لوی کرم به دا دولت کریم
 ما ته بشی حاصل دغه نعمت عظیم
 هم په روئ صفا د مصطفی سره
 مل کړه دا غلام رفیق اعلی سره
 هیڅ به نشی کم د مرحمت ځنی
 نه بشی څه زیات د شان شوکت ځنی
 عفوه دا غریب کړه په عفوت سره
 یا ئه معذب کړه په قربت سره
 ډیر عذاب لائق د حال ځما سره
 مغفرت بسائیگی مولا تا سره
 خدایا داننده ئه په هر کار ځما
 نشته به له تا نه بل غفار ځما

پرېرده خودی خپله چه خدای بیا مومے
 خو چه ته خودی کړه خدای به نه مومے
 یعنی شه تابع د امر حق مدام
 مرده مخالف له شریعت نه گام
 تل متابعت د شریعت کوه
 تله په طریقت خو د سنت کوه

حَآن سَاٲَ مَدَام لَ ضِلَالَتَ نَ

يَعْنِي د شَرَكْت اَو د بَدْعَتَ نَ

هَلْ بَ عَابِد د عَابِدَانَو شَے

هَمْ بَ سِر غَنَدَل د زَاهِدَانَو شَے

هَلْ بَ نَامَزِد شَے د غَلَام سِرَہ

هَلْ بَ نَامَزِد شَے خَدْمَت تَام سِرَہ

خَدَايَا خِيَل خَدْمَت لَ مَا تَمَام كِرَے

مَل م د سَيِد عَلِيہ السَّلَام كِرَے

حَشَر مَے صَبَا كِرَے د رَسُول سِرَہ

يَعْنِي د خَيْرَالَامَم مَقْبُول سِرَہ

نَصِيْب مَے كِرَے دِيْدَار صَبَا د چَار يَار

هَمْ د اَهْل بِيْتَو اَصْحَاب كِبَار

بِيَا رِضَا شَے تَہ مَوْلَا لَ مَا نَہ

عَفْوہ كِرَے عِبْدَالْحَق سِرَہ لَ مَا تَہ

دَا پَہ خَاطِر پَاك د مَجْتَبِي نَبِي

بِيَا پَہ وَالضَّحٰى د مَرْتَضٰى نَبِي

عَفْوہ كِرَے غَلَام پَہ كَرَم خِيَل سِرَہ

پِيَر د سَيِد پُوْرِي پَہ رَحْم خِيَل سِرَہ

***** مثنوی مولانا نے روم *****

واورہ لہ رومی قصہ کوی خہ رنگ
 لہ پیرے جدائے گیلہ کوی خہ رنگ
 روح انسانی دے پہ غوغا سرہ
 روح عرفانی دے پہ وینا سرہ
 دے قصہ د فراق او د کثرت کوی
 دے لہ جدائے نہ شکایت کوی
 خہ نور د حبیب وم د حبیب سرہ
 نور د حبیب یو وہ لہ مجیب سرہ
 ما تہ معلوم بوئ د جدائے نہ وہ
 ما تہ معلوم کار د رسوائے نہ وہ
 خہ نور د مولا وم خلق دے نور حُما
 یے لہ خدایہ قول دے نور معمور حُما
 الغیاث پہ دے چہ خہ جدا شومہ
 لہ پیرے جدائے خنے رسوا شومہ
 خہ چہ د رواج ممکن پہ میان کیں
 جوہرہ واسطہ شمع دے میدان کیں
 ہرہ بلا شوہ پہ سر انبار حُما
 حُک شہ یے کارہ ہر یو کار حُما

دا له څه چه بند شوم په ناسوت کښ
 څه وم باشنده په ملکوت کښ
 جسم لاهوتی شه اوس لا کور ځما
 پاته شه مسکن اباد له نور ځما
 څه وم نورانی باشنده نور سره
 اوس شوم تور ټپ کور مه شه تور سره
 هیڅ نیم خبر چه څه به پیڅ شی
 بخت وده ځما به کله ویڅ شی
 جوړه واسطه یم انسان لره
 بیا یم د انسان رب المنان لره
 نور که شه غالب ځما غالب به شم
 وړونکے به د ځان او د قالب به شم
 ظلم که غالب شی د قالب په ما
 الامان دا نور به کړی سالب ځما
 څوک به غم خوری ځما د غم کوی
 څوک به تیماری د دے ماتم کوی
 سیر د غضبی روح د سجين خاک ته
 سیر د روح مرحوم به وی افلاک ته

خہ خبر نیم چہ کوم دے روح خُما
 خہ رنگ بہ زہرگے شی پر فروح خُما
 حُکے حکایت د شکایت کوم
 نسبت نصیب تہ خپل دا ندامت کوم
 واورہ لہ رومی خہ رنگ قصہ کوی
 لہ پیرے جدائے خہ رنگ کیلہ کوی
 دا خو د جلال جمال تاثیر دے
 روز ازل لیک مو دا تقدیر دے
 جنسیت پہ کار دے د جہا لہ
 ہم نفس پہ کار دے د رنہا لہ

بیت فارسی

سینہ خواہم شرح شرح از فراق

تا بگو یئم شرح درد اشتیاق

غوارمہ سینہ زخمی فراق سرہ
 بیان چہ د درد وکرم اشتیاق سرہ
 راز خو د بلبل وی د بلبل سرہ
 چاک زہرہ د بلبل وی خار د گل سرہ

فرحہ پس لہ جرحہ نہ لذت کوی
 یے لہ جرحہ فرحہ خہ زینت کوی

جا چه تموزت د هار لیدلے وی

کار د په شکال ئے پسندلے وی

څوک چه خبر نه وی له فراق نه

دے کله یريگی له خراق نه

څوک چه خبر نه وی له میثاق نه

دے کله پروا کړی له نفاق نه

څوک چه خبر نه وی له عرفان نه

دے کله گروهيگی له شیطان نه

څوک چه خبر نه وی له جمال نه

دے کله یريگی له زوال نه

څوک چه مجتنب له نواهی نشی

کار به ئے آخر د تبا هی نشی

څوک چه تسلیم کړی امر د امیر

شی به منور لکه بدر منیر

ما کړه مقسومہ تسلیم په قسم درے

یعنی عادتۍ شوقی خوفی شو درے

څوک چه عبادت کړی په عادت سره

هیڅ عزت ئے نوی رب العزت سره

ڇوڪ ڇهه عبادت ڪري محبت سره
 ڏي بڻي محبوب ڏي رب خلقت سره

ڇوڪ ڇهه عبادت ڪوي له خوفه نه
 رعب به ئي به مخلوق وي ٿل له خوفه نه
 هر يو جنس له جنس سره الفت ڪوي
 غير جنس له غير حُئي نفرت ڪوي
 ڪار وي ڏي بلبل مدام ڏي باغ سره
 ڪار ڏي پيران بڻاي زانغ مردار سره
 راز خو ڏي سينه وي له سينه سره
 خوگ خو ڏي اينه له اينه سره
 زخم ڏي سينه چرت ظاهر نه وي
 يه طبيب بل چاته باهر نه وي
 ڏي زخم له خائي يو حازق طبيب
 راز لره په ڪار وي يو صادق حبيب
 هر چاته به راز ڏي زړه راز نشي
 هر چاته بيان ڏي راز فراز نشي
 سر ڇهه مجاوز شي ڏي ائين ته
 فاش به هغه راز شي ڏي داربين ته

زہرہ حُما پہ غم سرہ زرہ زرہ
غواہمہ سینہ پہ غم پرہ پرہ

بیت فارسی

سینہ خواہم شرح شرح از فراق

تا بگو ئیم شرح درد اشتیاق

من بھر جمیعتی تالان شدم

جفت خوشحالان و بدحالان شدم

ما لہ ہر ہولی سرہ چہرہ لیدی

نیک و بد ملگری مے لیدنی دی

یعنی د ہرچا سرہ مل شوے یم

حال د نیک و بد سرہ ضم شوے یم

حہ لہ ہر قبضے نہ قبضہ شوے یم

حہ لہ ہر بسطے نہ بسطہ شوے یم

ما تاثیر د ہر مجلس لیدلے دے

ما ثمر د ہر شجر خوہ لیدے

حہ لہ پاک نہ پاک راغلے وم

وطن د ناپاکئ کنس ناپاک شوے یم

غواہمہ پاکی جاہم ہر چا سرہ

لاہمہ مل شوے د ہر چا سرہ

خپل د غم شریک موندلے نه دے ما
 غم د خپل همدم جرہ لے نه دے ما
 خہ رنگ به گذران په دے هجران کوم
 آخرا طلب به د جانان کوم
 لوئے واپه ژړیگی په ژړا حُما
 غرونه را نړیگی په ژړا حُما
 خہ چه ز درمو د باغه شم جدا
 نر خه ژړیگی په فریاد حُما
 هر یو روح ژړا د جدائے کوی
 نیک او بد غوغا د رسوائے کوی
 روح حیوانی نباتی روح جمار
 نه دی په بنادئ سره درے واپه بناد
 هر یو گرفتار دے د هجران په غم
 مخ د هر یو لوند دے د چشمان په نم
 هر څوک چه د اصل خپل نه شی جدا
 بیا طالب د وصل شی روز و شبا
 یعنی راغے روح جسم ناسوت ته
 بنائ چه روان شی ملکوت ته

و دے کړی سفر اطیعوا لله سره
 مل د شی هر دم رسول الله سره
 ترک دے د ظلی جسم لازم په ده
 خیال دے د اصلی وجود لازم په ده
 اصل د ده نور وه بیا د نور شی
 له دے وجوده تور نه د مستور شی
 جسم خاکی آخرا به خاک شی
 جسم پاکی آخرا به پاک شی
 نور بشی هله نور سره شی هم نفس
 دلته چه څوک ترکه کړی دا بولھوس
 خیال د خپل مولا د زړه په سر لره
 خوف رجا ترے دواړه برابر لره
 خوف ئے جلالت دے ترے یريگه تل
 رجا ئے جمالت دے پرے نازیگه تل

بیت فارسی

هر کسی از ظن خود شد یار من

از اندرون نجست اسرار من

هر له خپل گمان شه خود یار حُما

نه د لټوی د زړه اسرار حُما

یعنی حے درد مند یمہ پہ درد دیار

عالم کلہ تمیز کہ لہ اغیار

حے مدام طلب د ویصالت کوم

حے لہ دے ہجران نہ شکایت کوم

***** طرز مقصود *****

لا الہ الا اللہ لری نکات

چہ مقصود دے د حیات

د ذاتی صفاتو دا اول صفت دے

پہ وقوف دے د تمام امکان حیات

مظہری لہ د توحید ممکن حیات شہ

نہ توحیدہ حیات حے یعنی ممات

پہ شفقت او پہ رحمت د پاک رحیم

بخشنده شہ ماوراؤ تہ حیات

ثمرہ د بندگی خو زندگی دہ

شجرہ ئے سلسلہ دہ د حیات

جز اول ایمان د ایمان نفی اثبات

طور او طرز ئے د احمد نبی طاعات

محمد رسول اللہ جز ثانی دے

منتہا دے د مقصود منزل حیات

د سنت پہ شاہراہ باندے روان شہ
 چہ حاصل شی د مقصود کل ثمرات
 داب دستور دھر مقصود جدا جداوی
 د توحید دستور رسول پاک رسالات
 بے رسولہ بہ مقصودتہ رسید نشی
 بے توحیدہ فائدہ نہ لری حیات
 معنی دا چہ لا الہ الا اللہ
 لوی مقصود دے پہ حق حیات
 ایطاعت د محمد رسول اللہ
 دغہ طرز دغہ دستور دے د حیات
 غلامی خو غلامی د پاک رسول دہ
 غلام حکم پہ سنت لری حیات

امین امین امین	امان آمین ئے تہ
امین امین امین	رحمان رحیم ئے تہ
عزت عظیم لرے	قدرت قدیم لرے
قوت قویم لرے	رحمت عمیم لرے
امین امین امین	قیوم قدیم ئے تہ
حکمت ہنر لرے	پہ غیب خبر لرے

سمع بصر لرے	قضا قدر لرے
علیم حلیم ئے تہ	امین امین امین
رب المنان ئے تہ	رحیم رحمان ئے تہ
عظیم الشان ئے تہ	صاحب د توان ئے تہ
سلام سلیم ئے تہ	امین امین امین
مولا حُما ئے تہ	آقا حُما ئے تہ
رب العلی ئے تہ	ہادی ہدائے تہ
عظیم کریم ئے تہ	امین امین امین
سازندہ کار تہ ئے	بخشنده بار تہ ئے
رحمت نثار تہ ئے	مولا ستار تہ ئے
حیات دویم ئے تہ	امین امین امین

هر هغه چه دی له خدایه ما سوا
 په خدای غواړم د هغو حُنے فنا
 له هغو برهم احوالو امان غواړم
 چه له امر نهی نه کاندی جدا
 له هغه یار دل ازار نه خه ویزاریم
 چه یه زار ئے له ازار خوځ په رضا

لہ ہفہ یاروفادار نہ طمع دار یم
 چہ تمیز کاندی روا لہ ناروا
 د ہفہ خاکی مزاجو خاک پا یم
 چہ تسلیم کری رضا خیلہ پہ قضا
 لہ ہفہ فاسد قلوبو امان غواہم
 چہ باطن لری سیاہ ظاہر صفا
 لہ ہفہ گرگی خصال گوشہ حال یم
 چہ پہ غیبہ خون شامی کری داشنا
 پہ ظاہر کنس لکہ گل غوندے خوشبووی
 پہ باطن کنس لکہ پیاز غوندے عنقا
 کہ غلام وی پہ رشتیا تجربہ کار
 پہ لباس بہ غرہ نہ شی د ہیچا

چہ د تورے دواہے سترگے کرے نرے
 بیا د تیزے د بنرو کرے خنجرے
 پہ دے سترگو د زہرگے راسخہ یورہ
 دے بنرو د کرے حُما گردے سورے
 چہ لہ خیالہ قدم داخلے حیرانیگم
 چہ مینا ئے کہ ئے زرقا د درے

ستا د سترگو په گولو سورے سورے یم
 ریز مریز د کرم د کسو په چرے
 غلام وائ سید پوری بابا له خم
 ترینه غواړم د خوبانو سرورے

په درے قسمه ده تقوی	یو اعلی بله ادنا
احتجاب په حسناتو	له جمله و ناروا
دا تقوی به مسمی شی	خود په اسم دادنا
احتجاب چه په حق کاندی	شی له خلقو نه جدا
دا تقوی ده دوئم قسمه	مسمی ده په اعلی
درئم قسم احتجاب دے	په شهود د پاک مولا
دا هم غایت تقوی ده	د سلوک د انتها
تل په نقش لری خیال	طالبان د ابتدا
چه پوخته نقش د نگارشی	کړی په ذکر اکتفا
چه محکم شی ذکر فکر	ذاکر ذکر شی فنا
حقیقت د ذکر دا دے	هم له خدای سره بقا
چه منزل مقام تمام شی	فقط ذات سره سودا
له عروج لذت اخلی	امان غواړی له نزلا
خیال مدام لره په حال	چه نزول دے که اعلی

لہ نزولہ امان غوارہ
 خیال پہ نور د شریعت
 تصور جمال د پیر
 استغفار درود بسیار
 د نزول اسباب ہفہ دی
 د عروج اسباب کل وارہ
 شاکر اوسہ پہ عروج
 پہ تقدیر بہ شی در پیخ
 پہ تدبیر بہ بدل نشی
 حفاظت لہ د ایمان
 اول دے تسلیم د امر
 د ازل پہ قضا قدر
 چہ دا دریوارہ تسلیم کری
 خدایا عفوہ پہ کرم کرے
 پہ ہادی رب العلی
 کرہ چہ خلاص شی لہ بلا
 ہم علاج دے ہم دوا
 توجہ د راہ نما
 چہ لہ شرع وی سوا
 تلہ پہ سنت الہدای
 تل صابر شہ پہ قضا
 ہر چہ وی مقرر ستا
 د تقدیر خکلی د چا
 درے امور دی لازما
 اجتناب لہ منہیا
 ہر مومن بہ وی رضا
 نامیدہ شی مسلما
 د غلام وارہ خطا

خدائ د گل د محمد گلاب گلزار کری
 پے دماغ د بوراگانو عطر دار کری
 د درو طوطیان پہ راولے سیل سیل
 پہ ہر شاخ ئے د گلبن گہ پہ چغار کری

د صحرا بلبلان راولے دے باغ تہ
 ہر آواز ئے لکہ ساز نغمگین دار کپری
 د ہوشیار مالیار پہ لاس فوارہ ور کپری
 لہ فیضان ئے گل گلبن دواہ آب دار کپری
 خرائی گلی سیلئ نہ امان غواہم
 پہ تیز خار ئے خاریدہ لاس داغیار کپری
 دا ہمیش گلاب شاداب لرہ وہابہ
 باریدہ پہ رحمیدہ ابر بہار کپری
 مفرح د زہرہ قوی عرق گلاب
 د سیدپور پہ عرق ساز باندے تیار کپری
 پہ شیشہ قلبی کبن بند د نقشبند کپری
 نوش د جان ئے د غفلت پہ سخت بیمار کپری
 شربت نوش دسیدپوری غلام علیل
 پہ عفوت سرہ دے عفوہ رب غفار کپری

***** ناصح *****

دا پہ کتہ غریب پروت بیمار د چارے
 دا د سرطرف تہ ناست طبیب د چارے
 چہ علاج د عاشقے کولے نشی
 دا کم عقلہ ناخواندہ طبیب د چارے

منع کولے چہ خیل یار لہ اغیار نشی
 دا بے پیرہ بے تدبیر رقیب د چادے
 چہ خوبان ئے د امکان منت باری کپی
 دا بے مثلہ بے پروا حبیب د چادے
 چہ ئے بے لہ عجزہ بل خہ منظور نہ دی
 دا غالب غنی توانا مجیب د چادے
 چہ ہرچاتہ د حبل الوریذ نزدیکہ
 دا بے چون او بیچگون قریب د چادے
 تارد زلف ئے کمند دھر دلبد دی
 دا کمال جمال جلال عجیب د چادے
 دا بادشاہ مالک الملک خالق الخلق دے
 د ہر کیف نگاہ بان رقیب د چادے
 چہ ئے وعظ ہیخ اثر پہ غلام نکری
 بے تاثیر پہ ممبر ناست خطیب د چادے

***** در حق بدعت رواج *****

ستا پہ سترگو باندے راغے خیاب ولے
 لکہ مارشوے پہ سم لاریچ و تاب ولے
 د اسلام منہاج و ہاج د کپہ متروک
 شوے روان دبیبان پہ خراب ولے

مدام دنفس شيطان په رضا درومے
 روان نشوے په سنت او کتاب ولے
 پيشماني چه پس له مرگه فائده نكړی
 تائب نشوے نن په در د تواب ولے
 په حلالو په حرامو حصار نه ئے
 په پروا شوے د سريع الحساب ولے
 شب او روزچه د غفلت په خوب اوده ئے
 نه یريکے د شديد العذاب ولے
 هر يو تارچه ستا د زلفو نغمه کاندی
 مطرب ايخه په زانو دے رباب ولے
 چه رنړا ئے په نورد مخ زمين آسمان دے
 دلبر ايخه په سپين مخ دے نقاب ولے
 چه حلال دکره غلام په تيغ د عشق
 بيا د وسپاره د نفس په قصاب ولے

***** نقشه ئے سلسله *****

اعوذ بالله له شيطان نه چه رجيم دے
 بسم الله چه رحمان دے هم رحيم دے
 الحمد ثنا خدائ لره بنايئگی
 په حضرت درود له خدایا نازليگی

پہ خاطر د ذات وحید رب الکریمہ

پہ خاطر د ذات مجید رب الرحیمہ

پہ خاطر د صمدیت رب الصمدہ

پہ خاطر د احدیت رب الاحدہ

محبت معرفت راکرہ رضا خیلہ

ذکر فکر مے روزی کرہ تل تر تلہ

پہ تقویٰ مے قوت ناکہ ابتدا کرے

پہ رضا مے طاقت ناکہ انتہا کرے

پہ خاطر د خواجہ سید الکونین

پہ خاطر د خواجہ زینت الدارین

چہ رحمت للعا لمین حبیب دے ستا

ہم راحت للعا شقین طبیب دے ستا

پہ خاطر د شاہ ابابکر صدیق

پہ فیضان لہ باطن حُما رفیق

پہ خاطر د شاہ خواجہ فارسی سلمان

خاتمہ کرہ حُما ختم پہ ایمان

پہ حرمت د بوالقاسم خواجہ انور

پہ خاطر ہم د خواجہ امام جعفر

پہ خاطر د بایزید خواجہ بسطام

پہ خاطر د ابوالحسن خواجہ نیک نام

پہ خاطر د خواجہ علی فارمد

اندرون مے کپہ لہ نورہ برآمد

پہ خاطر د خواجہ یوسف ہمدانی

پہ خاطر د عبدالخالق غجدوانی

پہ خاطر د فغنوی خواجہ محمود

پہ عرفان سرہ کپہ یخ حُما وجود

پہ خاطر د خواجہ عارف ریوگر

پہ عرفان سرہ کپہ یخ حُما خِیگر

پہ خاطر د فغنوی خواجہ محمود

خدایا تہ مے ئے مطلب عین مقصود

د علی رامیتنی خواجہ پہ مخ

زہہ حُما کپہ د وحدت پہ شربت یخ

د تجرید تفرید زنجیر پہ گام حُماکپہ

د توحید شیروشکر پہ کام حُماکپہ

پہ خاطر د سماسی بابا کریمہ

ما رہا کپہ د شیطان خبیث غلیمہ

په خاطر د خواجه سيد امير کلال

تل صفا لره حُما دغريب حال

په خاطرهم د خواجه نقش بندانو

شاه شاه بهاؤالدين پير د پيرانو

په خاطر هم د خواجه علاؤالدين

اندرون بيرون حُما که عنبرين

په خاطر د چرخي خواجه يعقوب

په غفران کړه عفوه کل حُما ذنوب

په حرمت دعبيدالله صاحب احرار

حقائق د علم ماته کړه اظهار

په روى پاک هم دخواجه محمد زاهد

په خاطرهم دمحمد درويش عابد

په حرمت دامکنگي خواجه رويدار

اندرون مے له غفلت نه کړه بيدار

په خاطر هم د خواجه باقىبالله

حُما له نفس پناه غواړم په الله

په حرمت هم د امام ربانى

مجدد نقشبندى الف ثانى

منور زہرگے حُما کُره پہ خپل نور
 پہ خاطر د خواجہ آدم بنور
 پہ خاطر د خواجہ شیخ سعدی بلغار
 پہ خاطر ہم د خواجہ یحیی بیدار
 پہ خاطر ہم د خواجہ عبدالشکور
 پہ خاطر عبدالرزاق خواجہ مسرور
 پہ طفیل ہم د خواجہ محمد صفا
 پہ قضا قدر کُره ما عاجز رضا
 پہ خاطر پاک د خواجہ فقیر محمد
 پہ محشر حُما شفیع کُره محمد
 پہ حرمت دشمس الدین خواجہ کشمیر
 مجدد نقشبندی سید پوری پیر
 خدایا تہ حُما مقصود شے د دارینو
 خدایا تہ حُما بہبود شے د کونینو
 خدایا تہ پہ روئ د ٲولو خواجہ گانو
 دا غلام غریب حساب کُره لہ نیکانو
 خدایا تہ پہ مخ د ٲولو اولیانو
 گناہ گار غریب حساب کُره لہ عرفانو

خدایا تہ پہ مخ د ٲولو انبیاءو
 کٲرہ داخل غلام حقیر پہ اصفیاءو
 خدایا پاکہ د خدائ د برکتہ
 کٲرہ خبر گرنک ملا لہ معرفتہ

***** قل هو الله احد *****

ہزار آن د دے دنیا	پہ یو آن پہ شی فنا
پہ چرا بہ شی جدا	خندیدہ دوستان ددھر
پہ خزان بشی افتا	د گل مخ برگ زلفان
جام دجم جهان نما	پہ سنگ ریز بہ ریزمریزی
شکستہ جام مرایا	یو تر بلہ بہ پیوند شی
بوسیدہ چوب دصحرا	شی بہ ستا بدن دسرور
پہ قدم لکہ مینا	نہ بہ بیا پہ خیال روان شی
ستا پہ لاس کبں راہنما	نہ بہ پس دمرگہ راشی
پہ لحد کبں زاہدا	ہدایت بہ اثر نکری
شتہ شجر کبں د احیا	کہ ثمر د اثر غواہ
د اثر بعد الموت	یو حبہ بہ حاصل نشی
چہ یے تہ ئے مشغولا	جواب ورکہ نن ہفتہ
پہ ہیخ مشہ مسرورا	بے د فضلہ د رحمان
لہ حیات طویلہ	پرے تناب کٲرہ دامید

سرنشيب ڪڙه خپل گريوان ته
 ڪڙه ٻه ذڪر مشغولا
 دعبرت ٻه سترگو گوره
 هر اشيا ته د مولا
 دا ڇه ته ٻه سترگو ويٺو
 پيدا نه دي باطله
 ٻه تسبيح سره ڪڙه ياد
 ذات باري د پاك الله
 ساکت اوسه ٻه ظاهر ڪنن
 ذاڪر اوسه باطنا
 دا روپش دے د مردانو
 ٻه هيڻ رنگ نه موندے ڪيڙي
 اوليا دي ٻه رحمت ڪنن
 مومنان دي عدالت ڪنن
 فاسقان منافقان
 مراتب خو دا څلور دي
 ته ميزان ڪڙه د خپل خان
 ٻه ميزان دنڪ عمل ڪنن
 ڇه نه ندا اجتناب ڪڙي
 ڇه سريع الحساب شته دے
 ڇه فرشه نه تر عرشه
 د خلقت ٻه نظاره ڪنن
 د انسان ٻه نوعيت ڪنن
 دا تمام علم ڪبير
 دے صغير ڪنن د فينا
 ٻه فضل د مولا
 دي نه فضل انبياء
 ڪافران دي مغضوبا
 دي نه ڪفره محسوبا
 ته ئے د کوم رتبه آقا
 ٻه کوم اسم ئے مسمي
 ثقيل ئے ڪه حنيفا
 نڪ ميزان شي ثقيله
 ته شوء ولى ٻه پروا
 ٻه ٻول علم دے نو پيدا
 يو علم دے ڪبيرا
 بل علم دے صغيرا
 دے صغير ڪنن د فينا

صغیر هم شتہ پہ کبیر کبش
 تل پہ بذر کبش شجر
 بذر هم لری شجر کبش
 شجری قدر انسان
 نطفہ هم ده له انسانہ
 شجر بذر یو اثر دے
 اثار کل واپره عارض دی
 امکانی تمام وجود
 پہ وجود کبش دے ممکن
 امکانی وجود فنا کہ
 فعل ایراد کہ خپل
 حوالہ کړه پہ قوی
 احدیت تعین اولی دے
 وحدیت سره کثرت دے
 د توحید مقام دے دا
 شتہ د شرح پہ دریاب
 پہ صلہ عرفان وصول کہ
 نور د دین پہ جلوہ راغے
 د قلبی مشرق نہ خیجی

کبیر خود فی الصغیرا
 سر سبزہ وی بالقوا
 تربیت خپل مهیا
 له بذر نطفے پیدا
 پہ خلقت کبش هویدا
 پہ قدرت د قدیرا
 عارضات وی تل فنا
 من وجود الواحبا
 واجبی وجود اقوا
 واجبی وجود بقا
 پہ ابرار فعل د مولا
 خپل هم واپره قوا
 وحدیت دے ثانیاً
 ترے موجود شو ممکنا
 چه کړے خان جهان فنا
 د توحید گوهر یکتا
 له کاملہ راہ نما
 ټول جهان به کړی رنړا
 فرش وعرش به کړی ضیا

سید پوری دلبارتہ لارشمہ کہ د عشق لرے سودا
د سید پور ولی مظهر دے خہ غلام خہ ئے غوغا

یے لہ یارہ د اغیار خریدار نیم
یے دیدارہ د روئے بار منت بار نیم
هر سوال چہ کرم دزہ پہ عرفات
یے لتا د بل مطلب طلب دار نیم
ستا دمخ کعبے تہ تل دے حُما مخ
یے لتا د بیت اللہ طلب دار نیم
تہ حُما ئے مقتدا خہ مقتدی یم
یے لتا د بل امام تابع دار نیم
اندرون مے د بیلتون پہ لمبو سوزی
د مطبخ غوندے یو دم بر انگار نیم
یو قطره اشک روان د خپل گریوان
ورکونکے پہ شربت د دینار نیم
لذا ید د دواہو کونو غلام وائی
قبلونکے پہ لمحہ د دیدار نیم

په جبال د بال د راشی لیغان سید پوری
 په شبو شبو د راشی باران سید پوری
 په ساحل دریا ناست یم تشنه لب دآب په خواست یم
 په چپو چپو د راشی موجان سید پوری
 حاسدانو په لہزان کرم دغه سپو پیر پریشان کرم
 په حملو حملو دراشی شیران سید پوری
 اندرون مے شو زبون په زخمونو د بیلتون
 په مزو مزو دراشی خوبان سید پوری
 د فیضان په انتظار یم لہ عرفان نہ طمع داریم
 په هفتو هفتو دراشی پیران سید پوری
 خہ موسم د نویہار دے ہر یوگل پرے آب داردے
 په نغمو نغمو د راشی بلبلان سید پوری
 توجہ لہ تیار دے شمس الدین ولی بیداردے
 په دلو دلو د راشی مریدان سید پوری
 په زلت د شی ذلیل ہر کم ذات چغل رذیل
 په خوارو خوارو د خوار شی بدخواہان سید پوری
 د توحید شراب جو شیگی بے حومان د زپہ کیگی
 په تپو تپو د راشی مئے خواران سید پوری

زیر گلونه د گلزار شگفته کړه رب غفار

په جلو جلو د راشی طوطیان سید پوری

چه له هر وطن روان شی پر زنده مرده دلان شی

په زارو زارو د راشی فیض خواهان سید پوری

خاص دلبار ته د مزارهم په امید د شاه نگارهم

په دمو دمو د راشی غلامان سید پوری

***** مشاهده *****

پرېرته حال غواړه مقام د تلوین وشلوه دام

نندارچی شه دخپل خان چه افتاد ئے که قیام

قدم واخله له ناسوته کیرده پاس د عرش په بام

دا همه علم امکان په توحید سره کړه رام

هم په شپک واپه اطرافه ایحاطه کړه انعدام

عرش او فرش اثر د فضل اثر نه لری دوام

فعل فاعل صفت موصوف یو تر بل وی انضمام

اسم هم له مسمی نه جدا وی نه یک فام

مرایا چه شی مخلوق تر ظاهر شی ذوالاکرام

مرایا چه شی خالق شی ظاهر علم تمام

دا هم قرب فرائض دے نوافل دے د بل نام

د واجب قرب وجوبی دے د مخلوق سره تمام

دممكن قرب امكانى دے د مولا سره دوام
 په شهود حضور كيدے شى معرفت د رب غلام
 د جملوؤ ايطا عاتو دے لائق رب الاكرام
 غير الله له په طاعت كېښ حصه نشته يو چدام
 د حقيقى مالك په ملك كېښ دے تمام عالم غلام

يا بلبل د صبح دم دے چه چغيكى
 يا عاشق دے چه د يار په غم چريكى
 يا مژگان حُما د يار دى خونريزان
 يا نيشتر دے چه په زړونو كېښ خخيكى
 يا دے پانړه د خزان نه په لرزان
 يا حُما جيگر دے ستا په خوف رپيكي
 يا كباب دے په سيخكېښ په اور نيسله
 يا دے زړه چه ستا د مخ په اور چخيكى
 يا تنور د نان بايانو دے تل گرم
 يا سينه د عشق په اور سره گرميكي
 يا خو ديگ دے د هوټل په مطبخ سور
 يا درون دے د عاشق په غم جو شيكى

یا دریاب دے دے چہ روان دے بے پایانہ
 یا دی اوبسکے چہ لہ صدق نہ بھیگی
 یا قرآن دے چہ جامع د کل علوم دے
 یا ستا مخ دے چہ ترے ہر فن حاصلیگی
 ستا د مخ دمطالعہ طالب مولا دے
 مبتدی پہ دے کتاب منتھی کیگی
 مبتدی د سید پوری چہ خدائ رضاشی
 ابقتدا کنیں تے انتھا رامعلومیگی
 یا سرے شہ یا خاروے شہ اے غلامہ
 آخر بین او آخور بین کلہ غلطیگی

یا د یار چشمان سرے پہ تاب د نار دے
 یا گل شوی پہ سپین مخ باندے گل نار دے
 یا د خیال چہ ستا د خال پہ بام نشین دے
 یا بلبل دے چغندہ ناست پہ چغار دے
 یا عاشق دے چہ فریاد کوی لہ عشقہ
 یا خو شور بیمار خانہ کنیں د بیمار دے
 یا دے عشق چہ د عاشق دین و ایمان دے
 یا دے روح چہ پہ زندہ ہر یو جاندار دے

غلام وائی چہ لہ عشقہ خبر نہ وی
کہ مسلم وی خو پہ غارہ ئے زینار دے

راغے سپین جمال پلاس تورہ مصرے
عنقریب بہ ئے جدا کرم ککرے
چہ لدے لہ مخہ بل یو مخ تہ گوری
د ہغے خلقو بہ پرے کاندی مرے
تور مڑگان لکہ ترکان خنجر پہ لاس
کرے حُما د زہہ پلوپ بھادرے
سور پیظوان ئے لکہ نمر مخ ئے اسمان دے
سرہ لبان ئے شفقی سرے کنارے
پہ حملو حملو ئے زہہ راسخہ یورہ
لفیئ زہ لکہ جام د زمرے
لہ دہشتہ ورتہ نیغ کتلے نشم
چہ راواہہ وی دودہ سترکے خمارے
کہ ئے یو حُلہ پہ ما علاقہ راغلہ
حہ بہ پریردم علاقے د ششدرے
ہغہ نور چہ د ایمان عرفان یقین دے
شہ فدا حُما د یار ترے دلدارے

د سید پور ولی دربار نیسہ غلامہ
کہ مطلب لرے د شاہ شہر یارے

***** چہار بیتہ در بیان لطائف جاری *****

د گمرھا نو رہنما پیر دستہ گیر دے حُما

روشن ضمیر حُما

د نفس شیطان پہ جیل کنس عقل گرفتار دے حُما

عمر پہ دار دے حُما

پہ راہ گذر د نیک عمل کنس انحصار دے حُما

پیر اقتصار دے حُما

مرشدہ خلاص کپہ پہ ارشاد بدن اسیر حُما

روشن ضمیر حُما

پیر پہ اذکار د لطائفو کنس اسرار دے

فیض د غفار دے

پہ لطیفہ د قلب کنس نور د رب ستار دے

ذکر اظہار دے

مشاہدہ شو رنگا رنگ انوار منیر حُما

روشن ضمیر حُما

پہ لطیفہ روحی کنس نور دعرش عظیم دے

فکر حمیم دے

هم په سري کښي له کرسپه نه نور قويم دے

فيضان عميم دے

رحيمه عفوه په غفران کړه کل تقصير حُما

روشن ضمير حُما

په لطيفه خفي کښي هم قلم تحرير کوي

د نور تقرير کوي

لوح محفوظ هم په اخفا کښي دا تدبير کوي

د نور تقدير کوي

استفاده د فيض معلومه کړه تقرير حُما

روشن ضمير حُما

پنج لطائف سره له حاله مجلا شولو

پير معلا شولو

په هرسالک باندے دارنگه برملا شولو

خه مصفے شولو

شپږمه شته دے لطيفه د نفس شرير حُما

روشن ضمير حُما

پس له اجزا د لطائف ذکر سلطان وينم

مهر رحمان وينم

اول مقام له مقاماتو د بيان وينم

عین عیان وینمہ

قلب فنا قلب بقا دے زہ اکثیر حُما

روشن ضمیر حُما

بل سیر نفس چہ ہر خطر پکنیں بیسیار دے

فیض خوشگوار دے

حقت کعبہ چہ د رحمت پہ لوی بہار دے

سیر پہ رفتار دے

حقت قرآن دے سراسر بشیر نذیر حُما

روشن ضمیر حُما

حقت صلوات چہ مغزیات د عبادات دے

ذی درجات دے

نہم مقام حقت دعوت صاحب سوغات دے

پیر عنایات دے

حقت شہود دے د جانان مشک و عنبر حُما

روشن ضمیر حُما

حقت حیرت دے نارینہ شہ چہ حیران نشے

ہم سرگردان نشے

محمدی تہ کرہ میلان چہ روگردان نشے

سقرے ستومان نشے

هم حقيقت احمدی دے داروگیر حُما

روشن ضمیر حُما

پہ معرفت کنش د صفاتو خوش تاثیر دے

عجب تدبیر دے

د تجلیا تو رنگا رنگ پکنس تظہیر دے

عروج منیر دے

پنخ لسم گورہ معرفت د ذات قدیر حُما

روشن ضمیر حُما

مقامات خلاص شو باقی پاتے چہار سیر شولو

پہ نیک خبر شولو

سیر ناسوت ہم ملکوت بل جبروت شولو

رابع لاهوت شولو

وائ غلام دادے فرمان د شاہ کشمیر حُما

روشن ضمیر حُما

***** نکا ئب دھر *****

کہ خبر پہ زیر و زور د دے احقر شی

د ہمہ وارہ روزگار بہ لاس پہ سر شی

کہ مکتوب پہ لوح محفوظ وصال حُما وی

ستا جفا بہ پہ وفا باندے گذر شی

نہ مے یرہ نہ مے خوف نہ مے گیلہ شتہ
 عاقبت بہ د تقدیر ثمر بھر شی
 تاؤ د ہار سیزلے گل کہ وی یر مرا وی
 پہ شبنم د برسات بہ تازہ تر شی
 کہ نظر شاہ شاہان پہ رحمت وکری
 دا کلی واہہ غمونہ بہ اختر شی
 د غرض دانہ مے پتہ پہ ضمیر دہ
 پس لہ عمرہ نہ باید چہ شین شجر شی
 تل تازہ دے وی غنچہ حُما د حال
 پہ خاطر د محمد د نور انور شی
 لہ آفاتو بلیاتو پہ آمان شہ
 یر د فضل د غنی قادر اکبر شی
 د مولا حول و قوت مے تکیا گاہ دے
 د غلام نفس و شیطان بہ در پہ در شی

شکر دے خدایا چہ موسم د بہار بیا راغے
 خزان شہرلے طوطی نن پہ بہار بیا راغے
 چہ د غفلت ظالم پہ مہر د غفلت وھلے وو
 ہفہ طوطی د ہدایت پہ چغار بیا راغے

نہ مے یرہ نہ مے خوف نہ مے گیلہ شتہ
 عاقبت بہ د تقدیر ثمر بھر شی
 تاؤ د ہار سیزلے گل کہ وی یر مرا وی
 پہ شبنم د برسات بہ تازہ تر شی
 کہ نظر شاہ شاہان پہ رحمت وکری
 دا کلی واہہ غمونہ بہ اختر شی
 د غرض دانہ مے پتہ پہ ضمیر دہ
 پس لہ عمرہ نہ باید چہ شین شجر شی
 تل تازہ دے وی غنچہ حُما د حال
 پہ خاطر د محمد د نور انور شی
 لہ آفاتو بلیاتو پہ آمان شہ
 یر د فضل د غنی قادر اکبر شی
 د مولا حول و قوت مے تکیا گاہ دے
 د غلام نفس و شیطان بہ در پہ در شی

شکر دے خدایا چہ موسم د بہار بیا راغے
 خزان شہلے طوطی نن پہ بہار بیا راغے
 چہ د غفلت ظالم پہ مہر د غفلت وھلے وو
 ہفہ طوطی د ہدایت پہ چغار بیا راغے

چه د انوارو اقاليم ئے په لاس راغله همہ
 تخت د دعوت ته هغه نیک شهریار بیا راغے
 وطن دغیب ئے که خالی ملک دشهودته راغے
 هجران خپله مسافر په قرار بیا راغے
 چه په طلب کښ دایلی مجنون حیرت زده شه
 شه لیونے هغه سرتور پرده دار بیا راغے
 محمدی دیدارمجنون چه پس له مرگه بیا موند
 د عاشق هغه اخلاص په اظهار بیا راغے
 چه حقیقت احمدی کړل په اسلام مشرف
 لیلی مجنون په صداقت په اقرار بیا راغے
 چه په صفاتو د بدره وو زړه بیللے ملوک
 په ملک د چین هغه مخلص د دیدار بیا راغے
 کمال د عشق چه فرهاد او شیرینے سځه وو
 تبر په لاس هغه فرهاد په گذار بیا راغے
 جمال او حسن چه په ذات کښ گل اندامه لره
 کند پوش فقیر پسه بهرام تغمدار بیا راغے
 د ناسوتی زندانه خلاص شه ملکوت ته درومه
 پسه منزل د جبروت په رفتار بیا راغے.

چہ دلاہوت منزل وصول شی وصل راشی ہلہ
 د لامکان پہ کیفیت اقتصار بیا راغہ
 ہاہوت باہوت چہ دریابونہ دوحدت دی صنم
 دحقیقت لامبو وھونکے شاہ سوار بیا راغہ
 دخدائ رضا وحدت ترے غواہی د گہنگو ملا
 د کشمیری سیدپوری پیر صلہ دار بیا راغہ
 بازار دحسن د سیدپور گرم پہ ہر طرف دے
 گہنگ ملا دے ہفہ جمال خریدار بیا راغہ
 د مجدد سید پوری پیر حلقہ بگوش غلامہ
 دریاب د فیض شمس الدین پہ زخار بیا راغہ

سید پور چہ منظور پہ حضور د غفور دے
 فیضان د منان ئے روان پہ ہر لور دے
 فیضان رحمانی دے عرفان صمدانی
 رضوان یزدانی دے احسان سبحانی
 دے پیر دستگیر خوش ضمیر خور دے
 فیضان د منان ئے روان پہ ہر لور دے
 مریدان مخلصان چہ سرتور حئی دلبارتہ
 فیضان دے جریان توجہ کپی دیدار تہ

صفا مصفا ترے خمیر پک د نور دے

فیضان د منان ئے روان پہ ہر لور دے

بندیوان پہ زندان د عالم ناسوت یم

طمع دار طلبگار د عالم ملکوت یم

کپہ عروج د افلاکو عطا رب صبور دے

فیضان د منان ئے روان پہ ہر لور دے

جبروت کبش قوت د فنا فی الصفات دے

لاہوت کبش عشق چہ فنا ہم فی الذات دے

پہ سیر الا اللہ باللہ فی اللہ مسرور دے

فیضان د منان ئے روان پہ ہر لور دے

کپہ سکر وحدت بے محنت رانصیب

لہ ریا مے رہا کپے درون ہم طیب

گنہری جام د مدام مے لہ خبث نسکور دے

فیضان د منان ئے روان پہ ہر لور دے

غلام بد نظام درون رنگ بے رنگ کپہ

صیقل معطل ترینہ زنگ دھر رنگ کپہ

توحید د وحید پیرہ غواپی معذور دے

فیضان د منان ئے روان پہ ہر لور دے

ٻي نوا چرے رسوا ٻي محشر نه شم
 ٻي قوت لرے نصرت لويء د جلال دے
 نور د دين ٻي برج دقلب شه حُما گرم
 ٻي سحابه د مشرق سيد پوري حال دے
 مهر و ماه د سيد پوري فلک صفا دے
 د سحاب حجاب ئي نشته ٻول کمال دے
 د قلبي مشرق نه خيجي ٻي منزل زر
 ٻي مغرب د لامکان کڻي ئي ادخال دے
 دا غلام صلوات سلام ٻي حضرت وائي
 شفاعت به کري حُما صاحب اقبال دے

ٻي منت بار د نگار وکڙه لما دلبري
 حه خواروزار گناه گار د ستادلباراڪبري
 رضا ٻي ازار د يعقوب شه رب ستار د عيوب
 د زليخا انتظار کڙي ٻي يعقوب دست بري
 هغه يوسف کنعاني اخلي مالڪ کارواني
 تقدير کوي دارومدار د زليخا خون خواري
 لري کامل عنايت د عاشق کرامت
 مجنون ٻي غاره زينار بيا موند جنت زرري

پير د کشمير حُما ملکا کشمير حُما

شقه د سيدپور په ديار د هدايت خبري

روان د ده په فرمان بيا مومي لار د عرفان

دزون به ستا که بيدار نقش بندي هنري

صاحب دنور کمالی هم د جلال جمالی

د خليفه وی په کار جلال جمال هم سري

کمالی نور وی کمتر موندلے نشی اکثر

کړی یی تکلیف رفتار لکه باد صر صري

دواړه زلفان جلالی پریشان په مخ جمالی

کمال شه ستا گل و نگار داع د غلام جگري

***** عار و کناره کشی *****

ياره مکوه له ما نه انکشاف

گذشته جفا د ستا وی درمعاف

مناسب چه پلو بیرته کړی له مخه

یی حجاب را څرگند کړی جمال صاف

د پدول پدولی مه آوره پس له دینه

خپل حُما تر میانه مه پریرده گداف

که یو خُل د دواړه زلفی په لاس را کړی

بیا به نه وی حُما ستا تر مینځ خلاف

کہ تہ یو خُله نظر حُما پہ لور کھڑے
 حُہ بہ پریردم د امکان واہہ اکناف
 شکرانہ بہ تے تمام عالم خلق کرم
 کہ مکشوف دے کہ حجاب لہ مخ کشاف
 قد قامت دے د کعبے غوندے گنبد دے
 عاشقان لکہ حاجیان ترے کھری طواف
 ستا پہ یاد حُما د زہہ قندیل رنہا دے
 خدائے د دفع کثافت کھہ د کثاف
 اور د عشق سینہ دوکان سکارہ د فکر
 فیض بنیئ حدید د زہہ لہ پرے شفاف
 غلام وائ زہ پہ لاس سید پور لہ حُم
 چہ کرہ کوہہ جدا کاندی صراف

***** مسئلہ نزول حال *****

پہ درے قسمہ نزول وائ سالکان
 رحمتی عدلی غضبی دے الامان
 چہ د زہہ تر سرہ خال شی پہ نزول
 عنایت رحم بے سیار وی د رحمان
 چہ لہ زہہ نہ حال نامہ وتہ نزول شی
 د گناہ عدالت کاندی رب منان

لہ نامہ نہ چہ پہ بنسکتہ روانیگی
 د غضب دے علامت غواہم امان
 تصور جمال د پیر توبہ تائب شہ
 خیال د نور پہ شریعت کہ دا زمان
 تر ہفے استغفار پہ تکرار وایہ
 چہ دے حال عروج پزیر شی خرامان
 احتیاط بویہ چہ غرق دے بیہ نشی
 ہر گرداب د طریقت دے ہا یئلان
 غلام وائی حوالہ مے حال پہ خدائی دے
 تکیا گاہ مے د سید پور شاہ مردان

در حق مدعی

دعویہ دار ئے د اسلام گواہ د نشقہ
 امید وار ئے د جنت تقوی د نشقہ
 بے گواہ بہ خہ ثبوت کپے محکمہ کبن
 د قاضی مخے لہ خے پرواہ د نشقہ
 د اسلام دعویہ پینخ گواہان غواہی
 شوے تارک د پنج بینا مدعا د نشقہ
 تہ چہ تل بے فرمانی فسق و فجور کپے
 لعنتی د خپل ممات سودا د نشقہ

د مجنون غوندے دنیا درته لیلی شوه
 دین اسلام ته د کره شا یقضا د نشته
 و بازار وته روان سودا د نشته
 مختورن ئے د سودا بها د نشته
 اے پخپل وجود ظالمه خان د غرق کره
 یے نوا شوه په دنیا عقبا د نشته
 ټول کارونه د دوزخ کره جنت غواړه
 سفلوی شوه یو ذره علیا د نشته
 اے غلامه دا همه احوال ستا جال دے
 بندی وان شوه په زنجیر رها د نشته

مهلکات مے غلبه شو سرگردان یم
 سعادات مے مغلوبه شو حق حیران یم
 اندرون مے تر قیده په تصور شه
 گوشت او پوشت هډونه سوه په نهران یم
 مرصل له مناسب چه علاج وکړی
 علیل شوه په علت د پیر هجران یم
 هر طالب ته مسیحی هم خپل مطلوب دے
 په دلبار د غمخوار حکه په گریان یم

نیک نظر د مرحمت په مجرم وکړه
وداعه یه نوا نکړی خیر خواهان یم
غلام طوق د غلامه په غاړه کړ دے
مکوه جوړوستم جبر ناتوان یم

د مجنون زړه به له سوزه قلار نشی
د اور سووے خاک به بیا سبزه زار نشی
هغه تن چه مسافر زیر تراب نشی
که نزدے وی خو به بیا په دیدار نشی
د غضب گلئ چه کوم فصل تباہ کړی
په ژړا د زمین دار به پایئدار نشی
هغه یار چه مرگی په لمسہ بیل نشی
موا صل به د ناصح په کردار نشی
کوم گلاب چه سینہ چاک په ازغی تیر نشی
هم پیوند به په باران د بهار نشی
چه سرسام ئے د مزغو پریردی پخیکی
په علاج د جالینوس اثردار نشی
چه موسم د بهار تیر شی خزان راشی
په هیخ باغ کښ به بلبل په چغار نشی

هغه خوله چه آلوده په جام د يار وى
قند نابات به ئې انبار خوشگوار نشى

چه سينه كېنې ئې د عشق سرود غنكيځى
هيڅ سكرود ته د زهره بگو ش دار نشى

هغه زړه چه جادوگر په خيال د يار شى
د هاروت ماروت جادو بئې په كار نشى

چه ټول ملك په سپينو واورو كافورى شى
سفېده گل به شنه غوټه د كوكنار نشى

د مرگى سيلاب چه كوم گلونه يو سى
شنه طوطيان به هلته بيا په چغار نشى

هغه خاخ چه د مرگى په ټبر پرې شى
په ميوه به دوباره سر انبار نشى

چه گلې پرې د اجل په غضب وشى
تازه تر به دوباره هيڅ گلزار نشى

چه د غم چينجه لگيا په كوم زړگى شى
په خدا خدا به بيا په ابشار نشى

كه مخلوق د كل جهان راته خنديځى
سوه زړه به مې د درده قنار نشى

مسافر د تورو خاورو که نزد وی
 په خدا خدا به بیا هم کنار نشی
 که یو گز یا نیم په خاورو کښی فنا شی
 هیڅ دیدار به نه د مور او د پلار نشی
 هر وزیر چه شی معزول له وزارت
 دوباره به هم نشین د شاه سوار نشی
 چه په قندو په ناباتو عادت واخلی
 اندرون به نه چراتیس خوشگوار نشی
 که تکیه په حائے قلم ورکړه شا خیل نه
 هم خرمن به په قلم پاره پار نشی
 کا بله واخلی دبیر او قلم به پریردی
 نازک تن به د کاغذ نقوش دار نشی
 چه کاغذ او خرمن دواړه ورته یو دی
 هیڅ مظلوم به عدل خواه په دلبار نشی
 پنبه زار درته چاپیر آتش بازی کړی
 لو غرن به ټول وطن په انگار نشی
 د غلام چه نا چیده ناساز ویئل دی
 معلو میگی چه په ستا اعتبار نشی

اے حُما د زہ مرہم د سترگو تورہ
 اندرون مے شہ کباب اے چشم نورہ
 پہ فراق مے خراقہ د زہ پردہ شوہ
 ٲول لہمون مے شہ سستی اے بصرنورہ
 لیونی غوندے مے سر پہ صحرا کیخود
 د ققنس غوندے ایرہ شوم د خیل اورہ
 د بکری پہ شان مے ہراندام کنس اور دے
 شرارہ پہ پنہ دھجر کپی لہ شورہ
 چہ آواز د بیلتون واورم ٲول رپیگم
 رنہا ورخ شوہ پہ وحشت راباندے تورہ
 ولی خدائ مے نگہبان حافظ مطلق دے
 کنہری خلاص شم د ظالم د پیرہ زورہ
 را رسیگہ پہ جلدی وقت د امداد دے
 اے حُما مرشد کامل شاہ سید پورہ
 غلام حکہ لا نعم نکپی دلبرتہ
 چہ گانہرہ ئے پرے سرمال کپہ پہ دستورہ

ڇوڪ به ما غونڊے طالب خستہ حيران وي
 چه ئے روڪ د خپل طلب نام و نشان وي
 ڇوڪ به ما غونڊے ٻي دل په دنيا پائي
 چه آگاه نه په خپل سود او نه په زيان وي
 ڇوڪ به ما غونڊے په پروانده په لار سم ڪړے
 چه وتلي ئے د حق دواړه چشمان وي
 ڇوڪ به ما غونڊے ڪاھل چست وچالاک
 چه شنه ڪانڀري د ڪوه سار ترے په لرزان وي
 ڇوڪ به ما غونڊے ٻي دل په زړه محکم ڪه
 چه لويدونڪے لکه پانڀرہ د خزان وي
 ڇوڪ به ما غونڊے مستان په هونس پيدا ڪه
 چه مدام په غم خانہ ڪنن ئے مڪان وي
 ڇوڪ به ما غونڊے کانڀرہ په غڱ راستون ڪه
 چه مدام د شقاوت په لار روان وي
 لار موندے د هدايت په لوي ڪرم شي
 غم ئے نشته چه پرے فضل د مٺان وي
 ڪه دا نور عالم په راز اسرار پوهيگي
 اکتفا د حُما هم په خپل عنوان وي

غلام وائِ حُما دا تسلی بس دے
 چہ غم خوارمے د سیدپورلوی پهلوان وی

جہاد

اے د جہاد شوقینہ شاہ ناراستی مکوہ

حور وغلماں دے امیدوار دی پیشمانی مکوہ

اے داسلام غمخورہ پورتنہ کہ نعرہ د تکبیر

د خدائ پہ لارے خان قربان کہ بے مانی مکوہ

چہ شرین روح د صبا درومی کام ناکام لہ تنہ

نن ئے پہ خپلہ کہ رخصت بے فرمانی مکوہ

جاہدو وگورہ قرآن کبں موتوا قبل الموت

پہ دے فانی حیات قلیل جاویدانی مکوہ

چہ پہ درگاہ د لم یزل د فریحین شو نصیب

خوانہ لہ دے نعمتہ لوی سرگردانی مکوہ

پہ دے ممات ظاہری واخلہ حیات ابدی

بل د اسلام ننگ وناموس دے ہزمانی مکوہ

دا نصارہ او یهودیان دی قدیمی دشمنان

پہ دشمنانو د اللہ مہربانی مکوہ

ئے مسافر د لوی سفر نادانہ شوے غافلہ

د گناہ بار لرے انبار شادہ مانی مکوہ

جہاد اکبر خلاف د نفس دے چہ رضا تے نشے
 پہ شرع درومہ ٲول کارونہ نفسانی مکوہ
 غلام احقرغواپی اکثر لقا د شاہ عالم
 شفیع ٲمونہ رسول اکرم دے حیرانی مکوہ
 د سیدپوری گلزارہ راوہہ د توحید گلونہ
 ہار د سینے کپہ ذکر فکر نقصانی مکوہ
 نقش اللہ کپہ برابر د زپہ پہ سر اندرون
 د خیال پہ جبہ کپہ تکرار گفت لسانی مکوہ
 کہ نکتہ چین غزلے وائی د گہنگو ملا
 لہ عمران شا نہ پہ بل چا نکتہ دانی مکوہ

***** بیان روان حال *****

اندرون مے غلغلے د اور جوہریگی
 سرے لمیے د ککرے نہ مے تیریگی
 کہ سیمون جبھون دجلہ ورباندے سم کہ
 دا لا ٲہ پہ رود نیل ہم نہ مہریگی
 اندرون مے د تنور پہ شان شہ گرم
 نان بایان د کرامت بہ کنش روتیگی
 ہر اندام مے د سکروٲو پیری کنش دے
 بار ٲما تہ کری خبر ک پ تودیگی

مناسب ولہ داهومرہ جفا نہ وہ
 چہ خہ کاندی ہفہ دہ لره خائیگی
 دا باقی عالم چہ گورم برقرار دے
 رنج و تاب پہ ما غریب باندے تیریگی
 د ققنس غوندے مے اور لہ خان نہ واغست
 ستا د حسن نغمگین سرود غنگیگی
 ہول وجود مے شہ ایرہ وباد وچت کرہ
 خدای خبر دے چہ پہ کوم طرف غورزیگی
 کہ نظر د ویصالت کری وار ئے دا دے
 د تعجیل پہ خائے تعطیل نہ منظور بگی
 خدایا دا بخشش عظیم حُما نصیب کرے
 ہیخ شوکت د سلاصت دے نہ کمیگی
 دا غلام د غلامی پہ خائے منظور کرہ
 ستا لہ پارہ د سید پور فریادی کیگی

***** ان النفس لا مارت بالسوء الا ما رحمہ ربی *****

غلیم مے نفس شیطان دے تکیاداردرب منان یم
 وقت د امتحان دے پیرہ لاس راکرہ حیران یم
 نفس دے پہ اوہ قسم امارہ لوام ملہم
 مطمئن راضی سر ضیہ کامل خوان یم

ۛ لہ خدایہ ٲول تورے تیرے مقام اغیار دے
 بند ۛ بند د نفس امارہ کنڀ بندیوان یمہ
 ۛ لہ پنج اسبابہ د ہجران سفر کیدے نشی
 راہ رو بارگیر توخہ رفیق صلاح جویان یمہ
 راہ رو مرشد بارگیر ہمت توخہ تقوا رفیق
 ۛر با ئے نوم د خدائے وصلہ دہ ٲہلوان یمہ
 نفس امارہ چہ ۛ بدئ سرہ فرمان کوی
 مقام ئے شی اغیار ماسوا اللہ کنڀ سرگردان یمہ
 نفس چہ ملامت ۛ مخ د خدائے شی ۛ ہر دم قدم
 مقام ئے شی انوار سائل ۛ در کنڀ د سبحان یمہ
 نفس ملہمہ تہ چہ الہام وشی لہ خدایہ نہ
 مقام ئے شی ابرار طالب درحم د رحمان یمہ
 نفس مطمئنہ چہ آرام بیا مومی ۛ یاد د خدائے
 مقام ئے شی کمال غلام د شاہ کاملان یمہ
 نفس راضیہ چہ ۛ ہر حال راضی لہ خدایہ شی
 مقام ئے د وصال زرے زرے لہ دے ہجران یمہ
 نفس مرضیہ شی چہ اللہ لہ چا راضی شی
 مقام ئے تجلا شی د افعالو حہ ناتوان یمہ

نفس کاملہ چہ شی کامل لہ غنی خدایہ نہ
 مقام ئے تجلا شی د صفاتو پہ ارمان یمہ
 خائے د تجلو زپرہ د سالک دے یے لہ ذاتہ نہ
 منع تجلا ئے ذاتیہ یے تاب وتوان یمہ
 تام بشی سلوک خو تمامی د تجلو نشی
 ارحم الراحمین دلیل نسونکے پہ قرآن یمہ
 ہفہ قرب وبعد چہ مابین د مولا و عبد دے
 نہ لری ظاہر صورت لیدونکے د برہان یمہ
 خدائ لہ بعد وقرب ظاہری نہ مبرا گنہرم
 ہم لہ شش جہتہ منزہ دے خوش بیان یمہ
 بعد مناسب تہ حجاب وائ سالکان د حق
 نہ چہ پہ ظاہر صورت لیدونکے فی العیان یمہ
 خیردتوحید غواہم پہ دلبارد سید پوری سخی
 آواز نقشبندی کرم پہ شاہی کوسہ روان یمہ
 پاتے مولائی استاذی شوہ حکیمی لہ ما
 ملا وم د گہنگو اوس غلام د شاہ عرفان یمہ

زمانہ پہ اسلام کفر سرہ گرخی
 فرق د تورو سپینو کلہ نابینا کا

کہ د اور جامے راواغوندے دلبرہ
 پہ نظر حُما جلوہ لکے دیبا کا
 ستا پہ عشق کبیں خوک بد راباندے وائی
 حُہ گمان کرم چہ ہمہ حُما ثنا کا
 عاشقی ننگ و ناموس دی سرہ لرے
 پہ رویشانہ ورخ بہ خرنگہ خوک غلا کا
 ہمیشہ بہ پہ جہان کبیں وی سرخ رویہ
 چہ ثنا لکے بلبل د خپل آشنا کا
 اویہ سترگو لرہ لاپے اور د زہرہ شو
 خوک بہ خرنگہ ژوندون پہ دے مزاج کا
 دا حُما اوبسکے پیدا د زہرہ پہ نم شوے
 لکے اور چہ لہ کبابہ نم اخراج کا
 کہ خوک وائی اوبسیار کوم دے وایا دادے
 چہ بے خدایہ نورہ مینہ پہ چا نہ کا
 ہر چہ ستا کوسہ ماوا کا حُائے برہ شی ترافلاکا
 لُخان ایلہ ورتہ بادشاہ شی چہ ئے ستا د در گدا کا
 ترخے اوبسکے د عاشق آب و نمک دے
 خدائی دے نہ کا خوک بے آب و بے نمکا

***** په فراق د پير صاحب *****

پاتې دا دنيا ده آخر پاتې د هر چا به شي
 دیدارد سیدپوری نگار دویار کله حُما به شي
 تلونکې دا دنيا ده په منزل منزل رفتار کوی
 دا خواگه دوستان چه جدائې سره جدا به شي
 از برائې زوالجلال راوېنږايه زيا جمال
 بلبل حاجی کویاری برگلت گوها به شي
 مخ چه په نقاب کړه سیدپوری کشمیری پیرحُما
 سترگې د حاجی کویاری سره ستا په جړا به شي
 بيا به دا حاجی کویاری ناز په کوم نازبین کوی
 لارښه قدردان سیدپوری کله بيا را به شي
 بيا به استقبال ته د کویار حاجی د چا درومی
 پیر سیدپوری چه شه رخصت کله نما به شي
 پاتې مریدان شو یتیمان خاوره په سر لیونی
 په غم سوء سینه حاجی صاحب آخر فنا به شي
 بيا په کنډو د گابره نور د دین جلوه نشي
 کور د کویاری حاجی په نور کله رنډا به شي
 خدایه دا رنگین بیعت حُما د پیر رنگین لره
 رنگساز د دین یحیی حاجی ثانی اسرارملا به شي

دا وطن د عشق پہ عشق رنگین دے خدائ د رنگ لری
 قربان له عاشقانو ستا غلام گړنگ ملا به شی

له خناسه بد خواصه امان غواړم
 هم د نفس د سرکشی نه امان غواړم
 دا پناه او دا امان مے په مولا دے
 د زواله د ایمان نه امان غواړم
 دا مقصود او دا بهبود دا مے غرض دے
 په ارمان ارمان کښ خه د جهان لارم
 پس له مرگه به مرقوم سجل خما شی
 په ارمان ارمان کښ خه د جهان لارم
 چه جناب سیدپوری په سفر تل دے
 خه به نوره خه وفا د دوران غواړم
 گل بلبل واپه فنا شو باغ خالی دے
 خه لا ناست یم د بلبلو دوران غواړم
 د سید پور شراب خانے ته یم راغله
 لبالب یا قوتو جام د ارغوان غواړم
 حال احوال مے خاص په حول د خدائ سپارل دی
 د زمري د مفسدانو امان غواړم

د غلام قلم د عشق مدار د اوښکو
ستا دمخ په کاغذ حرف د عرفان غواړم

عجیبه نقاش کړی نقش ستا د جبین
چه پکښ دے خوند دقند او د گبین
عجیبه دای دے خال په زړه کيخود
د کوهی آب زمزم غوندے شرین
عجیبه دای دے سترگے تورے کړے
چه په یو نظر مدھوش کړے ملک د چین
عجیبه مادر په مهدکښ ئے ساتلے
چه دے هر اندام دگل غوندے نازبین
عجیبه استاد تعلیم دے درته کړے
چه کړے هر الفاظ په خله کښ شکرین
عجیبه درزی لباس درله جوړکړدے
سره لمن د شین فلک غوندے خمین
عجیبه عاشق په تادے عاشق شوه
چه نه صبرشی لقا نه هم نشین
عجیبه ناز کرشمه کړے په غریب
چه دے هوش شی دیوانه گوئ غمگین

عجيبه د راز اسرار خبره کاندې
 سيد پوري کشمیری پير وه درازبين
 نه به بيا لکه د سروے باغ ته راشي
 نه به بياتقسيم انوار کړي فا کيښ
 نه به بيا باران د فيض په شپو راشي
 نه به بيا خړوب شي زړونه يا بسين
 نه به بيا گل گون رخسار د ده خکاره شي
 نه به بيا په ديدن سير شي ناظرين
 نه به بيا د ناغہ دارو سترگو ديد شي
 نه به بيا له نازه پټه کړي نرگسين
 نه به بيا د سترگو رپ کښ نفس رام شي
 نه به بيا مژگان د ده شي لشکرين
 نه به بيا نوراني شنه و شنه پيدا شي
 نه به بيا ابرو د ده شي قوسين
 نه به بيا فلک آثار د ده جبين شي
 نه به بيا دنور قطره شي عرقين
 نه به بيا مشک وکافور شي لاندے باندے
 نه به بيا لينده موي شي دو رنگين

- نه به بيا عطفشان گيره د ده شي
- نه به بيا سنبل سپاه شي اېلقين
- نه به بيا كافوري وټپي دستار
- نه به بيا حرکت د سر کړي نازنين
- نه به بيا په سرکه تاج نوراني رنگي
- نه به بيا په تخت د عدل شي نشين
- نه به بيا رحمتي واغوندي قميص
- نه به بيا خادر په سر کړي عطرين
- نه به بيا غنچه صفت سره ويل واخلي
- نه به بيا لعل رنگ په خپو کاندې نعلين
- نه به بيا کرامتي عصا په لاس کړي
- نه به بيا په رفتار واخلي قدمين
- نه به بيا د آلاي په لور روان شي
- نه به بيا که استقبال مستقبلي
- نه به بيا د کويار کله مشرف شي
- نه به بيا حاجي صاحب شي فرحين
- نه به بيا قطب حاجي ميزباني وکړي
- نه به بيا صاحب مهمان شي ملوين

نہ بہ بیا پاشتو ملا ترینہ زار زار شی

نہ بہ زہہ شی پریشان پہ چا تسکین

نورانی د زمانے پاشتو ملایا

حال احوال د پیر صاحب کرہ کل مبین

نہ بہ بیا یحیی بادشاہ ترینہ قربان شی

نہ بہ بیا شی پہ خدمت کنش خادمین

نہ بہ بیا شی دیحیی بادشاہ چشمانے

پہ دیدار د پیر صاحب مبر دین

نہ بہ بیا محمد ثانی گنتری راشی

پہ گلزار د پیر صاحب بہ شی گل چین

نہ بہ بیا اسرار ملا پہ اسرار گوری

فیضانہ د پیر فیضان پہ رنگ رنگین

نہ بہ بیا قول مریدان آلائ وال راشی

توجہ د پیر صاحب تہ آدبین

نہ بہ بیا گرنگ ملا شی خبر دار

نہ بہ بیا د دہ پہ لور شی زاہبین

نہ بہ بیا گرنگ ملا کشمیر تہ لارشی

نہ بہ بیا شی پہ سید پور کنش باکئین

نہ بہ بیا غلام غریب خوشحالی وکری
 نہ د خدائ کپری پس لہ دے نہ ضاحکین
 سقا د غم اوںکے د تل حُما پہ مخ وی
 د شبہم غوندے پرتے وی . دائمین
 خدایہ دا سادہ روش حُما د پیر
 قاف تر قاف تے بوئے خورکھے عنبرین
 لوئے دولت دے پہ ظاہر نہ معلومیگی
 بوئے دگل غوندے گل پانپرہ کبں دفین
 نورانی مشال دنور درون بلیگی
 چہ پہ فضل د چا زہہ شی زاکرین
 غلام وائی سید پوری نسبت کمال دے
 شبہ پہ ہر طرف د عشق کاملین

***** د پیر صاحب غم *****

دافلک ملک گریان کوی من انتقال حضرتی
 زخمی زمین سوزان کوی من انتقال حضرتی
 پاکاشکے یالیتنی برداشت د دے غم گران دے
 ندا چہ نادیان کوی من انتقال حضرتی
 غلبت علینا کدرتی و ردت علینا غفلتی
 خبر چہ مخبران کوی من انتقال حضرتی

زلزال په زمين پريوت اسمان په ماتم کيوت
 افسوز چه سالکان کوی من انتقال حضرتی
 کسرت جناح نجا حنا فسدت تفا حقه راحنا
 گفته گو چه مریدان کوی من انتقال حضرتی
 جالت علینا هجرکم طالت علینا فکر کم
 فغان چه یتیمان کوی من انتقال حضرتی
 درون حُما غوسیگی بیرون حُما روتیگی
 فریاد چه طالبان کوی من انتقال حضرتی
 سوزان کپی ناسوتیان پسے گریان کپی لاهوتیان پسے
 اختیار چه لامکان کوی من انتقال حضرتی
 حیرت ملکوتیان کوی حسرت جبروتیان کوی
 ایراد چه رب منان کوی من انتقال حضرتی
 یا الا هنا یا ربنا یا حی یا قیومنا
 فریاد درته جهان کوی من انتقال حضرتی
 حی بادشاه که حیات دے لیکن ستا په غم ممات دے
 په نغمو نغمو چه فغان کوی من انتقال حضرتی
 د حاجی صاحب ژوندون ستا په غم شولو زبون
 خوناب د ده چشمان کوی من انتقال حضرتی

پیر طریقت بود او شاہ ویلایت بود وو
 جولان چہ دا دوران کوی من انتقال حضرتی
 استاد چہ د گيروال وہ مستفید ستا پہ اقبال وہ
 شب و روز مدام ارمان کوی من انتقال حضرتی
 دگرنگ ملا یے نوادے چہ لتا پیرہ جدا دے
 رنگین حُکے بیان کوی من انتقال حضرتی

ستا پہ لور گل شوے سترگے د گلاب دی
 سرے ناغے پہ کبں لختی پک د خوناب دی
 ستا پہ لور حُما د سترگو دواہہ کسی
 تسدونکے لکے سترگے د حباب دی
 ستا د مخ پہ تصور جیگر حُما
 سیخ د خیال پہ سور انگار ایخے کباب دی
 خدائ چہ اور د عاشقی کری پہ چا گرم
 لہ فردوس ورتہ لذیذ ہر داغ و تاب دی
 عاشقی خرنک بلا دہ نہ پوہیگم
 کوم حکمت پہ کبں د ہاک رب الارباب دی
 ہر عاشق بہ د پتنک غونڈی جلیا وو
 ولے پروت ستا د رخسار پہ اور نقاب دی

غلام وائی کہ نقاب لہ مخہ واخلی
کوم عاشق سخہ د شاہ د دیدن تاب دی

چہ تمیز د بے تمیز درسخہ نشتہ
معلومیگی حبت د یار درسخہ نشتہ
تا چہ خر تہو پہ یو اخور لہری کپہ
رسال دار ئے خو شاہ سوار درسخہ نشتہ
پہ لباس د دشمن دوست درسخہ پڑے شہ
التفات پہ حق د یار درسخہ نشتہ
گل بلبل باغ و باغوان حُما ستی شو
بے پروا ئے آب و نار درسخہ نشتہ
تہ ما درون زخمی کوئے ظاہر مالش کپے
ھیخ حُما د دوستی کار درسخہ نشتہ
اے غلامہ ستا پہ دے انصاف حیران یم
جدائ دیار اغیار درسخہ نشتہ

***** رفتار عشق *****

چہ د عشق پہ لار روان شی عاشقان
کرامت د عاشقی شی پہ عیان

په منزل ورسره سیر کولې نشی
 په یو دوه قدم بیدم شی ناسوتیان
 دا ناسوت د عاشقانو یو رفتار دے
 لکه برق غوندې شی تیر له دے جهان
 بل قدم ردی په عالم دملکوت
 چه په شوق د عاشقی شی خرامان
 چه په خیال کړی تصور ستا دجمال
 په اختیاره ستا په لورشی راه روان
 درئم قدم د جبروت په بام بلند ردی
 چه په خیال کړی بادامی سیاه چشمان
 د دلبر په نیک نظر چه نیک محظرشی
 هغه خلق وی مکرم بلند بختان
 خلورم قدم د عرش په زرین فرش ردی
 چه منظور شی په حضور د خپل جانان
 دا طاقت د کرامت د عاشقی دے
 په قوت د صداقت دے پهلوان
 په جنون د عاشقی چه شی مجنون
 درمانده شی د علاج ئه حکیمان

دار مدار ئي د امکان په علم نشي
عاشقان وي حواله په لامکان

دا غلامه سيد پوري چه غلامی کړی
په غرض به ئي پوهیگی عاقلان

***** په فراق د پير صاحب *****

ستا د دیدار یم ارمانی خُما دلدار سید پوری
چشمان کړه پورته نورانی خُما دلدار سید پوری
بیرون خُما د غوغای درون خُما د سودای
په فراق ستا یم لرزانی خُما دلدار سید پوری
قلم قلم جیگر خُما الم الم صدر خُما
اهم اهم د هجرانی خُما دلدار سید پوری
په رنگ رنگین و د مولا په غم غمگین و دهرچا
سر مے له تاد قربانی خُما دلدار سید پوری
روان سوی غریبان شو روان سوی یتیمان شو
ورکړه مدار په دروانی خُما دلدار سید پوری
ریئس اولیا هین آپ انیس اتقیا هین آپ
عاشق درگاه یزدانی خُما دلدار سید پوری
عافت الله بالتوحید حسدت الله بالتحمید
ذکرالله سبحانی خُما دلدار سید پوری

روان کړه بیا د فیض سیلاب گلاب د زړنو که سیراب
 روان کړه حال نزولانی خُما دلدار سید پوری
 جماد اول اوم تاریخ د چهار شنبه وه دا تاریخ
 چربانگ شوه ته جان فدانی خُما دلدار سید پوری
 الله الله د وه رازگار مدام کړه تا ذکر ازکار
 الله الله خاتمانی خُما دلدار سید پوری
 افسوز دوبار بشی پیدا شرین بشر په دے دنیا
 رحمت د فضل رحمانی خُما دلدار سید پوری
 که نورددین شی را طالع جهان به ټول شی پرے لامع
 وائی غلام ربانی خُما غم خوار سید پوری

چه نظر کړی په گوشه صنم د غم غم
 حُک زیات شه په خُما د سترگو نم نم
 دا ککړه روزے دے قوس دی یا قزح دی
 یاد تورے هیرانے شَم په قلم لم
 دا حیات مے د ممات بهترین دے
 د رقیب سره چه کړی مجلس په چم چم
 مستعنی او کبر جن همیشه نه وی
 په عالم کښ د کرم خه په گوته گرم گرم

گفتگو د راز اسرار جستجو نہ کری
 بے تفتیشہ دے حلال کرم پہ ستم تم
 ترندہ لکے آہو د صحرا مست ئے
 لاندے کولے د خوک نشی پہ قدم دم
 فریادی د سید پوری روئے بار پہ در ئم
 تہ مے ولے زغلوے کوخہ پہ چم چم
 کہ شہرے او کہ پریردے غم خوار مے خدائ دے
 رقیب تل کری لکے سپے راپسے ہم ہم
 خاص سردار د اولیاو پیر حُما دے
 پہ قرآن پہ شریعت کری رفتار تم تم
 دبدبہ د سلطنت جشن شاہی دے
 حُکے لاس پہ خولہ ایردم وایمہ کم کم
 دانندہ تل د نادان پہ جال پوهیگی
 غلام حُکے کُره نادان ابیات رقم قم

خوند کہ اسلام لہ مسلمانہ سرہ
 د رب کلام لہ تر جمانہ سرہ
 کار د اسلام دے پہ دستور د رسول
 ډیر اہتمام لہ مسلما نہ سرہ

عطا دے حق دے ہدایت دے رسول
 سنت نظام لے مسلمانہ سرہ
 جسمانیات دے عنایت دے حبیب
 رحمت تمام لے مسلمانہ سرہ
 طاعت دے رب دے ایطاعت دے نبی
 پہ ہر کلام لے مسلمانہ سرہ
 در رسول اللہ عشق دے خدائے عشق دے
 حضور دوام لے مسلمانہ سرہ
 چہ ایردت شی محبت دے رسول
 لوئ دے اکرام لے مسلمانہ سرہ
 زہرہ دے حضور جبل نور غلامہ
 فکر قیام لے مسلمانہ سرہ

قلب مسلم *****

زہرہ دے مسلم جبل نور دے گویا
 دے فکر لاس پہ دعا نور دے گویا
 حاجی گوہر غوندے نعرہ بہ وہی
 سکر باطن نزول دے نور دے گویا
 جذب باطن قرب باطن دے حاجی
 وصل دے نور وفور دنور دے گویا

پہ عکسی نور شی رسائی د اصل
 عالی ہمت عروج د نور دے گویا
 پہ عرفات بہ د سینے کپڑے زاری
 مظهر د نور د جیگرنور دے گویا
 پہ شش جہت چہ ملکوت بشی غالب
 غلامی خہ نور علی نور دے گویا

مسافر حجاز

حاجی گوہر تہ انتظار لرمہ
 د ملاقات سترگے پہ لار لرمہ
 د مدینے اثر بصر کنیں لری
 د خپو غبار ئے نور ابصار لرمہ
 چہ د پنجرے خخہ ولاہ جریگی
 دغہ چرا د زہرہ قرار لرمہ
 چہ پہ دیدار شہ د مزار مشرف
 دغہ دولت دے بخت بیدار لرمہ
 چہ نغمگین شہ پہ صلواتو سلام
 دغہ رباب د عشق پہ تار لرمہ
 چہ سفارش کپڑے پہ غفران د غلام
 د ایجابت امید غفار لرمہ

روحي ملاقات

حاجي گوهر وايه رښتيا تر اوسه چا څخه وء
 ته چه په شونډو کښ مسکيځي خپل آشنا څخه وء
 گرمه ځپلې مسافر به د حجاز وي چرته
 شايد چه لاس په نام ولاړ به مصطفى څخه وء
 حيران په دا چه له يو بل به رخصتيځي څه رنگ
 په تن جدا بيل ئي په زړه خو دلربا څخه وي
 پيرء سختي دي چه تيريځي په سختن د عشق
 افسوز په دا چه زړه آشنا له نا آشنا څخه وي
 روضه زيارت د ناسوتي زيارت څه توان نه لرم
 روحي زيارت به په قيامت له مجتبي څخه وي
 که مشرف په استقبال شوم د حاجيانو شکر
 شاکر په شکر هر غلام به خپل آقا څخه وي

مبارکي د حج

قبول دے حج له منا سک سره وي
 هر يو قدم دے تبارک سره وي
 هر يو کلام دے باسلام وي حاجي
 قصور د عفوه مناسک سره وي

هرہ دعا ئے هرہ ندا ئے قبولہ
 رحمی نزول دے د لاک سرہ وی
 خمونن پہ حق کنن دعا گو شہ حاجی
 ہمت تمام دے نیت چابک سرہ وی
 عافیت غوارہ مغفرت فراغت
 حساب یسیر دے د تارک سرہ وی
 حاجی گوهر سلام تمام دے پہ تا
 معاف غلام دے حال نازک سرہ وی
 غم پہ وصل سرہ زیاتیگی د عشق
 آرامیدن کلہ هامک سرہ وی
 خدائ رحمت دے پہ گوهر د سخا
 علی ہمت کلہ ماسک سرہ وی

***** استقبال روحی *****

لہ حجازہ پہ خیر راغلے حجازی
 رود نیل باندے روانہ جہازی
 بحرور تہ دے سودا دہ کہ دلبر تہ
 د ہمت پہ سفینہ سورہ غازی
 چہ فنا شی پہ سودا د عاشقی کنن
 فقط پاتے شی لہ سوزہ نیازی

چہ لہ دے منزلہ مخکبش قدم واخلی
 فنا تامہ شی د سر پہ جان بازی
 بل ہنر پہ دنیا گران نشہ لہ عشقہ
 وصل فصل شہ لا مدہ آتش بازی
 گرم زہرہ د عاشقی گرم تنور دے
 پہ تنور کبش بہ خہ رنگ وی جان سازی
 سلطانی پہ غلامی باندے بدل شی
 زیرے رنگ تے پہ یاطن کھری غمازی

***** حقیقت کعبہ *****

قدم پہ پرواندے اغستے نہ شہ
 تنہا کعبے تہ ودریدے نہ شہ
 لکہ حیران نہ دھغے نہ د دے
 پہ یو طرف پاتے کیدے نہ شہ
 کہ پہ جلوہ نور د سیدپور شی درون
 طرف معلوم دے صبریدے نہ شہ
 الغرض دا چہ لہ کعبے شومہ خلاص
 نور د توحید دے دوہ کیدے نہ شہ
 مغرورہ شیخ دے د کعبے پہ قیام
 خہ لہ قیومہ رغیدے نہ شہ

واسطے تولى اشارے دی د ذات
د ایشارو غلام کیدے نہ شمع

***** حجر اسود *****

حجر اسود تہ حہ انور وائم
د گناہ گارو د زہ سر وائم
تور حجابونہ د گناہ شی بیرتہ
د ہر حاجی پہ درگذر وائم
حقیقت نور شہ پہ صورت د حجر
امرے معنی تہ بہ حجر وائم
جمالیت شہ پہ صورت د گتہ
بوسہ تعظیم د خپل اکبر وائم
لایرے شعیرے دی د تعظیم صورتی
ہرے شعیرے تہ حہ مظهر وائم
غلام ظاہر کنس دے مظهر د ظاہر
مولا باطن ظاہر اثر وائم

***** توحيد باب تفعيل *****

هغه ذات چه نه تغير شي به تبديل
 په تعليل د معلل نشي عليل
 يو خو يوده خه حاجت د يو كولو
 خه معنى ده د لفظي توحيد ويئلو
 له عارف نه تپوس وكړه ملا پريړده
 لا يعنى لفظي جگړه د هوا پريړده
 يو كول د ايراده خپل چه واحد
 هر صفت كښ هر قوت كښ ذات واحد
 دا مصدر به په معنى شي د فاعل
 يو گنړل د ذات واحد د فاعل
 د امكان وجود پرده د ذات اقدس د
 غلامى ئه كړشمه د ذات اقدس د

***** نور دل *****

زړه يو مشرق د د مشرق نه خيجى نور د ايمان
 تن يو مغرب د د مغرب پريوزى نور د ايمان
 دغه اثر د د چه ظاهر د د بدن په اطراف
 عمل گواه د د چه گويا د د دعوت د ايمان

هر يو عمل چه با خلل شى د هوا په غرض
خوشه سودا ده چه پيدا نشى جوهر دایمان

رواجى علم

خالى په درس و تدريس ملا رها به نشى
په رواجى علمونو خلاص له بلا به نشى
د معرفت په غرض لوله كتاب او سنت
په فلسفى درسونو خلاص له مولا به نشى
د خدائ رضا دپاره كوه طاعت ايطاعت
په ايطاعت د هوا خلاص له لظى به نشى
د بندگى په غرض ژوندون دے ستا غلامه
د دنياگى په غرض خلاص له هوا به نشى
د قبوليت دارومدار دے د اخلاص په كردار
د آخرت عيشونه يے له رضا به نشى

عوارض د عشق

مخ دے انور دے چه بليگى درون
زړه خو مجمر دے چه توديگى درون
د اور مقام د زړه په بام لرم
د غم لشكر دے چه توديگى درون

زړه مے انگار دے پنبه زار د دنيا
 پړق د توحيد چه لمبه كيكي درون
 فكر د يار د بجلي تار لرمه
 حضور بهن دے دبابيكي درون
 زړه پریشان لكه بيرل په لرزان
 وصل د يار دے چه گر ميكي درون
 عشق كخشش د جانبينو لري
 د عشق غلام چه مولا كيكي درون

***** مذاق احساس ذات اقدس *****

حه د احساس ذائقه لس لرمه
 د يار ديدار ته چه هوس لرمه
 پنج لطائف له امره پنج احساسه
 خلقي ظاهر خواس خمس لرمه
 سمع بصر شميم د جبه لذت
 گو تے د لاس ادراك د مس لرمه
 په هر مظهر كنش د قدرت قوت حه
 دليل واثق د ذات اقدس لرمه
 قلبي سري روي خفي اخفا
 مذاقي نور په تجسس لرمه

لہ خدمت گارہ معلومیگی آقا

رسیدہ خیال د غلام بس لرمہ

***** وصل بذریعہ پردہ امکان *****

بے رنگہ یار رنگ تے اغیار خخہ دے

کرشمہ ناز تے خریدار خخہ دے

خخہ لہ اغیارہ خیل دلدار پیڑنم

تمام دیدار نظر آبدار خخہ دے

زہرہ د حضور لکہ جرس پہ غوغا

گویا جرس شور ے رفتار خخہ دے

د فکر تار د زہرہ بلفان پرقوی

نور د بجلی تاؤ تے لہ تار خخہ دے

لین د کثرت جنکشن وحدت دے خما

چال د انجن زور تے انگار خخہ دے

شان د کثرت کبنی دے وحدت غلامہ

عبرت انگیز فکر بیدار خخہ دے

***** کثرت نظارہ وحدت *****

جمال د یار دے د اغیار نظارہ

مخ د اغیار دے د دلدار نظارہ

ڇوڪ لہ اغيارہ نہ خپل يار تہ رسی
 ڇوڪ ڪڙي لہ يارہ د اغيار نظارہ
 ڇنہ د اور احساس گرمی نکوی
 ڇوڪ لہ گرمی نہ ڪڙي د اور نظارہ
 ڪلہ اول شی لہ آخر نہ معلوم
 ڪلہ آخر شی د اول نظارہ
 ڪلہ عاشق شی لہ معشوقہ غوغا
 ڪلہ معشوق شی د عاشق نظارہ
 اڪثر غلام وی د مولا نمونہ
 تل خو مولا وی د غلام نظارہ

***** فصل دوام عبادت *****

نظر معنی کڻی پہ وحدت لرمہ
 نظر صورت کڻی پہ صورت لرمہ
 نگاہ د فکر جلوہ نگاہ تہ گوری
 ڇہ باک نگر کہ پہ صورت لرمہ
 کہ غلامی ڪرم د روئے بار ڇہ گناه
 حضور تمام ڇہ پہ وصلت لرمہ
 ستا لہ جمالہ بہ ڇہ کم شی وایہ
 ڇہ ڇہ آرزو د دیدارت لرمہ

گدا نواز نہ ئے بل خوک دے حُما

کند و کچکول د گدایت لرمہ

غلام د لا الہ الا اللہ

د محمد پہ رسالت لرمہ

***** دعوت کہ رخصت *****

دا حُما بدن دعا دے کہ دعا

کہ ندا دے کہ صدا دے د بلی

تقاضا تہ د اسماءؑو چہ نظر کرم

یو غوغا دے د توحید پہ مدعا

یا عکسی صورت پزیر د اسم ذات دے

چہ دلیل دے پہ توحید د مسما

لام نافی قد د انسان دے پہ معنی کبن

جوہر الف د الا اللہ پہ ابتدا

لا مے قد د ہر انسان رمز نافی دے

ماورا ئے لہ معنی شو کل فنا

دا حیات د غلامی اثبات د ذات دے

اہل اللہ وی لہ ا للہ سرہ بقا

د امکان یو نظاره وه د صفات
نگاره د نظارے د ادراکات

سفلوی علوی تمام خلق عالم

ایشاره ده علامه ده د دعوات

هر قوت د ایرادت پورے موقوف دے

ایرادت قوت ذاتی دے د لوی ذات

مکان عکس دے صفت په حضور کښ

صفت خود علاقی عکس دے د ذات

د هر اسم علاقه تر اسم ذات ده

نظر بویه د توحید په باصرات

دا خلق عالم چه گورم اسم ذات دے

اسم ذات دے په دعوت سره د ذات

فقط پاتے د الله الله فکران

یے تکراره یے اقراره هر ساعات

د دیدار غلامه تام هله دیدار شی

چه عبرت شی د توحید همه زرات

***** لازم امکان *****

چه اول وم په فنا سره فنا

خه ئے پاک دے که دوبار شومہ فنا

بے اختیارہ پہ اول ہم پہ آخر یم
 مالک نہ یم د فنا او د بقا
 کہ بقا دے خو بقا د پاک اللہ دہ
 عاریت دے د تمام امکان بقا
 مکانی منزل بہ تام پہ گام د مرگ شی
 نہ غلامہ دے رضا شی خیل مولا

مقام پہ زہرہ کنیں د حضرت لرمہ
 وصل پہ گام د محبت لرمہ
 شرط د ایمان دے اطاعت د رسول
 حہ اطاعت د محبت لرمہ
 زاہد جنت غواہی آرام د پارہ
 حہ تاؤ تاب د محبت لرمہ
 حُما جنت دے محبت د حبیب
 دوام آرام د محبت لرمہ
 ختم نبیان ختم ایمان دے حُما
 کمال ایمان د محبت لرمہ
 حہ ہدایت سقا رسالت گنہرمہ
 رحم مولا د محبت لرمہ

ستا التجا ده بندگی د غلام
منظور نیاز د محبت لرم

***** مثنوی *****

د آفتاب گرمی له کومه دے نما کړه
د ماه تاب رنډا له کومه دے گویا کړه
له جلاله جلوه گردے آفتاب
له جماله جلوه گردے ماه تاب
له آفتابه هنگامه د ورځ شوه جوړه
له مهتابه هم د شپه هنگامه جوړه
چه جمال شی له اغیاره په حجاب
گویا راشی په ماه تاب باندے سحاب
چه برقع شی د جلال په مخ جمال
تیز رفتار د عاشقی شی پرد بال
دا جلال جمال دوه پر د عاشقی دی
وصول شوی په مذهب د دلبری دی
د سالک سلوک په دے مشرب کیدے شی
د عارف منزل په دے مطلب موندے شی
غلامی د غلامانو دا رونق دے
آموخته له عارفانو دا سبق دے

گرم شوے دے درون بیرون حُما
 نرم شوے دے د خیال مجنون حُما
 دا گرمی بہ همسری شی د نرمی
 گہ وہ شوے دے درون بیرون حُما
 پہ هوس کین د خواهش حملے شوے تیزے
 پہ لرزان شه پریشان وجود حُما
 لہ قدرتہ رهای غواہ غلامہ
 غلبہ شه اندرون جنون حُما

عجب لذت کہ د یاری غمونه د جدائی دردونه
 عجب سرور لری منزل د نور لری
 لذت حضور لری خیال د عنبور لری
 پیر ضرورت د روئے باری فکرونه د جدائی دردونه
 یوسف مظهر عشق شه جلوه گرد عشق
 یعقوب هنر د عشق مقام خبر د عشق
 پہ زلیخا د خون خواری زخمونه د جدائی دردونه
 د یار پہ غم کین لذت پہ پیر ماتم کین فرحت
 د سترگو نم کین غزت پہ دردوغم کین زینت

لکه شوگیر د دلدارئ خوبونه د جدائ دردونه
 ناقرارئ کښ قرار په بیمارئ کښ وقار
 خبردارئ ته نظار جلوه دارئ ته بیدار
 منظور نظر د غلامئ کسبونه د جدائ دردونه

بیا کوه بیا کوه خبرے د ایمان حُما
 خوه گئی وایه خوه گئی وایه شکرے دایمان حُما
 معروف په معرفت سره روعف په عنایت سره
 بیا وایه بیا وایه خبرے د رحمان حُما
 بیا کوه بیا کوه خبرے د ایمان حُما
 یکتا په هر صفت کښ دے توانا په هر قوت کښ دے
 کافی گنډه کافی گنډه لشکرے د ایمان حُما
 بیا کوه بیا کوه خبرے د ایمان حُما
 واحد په صمدیت کښ دے حامد په حمدیت کښ دے
 غوغا لره غوغا لره سندرے د ایمان حُما
 بیا کوه بیا کوه خبرے د ایمان حُما
 مختار په ایرادت کښ دے غفار په آخرت کښ دے
 تازه لره تازه لره احکرے د نیران حُما

بیا کوه بیا کوه خبرے د ایمان حُما
 رسول تہ چہ راغلے دے رستیا دے ما منلے دے
 برپا لره برپا لره وزرے د ایمان حُما
 بیا کوه بیا کوه خبرے د ایمان حُما
 غلام وائی زاری سرہ مولا رحم داری سرہ
 گویا لره گویا لره دفترے د بیان حُما

***** التجا کمال نور عشق *****

زخم د یارئ نگارہ زخم ناسوری نشی
 تاک د خیالدارئ حُما پہ سر کہ انگوری نشی
 تار د تورو زلفو ستا خامار حُما پہ غارہ دے
 خوری مے د زہکی پہ سر پیدا بہ غم خوری نشی
 تاک د خیال دارئ حُما پہ سر کہ انگوری نشی
 زخم د گرمئ شوہ کرشمہ د دلبرئ حُما
 یخ یخ بہ ستا دیدار لکہ مرہم د کافوری نشی
 تاک د خیالدارئ حُما پہ سر کہ انگوری نشی
 تار د تصور حُما زینار دیدار د یار دے
 خبر بہ پہ ہنر حُما روئ بار سید پوری نشی
 تاک د خیالدارئ حُما پہ سر کہ انگوری نشی
 مذهب د دلبرئ حُما مشرب دے د یارئ حُما

تقليد د ماورا به مے محشر کڻن مخ توري نشي

تاک د خيالداری ځما په سر که انگوري نشي

والی د مرحمت ځما مولا د مغفرت ځما

د غلام په غفران سره منظوره مغفوري نشي

تاک د خيالداری ځما په سر که انگوري نشي

لوپه د حيرت *****

چه تورما بښام شي د صبا تدبير کوم غم غلطه ومه

چه روڼر صبا شي د ماښام تدبير کوم ځان خوشحالوم

پريشاني ده دنيا د ځان خواري ده دنيا

د خيال بازی ده دنيا د رنگ سازي ده دنيا

څه په حيرت کښ د نيستۍ چرا کوم غم غلطه ومه

حيرت انگيز کارونه غفلت آميز حالونه

د زندگۍ چالونه د بندگۍ زيانونه

د خير په طمع شرين ژوند خرابوم ځان خوشحالوم

ژوندون لږديگي ځما اميد زياتيگي ځما

عمر کميگي ځما حرص پيدا کيگي ځما

عبس کارونه د ماشوم غوندۍ کوم ځان خوشحالوم

د ځمايۍ په غوغا د هوايۍ په غوغا

د وفائی پہ نوا د جفائی پہ ژہا
 عکسی ژوندون د خاک شیشہ کبں خلیدمہ خان خوشحالومہ
 چہ خان تہ وائے غلام د خپل مولا کړہ سلام
 د بندگئی پہ نظام پوره کړہ خپل انتظام
 بس نوکری کبں د توحید نوکر د یمہ خان خوشحالومہ
 چہ تور مابنام شی د صبا تدبیر کومہ غم غلطہ ومہ
 چہ روڼر صبا شی د مابنام تدبیر کومہ خان خوشحالومہ

دیدار د خپل نگار مے د اغیار پہ مخ لیدلے دے
 ستا د زلفو تار سره مے تار د زړه تپلے دے
 ستا د زلفو تار لکه حُما د زړه آزار دے
 تریاق مے د عراق دے دے عراق وصل لیدلے دے
 ستا د زلفو تار سره مے تار د زړه تپلے دے
 زخم د کثرت حُما آہم بہ شی وحدت حُما
 وحدت شہود مے د بہبود منزل لیدلے دے
 ستا د زلفو تار سره مے تار د زړه تپلے دے
 راہ رہبر سید پور من راہ روئ دستور من
 زنگ د گپنگوال ئے د وحدت رنگ تو گیدلے دے
 ستا د زلفو تار سره مے تار د زړه تپلے دے

نشتہ نشتہ بے لقا آرام حُما
 کہ باور کړے آشنا دا کلام حُما
 کہ آرام دے کہ خرام دے خو پہ تا دے
 گفړی نشی بے لقا آرام حُما
 منت یار یم پہ دا باد صبا تہ
 چہ رسید کړے تر آشنا پیام حُما
 کہ قوام دے کہ دوام دے خو لقا دے
 نشتہ نشتہ بے لہ تا دوام حُما
 بے لقا شہد و شکر زهر قاتل دی
 ستا پہ غم شہد و شکر دے کام حُما
 خہ بہ ستا پہ دردوغم لہ غم بے غم شم
 کہ منظور شی درتہ دا ناکام حُما
 چہ د ستا رضا موندے شی واپہ خیر دے
 کہ پرے درومی مال و سر تمام حُما
 ستا پہ مخ چہ پیچ و تاب د زلفو تار شی
 خود بندی شی مرغ جان پہ دام حُما
 سید پوری مولا د خواست پہ محشر کاندی
 لہ مولا چہ کړہ رها غلام حُما

***** نغمہ د توحید *****

زہ د توحید انگار لرم کہ پرے تودیگے راخہ
 زہ نورانی شرر لرم کہ پرے تودیگے راخہ
 ستا د نارت نہ حُما نور بہ کمالت نہ کوی
 زہ جلالی انوار لرم کہ پرے تودیگے راخہ
 کمالیت مے دے شامل لہ ہر صفتہ سرہ
 زہ کمالی طاقت لرم کہ کامل کیگے راخہ
 حُما جمال دے لازوال قدیم لہ ذاتہ سرہ
 زہ جمالی زینت لرم کہ عاشق کیگے راخہ
 پہ لوئے دعوت دجلالت جمالت غواہم لہ تا
 زہ د حیرت نعمت لرم کہ حیرانیگے راخہ
 غلامہ خدائے د د مولا پہ غلامی کہ منظور
 زہ مولائی قوت لرم کہ غلام کیگے راخہ

***** راخہ راخہ *****

راخہ راخہ یارہ راخہ راخہ لہ نازہ سرہ
 نازبینہ نازبینہ ناز راوہہ لہ رازہ سرہ
 مرحبا مرحبا اہلا و سہلا راغلے پہ سیر
 تہ روانہ خیرآمانہ قدم لہ نازہ سرہ

ستا دديدن په انتظار د پوره چشمان دى نگران
 رنگ يې ځوڼه تن يې چوڼه رفتار له نازه سره
 د غلامۍ گرمۍ چه گرمه شى مولا شى رضا
 نغمه د سوز د بندگۍ خائى له سازه سره

اموز د راز

آفرين د عاشقانو په همت بيا
 آفرين شه د خوبانو په زينت بيا
 آفرين شه د عاشق په تب و تاب
 آفرين شه د ترکانو په منت بيا
 په جنون د عاشقۍ د صبر حمت وى
 آفرين شه د ليلۍ په لياقت بيا
 شابه شابه د عاشق په اطاعت
 آفرين شه د هادۍ په هدايت بيا
 آفرين د عاشقۍ په مريدانو
 آفرين شه د مريد په ارادت بيا
 آفرين د د استاد په دلبرۍ وى
 آفرين شه د شاگرد په علميت بيا

آفرين شه د عاشق په سوز و ساز
 آفرين شه د خويانو په رغبت بيا
 کبر ناز د دلبرانو ابتلا ده
 آفرين د عاشقانو په کلفت بيا
 شکر شکر د مولا په لوی دولت
 آفرين د غريبانو شکريت بيا
 آفرين د غلام په غلامی وی
 هزار حمد د مولا په عنایت بيا

***** نور د معرفت *****

رحيمه خدایا د غفران په دولت راکه غنا
 رحيمه خدایا د رحمت په حرمت ماکه رها
 ستاريت لره ته جباريت لره ته
 کریمه خدایا د کرم په قوت راکه سخا
 حیات عزت لره ته علم قدرت لره ته
 قدیره خدایا د قدرت په قوت راکه هدی
 سمع بصر لره ته په غیب نظر لره ته
 خبیره خدایا د خبر په حکمت راکه لقا
 ازلی شان لره ته ابدی توان لره ته
 قدیمه خدایا د فنا په دولت راکه بقا

گناه گاری د غلام شرم ساری شامدام
غفوره خدایا د تقوی په قوت راکه تقا

استغفار

ما یارکړه یار بیزار شه په آزار
په یارئ سره چه یارکه ما اغیار
د اغیار یاری خواری او بدکاری ده
خدائے دنکړی شرمسارخوک پدے کار
تر قیامة ما له دا ندامت بس دے
نصوحا غوندے توبه یم استغفار
د توحید په گرمی گرم سر خما دے
د منجس گرمی خما گرم گفتار
په خدمت د عاشقی کبښ د خوبانو
بے غزله خما نه زده بل روزگار
لویه خدایه د خدای له برکت
ما غلام په محشر مکره شرمسار

تقصیر د استغفار

له پیره شرمه نه ما پیر تاته کتلی ندی
په سپین رخسار د شنه خالونه ما لیدلی ندی

پہ کتو خاندے خوشحالیکے ہیخ خفگان نکوے

پہ حق کتوسره ما تاوتہ کتلی ندی

داسراسرُخما نقصان ستاخواحسن دے مدام

لہ خپل تقصیرہ نہ ما تاوتہ کتلی ندی

دعاشقی پہ مشرب دا مذهب نادر موندے شی

لہ غیریت نہ ما اغیارو تہ کتلی ندی

پہ منظوری دشی منظورُخما طاقت دغہ دے

پہ اطاعت کنیں مابل چاوتہ کتلی ندی

ناز برداری د مولا کار د غلامی دغہ دے

ما پہ خدمت کنیں لدے غورہ خہ موندلی ندی

***** حال *****

زہہ خُما پرقیگی د توحید پہ برقییت سرہ

سترگے م ژریری ستا دمخ پہ شمسیت سرہ

تاب دجلالت چہ پہ جلوہ شی خہ برتابہ شم

زہہ خُما نریگی ستا د حسن سیاست سرہ

ہلہ بہ بے غم شم چہ بے دمہ شم لہ دمہ نہ

عمر دے تیریگی د خواری پہ عزلیت سرہ

تیر بشی دروان د آزادی بند بہ پہ گورشے

جسم جوہری دے فنا کیگی خاکیت سرہ

وخت د بندگئ بنده تیرگی بندگی کوه
ستا اکسیری ژوند د خرابیگی په غفلت سره
شکر په دولت د غلامی دے چه غلام شوم
عیش د آزادی د مولا راگری آخرت سره

***** اعلان د توحید *****

زه د توحید په چغو زه د توحید په چغو
تاؤ ته نارے وهم
زه د یاری په سترگو زه د یاری په سترگو
تا ته اشارے کوؤم
راشه له ما نه شه ما زه به له تا شه تا
زه په رنگدارو لبو زه په رنگدارو لبو
تا سره یاری کوم
اور به دے بل بشی په زړه حال به جل بل شی دزړه
زه د وصال په پتو زه د وصال په پتو
ستا زخم سازی کوؤم
سر توره سر یم زه په کوڅو سر یم زه
ستا د رخسار د لیدو ستا د رخسار د لیدو
ستا انتظاری کوؤم

په دے به مړ شمه زه په خاک به خرشمه زه
 د عاشقئ په اښکو د عاشقئ په اښکو
 تاته خون باری کوؤمه
 که گناه کار دے غلام که شرمسار دے غلام
 زه د مولا په خوبو زه د مولا په خوبو
 ستا برده باری کوؤمه

***** منزل *****

ده په اسم ابتدا
 يوه لار ده مستقيم
 په حضور سره چه يادشي
 به حضوره چه ياديگي
 حکه اسم مسمي
 حضوري به حضوري
 دا کلفت د بندگي
 عاشقان تر په آمان
 تصور د اسم نکري
 دا آسانه بندگي ده
 گرفتار په تکرار نوي
 ورک منزل شي هم مقام
 انتها په مسمي
 برابر تر مسمي
 يوشي اسم مسمي
 يو له بل نه وي جدا
 نه چه يودے نه جدا
 وصل فصل که پيدا
 د عوامو ابتلا
 شو په فضل د مولا
 خيال بسته په مسمي
 هم له ذاته نه عطا
 گرفتاروي په سودا
 يوآشناشي بل ناشنا

یاری پاتے د اغیار
ختم کار د غلامی شی
یارچه یارشی دهرچا
په حرمت د خپل آقا

***** مسافر *****

که په وړاندے قدم واخلی مسافر
په لنډو به شی سفر د مسافر
که پکښی خائے د رفتار شه په قرار
دا قرار بشی آزار د مسافر
که په میان د لار مقام کړی راه روان
په مقیم باندے بدل شی مسافر
نوع نیت نوع کلفت نوع رحلت دے
دوباره ټه په سفر شی مسافر
تر منزله په اول نیت سفر بویه
خساره مه شه سفر د مسافر
سفر خه دے یعنی دا ژوندون د دهر
ختم ژوند ختم سفر د مسافر
غلامی د غلامانو لوی سفر دے
خوک چه خان لری غلام دے مسافر

داځما شيشه صفاده	ستاد مخ عكس زيباله
داځما د سر سودا ده	تعارف له ستا د شانه
ما غريب ترله ملاده	دغه ستابوچ د عرفان ته
تا پرې كړې ابتلا ده	بنايه بل ځما په شانې
د ازل قالو بلا ده	دا ځما نعره د عشق
عبدیت نغمه ځما ده	بهادر شوم په عالم كښ
اولین غاړه ځما ده	دغه طوق د بندگۍ ته
د توفیق برخه له تاده	ما له شوقه ملا ترله
میا نه درجه ځما ده	نه مختیاریم نه مجبور
ستا د یو نظر بها ده	دا تمام مظهر د كن
كرشمه دے یې بهاده	استغفار او الامان
د خدمت نه مدعا ده	دمولا په خپل غلام كښ

كه وفا دے كه جفا	زه رضا ستا په رضا
هغه ته وكه له ما	څه چه تا سره لائق دى
هغه مه كوه په ما	څه چه ماسره لائق دى
عافيت غواړم له تا	توبه توبه معرفت زه
ماجرا جرم ځما	ته معاف كړې لويه خدايه

آئندہ م خورسندہ کرے قوت راکہ لہ تقوی
 فراغت عافیت غواہم معرفت سرہ لہ تا
 آشنائی د غلامانو لوی کرم دے دمولا

عنایت

ہر صورت چہ دلالت د حقیقت دے
 ہر دلیل دے خپل منزل وتہ رسا
 دا مکان دے لا مکان سرہ پیوند
 لکہ اسم جدا نوی لہ مسمی
 ہر صورت او ہر قوت چہ دا مکان دے
 حقیقت کنس لہ قدرت نہ دے عطا
 غلامی د غلامانو میراث نہ وو
 ہدایت او عنایت شہ د مولا

جمال و جلال

ستاد مخ لہ تاؤہ دواہہ سترگے سرے
 زہہ حما باندے بلیگی لمیے سرے
 یا سرے سترگے سرے سروتکے دنیران دی
 یا ورتیگی د عاشق د زہہ قطرے

چہ راواڀرہ وے د ناز کرشمہ دارے
 ہم باری حُما پہ لور نہ کڙی اسرے
 دا حُما ژوندون د حسن ابتلاۆ دہ
 یا بلا دہ چہ پرے شوم ذرے ذرے

***** قرآن او مسلمان *****

لہ تاخفا دے مسلمانہ دا قرآن ولے
 منے پہ ژبہ عمل نکړے پہ فرمان ولے
 خفا قرآن دے لہ تا پاتے فرمان دے لہ تا
 رضا شیطان دے لقا وږئے ایمان دے لہ تا
 شوع مسلمانہ تہ لہ مانہ روگردان ولے
 منے پہ ژبہ عمل نکړے پہ فرمان ولے
 لقا نہ غواږی کلام ایمان پہ ما کہ تمام
 زہ بہ دے وکړم نظام خلاصے بدرشی مدام
 حُما د حکمہ مدام خلاف روان ولے
 منے پہ ژبہ عمل نکړے پہ فرمان ولے
 پہ ما ایمان لرے تش پہ زبان لرے
 پہ زږہ نقصان لرے ظاهر بیان لرے
 خالی پہ خلے وائے خپل ځان تہ مسلمان ولے
 منے پہ ژبہ عمل نکړے پہ فرمان ولے

راشه غيرت ڪه په ځان
پريگده د رسم بتان
مکړه رواج د جهان
کار د توحيدک روان

په يو الله رسول کتاب نکرے گذران ولے
منے په ژبه عمل نکرے په فرمان ولے

راشه راشه

راشه راشه ځما ياره راشه راشه
له دیداره طمع داره راشه راشه
چه تابه دطبیعت پرے سره زرکیگی
کیمیا گره اکسیرداره راشه راشه
چه مفتون پرے له فتنونه رها کیگی
له علاج خبرداره راشه راشه
چه په یو نظر د خاورے اکسیر کیگی
له نظر نه کار برداره راشه راشه
چه غلام دے له هوا نه فنا کیگی
له بقا نه وفا داره راشه راشه

***** حیرت ناسوتی *****

تا خخه تا خخه تا خخه دے روح خما
 روح خما روح خما روح لره دے روح لتا
 گل لره گل لره گل لره گلزار ئے ته
 گل لره مل لره گل له گلباری له تا
 کار د خمائے خما ستا له خمائے نه دے
 کار خما کار خما کار له د کارئ له تا
 کیف دگونا گونا گل ستا له به کیفی نه دے
 کیف خما کیف خما کیف له د کیفی له تا
 رنگ لره رنگ لره رنگ له رنگداری لتا
 وجود د ناسوتی وجود یعنی له روحی وجود
 وجود له د روحی وجود جود د ایرادے لتا
 به لتا به لتا نیشته بود و باش د چا
 ما خخه ما خخه له تا دے حیاتی خما
 دا کلام دا کلام تام که د توحید سره
 قال خما قال خما حال د قوالی له تا
 خه یم زه خه یم زه دا خرننگ وینا کوم
 حال د غلامی لره تاب د غلامی له تا

منم

تشریعی حساب منم	د قضا رضا منم
شکر دا چه په فرمان یم	دین اسلام تمام منم
زه غلام د دین اسلام یم	خدائے رسول په حق منم
خدائے دخیر کړی د دارینو	زه د عشق آثار منم
دا غزل مقام د عشق ده	زه د عشق بیان کوم

مد و شد

زه د توحید جفر وهم ولاړیم ستا کو څه کښ
 جام د توحید زه گرځوم ولاړیم ستا کو څه کښ
 تا په توحید پوه کوم ولاړیم ستا کو څه کښ
 تا له ایمان نه خبرؤم ولاړیم ستا کو څه کښ
 ستا په غم وینے تویه وم ولاړیم ستا کو څه کښ
 لار د مقصود ته د بوځم ولاړیم ستا کو څه کښ
 د خپل آقا سلام کوؤم ولاړیم ستا کو څه کښ
 د غلامی خدمت کوؤم ولاړیم ستا کو څه کښ

مست نہ شے

خُما پہ یارئ مستہ دبل چا پہ یارئ مست نشے
خُما پہ توحید مستہ داغیار پہ یارئ مست نشے
خُما جمال دے یے مثال خُما کمال دے با جلال
خُما پہ دیدار مستہ دبل چا پہ دیدار مست نشے
وسیع شہ دمضمون جولان تنگ شہ دکاغذ بیان
خُما پہ گرمی مستہ دبل چا پہ گرمی مست نشے
کار دغلامی پہ تا شان د مولائی پہ ما
خُما پہ خدمت مستہ دبل چا پہ خدمت مست نشے

تو صل

پہ سرگرمی کنیں د توحید گرم گفتار خُما
پہ کرداری کنیں د توحید گرم کردار خُما
کہ د مجلس یاران گرمیگی د توحید پہ چغو
لفظی شرر دے د باطن گرم انگار خُما
رانزدے کیرہ پہ حلقہ کنیں اللہ وایہ اللہ
اللہ اللہ دے لہ گرمی گرم تکرار خُما
تہ مسلمان ئے پہ جذبہ داسلام وایہ اللہ
عاشق دخدائے شہ پہ اخلاص گرم رفتار خُما

پہ تخت دزہ باندے داسم اللہ کیردہ کرسی
 ذات اقدس پہ تصور کنش شہر یار حُما
 لہ شوقہ واورہ لہ مولا طالبہ حُان کہ خبر
 د بندگی پہ گرمی گرم دی اشعار حُما
 ہفہ لہ کیف نہ بے کیف لہ چون نہ بیچون
 پہ صفت پاک سرہ موصوف دے رب غفار حُما
 دتمام امکان وجود علم قدرت کنش دے بند
 دلیل د وصل اسم ذات وایم افکار حُما
 وکرہ انصاف پہ کوم دستور کوے غفلت لہ مولا
 پہ صداقت سرہ توبہ غوغ کہ زینار حُما
 خوف و رجا طمع تکیا پہ ماورا مکوہ
 د یو مولا پہ قدرت ختم دے ہر کار حُما
 پیرسیدپوری نقشبندی دسرہندی پہ عنوان
 وایہ غلامہ ربانی نورالانوار حُما

***** غواړه له ما نه ما *****

نیمه شپه ژاړه	نیمه شپه ژاړه
په غم لقاړه	په هسکه غاړه
په تا رحمیگم خه	ستا له ژړا نه پیر شرمیگم خه
د زړه له سوزه	د زړه له سوزه
خان ته م بوزه	خان ته م بوزه
په تا رحمیگم خه	خان ته م بوزه نه صبریگم زه
خما غم خواره	خما غم خواره
خما دل داره	خما دل داره
په تا رحمیگم خه	خما نگاره تل کریگم خه
جدائ سخته	جدائ سخته
په ما شوه سخته	په ما شوه سخته
په تا رحمیگم خه	په ما شوه سخته نزد کیگم خه
ظاهر نشان ئه ته	ظاهر نشان ئه ته
پاکی بیان ئه ته	پاکی بیان ئه ته
په تا رحمیگم خه	باطن غلامه مولا کیگم خه
غواړه له ما نه ما	غواړه له ما نه ما
په تا رحمیگم خه	غواړه له ما نه خوشحالیگم زه

وحدت شہود

دا پہ خہ شومہ لہ تا نہ زہ جدا
 وایہ وایہ مہربانہ دلربا
 دا خُما خُمائی وارہ ستا کرم دے
 کرم تل وی د کریم سرہ ہمتاً
 زہ چہ خپل احساس کوم اثر دفعل ہم
 فعل کلہ د فاعل نہ وی جدا
 اثر خہ یعنی پرتو د ارادے دے
 چہ ظاہر کنس یو صورت شی ہویدا
 اثر تل وی د تکوین پورے موقوف
 د تکوین وجود تر کن وی لازما
 خوف خطر دمال وسر خہ پکارندے
 مال وسر مے ستا لہ سر نہ شہ فدا
 دغہ تہ صاحب دکن ئے بل خوک ندے
 غلام ولے جُان گنری لہ تا جدا

مکان از لا مکان

دا خُما د بود ویش معاش لہ تا دے
 کہ آرام دے کہ نا آرام دے خو لہ تا دے

زہ د ظل غوندے یم عکس د خپل اصل
 کہ وجود دے خو اصلی وجود له تا دے
 دا ظلی وجود عبرت دے د اصلی نہ
 کہ عبرت دے عنایت کرم له تا دے
 ما په خپل احساس کښی پیر فکرونه وکړل
 خاتمہ د هر یو خیال احساس له تا دے
 غرض دا چه حواله احوال حُما شو
 چه حُما د حُمائے نظام له تا دے
 لنډه لار ده د حیرت منزل ته تے
 په دے لنډه لار غلام روان له تا دے
 ***** معاینه ذات اقدس *****

دا حُما په زړه نشین فکر د چا دے
 تصور مے اندرون جبین د چا دے
 تصور ستا د رخسار لمبه د اور ده
 له دے اوره نه باطن سوے د چا دے
 یو شغلہ چه شه مکان تر لا مکانہ
 دا له عشق نه بل شوے اور د چا دے
 خیال د فال دے د برقی بټن دباؤ شه
 په مکان باندے پرتو د مخ د چا دے

چہ رنہا پرے لامکان شہ لہ مکانہ
 دا د فکر بجلی گر زہگے د چا دے
 چہ تالان ئے کھ حُما د زہہ دالان
 دا د غم نہ باریدہ طوفان د چا دے
 ہم باری د تورو سترگو ستا کتل دی
 دا لہ وراہ نہ بمبار نظر د چا دے
 پہ دولت د ارادے غلام خرید
 وایہ ستا نہ دے نگارہ دہل چا دے

حیرت

خبر نہ یم لہ ثوابہ	نہ خبر یم لہ عذابہ
چہ خبر شومہ لتا نہ	یہ پروا شوم لہ حسابہ
نہ م شمار نہ م تکرار	یم بیتاب لہ سوال جوابہ
پہ یکتا نظرچہ گورم	ہر خہ دی ستا لہ جنابہ
د امکان پہ نظارہ کبن	خہ کھتر یم لہ حبابہ
ستادمخ بیاض تہ گورم	خبر نہ یم لہ بل کتابہ
دھر سوال مقابلہ کبن	ستا بقادہ لہ جوابہ
پہ ہستی کبن دا غلام	لر و بر شہ لہ حسابہ

***** مضمون از بال جبریل اقبال *****

لار دمحببت کښن نوی څوک د عاشق سره
 مل وی د عاشق مدام دردوغم سوز و ساز
 ستا له خدائے نه ده حمادلیوننتوب گیله
 ځان دپاره لامکان ما دپاره دے مکان
 کلام د عارفانو وی خوش لکه باد صباح
 تارکښ دمعنۍ لدوئ نم وی دژوندون صفا
 کوڅه که دشعیب نبی ستاشی دمنزل مقام
 لار دشبنائی پسے لار د کلیمی دوه گام
 عمل د عاشقانو وی سوز د دلبری مدام
 زنده وی پائنده وی تل موت وی په عاشق حرام
 موت په غفلت سره عشق دبیداری وی تل
 کارددیندارے سره روح کښ دینداری وی تل
 ملیح په ملاحت سره شعر د اقبال دے
 مدارکښ په وحدت سره نظم گړنگوال دے
 ***** قرآن په اجرت سره لوسته منع دے *****

په اجرت سره چه لولی څوک قرآن
 ناست په قبر دمرده وی ختمیان

مقرر ورلرہ خئے حلوا چایونہ
 آغستونکی د پیسو وی قاریان
 دقرئت پہ گرمی گرم شورددوی وی
 یو د بل قرئت تہ نہ وی سامعان
 دغہ فعل د روئے پہ چارمذہب حرام دے
 فانصتوا دلیل ناطق دے د قرآن
 دا پوپیئ او دغہ چائے روا نہ دی
 نہ ثواب دے چہ پہ خلاص شی مردہ گان
 دا مردہ کہ لہ قرآن وی خلاف تل
 دوبارہ تعذیب وئل دی پہ قرآن
 پہ قرآن کبش خو کول یا نہ کول دی
 دے پہ ژوند وو لہ د دواہرہ یے فرمان
 دوبارہ ملامتی شرمندگی دہ
 اوریدل لوستل حکمونہ د قرآن
 بلہ دا چہ ثواب خدائے خخہ موندے شی
 نزدے کور لری مسجد پکبش یکسان
 خہ حاجت دے چہ پہ قبر باندے لولی
 یے لہ قبر نہ ثواب دے یے پایان

یے بدلہ د قرآن ثواب کثیر دے
 چہ د یو حرف ئے کیدے نشی بیان
 کہ مردہ وی نیکوکار صاحب د بخت دے
 پہ لوستلو د قرآن وی شادمان
 د غلام ہلہ جنبہ پہ غرض نہ دہ
 خدائے د ما کہ لہ جنبے نہ پہ آمان

***** استدعا *****

ما پروں لیدلے ستا جمال زرین دے
 تابندہ پہ تب و تاب کبں پلوشین دے
 ہمیشہ بہ لائقان وی نگران ستا
 پہ غفلت سرہ غافلہ کہترین دے
 ہیخ ئے مثل لہ مثالہ سرہ نیشہ
 یے لہ رنگہ یے لہ گونہ بہترین دے
 حُما خیال د ستا لہ خال پیوند وی
 لکہ تاک لہ مجاور نہ سربرین دے
 حُما خیال لہ خپلہ خیالہ جدا مکڑہ
 تصور ستا د جمال حُما قرین دے
 قرنیہ یو خزانہ د غلامی دہ
 غلام حُکہ غلامی کبں خوشترین دے

حُما د مرگ استازے ماتہ رسیدلے ندے
 پہ دواپو سترگو مے لہ شوقہ نہ خکل کپے ندے
 کہ پہ خدا رائے خندیکہ پہ خدا بہ درومے
 ما د آشنا استازے چرے خفاکپے ندے
 کہ حُما سر غواپے قربان د لہ غوختو نہ شمه
 ما سرومال د خپل دلبر نہ غورہ کپے ندے
 ستا لہ نامے حُما اول آخر قربان دے قربان
 مالہ خپل مرگہ ژوندون خہ غورہ کپے ندے
 ژوندون خو ستا دے چہ دمرگ نام ونشان نلری
 حُماژوندون سوالی ژوندون دے دوترشوفے ندے
 ناشدہ وخت دامتحان دے خدائے د درکپی برے
 لہ ماورا نہ ما امداد چرتہ غوہستلے نہ دے
 سیدپوری پیرہ پہ پیرئ دصدرحمت شہ رحمت
 تا پہ ارشاد کبش د بدعت سبق وئیلے نہ دے
 غلامہ گرمہ ستا نغمہ دہ د توحیددپارہ
 ستا پہ نواکبش ما دشرک تناب موندلے ندے

***** جذبہ د شوق *****

زہ بہ گیلہ دخیل جنون صبا لہ چا نہ کوؤم
 لیونے تا کرمہ گیلہ بہ لہ بل چا نہ کوؤم
 چہ پہ مژدہ د یعفوا عن کثیر بشیرشومہ
 زہ بہ امید د مغفرت صبا لہ چا نہ کوؤم
 مولا برحق د غلامانو داسراؤ تہ ئے
 زہ بہ طلب دمولائی شفقت لہ چا نہ کوؤم

***** خہ دی ؟ *****

نہ پوھیگم د دنیا دوران کبش خہ دی
 خفا شوی د دنیا یاران پہ خہ دی
 خہ چہ گورم سراسر د خاک بازی دہ
 جدا شوی د دنیا دوستان پہ خہ دی
 لہ پیر حرصہ د چا سترگے مرے نہ شوع
 پرانده شوی ئے د حق چشمان پہ خہ دی
 حق بینی د حق بینانو حقیقت دے
 بے لہ حق نہ کوشیدہ عرفان پہ خہ دی
 کور و کر شم لہ دے دھر د یارانو
 بے وفا د زمانے خویشان پہ خہ دی

د قدرت په قبضه بند شه سود او زیان
 په حیا د سوداؤ زیان دوستان په څه دی
 هر فانی به په فنا سره فانی شی
 غنوده د بیدارۍ مژگان په څه دی
 دا غلام چه د خوبانو غلامی کړی
 محبوب شوی له مولا ترکان په څه دی

***** شریعت او طریقت *****

ستا تازه تازه جمال	خما نوے نوے خیال
جلوه گر ستا د کمال	هر زره مظهر جمال
هوش و دم په قیل و قال	نوے فکر نوے حال
تصور د خط و خال	په هر آن په هر زمان

***** روحی ذکر *****

خال مے په خیال لره نادانه څه دلدار یمه	
ستا په طلب کښ څه لتا نه وفادار یمه	
تغافلۍ مکوه	تساهلی مکوه
که ته بیدار ئی څه بیدار له هر بیدار یمه	
عفوت له علمه سره کوؤم له حلمه سره	
ته گناه گار ئی څه په وصف کښ غفار یمه	

ستر صفت دے حُما کارِ رحمت دے حُما
 کہ تہ شرمیگے حُہ لتا نہ حیا کار یمہ
 واجب وجود یمہ زہ صاحب دجود یمہ زہ
 رحم کہ غوارے لہ رحمت نہ حُہ تیار یمہ
 کرم دے کار حُما رحم بسیار حُما
 کہ تہ پہ شمارئے حُہ لتا سرہ بے شمار یمہ
 خوف و رجا لرہ تکیا پہ ما لرہ
 کہ تہ غلام ئے حُہ مولا ستا نمکدار یمہ

***** ففروا الی اللہ *****

د ماشوم پہ موراؤ پلارپسے جبئی وی
 ژریدونکے د آبا پہ جدائی وی
 عاشقان پہ معشوقو پسے ژرپیگی
 چہ پہ خیال ئے تورے سترگے حُمارئ وی
 حقیقت لکہ ماشوم توحید ئے مور دہ
 تصور ئے محبت د مادرئ وی
 بے لہ مورہ د ماشوم حُہ قرار نشی
 کہ د سرو زرو ئے جوہہ گوارئ وی
 آرام گاہ د ماشومانو غین د مور دہ
 بے لہ مورہ ئے دواہہ سترگے خونبارئ وی

د عارف گذارہ ہے لہ خدایہ نشی
 پہ آرام کنیں ورتہ پیسے بیمارئ وی
 ہے مولا د غلامی ژوندون دوزخ دے
 پہ دوزخ کنیں بہ خوک خہ پہ قرارئ وی

***** بشریت خصوصیت *****

پہ یو لاس کنیں م لمن دے د لاهوت
 پہ بل لاس کنیں م خرمن دے دناسوت
 پہ ما بین کنیں د تراب او د سما
 معلق وجود حُما لری ثبوت
 پہ یو لاس کنیں م ایمان دے دقرآن
 پہ بل لاس کنیں م شیطان کوی کرتوت
 پہ یو لاس کنیں م ہوا دہ ہم ہوس
 پہ بل لاس کنیں م ورق دے د قنوت
 پہ یو لاس کنیں م جلوہ نور د صباح دے
 پہ بل لاس کنیں م ظلمت لری ثبوت
 پہ یو لاس کنیں م غنچہ دہ د توحید
 پہ بل لاس کنیں م بشر دہ د خپل بوت
 پہ یو لاس کنیں م نعمت د خپل مولا دے
 پہ بل لاس کنیں غلامی دہ د خپل قوت

پہ یو لاس کنبں م غنم دے د جنت

پہ بل لاس کنبں م نیسلے برگ توت

پہ یو لاس کنبں حُما رنگ صبغة الله دے

پہ بل لاس کنبں حُما رنگ دے د تابوت

پہ یو لاس کنبں د غلام دے کنودت

پہ بل لاس کنبں دار مدار د ملکوت

***** ایمان *****

یو خبر دے بل نظر

ہم مثل ہم پیژندل

ضرورت لرے کول

پہ اقرار و تصدیق و ہل

یو منل دی بل کول

د ایمان نام و نشان

د ایمان مقام گنہل

ورسره دی پوهیدل

حکم خدائے حکم رسول

کہ کتاب دے کہ سنت

***** تلوین و تمکین *****

د آوامرو امتثال دے پہ گردن حُمونگہ

خوب و خوردن حُمونگہ

کار پہ اجرت مکوه

شرک و بدعت مکوه

خواب د غفلت مکوه

غیر الله نیت مکوه

ختم آخر دے پہ مردن حُمونگہ

خوب و خوردن حُمونگہ

جلالی نام لره زره پره گلفام لره

ذکر دوام لره حضور تمام لره

د بندگی چال و چلن خُمونگه

خوب و خوردن خُمونگه

خرچ خوراک د سفر سبیل راه گذر

حصول کار هنر سرور بار خبر

خود لا مکان به شی مسکن خُمونگه

خوب و خوردن خُمونگه

ربوبیت د کریم الوهیت د رحیم

سبتاریت د حلیم غفرانیت د ائیم

له فضلہ پاکه رهیدن خُمونگه

خوب و خوردن خُمونگه

آمین آمین آمان حُما ایمان آمان

نشان یه نشان عیان یه عیان

د غلامی در گفتن خُمونگه

خوب و خوردن خُمونگه

عشق پیدا کیگی دوحدت پہ چغ چغوسرہ
 خدائے نہ موند عکیگی درواج پہ شک شو یوسرہ
 رنخ دعا شقی کلہ جو ریگی پہ داروسرہ
 عمر دعا شق دے چہ تیریگی پہ خواروسرہ
 زہونہ خرو بیگی درحمت پہ فواروسرہ
 جام دتوحید بنائی برابر دلبوسروسرہ
 تش خمان ہکیگی دفیضان پہ قم قموسرہ
 نفس ابلیس ورک کیگی دوحدت پہ بمباروسرہ
 زہہ خوییداریگی ستادغم پہ دغ دغوسرہ
 وینے مے جوشیگی ستادخیال پہ غلغلوسرہ
 زہہ پریشانیگی د انفس پہ ولولوسرہ
 سترگے خو ژریگی دہجران پہ بلبلوسرہ
 خدائے نہ رضا کیگی درواج پہ چلولوسرہ
 جوش دزہ زیاتیگی دتوحید پہ ترانوسرہ
 باغ دسید پورہک دے دتوحید پہ شگوفوسرہ
 زر بہ شی غنچے غلامہ راوہہ پہ جولوسرہ

***** نغمہ د معرفت *****

دا حُما فکر مضراب سینہ رباب
 نغمہ گین دے ستاد زلفو ہر تناب
 ساز او سوز دھر آواز جدا جدا
 ہریو تارستا پہ رخسار دے پیچ وتاب
 اہل دم لہ زیر ویم نہ کوی دم
 پورا نہ کہ چا دخیل فکر کتاب
 چہ لہ دم نہ شی بے دم نسل آدم
 ہفہ دم ہشی بے غم د غم حساب
 بے لہ مرگہ خو دیار نقش و نگار
 سور انگار زہرہ دعاشق لری کباب
 لا ناسوت او ملکوتہ خبر نوی
 ما سوی لہ یارہ ہر خہ دی حجاب
 خیل د خیال ئے لہ حُما نہ وی نیسلے
 لہ دوامہ ایقائے خپہ پہ رکاب
 د غلام د غلامی مزدوری ورکہ
 یعنی پورتہ کہ لہ خپل حسن حجاب

***** قُرب و جویى *****

نیک عمل او نیک حضور	علامه ده د قربت
دا اول مقام د فضل	دغه بل له توفیقت
هدایت سره اول دے	دا دویم په عنایت
بل په کسب پیدا کیځی	عملی کیفی قربت
په سجدو په نوافلو	په قیام په رکوعت
په زکوٰۃ او په روجو	هم په حج هم په وحدت
حسنات قرب امکانی دی	صالح نیت په هرساعت
دا پینځه شرطونه غواړی	یعنی قرب د امکانت
د امکان بود و مباح	دے له علمه له قدرت
یو عطا د پاک مولاده	د غلام غلامیت

***** تبارك اسم ربك ذوالجلال والاکرم *****

له جملو شیرنیانو	دے شیرین نوم دالله
له کل واپره نمکیاتو	نمکین نوم دالله
له همه و تحفه جاتو	برترین نوم دالله
له الذو لذیذاتو	خوشتترین نوم دالله
له دے ټولو سائغاتو	سایغین نوم دالله
له دے ټولو فتوحاتو	فاتحین نوم دالله
له هر قسمه میوه جاتو	فاکمین نوم دالله

فایزین نوم دالله	له تمامو فایزاتو
سائرین نوم دالله	له سمک نه ترسماکو
بارقین نوم دالله	په زرگی د ذاکرانو
نفسین نوم دالله	د نافی له عطریاتو
عسلین نوم دالله	له بهترو شارباتو
نائرین نوم دالله	د دے نور له شاععاتو
نورین نوم دالله	د قمر له نایثراتو
لا مکین نوم دالله	د امکان له مکاناتو
جلوه گین نوم دالله	هم د نور له تجلیاتو
آمینین نوم دالله	د ایمان له آماناتو
عارجین نوم دالله	د عروج له مقاماتو
نازلین نوم دالله	د رحمت له نزولاتو
خارقین نوم دالله	د خرقه له خارقاتو
کارمین نوم دالله	د کرم له کراماتو
رائحین نوم دالله	د ریحان له رائحاتو
عطرین نوم دالله	د گلاب له عطریاتو
شافئین نوم دالله	د امکان له تریاقاتو
شاکرین نوم دالله	د شاکر له شکریاتو
حافظین نوم دالله	د حافظ له حافظاتو
راشدین نوم دالله	د سرهند له ارشاداتو

دسید پور لہ تعلیماتو بہترین نوم داللہ

د غلام لہ عاصیاتو غفرین نوم داللہ

***** کل یومر ہو فی شان *****

غواہی زہ غمجن حُما نوے غزل نوے ساز

نوے غزل نوے ساز غواہی زہ غمجن حُما

حُائے د نشیمن حُما ستا د زلفو تار دے

ستا د زلفو تار دے حُائے د نشیمن حُما

گل بشی چمن حُما ستا دیدار بھاردے

ستا دیدار بھاردے گل بشی چمن حُما

زہ دے خیال جن حُما ستاد وصال پہ نور

ستاد وصال پہ نور زہ دے خیال جن حُما

سر بشی یر تن حُما ستاد جلالت پہ تیغ

ستاد جلالت پہ تیغ سر بشی یر تن حُما

نقشبندی بن حُما دے د سید پوری فارم

دے د سید پوری فارم نقشبندی بن حُما

پیر شیرین گفتن حُما کُری د غلامی زبان

کُری د غلامی زبان پیر شیرین گفتن حُما

تالہ دے نا آشنا وطن خہ ولے آشنا کرمہ
تالہ خپل آشنا وطن خہ ولے ناشنا کرمہ

خہ وم دوحدت عقاب بیاشوم دکثرت غراب

تا لہ دے آشنا صورت خہ ولے ناشنا کرمہ

ملک ووجبروت خما کاروو ملکوت خما

تا لہ دے آشنا روزگار خہ ولے ناشنا کرمہ

خما دلیونقوب گیلہ ستار توابع توب صلہ

تا لہ دے آشنا وصالہ خہ ولے ناشنا کرمہ

ساز وسوز دے ما خخہ نازکرشمہ تا خخہ

تا لہ دے آشنا سرودہ خہ ولے ناشنا کرمہ

بیا بہ کلہ راشمہ لہ تا سرہ بہ ستا شمہ

تا د دے آشنا راتلو خہ ولے ناشنا کرمہ

ما چہ د قالوا بلی لہ شوقہ وکپہ داصدا

تا لہ دے آشنا صدا خہ ولے ناشنا کرمہ

کارخما جہلت ظلمت کاردے ستارحمت عفت

تا لہ دے آشنا دستورہ خہ ولے ناشنا کرمہ

غلام نقشبندی یمہ مرید د سرہندی یمہ

تا لہ دے آشنا غلامی خہ ولے ناشنا کرمہ

***** غلبہ ہوا *****

بارے بیا شوہ زمانہ پہ انقلاب
 قابو نہ شہ دا حُما مزاج خراب
 مغلوبہ چہ تصور دِ تصرشی
 دِ ہوا شرر کُری پورتہ التهاب
 آرزومند یم پہ جلوہ ستا دِ دیدار
 خو پیدا شہ لہ حیرتہ اضطاب
 غلامی بہ دِ غلام پہ مخہ درومی
 راغے راغے دِ مولا دِ غم سیلاب

***** حیرت حسن *****

دِ مکان حسن لہ ما دے کہ لہ تا
 نہ پوہیگم چہ لہ چا نہ دہ غوغا
 لہ لیلے اول مجنون غرض دِ چادے
 گرفتار شوم دِ حیرت پہ ابتلا۶
 پہ صورت کبھی دلالت دِ حقیقت دے
 ہر دلیل وی خپل منزل وتہ رسا
 دِ مکان دے لامکان سرہ پیوند
 لکہ اسم جدا نوی لہ مسما

د ثمر او د شجر نامہ یکسان وی
 ولے رنگ خواص افعال لری جدا
 هر صورت او هر قوت چه د امکان دے
 حقیقت کبش له قدرت نه دے عطا
 غلامی د غلامانو میراث نه وی
 هدایت او عنایت شی د مولا

وحدت شهود

ته لا ماته وائے ما	خه لا تاته وایم تا
ولله لرے لرے کار دے	خه جدا یم ته جدا
هغه وخت به د کمال وی	چه ته ماشے خه شم تا
دحیرت مقام حرمت دے	دلبری کبش د هر چا
په خدمت کبش د غلام	وی رضا د خپل مولا

د خودی فنا

خه چه خان ته وایم خان په خان شرمیگم
 خان خانی د کثرت زیان دے برملا
 عاشقان له خپله خانه خبر نه وی
 تصور چه غلبه شی د آشنا

د مکان وجود په مخ د لامکان کښ
لکه لات دے یا منات دے یا عزا

د طالب وی په مطلوب پسے رفتار

د منزل په سختی نه لری پرواه

هر تکلیف ورته فنا وی په مطلوب کښ

د مطلوب وجود ئے خیال سره بقا

***** تغافل قلبی *****

هر عاشق چه له معشوقه وی غافل

غافل نه دے دلبری کښ دے غافل

چه قدم د ماورا په مقام بند شی

مسافر د دلبری به وی جاهل

روزانه نوے رفتار نوے منزل دے

په یو حال به گذاره وی د کامل

شناور دمعرفت دریاب کښ لامبی

مدعی د لامبو ناست وی په ساحل

امتحان د عشقانو سر بازی ده

د صادق وی په طلب کښ سرگائل

په سینه کښ زړه د هرچا خلوتی دے

خو مقام د زړه به رانشی حاصل

چه زړه بند شی په صفت اسم یا ذات کښ
 دا مقام د زړه مقام شه به حائل
 که مادون پورے بندی شه یون د زړه
 بت پرست د زمانے دے هر شاغل
 که قدم په وړاندے واخلی له امکانه
 د غلام په غلامی به شم قائل

د توحید زبان

د توحید زبان جاری لره په قام کښ
 ذوالفقار دے بندی نه وی په نیام کښ
 چه توحید او معارف پرے بیانیگی
 فصاحت د وی پیدا هغه کلام کښ
 آراسته چه په توحید سره محفل وی
 لوی دولت لوی علمیت دے په اسلام کښ
 د دنیا په لذائذو کښ لذیذ هم
 د توحید بیان شرین دے خاص و عام کښ
 دا حُما د زړه سودا شوه الغیاث
 یا له تا نه لیونتوب دے په مقام کښ
 خلاصه د دواړو کونو چه توحید دے
 سرمایہ دے د ایمان وی په غلام کښ

***** توحيد بالواسطه *****

ڪُ ڇه گورمه امكان ته يو حالت دے
 نمائش د جلاليت د جمالت دے
 گذاره د ماورا خوف و رجا ده
 كه ملك آدم كه جن كه حيوانت دے
 په ڇا خوف وي دخيل سرخوك په امان وي
 د مكان په يار اغيار ڪښن عداوت دے
 ڪله دوست ڪله دشمن دشمن شي دوست
 په خاصه د طبيعت ڪښن شرارت دے
 ڪله گرم په گرمئ دماغ د سرشي
 ڪله نرم په نرمئ ڪښن مقاتلت دے
 ڪله دوه ياران په مينه نه مړيځي
 ڪله سر ديو او بل په قتالت دے
 كه خراب دے د غلام مزاج له وخته
 خو اميد ئے د مولا نه عافيت دے
 ***** مقصود د حيات عالم *****

روح م بيداريځي تل د لا په ترانو سره
 منزل ته روانيځي د الا په اشارو سره

دلا نه په لاخلاص شوم الاكبن خاص الخاص شوم
 له هو نه الاهو شوم د توحيد په شانوسره
 څه شودتوحيدياران څه شودتمجيدخواهان
 پيچ وتاب په مخ ديار زلفه په شانوسره
 لا دے د نيسئ نظام الا دے دهستئ مقام
 په منع دلا له الاكبن دے امكان له حيرانوسره
 لا معنى ظاهر وه مخ د يار نائر نه وه
 عكس توحيدى شه دا مخلوق په الاهو سره
 لا دے دكثرت عدم الا دے د وحدت قدم
 محمد رسول الله تعارف دے ايصالو سره
 وحدت دپه كثرت كبن دے كثرت دپه وحدت كبن دے
 جشن توحيدى دے د كثرت په نغارو سره
 رنگ دگړنگوال مولارنگ دے دتوحيدتمام
 خلاص له دورنگئ نه شه سنا په نندارو سره

***** مرگ و حیات *****

قدرت علم ځما كور دے	ارادے كړمه به كور
احديت م سكونت وو	په كثرت شومه مجبور
اوس م بياغواړے خپل كور ته	ارادے پورته كه شور
دا په ما وشوه د چا	تلو راتلو كبن يم مجبور
د كثرت په نندارو كبن	ځمائ ده ځما گور

د توحید پہ نظارہ کبیں
 حُہ چہ حُہ وایمہ خان تہ
 حُمائی د حُما درومی
 پہ رحلت چہ روح حُماشسی
 ستاژوندون دے حُما ژوند
 دغہ شمس سیدپوری کپہ
 حُمائی دہ عار پیغور
 سرلہ شرمکرم نسکور
 پہ کرم مے کپہ مصبور
 پہ رحمت ئے کہ منظور
 حُما ژوند مپے د گور
 د غلام د سترگو تور

***** لا الہ الا اللہ *****

د توحید او د کثرت علاقہ خیال کہ
 چہ لہ ذات سرہ نہ یو دے نہ جدا
 لکہ گل چہ وی پہ بناخ پورے پیوند
 نہ گل بناخ وی نہ لہ بناخ وی جدا
 تر گل بوئی د گلاب وجود موقوف دے
 زیب زینت د گل لہ بناخ وی پیدا
 کیف د گل وی پہ گل بوئی کبیں مستور
 خو چہ گل د بناخ پہ تن کبیں وی فنا
 چہ قدرت ئے د ظہور ارادہ وکری
 پہ مشیت ئے کپری رنگین او مجلا

جلوه گر په باغ او راغ شي دده دهر
 نا پيدا شي يو خو ورځو له پيدا
 د توحيد او د کثرت دغه مثال ده
 دا عالم لکه د گل به شي فنا
 لکه بناخ به وي قائم ذات د قديم
 د بهار مثال قدرت ده په هر چا
 دغه يو طرف قائم بل شه نابود
 گل فنا شه د گل بوټي د بقا
 دا د گل طرف مخلوق ده په مثال کښ
 دا د بناخ طرف امري غوندې گويا
 د خالق مظهر وجود ده د مخلوق
 چه وحدت ده په کثرت کښ قدیرا

***** مقامات *****

دا اول مقام اثر ده د فيضان
 چه په نقش زړه رنگين کړي ذاكران
 دويم مقام ده د انوارو په زړه باندې
 چه په ذکر زړه ذاكر شي هرزمان
 اطمینان له ده جريان نه پيدا کيځي
 چه پرې ورک شي د غفلت نام و نشان

دا درئم مقام نزول دے یا عروج
 چہ پوهیگی پرے د فہم ناظران
 خلورم مقام نظر دے پہ خان باندے
 چہ غائب یم کہ حاضریم دا زمان
 دا پنخم مقام دوام د شہادت دے
 نظر فکر د صفاتو پہ عنوان
 انتہا د معرفت مقام د وصل
 د صفاتو فکر خیال دے ہر زمان
 تصور بہ د صفاتو کبریٰ پہ ذات
 چہ لازم نہ ذات حق نہ دے ہر توان
 اثری طرف کبش کیف دے د صفاتو
 آمری طرف کبش کیف نہ لری شان
 د تکوین ہر دارمدار چہ جلوہ گرشی
 حقیقت شی ارادت کبش نمایان
 یعنی بے ارادے ہیخ نشی ایجاد
 پہ ایجاد کبش ارادے سرہ فرمان
 مدام نوے نوے کار نوے روزگار دے
 یعنی خدائے ' کل یوم ہو فی شان '

هر هغه چه د قدرت په اندازه دی

هر ممکن ئې له ادراکه ده ناتوان

هر يو اسم په هر شی کېږي د دارينو

لري خپل اثری شان په څه عنوان

جلالت د جلالی اسم اثر ده

جمالت د جمالی اسم نشان

دا سفلی علم د خلق ده که علوی

سراسر ده د اسماء په فرمان

په هر شی کېږي د هر اسم تربیت ده

حقیقت ئې له خاصې ده نمایان

که نصیب شی د غلام توفیق له خدایه

و حسن افعال خواص به کړی بیان

ترجمہ نماز

پشتو

منظوم کلام

شیخ المشائخ

جامع شریعت و طریقت

قطب الاقطاب ولی کامل

حضرت مولانا غلام ربانیؒ

نقشبندی مجددی سید پوری

***** د مونځ تر جمہ *****

نیت د مانځه د سحر

نیت م کړ دے دوه رکعتہ مونځ کوم
 سنت موټکده د سحر مونځ کوم
 خاص خدائے د پاره د دے وقت سحر
 مخ م په کعبه کړه الله اکبر
 نیت م کړ دے دوه رکعتہ مونځ کوم
 فرض قطعی د سحر مونځ کوم
 خاص خدائے د پاره د دے وقت سحر
 مخ م په کعبه کړه الله اکبر

***** نیت د ماسپڅین د مانځه *****

نیت م چه څلور رکعتہ مونځ کوم
 سنت د ماسپڅین موټکده مونځ کوم
 خاص د خدائے دپاره د دماسپڅین
 مخ چه کعبه لوی دے خدائے رب الامین
 نیت م چه څلور رکعتہ مونځ کوم
 فرض د ماسپڅین قطعی مونځ کوم
 خاص د خدائے دپاره د دماسپڅین
 مخ چه کعبه لوی دے خدائے رب الامین
 نیت م کړ دے دوه رکعتہ مونځ کوم

سنت د ماسپخین مو۶کده مونخ کوم

***** نیت د مانخہ د مازیگر *****

نیت م کړ دے مونخ چار گانه کوم

فرض د مازیگر علانیہ کوم

مخ کوم کعبه ته تکبیر وایم

یو دے خدائے تکبیر سره یه ستا یم

***** نیت د مانخہ د مابنام *****

نیت م کړدے درے رکعتہ مونخ کوم

فرض د دے مابنام قطعی مونخ کوم

نیت م کړدے دوه رکعتہ مونخ کوم

سنت مو۶کده د مابنام مونخ کوم

مخ په کعبه خاص رضا د خدائے لره

الله اکبر حضور په خایه لره

***** نیت د مانخہ د ماسخوتن *****

نیت م کړدے کړم خلور رکعتہ مونخ

فرض د ماسخوتن خلور رکعتہ مونخ

مخ م د کعبه په طرف خدائے لره

الله اکبر لوی د خدائے لره

نیت م کړدے دوه رکعتہ مونخ کوم

سنت د ماسخوتن مو۶کد مونخ کوم

نیت م کردے درے رکعتہ۔ مونخ کوم
 وتر واجب خدائے لرہ دا مونخ کوم
 مخ م د کعبے پہ لوری خدائے لرہ
 اللہ اکبر عبادت خدائے لرہ

سبحنک اللہم وبحمدک

پیرہ پاکی ستادہ اے باری خدا
 تولا ثنا ستا دہ اے ہادی خدا

وتبارک اسمک وتعالیٰ جدک ولا الہ غیرک

نوم د مبارک دے لوی د شان دے
 نشہ بل معبود واحد د شان دے

اعوذباللہ من الشطان الرجیم

غوارمہ فنا حہ پہ رب الاکریم
 خدایا ما ساتہ لہ شیطان الرجیم

بسم اللہ الرحمن الرحیم

ستا پہ نوم شروع کوم رحمن ئے تہ
 ہم رحیم کریم رب المنان ئے تہ

الحمد لله رب العالمین

هر قسم ثنا ده خاص الله لره
 پالونكه د جملہ جهان الله لره
 الرحمن الرحيم

يعنى چه بخونكه مهربان ده
 ٲول عالم ته ده روزى رسان ده
 ما لك يوم الدين

ورخه د قيامت له ده واكدار ده
 هم له خير او شر ته خبردار ده
 اياك نعبد

مونږه كوو خاص عبادت تالره
 نشته عبادت كنى شريك تالره
 خاص په يكتائ سره يكتائ ته
 حق په مولائ سره مولا ته
 و اياك نستعين

يعنى خاص له تانه مدد غواړمه
 ښه له تانه بل چاته نه جارمه
 اهدنا الصراط المستقيم

بوځه مونږ په لاره د حضرت نبى
 لار توحيد خايه په سنت قوى

لار برابر خایه خپل دلبار ته
 زړه م هوسیګي ستا دیدار ته
 زړه م د دیدار په تمنا کښ دے
 خیال م یاره ستا په ټولی کښ دے
 صراط الذین انعمت علیهم

لار د هغه چا چه په رحمت کښ دي
 تا په فضل کړدے په نعمت کښ دي
 اولیا چه صالحان دی انبیاء
 زاهدان چه عارفان دی اتقیا
 غیر المغضوب علیهم

لار د گمراهی مه خایه مونږه له
 کار د شقاوت مه سپاره مونږه له
 کافران چه فاسقان دی فاجران
 مفسدان دی گمراهان دی غافلان
 ولا الضالین

هغه چه منکر دی له توحیده نه
 کار کښ یه پروا دی له تنقیده نه
 آمین

دا دعا قبولہ کرہ لہ مونبرہ نہ
 دا زاری منظورہ کرہ لہ مونبرہ نہ
 ورخ د لوی اختر دے دا ناقص غلام
 عفوہ کہ یا والئے جملہ نظام
 قل ہوا للہ احد

وایہ پہ جواب کبیں مشرکانو تہ
 اے نبی د وخت منافقانو تہ
 ہفہ چہ اللہ دے یو معبود دے
 یے شریکہ واجب الوجود دے
 اللہ الصمد

یے وزیرہ یے وزیرہ یے حجت
 خدائے پورے موقوف دے دھرچا حجت
 لم یلد و لم یولد

یے مثالہ ذات لہ چا پیدا نہ دے
 دا رنگہ لہ دہ نہ خوک پیدا نہ دے
 دے نہ د چا مور نہ د چاپلار دے
 یے حجتہ دے لہ مور او پلاردے
 دے لہ مور او پلارہ یے پروا دے
 نہ چہ خوک لہ دہ خنے پیدا دے
 مطلق یو ذات دے پہ ایقان کبیں

چون او چند نہ لری بیان کس
ولم یکن له کفوا احد

قام قبیلہ نشتہ خوگ مولا لره
یو حسب نسب نشتہ اعلیٰ لره
یہ نسبہ یہ حسبہ ذات دے
هرسعت موصوف پہ نیک صفات دے
دے نہ عربی نہ عجمی دے خوگ
نہ چہ دے ترکی یا رومی دے خوگ
التحیات لله

هر یو زبانی عبادت خدائے لره
هرے زمانے کیں خاص دے خدائے لره
نشتے عبادت کیں حصہ چا لره
نشتے پیغمبر نہ اولیاء لره

***** مثال *****

دوہ خاوندہ نہ وی د یوے خئے
یو خاوند له بنائ درے خلور خئے
خدائے خو هغه بس دے چہ یکتا وی تل
هم له ماورا نہ یہ پروا وی تل

والصلوات

بل خو عبادت د بدن خاص دے
 مونځ روژه حج خدائے له خاص الخاص دے
 هيڅ مخلوق په دے کښن څوک شريک نه دی
 شان د الاهي کښن څوک شريک نه دی

والطيبات

هر قسم طاعت او مال بنده گي
 خدائے له ده لائق مال بنده گي
 هغه صفتونه چه دی خدائے لره
 مگنره هرگز چرے بل چا لره
 يو خالق کافی دے ټول مخلوق لره
 دوه معبوده نه نشي يو مخلوق لره
 دوه په دو رنگي سره رضا نشي
 يو په يو رنگي کښن نارضا نشي
 زړه د غلام تنگ له مشرکانو شه
 هم له دے نا امله معبودانو شه

السلام عليك ايها النبي ورحمة الله وبركاته

اے نبی په تا د وی له ما سلام
 رحم د باری برکت شامدام

السلام علينا وعلى عباد الله الصالحين

رحم د رحمن سلام د وی په مونږ
هم په صالحانو د ټولی ځمونږ
اشهدان لا اله الا الله

وايه شهادت چه خدای معبود دے
یہ لہ خدایہ هر معبود مردود دے
واشهد ان محمد عبده ورسوله

هم شهادت کړم چه محمد نبی
خاص بنده استادے د مولا غنی
هر عبادت بنای په دستور د ده
نشته عبادت کبش حق منظور د ده
دے بنده د خدائے دے بندگی کوی
مونږ ته داب دستور د بندگی خای
دارنگه هستی چه طاقت نه لری
هیڅ خداوندی کبش دخلت نه لری
بل وی لا څوک مشکل کشا د تا
خلاص چه کړی له رنځه له بلا نه تا
اللهم صل علی محمد

وعلى ال محمد

ډیر د وی درود په محمد نبی

یا خدایا پہ آل د محمد نبی

کما صلیت علی ابراہیم

وعلی آل ابراہیم

دارنگہ درود لکہ ویئل دے تا

آل او ابراہیم دواہ سائل دے تا

انک حمید مجید

اے خدایا بے شکہ شان دے ستا حمید

اچت لہ اندازے نہ دے شان مجید

اللهم بارک علی محمد

وعلی آل محمد

یا خدایا رحمت برکت ستا د وی

اے پہ محمد او آل صفا د وی

کما بارکت علی ابراہیم

وعلی آل ابراہیم

داسے لکہ تا پہ ابراہیم نبی

کپ دی ہم پہ آل د ابراہیم نبی

ہیر برکتونہ رحمتونہ دی

ہیر لوی احسانونہ نعمتونہ دی

انک حمید مجید

بے شکہ حمید پہ ہر لسان ئے تہ

پیر بزرگ او لوی پہ ہر زمان تے تہ

اللهم ربنا اتنا فی الدنيا حسنة

وفی الاخرة حسنة

راکہ پہ دنیا کبھی نیکی مونہ لہ

خدا یا پہ عقبا کبھی نیکی مونہ لہ

وقنا عذاب النار

مونہ پہ آمان کپہ لہ عذاب نہ

یا خدا یا د اور لہ تاؤ تابہ نہ

السلام علیکم ورحمة الله

لہ ما د وی سلام پہ تاسو بار بار

ہم رحمت د خدائے پہ تاسو بار بار

اللهم انت السلام

یا خدا یا تہ روغ تے لہ ہر عیبہ نہ

پاک تے لہ ہر نقص لہ ہر ریبہ نہ

ومنك السلام

خاص ستا لہ درگاہ نہ دے خیر تمام

ستا لہ فضلہ زحم دے ہر یو نظام

تبارکت یا ذا الجلال والاکرام

پیر تے مبارک جلالت شان لہ

صاحب الاکرام کمالی توان لہ

استغفر الله استغفر الله استغفر الله

عفوہ غواہم عفوہ غواہم مغفرت
مغفرت با عاقبت لہ ہر علت

***** دعا ئے قنوت *****

اللهم انا نستعينك ونستغفرك

یا خدا باری پہ تحقیق خہ غریب
تا نہ مدد غواہم اے نعم المجیب
غواہم مغفرت صفت غفور لرے
پیر ئے قدردان صفت شکور لرے

ونو٤من بك ونتوكل عليك

ستا پہ توحید ما ایمان راوہے دے
ہم تکیا توکل م پہ تا کپے دے

ونثني عليك الخير ونشكرک

وایمہ پتا دہ نیکی خہ ثنا
یا الہی ستا پہ شکر یم گویا

ولا نكفرک و نخلع

نہ یم ے فرمان ستا لہ فرمانہ خہ
تا تہ شوم خالی لہ ہر عنوانہ خہ

و نترك من يفجرک

پرے م خوه دوستی د دوشمنانو ستا
نه به کرم یاری د بد خواهانو ستا
اللهم اياک نعبد و لک نصلى ونسجد

باری خدا خاص عبادت ستا کوم
مونځ او سجده هم لپاره ستا کوم
نشته عبادت کېښ حصه چا لره
نشته پیر بابا او لوی بابا لره
پیر عالم کافر په دے روزگار شه
خدائے رسول له پیرونه ویزار شه

والیک نسعی

تاوت په منډو منډو راغلمه
اقرار د بندگۍ کومه راغلمه

ونخفد و نرجو رحمتک

ستا خدمت کوم امید لرم لتا
رحم کړه په ما امید لرم لتا

و نخشی عذابک

خه پریکم پیر ستا له عذابه نه
امن راکړه ته له خپل عذابه نه

ان عذابك بالكفار ملحق

ستا عذاب پیوست دے پہ کافر پورے
 یعنی لہ توحید نہ پہ نافر پورے
 امن م ایمان کہ لہ نقصانہ نہ
 یعنی د مکرونو د شیطانہ نہ
 دا د غلامی تحریر منظور کرہ
 بیائے پہ مغفرت سرہ مغفور کرہ
 وخت مازیگر ورخ لوی اختر جولائی 1957

***** ایمان مفصل *****

آمنت بالله و ملائکتہ

ما ایمان راوردے پہ واحد خدا
 ہم پہ ملائکو د پاک رب العلی
 و کتبہ و رسالہ

ایمان پہ کتابونو آسمانی حُما
 ہم پہ رسولانو سبحانی حُما

والیوم الآخر والقدر خیرہ

وشرہ من الله تعالی

پہ ورخ د آخرت حُما ایمان دے
 انداز د خیر او شر لہ رب منان دے

والبعث بعد الوت

یقین م پہ ژوندون دے پس لہ مرگہ نہ
خدائے خُخہ ورتل دی پس لہ مرگہ نہ

***** ایمان مجمل *****

آمنت باللہ کما ہو باسمائہ وصفاتہ

ایمان م د توحید دے پہ رب الغفار
خُنگہ چہ پہ نیکو نامو نام دار
ہر اسم شرعی حُما ایمان دے
ہر صفت کامل د خدائے شایان دے

وقبلت جميع احکامہ اقرار

باللسان وتصديق بالقلب

ما د خدائے احکام واہرہ منلی دی
ما پہ ژبہ زہرہ ربنیتیا کنہلی دی
ہر خہ چہ لازم دی خدائے یکتا سرہ
تول دی ما منلی پہ ربنیتیا سرہ

***** شپڻگ ڪلمے د اسلام *****

اول ڪلمہ طیبہ

لا اله الا الله محمد رسول الله

په ٺه خدايا نشته بل معبود حُما
استاذ دے د خدائے نبی محمود حُما
مقصود د زندگي شه الا الله حُمونر
دستور د بندگي رسول الله حُمونر
يعنى ٺه ممکن غرض توحيد دے
ڪار د سنت سر بسر تنقيد دے

***** دوئمہ ڪلمہ شهادت *****

اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شريك له

و اشهد ان محمد عبده و رسوله

وايم شهادت حُ په توحيد سره
هم په معبوديت د رب مجيد سره
يو دے ذات اقدس چه شرڪت نه لري
ذات صفت ڪين يو دے شرڪت نه لري
ڪرم شهادت چه محمد نبی
استاذ د مولا دے بنده گي ڪوي

***** دریمہ کلمہ توحید *****

لا الہ الا اللہ وحدہ

نشتر ڄوک معبود سوا لہ خدایا نہ
 یو پہ ہر صفت کیں یے لہ خدایا نہ
 لا شریک لہ

نشتر شریک دہ لہ پہ قدرت کیں ڄوک
 ہم پہ تصرف د مملکت کیں ڄوک
 لہ الملك و لہ الحمد

دے پہ مملکت کیں یکتا شان دے
 دہ لرہ ثنا دہ ہم سبحان دے
 یحیی و یمیت

دے ژوندے کونکے دے مردہ لرہ
 دے مردہ کونکے دے زندہ لرہ
 بیدہ الخیر

ہر ڄہ ڄہ کوی ہفے کیں خیر دے
 ڄوگ صفت د دہ صفت د خیر دے
 وهو علی کل شیء قدیر

دے پہ ہر یو کار باندے قدرت لری
 کولو نہ کولو کیں حکمت لری

خُلو ر مہ کلمہ تمجید

سبحان الله و الحمد لله

هر قسم پاکی ده پاک الله لره

هر قسم ثنا ده یو ا الله لره

ولا اله الا الله والله اكبر

نشته خوک معبود سوا له خدایه نه

نشته خوک لویئ کبش لویئ له خدایه نه

واپره خواروزار غریبانان دی

به له خدایه ټول یتیمانان دی

العلی العظیم

خدائے پیر مهربانه عالی شان دے

والی ئے رحمت عظیم الشان دے

پنځمه کلمه استغفار

استغفرالله ربی من کل ذنب اذنبته

غواړم مغفرت له لویه خدایه نه

هر گناه چه کړ دے ما له ځانه نه

عمدا او خطاء سرا او علانية

هغه څه قصدي وي يا خطا سره

هغه څه څرگند وي يا په غلا سره

و اتوب اليه من ذنب الذي

اعلم ومن ذنب الذي لا اعلم

بیرته راحم خدائے ته له علمی گناه

توبه توبه خدایه له جهلی گناه

انك انت علام الغيوب و ستار العيوب

ته ئه خبردار له هر يو غيبه نه

ته پرده پوشی کو له عيبه نه

و غفار الذنوب

ستا صفت غفار گناه بخونکے ئه

لار د هدايت مدام خو يونکے ئه

ولا حول ولا قوة الا بالله

ته څه گرځو له بدئ گرځو مونږ

ستا په توفيق هم په نيکي غورځو مونږ

العلي العظيم

ستا صفت دے لوی عظیم قدرت لرے

هم په کړه ناکړه کښ خپل مشيت لرے

***** شپڻه کلمه رد کفر *****

اللهم انى اعوذ بك من ان اشرك بك

غواړمه فنا بارى په تا سره
شرک چه پيدا نه کړمه لتا سره
شى و انا اعلم به

داسه شى چه خه به خبردار یمه
يا خو خه بالکل نا خبردار یمه
يعنى عفوه وکړه په جهلت خما
عفوه په غفران کړه معصيت خما
تبت عنه و تبرئت

ده خما توبه له هر شرکته نه
خلاص شوم له کفره له شرکته نه
والکذب والغیبة

خه شرمه بيزاره له دروغو نه
نه به کړم غیبت له روغ ناروغو نه
والبدعة والنمیمة

توبه توبه نه کوم غیبت چرے
نه به چغلی کړم به بدعت چرے

والفواحش والبهتان

نه به كرم بهتان زنا له چا سره
يعنى د بدئ عمل بل چا سره
والمعاصي كلها واسلمت

له ټولولو گناهونو ده توبه ځما
نوع مسلمان شوم توبه ځما
واقول لا اله الا الله محمد رسول الله

وايمه خدائو د په تصديق سره
استاز محمد د په توفيق سره
څوك چه مخالف شى له رسوله نه
رد بئ عمل شى له قبوله نه

د روجے نیت

و بصوم غد نويت من شهر رمضان

نیت د صباڼی روجے کوم ځه
میاشت د رمضان روجے کوم ځه

د افطار نیت

اللهم انى لك صمت وبك آمنت

خدایه ځه خاص تا لره صائم شوم
ایمان لرم ستا په دین قائم شوم

و عليك توكلت وعلى رزقك افطرت

کرمہ توکل پہ تا ہر کار کنیں
ستا رزق کافی گنہم افطار کنیں

***** نیت د جنازے *****

نویت ان او دی لله تعالیٰ

أربعة تكبيرات الصلوة الجنابة

نیت م کر دے مونخ د جنازے کوم
خدائے لہ چہار تکبیر نیازے کوم

الثناء لله تعالى والصلوة

للنبي والدعاء لهذا الميت

خدائے لرہ ثنا درود پہ مصطفیٰ
کرم دے مردہ پہ حق کنیں ہم دعا

اقتديت بهذا الامام متوجها

الى جهة الكعبة الشريفة

اقتدا پہ دے امام پسے کوم
منح پہ کعبہ اللہ اکبر وایم

اول تکبیر

سبحانك اللهم وبحمدك

پاک تے لہ نقصانہ تہ باری خدا

یاد تے پہ ثنا سرہ کافی خدا

وتبارك اسمك وتعالى جدك

نوم دے مبارک دے جلالت سرہ

ذات د مبارک دے لوی شوکت سرہ

و جل ثنا ؤك

ستا ثنا خرگندہ لوی عزت لرے

نشتہ بل معبود خو تہ وحدت لرے

الله اکبر

اے پہ صفت لویہ لوی قدرت لرے

پیر کرم لوی شان د مغفرت لرے

الله اکبر دوئم تکبیر

اللهم صل على محمد وعلى آل محمد

یا خدایہ رحمت پہ محمد د وی

ہم پہ آل اولاد د محمد د وی

کما صلیت و سلمت

وبارکت رحمت وترحمیت

داسے لکے تا چہ رحمت کرے دے

ہیر سلام رحمت برکت کرے دے

علی ابراہیم و علی ال ابراہیم

خاص پہ ابراہیم پہ آل د دے

تا چہ کرم کریدے پہ حال د دے

انک حمید مجید

ستا ثنا صفت پہ ہر لسان دے

ذات د لوی بے کیفہ بے نقصان دے

***** اللہ اکبر دریم تکبیر *****

اللهم اغفر لحینا و میتنا

یا الہی اویخبنبہ جونڈی خُمونہ

عفوہ کہ مولا د گور بندی خُمونہ

وشاہدنا و غائبنا وصغیرنا و کبیرنا

حاضران او غائبان مغفور لہ

لوی وارہ خُمونہ تل مشکور لہ

وذكرنا و انثا نا

عفوہ پہ رحمت کہ مردانہ حُمونہ

وکرہ مغفرت پہ زنانہ حُمونہ

اللهم من احييته منا فاحيه على الاسلام

تہ چہ ایرادہ لہ مونہ ژوندون کے

ژوند حُمونہ اسلام سرہ میمون کے

ومن توفيته منا فتوفه على الايمان

روح چہ تہ لہ مونہ قبضہ و د چا

ختمہ خاتمہ کہ پہ ایمان حُما

***** الله اكبر خلورم تكبير *****

اسلام علیکم ورحمة الله

اسلام علیکم ورحمة الله

حُما د وی سلام پہ تاسو بار بار

ہم رحمت د خدائے پہ تاسو بار بار

***** دعا د جنازے د ہلک نابالغ *****

اللهم اجعلہ لنا فرطا

دا ہلک قیامت کبش خدایا مونہ لہ

پیرہ خوشی وگرخوہ مونہ لہ

واجعلہ لنا اجرا و ذخرا

اجر د عقبی کرے مونہ د پارہ دے

نیکہ ذخیرہ کرے مونہ د پارہ دے

واجعلہ لنا شافعا و مشفعا

دے شفاعت کار حُمونہ د پارہ کہ

قبول تے شفاعت حُمونہ د پارہ کہ

***** دعا د جنازے د جینی نابالغہ *****

اللهم اجعلها لنا فرطا و اجرا و ذخرا

وگرخوہ دا جینی بنادی حُمونہ

اجر ذخیرہ کرے خیر خواہی حُمونہ

واجعلها لنا شافعة و مشفعة

دا جینی حُمونگ شفاعت دارہ کہ

منظور تے شفاعت حُمونگ د پارہ کہ

***** نیت د تیمم *****

نویت ان اتیمم لرفع الحدث

ولا صطبا حة الصلوة

قصد م دے پہ خاورو طہارت کوم

مونخ د پارہ کار د اباحت کوم

***** لرفع الجنابة *****

نیت م دے پہ خاورو طہارت کوم
پاکہ ناپاکی د جنابت کوم

***** لمسح الصحف *****

نیت کوم پہ خاورو پاکومہ خان
مسح د قرآن روا کوم پہ خان

***** مطلق تیمم *****

دوہ ضربہ تیمم وہم پاکئ لره
دا علاج شرعی دے ناچارئ لره

***** تیمم د مردہ د غسل *****

نیت م کر دے غسل د مردہ کوم
مخ لاس ئے پہ خاورو آلودہ کوم

***** مسئلہ د غسل *****

مہ کہ نارینہ شہ پہ تقدیر سرہ
نہ وو نارینہ چرے تطہیر سرہ

خخہ بہ تیمم پہ پتہ مخئ کوی

دہ لہ بہ تدبیر د اودسی کوی

دا رنگه که خځه وی مرده چرے
 خځه پیدا نه شوه په موقع چرے
 دے له به تیمم خو نارینه وهی
 پټه دواړه سترگه نابینه وهی
 دا هله چه نه وی خوک محرم ددے
 بیرته سترگه بویه د محرم د دے
 خځه خاوند دواړه خو یو بل لره
 غسل ورکولے شی یو بل لره
 لاس به نامحرم په کپړه پټ لری
 ضرب د تیمم په لا سو پټ کوی
 یه خلافه خځه د خاوند غسل
 خلاف دے په خاوند د زوجے غسل
 غسل د معنی غواړی ناقص غلام
 ستا له فضله رحمه یا رب السلام

(100000) **** لکی ختم سره ایمان بیرته نه راځی ****

لکی ختم که خوک کاندی هر زمان
 پیر ثواب دے چه مرده ته شی رسبان
 ولے تلے ایمان بیرته نه جاروزی
 دا فاسده عقیده چه کړی ختمیان

بے عزتی پکبں لازمہ د مردہ دہ
 چہ مسلم باندے لازم شی بد گمان
 العیاذ کہ ایمان بائلے وی دے مری
 د بائلے ئے راتہ ونبایہ نشان
 فرض دا کہ ستا پہ ختم شی واپس فنا
 خہ ئے نبہ خہ دلیل خہ ئے نشان
 بلہ دا کہ ایمان لاپ مری کافر دے
 پہ کافر د جنازے دے خہ فرمان
 دغہ سقاط دغہ فدیہ دغہ خیرات
 فائدہ نکری واپہ دے مالی نقصان
 سقاط فدیہ خو جبیرہ دہ د گناہ
 ہسے نہ چہ جبیرہ دہ د کفران
 پہ تگی کبں ملا ما چوہ مخلوق
 خہ دلیل خو را پیدا کہ د قرآن

دا خلور وارہ مذہبہ چہ برحق دی
 پکبن وخایہ د دے عمل بیان
 یعنی دا چہ ایمان بیرتہ راجاروی
 پہ ختمونو پہ لوستلو د قرآن
 ستا پہ قول کہ دا مرے وی بیمانہ
 اول ختم کرہ چہ رائے شی ایمان
 پس لہ ہفے جنازہ ورلرہ بویہ
 مشرف چہ پہ شرف شی د ایمان
 جنازہ لرہ پتا باندے تادی وی
 فرق نکرے چہ مومن دے کہ بے ایمان
 لہ کفن دفن نہ پستہ منزرے شوے
 لکی ختم لہ راغوارے ملایان
 خہ شے تل وی خہ شے راغے ماتہ خایہ
 چہ منظور شی عقیدہ کبن ستا بیان
 تہ ایمان ایمان کوے ایمان خہ شے دے
 حقیقت کرہ د ایمان راتہ عیان
 کہ اقرار تصدیق تہ وائے دا ارکان دی
 د ارکانو مرکب کرہ نما یان

کہ تہ خدائے رسول تہ وائے چہ ایمان دے
 خدائے ماشوم غوندے بہ خنگہ شی پشیمان
 بہ تقدیر کنس چہ بیزارہ شی مولا
 خاتمہ پہ بے دینئ بہ شی ختمان
 دا تقدیر بہ پہ تدبیر خرنگ بدل شی
 چہ بدل شی بہ اسلام سرہ کفران
 د ثواب پہ نیت پہ نیک گمان عمل کرہ
 تقدیر وارہ حوالہ کرہ د منان
 تلہ راتلہ د ایمان مکرہ عقیدہ خپل
 خاتمہ باندے عالم دی حق رحمان
 دا قرآن تسبیح تہلیل پہ گیدہ مخورہ
 خدائے رازق دے د زمین او د زمان
 د رواج د ملائے نہ آمان غواری
 خوار غلام د غلامئ کوی فغان
 ***** دور د قرآن رواج دے *****

ملا سترے کرمہ ستا دور د قرآن
 چہ د فرض کہ پہ خان ہم پہ جہان
 د خدائے د فرضو نہ زایگم خوشحالیکم
 ولے ستا پہ فرضو پیر شوم پریشان

د مسکين په حق د مال په طور که وائے
 ورکول فديه روا دی د قرآن
 ولی نن پرون رواج دے مذهب نه دے
 مغفرت گنډل په دور د قرآن
 که رښيتا وائے دھوکہ دغه بازی ده
 اقاله چه پس له دوره کړے قرآن
 له درئم دورنه پس مال او قرآن
 قبلوی اکثر د کلی امامان
 مقتدی ته وائے خه حما وکیل ئے
 تقسیم وکړه د دے مال په خه عنوان
 دا خيرات شه د ملا که ستا د مړی
 فکر وکړه رواجی په خپل گريوان
 د چا مال وو چاخيرات کړه خان د پاره
 پوه نشوے ته په سود او په نقصان
 دا د سلو قبول شوے مال د يو شه
 يعنی وکړه دے ملا خيرات په خان
 یر له دوره چه تقسیم شی مال فديه شی
 خود ثواب بئے مرده ته شی رسان

ولی ستا پہ نیت اول ملا خبر دے
 چہ غرض د خپل ناموس دے خپل عنوان
 حُک ستا پہ حق کبش دے نہ وائی حق
 چہ پہ حق باندے تہ نکوے گذران
 حقیقت خو د قرآن دے اطاعت
 پہ کولو نہ کولو دے فرمان
 داسے نہ چہ د قسم گہی د پارہ
 پہ خپل کور کبش تا سائلے وی قرآن
 دا لابلہ یے باکی د مسلمان دہ
 چہ قرآن لاندے تیر باشی لشکریان
 د قرآن نہ مخالف لشکر افسر وی
 بیا لا غواړے د قرآن پہ مخ آمان
 چا خودلے دا دستور دغہ تدبیر دے
 چہ شہ ستا د عقیدے د پارہ زیان
 د مسلم خانہ جنگی چرتہ روا دہ
 راشہ وگوره حکمونه د قرآن
 د قرآن لہ یے باکی نہ خوار غلام
 امن غواړی پہ هادی رب المنان

***** وما انا کم الرسول فخذوه *****

پہ رواج سرہ کہ خیر وی کہ خیرات
 سرمایہ وی قربانی وی کہ زکوٰۃ
 لہ سنتہ مخالف بہ تل خائف وی
 نہ ئے اجر پہ عقبا شتے نہ نجات
 پہ خیرات کبش چہ غرض جائے بندی وی
 خیرات نہ دے حسابیگی لہ دعوات
 ہفہ نذر چہ مصرف کبش نہ صرفیگی
 خسارہ د آخرت دہ بے شبہات
 تر جمعے تر خلویختمے چہ موقوف شی
 بے حجتہ وقتی شی رواجات
 د خپل رسم د رواج تابع داران
 شرمندہ بہ بہ عقبا وی نارمات
 د اتمے یولسمے خہ طاقت دے
 یعنی نشتہ پکبش نفع نقصانات
 د قدرت پہ پنچہ کل واہہ بندی دے
 کہ ایام کہ لیالی دے کہ اوقات

کہ پہ نذر کبیں خوک یاد کُری باباگان
 ادا نہ لری د هغه واجبات
 ہم خوراک ئے دے حرام پہ چہار مذهب
 متفق دی پکبیں وارہ امامات
 چہ اہلال د غیراللہ پہ کوم شی وشی
 اکل شرب ئے شی حرام پہ مسلمات
 د ثواب طمع ترے ہم کفر باطن دے
 چہ کتاب کبیں موندے شی ئے اثبات
 د آہے د یولسمے خاوندان
 مشرکان دی کُری بے خایہ عبادات
 پنخہ حقہ پہ آہ کبیں ضائع کیگی
 د دھقان ہنگر زرگر حجام زکواۃ
 مشرکان نامی مسلم پہ شرک نازیگی
 پہ عقبا کبیں ورلہ نشتہ درجات
 د لوئی پیر کُری روئی ایمان خواری دہ
 ورسرہ دے پہ آخر کبیں تعذیبات
 خوک چہ خان لہ خدایہ نشی خلاصہ ولے
 بل بہ خہ رنگہ کُری خلاص لہ نقصانات

چه په نفعی په ضرر خپل قادر نه وی
 نه به بل چا نه خه کم کړی نه به زیات
 چه په قبر کښ بندى وی نه خلاصیگی
 خه به ورکړی وه بل چا وټه نجات
 کرامت به د هغه ولی منظور وی
 چه له شرع هرگز نه وی خلافات
 کرامت فضل د خدائے نه وایه کیگی
 چه په لاس شی د بنده خرق عادات
 د ممکن نفع ضرر خاصه د خدائے ده
 به له اذن نه زړه نکړی حرکات
 خپله خه خوی دختر شی له مړ پاتړ
 خه رنگ بل ته به دے ورکړی فرزندات
 دے له ځان نه په بل چا پیر میئن نه دے
 انصاف وکړه خود معلوم به شی نکات
 نه شرمیگے چه له مړه نه حاجت غواړے
 باور نه کړے د مولا قوت حیات
 راشه مگده د مولا په فرش قدم نن
 له بابا نه ځان له غواړه خرشیات

آب و نان خرچ او خوراک د مولا پریرده
 چه معلوم شی په ساعت کنی بابا جات
 د یو خدائے په زور قوت گذاره بویه
 خه حاجت دے له ممکن نه سوالات
 په توحید سره اول آخر خائسته که
 مسلمان شه پریرده واره . شرکیات
 پیدا کړے ته مولا ئے که بابا
 عدالت دے مسلمان لره سوغات
 آتشین ابیات هیبت وائے غلامه
 گوش جان که چه بیدار شی غافلات
 ***** اطیعوا الرسول *****

صد افسوس دے د مسلم په انحطاط
 د روا د ناروا په اختلاط
 د رواج او د سنت تمیز ئے نشته
 یه پرواه دی له طفریطه له افراط
 طبیعت متابعت ورته یکسان دی
 آگاه نه شه د سنت په احتیاط
 هدایت او ضلالت ته نظر نکړی
 روان نه شه یو قدم په سم صراط

دا خراب ژوندون به تل تر تله نوی
 راه گذر به وی قدم پل د صراط
 د غلام زړه د توحید په غم قلم شه
 الغیاث په مسلمان غیر محطاط

***** ولا تتبعوا السبل الى الخ *****

دا عالم شه په رواج باندې تاراج
 چه مذهب شه په عوامو کښ رواج
 د ضامن په کفریاتو دین خراب شه
 هر یو تار لکه زینار دے د رواج
 د هغو ایمان په خدائے په رسول نشته
 چه یقین کوی په رسم په رواج
 د واحد خدائے منت بویه نذر بویه
 ابراهیم شه بتان مات کړه د رواج
 په واحد صفت موصوف دے کافی ذات
 څه حاجت دے د ممکن په احتجاج
 دا کمزورے عقیده کمزور ایمان دے
 بل څه ندی خو عمل دے په رواج
 دا غلام غواړی آمان په هر زمان
 چه بدعت نشی سنت کښ امتزاج

***** قصیدہ امالی *****

بسم الله الرحمن الرحيم

پیر حمد ثناده خاص مولا لره

پیر درود سلام دے مصطفیٰ لره

هم په آل اصحابو د ټولی د ده

هم په اهل بیتو د ټولی د ده

ملیک مالک مولی الموالی

له وصف التمكن واتعالی

بادشاه د بادشاهانو دے مولا علم

ده له ده لوی غالب په ټول علم

خاصه د تکبر ده خدائے کبیر لره

نشترے تکبر صفت حقیر لره

نشترے تکبر کین غفرانی د چا

نشترے په شرکت کین عفوانی د چا

يقول العبد في بدۃ الامالی

لتوحيد بنظم كالآلی

نظم د توحید لکه گوهر وایم

اول د امالی کین په هنر وایم

﴿قصیدہ امالی﴾

پشتو

منظوم کلام

شیخ المشائخ

جامع شریعت و طریقت

قطب الاقطاب ولی کامل

حضرت مولانا غلام ربانیؒ

نقشبندی مجددی سید پوری

اپیل

وہ باباجی حضرت غلام ربانی رحمۃ اللہ تمام لو ستنکو
اوقدر دانو تہ دا اپیل دے کہ چرے چاسخہ وہ باباجی کلام
موجود ایسی نو مونک تہ ارسال کرے چہ مونک ایسی دویم
ایڈیشن کبہن شایع کرو۔

صاحبزادہ ابوذر غفاری
ربانی منزل، E526/13 اکرم آباد
مدینہ کالونی، والٹن، لاہور، کینٹ

یعنی بندہ وائی پہ توحید سرہ
 اول د امالی کنس پہ تنقید سرہ
 علم توحید علم ایمان دے ضرور
 لازم دی د توحید اؤ دایمان امور
 انہ خلق مولانا قدیم
 وموصوف باوصاف الکمالی
 معبود د ٲول مخلوق دے یو اللہ قدیم
 موصوف پہ لوی کمال دے مولانا قدیم
 نہ لری نقصان پہ ذات صفات کنس
 ہر صفت کامل دے خپل سوغات کنس
 هوالحی المدبر کل امر
 هوالحق المقدر ذوالجلالی
 دے ژوندے تدبیر د ہر یو کار کوی
 ٲیر بزرگ دے حق پہ انداز کار کوی
 کار کنس دے مختار دے ایرادے سرہ
 مشیت سرہ مختار دے ایجادے سرہ
 یرید الخیر والشر القبیح
 ولكن ليس یرضی بالمحالی

دے ایرده کونکے دے د خیر او شر
 رضا دے پہ نیکی ولے خفہ پہ شر
 امر د نیکی کوی رضا سره
 منع له بدی کوی منشا سره
 علم ایرادی وو پہ بدی خمونگ
 قادر پہ اندازے وو د نیکی خمونگ
 لیک چه پہ ازل کنس وی بدی د چا
 یا پہ اندازہ کنس وی نیکی د چا
 جدا جدا تیارے مظهرے شولے
 جلال جمال ناسوت کنس تماشے شولے
 خرگندے پہ بدانو کنس بدے شولے
 پیدا هم له نیکانو نه نیکی شولے
 کار د مشیت تل وی له حکمت سره
 راز د قدرت فاش وی پہ کثرت سره
 صفات الله لیست عین ذات

ولا غیرا سوا لازوا نفصالی

یو صفت له خدائے سره یکتا نه دے
 دارنگه له ذات نه جدا نه دے

یو طرف د اسم مسی سره

بل طرف د اسم ماسوی سره

یو طرف امر ئے دے چه کیف دے

بل طرف حلقے کبش چه باکیف دے

صفات الذات والافعال طرا

قديمات مصونات الزوالی

تول صفات ذاتی او افعالی همه

قديم دے له زواله آماني همه

يسمى الله شيا لا كا شيا

و ذات عن جهات الست خالی

خدائے ته شے ویلی شے خوشے ندے

يعنى شپک طرف غوندے خه شے ندے

وليس الاسم غيرا للمسمى

لدے اهل البصيرة خير آلی

نوم د شے له شے نه خه جدا نوی

شے هم د خپل نوم نه خه جدا نوی

عين شے معلوم له علامے نه شے

ذات د شے ظاهر له علامے نه شے

وما ان جوهر ربی و جسم

ولا كل و بعض ذوالشتمالی

رب حُما جوهر جسم عنصر نہ دے

یو جزا امکان د دہ ہم سر نہ دے

لہ یو نہ د وہ کیدے نشی جوهر ذرہ

یو دے پہ معنی کنں خود جوهر ذرہ

جسم مرکب شی لہ جوهر ذری

جسم شی ہلہ چہ شی پیوند ذری

وما ان صورة ربی و عرض

تعالی اللہ عما فی الخیالی

رب حُما صورت ندے خہ عرض ندے

پورہ دے لہ خیالہ خہ عرض ندے

عرض قایم بالغیر دے پہ تدبیر سرہ

ذات د خدائے جوہ ندے پہ تصویر سرہ

جوہ چہ پہ تدبیر سرہ تصویر شی

موقوف پہ مصور پورے تصویر شی

دا مکان موقوف دے لا مکان پورے

کار غوندے موقوف دے پہ کار دان پورے

وما القرآن مخلوقا تعالى
كلام الرب عن جنس المقالی
دا قرآن مخلوق نہ دے ہرگز چرے
کلام د رب لہ نشے مثلیت چرے
یے مثالہ ذات کلام ئے یے مثال
خولہ کنس د مثال لری لفظے مثال
جميع العلم فی القرآن لکن
تقاصر عنه افهام الرجالی
ہول علوم اول آخر قرآن کنس دی
لنہ ترینہ فکرونہ پہ بیان کنس دی
دا قرآن مظهر دے تکوینی علم
دارنگہ دفتر د تشریعی علم
علم سنت علم د قرآن دے
رسم بدعت خیر لدے قرآن دی
یعنی حقیقت د قرآن گران دے
یے رسولہ بل چاہہ پیر گران دے
علم حکمت سر بسر قرآن دے
علم وحدت ہو ہو قرآن دے

ورب العرش فوق العرش لكن

بلا وصف التمكن والتصالي

رب د عرش غالب دے پہ عرش برین

خنک چہ غالب دے پہ ہر کھترین

یہ لہ امکانی صفت قرارہ نہ

یہ لہ کیفہ چونہ یہ لہ ثمارہ نہ

استوا معنی لری تکمیل تمام

ختم د امکان دے پہ عرش نظام

وما التشبيه للرحمن وجها

فصن عن ذالك اصناف الالهالی

خومرہ خنک نشتر ہم خدا لرہ

ھیخ قسم لہ چا سرہ مولا لرہ

خیال لہ چون و چندہ نہ جدا لرہ

یہ مثالہ ذات سرہ سودا لرہ

ہفہ چہ راتلے نشی پہ خیال کبیں

دے علم ناسوت کبیں یا مثال کبیں

ہفہ ذات د خدائے واجب وجود دے

پول علم لہ دے فقط معبود دے

وما يمضي على الديان وقت

و احوال و ازمان بحالی

نشته دے دوران د زمانے پہ دے

نہ بد لیگی حال د زمانے پہ دے

دے باندے موسم د گرمی نشته دے

دے باندے موسم د یخنی نشته دے

و مستغن الہی عن نساء

و اولاد اناث او رجالی

خدائے چرے د خٹو حاجت نہ لری

ہم پسر دختر تہ حاجت نہ لری

ہول علم پیدا دے ایرادے سرہ

یعنی یو مظهر دے ایرادے سرہ

رنگ پرنک رنگونہ چہ عالم کبں دی

یا چہ تصویرونہ پہ عالم کبں دی

واپرہ د مشیت صفت مظهر گنپرہ

قدیر صفت قدرت لرہ اثر گنپرہ

کذا عن کل ذی عون و نصر

تفرد ذوالجلالة والمعالي

دارنگہ لہ ہر مدد نصرت نہ
 ذات جلالی پاک دے لہ علت نہ
 ہیخ مرض سختی علت دے نہ لری
 یو مشکل کلفت عوارض دے نہ لری
 یمیت الخق طرا ثم یحیی

فیجزیہم علی وفق الخصالی

پس لہ مرگہ ٲول علم ژوندے بشی
 بدل د خپل عمل لره موندے بشی
 نازونعمت عیش وعشرت نیک لره
 تور مخونہ ٲیر عذاب نانیک لره
 لاهل الخیر جنت و نعمی

و للکفار ادراک النکالی

اهل د نیکی لره جنت بہ وی
 اهل د بدی لره دوزخ بہ وی
 ولا یغنی الجحیم ولا الجنان
 ولا اهلوا هما اهل النقالی

نہ بشی پناہ جنت دوزخ چرے
 نہ اهل د دوی بشی رخصت چرے

قل به وی جنت کس جنتی علم
 قل به وی دوزخ کس دوزخی علم
 یراه المومنون بغير کیف
 وادراک وضرب من مثالی
 دیدار به کری مومن بغير له کیف نه
 به له ادراک مثالی کیف نه
 دیدار به د دابر حُما جلوه وی تل
 مخ به ئے به مثله یو شغله وی تل
 هیر به به لیدو شی ټول امکان حُما
 بلند د وی مدام د بخت نشان حُما
 تیر به دے ارمان بشی دوران حُما
 ختم به ارمان بشی آوان حُما
 رایشی به لاس دغه دابر کله
 عطا به به رحمت شی دا گوهر کله
 قینسون النعیم اذا ارادو
 فیا خسران اهل الا عتزالی
 هیر بشی نعمت د جنت دوی لره
 دیدار چه ایرده شی چرت دوی لره

سکر د توحید بشی سکر دیدار
دیدار ته به دیار وی مدام انتظار
اهل د بدعت لره خسران دے
اهل د رواج لره لوی زیان دے
اے رواجی پریرده د رسول خلاف
سنت د حضرت مگړه هر گز کذاب

وما ان فعل اصلح ذوافتراض

على الهادي المقدس ذي ارتعالي

هیڅ یو کار صالح په خدائے لازم ندے
نیکی تل رسول په ده لازم ندے
لزوم په هغه چا وی چه محتاج وی
خپل په بود وباش کښ ډیر محتاج وی
مونږ باندے لازم دے اصلاحی خپله
یعنی په مسلم مسلمانۍ خپله
خدائے هادی ډیر پاک تعالی شان لری
مشیت قدرت کمالی توان لری

وفرض لازم تصدیق رسل

و املاك كرام با التوالی

فرض لازم تصدیق د رسولانو دے
 هم د ملائکو احترام دے
 نشتر شک کلام د انبیاء کنب
 تصدیق دے په کلام د انبیاء کنب
 سرکشی هر گز ملائک نکوی
 حکم کنب تغیر او تبدیل نکوی
 و ختم الرسل بالصدر المعلى
 نبی ها شمی ذی جمالی
 ختم نبوت دے په احمد نبی
 اے په صدر لوی هشمی اجملی
 پس له ده به نوی پیغمبر چرے
 هم د کار د وحی نه خبر چرے
 خوک چه کړی دعوه هغه کافر به وی
 له دین او ایمان نه نافر به وی
 امام الانبیا بلا اختلاف
 و تاج الاصفیاء بلا اختلاف
 یه خلاف ایمان د انبیاء دے
 یه خلاف تاج د اصفیاء دے

و باق شرعہ فی کل وقت
الی یوم القیامۃ وارتحالی

باقی بہ شریعت وی بہ ہر وقت د دہ
قانون بہ د سنت وی تر قیامت د دہ
ہر څوک چہ راغب شی لہ سنتہ نہ
عمل بہ ئے شامل شی لہ بدعتہ نہ
عمل بہ ئے مولا څخہ قبول نوی
څوک چہ بہ دستور د پاک رسول نوی
لفظ د سنت لذت پیدا لری
لفظ د توحید عمل صفا لری
و حق امر معراج و صدق
ففیہ نص اخبار عوالی
امر د معراج دے حق رښتیا سرہ
ډیر دلائل دے کښ دی علیا سرہ
ناخبر حضرت وو لہ علوی علم
یعنی لہ ہشتا ہزار علوی علم
خدائے کرہ خبردار لہ دے اطرافو نہ
ہم د امکانی علم اکنافونہ

دا عقیدہ مکہ چہ خدائے پور تہ دے
 لامکانی یا د مکان لور تہ دے
 تا تہ خدائے نیز دے لہ تا نہ ہیر دے
 قدرت د خدائے لہ تانہ گیر چاپیر دے
 تہ علم قدرت کبن بندیان ئے تل
 نحن اقرب لوستے پہ قرآن ئے تل
 و ان الانبیا لفی امان
 من العصیان عمدا والغزالی
 امان دے انبیاء لہ ہر عصیان نہ
 ندی بے فرمانہ لہ فرمان نہ
 قصد سرہ دوی نکری کبائر چرے
 نیت سرہ ہم نکری صغائر چرے
 ذنب دے پہ معنی د خطائے سرہ
 کاروی د خطا عفا داری سرہ
 ہیخ نبی معزول لہ نبوت ندے
 دوی سرہ ہم سر خوک برابر ندے
 ولی لہ ولایت معزولیگی تل
 پہ کار د طغیانئے معلولہ کیگی تل

وما كان النبي قط انثى

ولا عبد و شخص ذوا فتعالی

یو نبی نه خه نه مرئى وه څوک

نه دروغجنی نه چلبازى وه څوک

کار د نبوت وو په راستى سره

نه وه په میتى په سرکشى سره

و ذوالقرنین لم يعرف نبيا

كذالقمان فاحذر عن جدالى

نه وو سکندر حساب نبیانو کښ

نه لقمان حکیم وو په نبیانو کښ

هم ولایت مه گنډه رتبه د دوى

رحم درود مکره په نامه د دوى

رحم په ولى درود نبی لره

خائى هر مسلم تقى سنى لره

حق د دوى کښ پرېرده دا لفظى جدال

پیدا کړه اندرون کښ د معنى کمال

و عيسى صوف ياتى ثم يتوى

لدجال شقى ذى خبالى

رابشی عیسی دجال بہ مرکری زر
 دا شقی بدکارہ بہ خر پر کری زر
 یعنی لہ آسمانہ بہ نزول شی دے
 یعنی د دجال پہ حق بہ نول شی دے
 کرامت الولی بدار دنیا
 لہا کون فہم اہل النوالی
 فضل د خدائے حق دے اولیا لہ
 شتے د کرامت ولی اتقا لہ
 فضل الہی مظهر ئے دے ولی
 یعنی صورت کن بشی گفت ولی
 ولم یفضل ولی قط دہرا
 نبیا او رسولاً فی انتحالی
 ہیخ ولی بہتر لہ پیغمبر نہ دے
 یو ولی ہمسر د پیغمبر نہ دے
 ہول ولیان تابع د رسولانو دی
 روان متابعت کنش د نبیانو دی
 و للصدیق رجحان جلی
 علی الاصحاب من غیراحتمالی

پير خو فضيلت صديق اكبر لري
 په ټولو اصحابانو د سرور لري
 پس له انبياؤ له ملائكو نه
 غوره د صديق له خلائقو نه
 وللفاروق رجحان و فضل
 على العثمان ذى النورين على
 پس له صديق غوره د فاروق امير
 يعنى په عثمان غنى نور منير
 و ذى النورين حقا كان خيرا
 من الكرار فى صف القتالى
 غوره د عثمان په كرار على
 شير د الله حيدر ابرار على
 وللكرار فضل بعد هذا
 على الاغيار طرالا قبالي
 نشته فضيلت على حيدر لره
 په نورو اصحابانو د سرور لره
 وللصديقة الرجحان فاسمع
 على الزهراء ٦ فى بعض الخصالى

هغه فضيلت چه عائشة لری
 بعض صفات غوره له زهرا لری
 یعنی په علمی صفت کمال لری
 نسب کتب فاطمه لده کمال لری
 ولم يلعن یزیدا بعد موت
 سوء المكثار فی الاغراغالی
 چا لعنت ویله په یزید نه ده
 پس له مرگه دا لغت شنید نه ده
 یر له یر ویونکے په زیاتی سره
 یر حرص کونکے یر باکی سره
 وائ سرکشان په سرکشی سره
 یعنی شیعہ گان په ناداری سره
 نشتر په گناه سره لعنت په چا
 یر له کفره مه وایه لعنت په چا
 نشتر د سنی مذهب کتب دا ویل
 یعنی په مسلم باندے لعنت کول
 و ایمان المقلد ذواعتبار
 لانواع الدلائل کالنصالی

قبول دے تقلیدی ایمان دلیل سرہ
 تیغ غوندے صیقل دے پہ دلیل سرہ
 خوک چہ عالم نوی پہ توحید سنت
 ایمان ئے ثابت نوی پہ قوی حجت
 اقرار تصدیق چہ تل وی پہ وحدت سرہ
 یقین ئے د اسلام وی رسالت سرہ
 عمل چہ موافق وی لہ سنت سرہ
 مزاج ئے مخلوط نوی لہ بدعت سرہ
 دغہ مسلمان دے پہ تقلید سرہ
 ایمان ئے دے منظور پہ دے تنقید سرہ
 وما عذر لذی عقل بجهل
 بخلاق الاسافل والاعالی
 جھل د عاقل بالغ حجت ندے
 نہ زدہ کول خدائے تہ معذرت ندے
 علم د توحید رسالت دے ضرور
 کار د دنیا با دیانت دے ضرور
 خلاص بہ امی توبہ پہ انپری نشی
 بدل چرے پہ مثال باندے شری نشی

تا چه خان هلاک کره په غفلت سره
 روح د ژوندۍ نشه په وحدت سره
 سر مے د توحید په بازی ایخه دے
 داؤ د نیازۍ ورته پرے یخه دے
 یا بشی گائل په چال د لا اله
 یا بشی عارج په حال د یا الله
 یا بشی منظور په نیازی سره
 یا بشی مسرور په بیداری سره
 ذوق د وحدت استا له په ما لرے
 حکه د توحید وینا په ما کوے
 حه د یک رنگی په رنگ رنگین یمه
 طوق د غلامی ته ډیر شوقین یمه
 وما ایمان شخص خال باس

بمقبول لفقد الامتثالی

په حال کښ د سختی ایمان منظور ندے
 توحید په نا چاری سره منظور ندے
 ایمان کښ منظوری وی په اختیار سره
 نه وی زنکدن کښ خیال بیمار لره

دا د نا چارئي ايمان منظور نده
 ختم د ژوندون سره مامور نده
 آخر د زندگي اول د مرگ به وي
 يو وقت شي آخر د بل اول به وي
 حكه توحيد دا زمان منظور نده
 وقت د نا چارئي ده وقت د نور نده
 بندگي منظور وي په ژوندون سره
 پس له ژوند ايمان نوي قانون سره
 وما افعال خير في حساب
 من الايمان مفروض الوصالي
 نيك عمل ايمان سره حساب نده
 نيك عمل ايمان لره جواب نده
 پنج بنا خه يعني د ايمان اثر
 نه بشي ايمان لده بناؤ شمر
 ولا يقضي بكفر و ارتداد
 و بعصر او بقتل واختزالي
 حكم د كفران ارتداد مكوه
 دا نسبت قاتل زاني ته مكوه

مہ وایہ چہ فلان سرے کافر شہ خوک
یا فلانکے مرتد شہ یا کافر شہ خوک
ومن ینوے ارتدادا بعد دھر

عصر عن دین حق وانسلالی

خوک چہ وکری نیت پہ ارتداد سرہ
دین بہ ئے برباد شی پہ عناد سرہ
پیرہ زمانہ کہ خوک دیندار وی
خدائے رسول پہ یو کفران بیزار وی
التجا د کفر پہ زاری سرہ
یا نسبت خیل خان تہ کفاری سرہ
دغہ ارتداد دے لہ اسلامہ نہ
تول عمل برباد دے لہ انجامہ نہ
ولفظ الکفر من غیر اعتقاد

بطوع رد دین باغثفالی

لفظ کفری ئے لہ اعتقادہ نہ
وینا شی پہ اختیار کبش نامرادہ نہ
رد بہ دینداری شی پہ ردت سرہ
گر چہ دا وینا وی پہ غفلت سرہ

اگر کہ دا وینا وی نادانی سرہ
یا وی پہ جہلت پہ ناپوھی سرہ
عام دے کلمہ د توحید بار بار
پس لہ رد کفر وایہ بار بار
پیر آزاد عالم پہ دے برباد شہ
خراب ٹے د اسلام بیخ و بنیاد شہ
پیرہ مستی پیر کفر دے پیر ویل
یہ تمیزہ نیک و بد ہر خہ کول
ولا یحکم بکفر حال مسکر

بما یهدی وملفوا بارتحالی

حکم د کافر پہ مسکر مکوہ
پہ حال کنس د مستی ٹے کفران مکوہ
ہر خہ چہ دے وائی پہ مستی سرہ
ہر خہ چہ کوی پہ یے ہوشی سرہ
بیا کہ دے پہ خود دغہ روزگار کوی
ہلہ بہ یے حکم د کفار کوہ
مست کہ پہ مستی کنس طلاق واچوی
نکاح ٹے نہ ماتیگی کہ سل واچوی

وما المعدوم مرئيا و شيا

لفقه لاح فى يمن الصلالى

هر يو روک ليدونکے نوى چاوتہ

نوى لکے شے ظاھر بل چاوتہ

کون د کائنات لرہ مادہ نوى

محتاجہ پہ ايجاد کبن ايرادہ نوى

يے لہ خدايہ ٲول عالم نابود گنہ

عکس د ايراد د دوى وجود گنہ

ٲول عالم پيدا دے ايرادے سرہ

شرط د کن مشيت دے ايرادے سرہ

عکس د ايرادے دے امکاني وجود

مظھر وحدت دے د کثرت وجود

بيا پہ توحيد سرہ کيخو قلم حُما

مضمون د امالي بہ شى برہم پہ ما

ٲورتہ کہ سر ٲورتہ کہ دا خہ وائے

خہ وائے توحيد تہ کثرت خہ وائے

ٲورتہ کہ سر ٲورتہ کہ بيدار شہ

خہ وائے دا خہ وائے هوشيار شہ

دا وایم چہ دوه طرف امکان دے
 یو طرف امری دے بل خلقان دے
 دا طرف اثر دے موثر لره
 امر موثر دے د اثر لره
 یو طرف خلقی دیگر امری گنره
 تن سر وجود ئے مظهری لره
 یو دے معلق له ایرادے سره
 بل طرف مظهر دے ایرادے سره

و غیران المکون لا کشیی

مع التکوین خذہ لا کتمالی

کړه د خدائے کړه شوی نه جدا لره
 واجب او ممکن سره جدا لره
 فعل د باری یعنی تکوین دے
 اثر ئے کون دے چہ تلوین دے
 رنگ خو د رنگداره نه جدا وی تل
 اثر د فعل له فعل نه سوی وی تل
 اثر نه معلومیگی تل فعل هنر
 له فعله معلومیگی د فاعل گذر

وحدت شهود کنبس یو دے دریواږه
 وحدت وجود کنبس جدا دریواږه
 دا اثر مظهر دے د فعلی صورت
 لازم فاعل دے هر فعلی صفت
 فعل د فاعل سره یکتا گنږه
 اثر د فعل له فعله نه جدا گنږه
 دا طرف فعلی طرف امری گنږه
 طرف د اثر خود طرف خلقی گنږه
 وحدت شهادت د سنی کار دے
 وحدت وجود نه دے بیزار دے

وفی الازھان حق کون جزء

بلا وصف التجزی بین خالی

کون د جز ثابت وی په یاداش کنبس
 په له تقسیمی صفت یاداش کنبس
 خدائے زرے پیدا کړے په امکان کنبس
 جوسے ترینه ترکیب شوے په عنوان کنبس
 جوړے شوے جوسے له دے ارکانو نه
 اے له نو پیدا عنصر امکانو نه

وفى الاجداث عن توحيد ربى

سيبلى كل شخص بالسوالى

سوال به د توحيد شى په قبرونو کښ

ډير به آزمائش وى په سوالونو کښ

رب د څوک دے وايه پيغمبر د څوک

دين د کوم دے وايه چه باور د څوک

وللکفار والفساق بعضا

عذاب القبر من سوءالفعالى

عذاب به وى د قبر کافرانو له

بعض فاسقانو بدخواهانو له

ورځ کښ د جمعې په دوه اختر و کښ

پورته به عذاب شى په اختر و کښ

تير چه دا اوقات شى بيا به شى دوبار

يعنى تر قيامه پورے بار بار

بعض مومنان به تر جمعې پورے

آخته به په عذاب وى دے مودے پورے

راچه شى جمعې عذاب به پورته شى

کار د ايعادے به لدوئ پورته شى

ہم بہ بہ رمضان عذاب موقوف شی
 درد وغم الم بہ ئے موقوف شی
 حی زاری ارواح د مومنانو تل
 دیرش کالہ بہ کور کبش د خویشانو تل
 لس کالہ بیگاہ صبا راتل کوی
 لس کالہ جمعہ جمعہ راتل کوی
 لس کالہ راخی بیا بہ اخترو کبش
 پس لدینہ بند شی بہ راتلو کبش

و ان السحت رزق مثل حل

و ان يذكر مقالی کل قالی

رزق د حلال لکہ حرام غوندے
 یر دینان منکر دی د دجال غوندے
 تیر چہ لہ مرئ شی اندرون وتہ
 رزق ئے نامہ شی ہر میمون وتہ
 حساب کتاب کیدے شی لہ حرام سرہ
 ثواب بہ موندے کیگی لہ حلال سرہ

حساب الناس بعد البعث حق

فکونوا بالتحرز عن وبالی

حساب د مخلوق حق دے پس له ژونده نه
 ځان ساتونکې وسه له بد ژونده نه
 يعنى له گناه نه اجتناب کوه
 شامدام کارونه د ثواب کوه
 حلال که څوک حرام گنړی کافر بشی
 حرام که څوک حلال گنړی کافر بشی
 گناه ته چه گناه وائی خو خیر دے
 په قدر بئې عذاب وی بیا خو خیر دے
 زړه زړه حساب به د حرامو وی
 دا رنگه حساب به د حلالو وی
 زړه خو څلوپختم حصه خاشخاش دے
 يعنى تخم سپين چه د خاشخاش دے
 څلور حساب به گران دی له بنده سره
 روغ چه دشمن نه لری بنده سره
 گرمه پوپئی یخه اوبه تل چه خورے
 سورو کبن خوبونه د غفلت کوے

وتعطى الكتب بعضا نحو يمنى

و بعضا نحو ظهر والشمالى

خى لاس کين نامہ بہ چاتہ شى عطا
 بعض تہ گس لاس کين يا لہ شا ادا
 ڄوک بہ شى خوشحالہ ڄوک بہ شى خفہ
 ڄوک بہ ندامت سرہ وي ڀير خفہ
 وحق وزن اعمال و اجري
 على متن الصراط بلاقبالي
 حق دے بہ ميزان سرہ عمل تلل
 بہ شا بہ د حرام وي د هر چا گذر
 و مو جو شفاعت اہم خير
 لاصحاب الكبائر كالجبالي
 اميد د شفاعت لہ اهل خير دے
 صاحب د كبائر لہ پکين خير دي
 غر غوندے گناه کہ د چا وي کبير
 کار د شفاعت بشى د دہ جبير
 و للدعوات تاثير بليغ
 و قد ينفية اصحاب الضلالي
 ڀير تاثير دعا لري دلبار کين
 يعنى د واجب غنى دلبار کين

انکار به له دعا نه گمراهان کوی
 یا خو بد بختان یا فاسقان لوی
 دنیا نا حدیث والهیوے

عديم الكون فاسمع باختذالى
 نشتر هیو لا له حقیقت چرے
 نشتر د کثرت له مادیت چرے
 خه د هیولایو ټکره خټه ده
 قدیم د کافر په نذر دا خټه ده
 وائ مسلمان چه نوپیدا دے ټول
 مطلق ایراد سره پیدا دے ټول
 دا زری د عنصرے پیدا دے نو
 تکوین د ایرادے سره پیدا دے نو
 فکر د مشرک مقام ته نه رسی
 یعنی د توحید نظام ته نه رسی
 و للموتات اسباب کثیر

وما للعد فيه من الرجالی
 ډیر اسباب د مرگ دی چه بیشمار دي
 خلق د دوی له شماره نه نا چار دی

یو ممکن کہ مر د بل د لاسہ شی
 دغہ ئے نیټہ دہ چہ بہ خلاصہ شی
 یو قدم چہ اخلی میځے دا قدر
 کم بہ نشی زیات لده د چا عمر
 گمراہان مقتول لہ عمر کم گنہری
 خلویخت ورځے لہ عمر نہ ئے کم گنہری
 وما المقتول مقطوع لاجل
 سوی من عند اصحاب الضلالی

یو ممکن کہ مر د بل د لاسہ شی
 دغہ ئے نیټہ دہ چہ بہ خلاصہ شی
 یو قدم چہ اخلی میځے دا قدر
 کم بہ نشی زیات لده د چا عمر
 گمراہان مقتول لہ عمر کم گنہری
 خلویخت ورځے لہ عمر نہ ئے کم گنہری
 وللجنات والنیران کون

علیہا مر احوال خوالی

ډیر عمر څہ تیر چہ دے پیدا جنت
 ہم دوزخ پیدا چہ پیدا شہ جنت

نشتر اندازه د پیدائش د دوی
 چا ته همرازه ده پیدائش د دوی
 وای مشرکان چه لا پیدا ندی
 دواړه په دنیا کېن هویدا ندی
 وای مسلمان چه پیدا دواړه دی
 ظاهر بشی آخر قدرت کېن دواړه دی
 ولا یغن الجحیم ولا لجنان
 وما اهلوهما اهل انتقالی
 جنت به وی باقی له جنتی سره
 دوزخ به وی باقی له دوزخی سره
 دوی نه دی فانی د مسلمان په نیز
 گر چه دی فانی د نافرمان په نیز
 و ذوالایمان لا یقی مقيما
 بشوم الذنب فی داراشتغالی
 ټول عمر دوزخ کېن به مومن نه وی
 دائما عذاب کېن به مومن نه وی
 عذاب به په انداز وی د گناه د ده
 خلاص به شی چه خلاصه شی سزا د ده

لقد البست للتوحيد نظما
بدیع الثکل کالسحر الحلالی

راغے د توحید نظم حُما پہ خیال
جوہر مے کہ رنگین لکہ سحر حلال
علم د توحید نظم کبن گران دے
کار د شاعر کار د ساحر گران دے
بند چہ شی مضمون د راز پہ شعر سرہ
دا لکہ بندیش غوندے پہ سحر سرہ

یسلی القلب کالبشری بروح

ویحیی الروح کالماۃ الزلالی

روح بہ د توحید پہ زیری شی بشیر
روح بہ کری ژوندے لکہ شربت عسیل
روح بہ ژوندے کیگی پہ توحید سرہ
رسی بہ منزل تہ پہ توحید سرہ

منحوضوا فیہ حفظا واعتقادا

تغالوا جنس اصناف المنالی

پورہ پورہ یاداش د دے کتاب کوہ
نور دے توحید تام لہ دے کتاب کوہ

اے د اسلام جنس فائدہ مند شہ

رہبتونے عقیدہ کرہ ارجمند شہ

ہے عقیدے تول عمل برباد دے

ہے توحیدہ تول عمل کساد دے

وكونوا عون هذا العبد دھرا

بذكر الخير في حال ابتھالی

کرے مدت مدام پہ خیر خواہے سرہ

غواہے نہ خدایہ پہ زارے سرہ

امداد پہ اشاعت کبش د توحید کوئی

شور پہ خاص و عام کبش د توحید کوئی

لعل الله يعفوه بفضل

ويعطيه السعادة في المآلی

امید دے چہ بہ خدائ کری مغفرت حُما

راہہ کری آخر کبش سعادت حُما

سوال سرہ سالم بہ ایمان پاتے شی

عمل کوہ کامل بہ ایمان پاتے شی

و ان الدهر ادعوا كنه وسع

لمن بالخير يوم قد دعالی

خه به کرم مدام دعا هغه وټه
 څوک چه کړی یو ورځ دعا نن ماوټه
 وایقن ان کل الخلق فان
 ویبقی وجه ربك ذوالجلالی

یقین که چه تمام خلق فانی به شی
 ذات د پاک مولا دے چه باقی به وی
 نشته دے باقی لره فنا چرے
 نه به وی فانی لره بقا چرے
 لباس د افغانی په امالی عروس
 غلام ربانی که په خوارئ لبوس
 مخ به ئے جلوه شی نظاره کوه
 رنگ به ئے توحید وی نزاره کوه
 سکر د دیدار که شی غالب په تا
 فکر د اغیار بشی سالب له تا
 دا مقصود د دین او د اسلام دے
 دا د توحیدی نظام انجام دے
 عفوه که غلطی د غلام یا عفی
 عفوه که شوخی د کلام یا عفی

 از بدر عرفان

سہام گوگل کنہ نہ خائگی ہفہ روح مسیحا چرتہ دے
 روح م پہ تن کنہ نہ پائیگی ہفہ شمس مجلا چرتہ دے
 روح م لہ تنہ کپری پرواز نیشہ انداز د صنم
 خہ شو دلبر نورالبصر ہم راہ نما چرتہ دے
 زہل م طوطی غوندے قفس کنہ بندیوان د نفس
 راشہ ساقی نہ یم باقی خایہ وطن ددلربا چرتہ دے
 ما کپہ آزاد شومہ برباد پہ عنصری ژوندون کنہ
 زہ د مسکن ہوا لرم ہفہ چمن گل رعنا چرتہ دے
 وطن د یار تہ رسیدل م پیر آسان خکاریگی
 دا کہ عیان شوم پریشان رمز اسرا چرتہ دے

دا حما فکر برین لره اشتہات
 د اسماء برقیات لره ئے کہ شات
 د مقصود منزل ئے تام کہ پہ یو گام
 شہادت ئے آرام گاہ کہ پہ یو تہرات
 د حضور معانیت ئے عطایا کپہ
 پہ انوار ئے د دیدار کہ بدن چاپ

اندرون منزلہ او محربہ ئے صداقت کرے
 رفت آمد ئے مقامی لرہ پہ گات
 برقیدہ ئے سوئ گیس کرہ لہ ناسوتہ
 تابندہ ئے کہ ہم واپ

انقلاب د زمانے ہر خہ برہم کرہ
 د بے ذات نشی لہ ذاتہ امتیاز
 نن د ہم پہ غارہ کوپ بتلون انگلش
 شازادگی غوندے ئے ہم کرہ بدن ساز
 رزیلان د اصیلانو پہ منجلس کنس
 پہ آنارو بد لوی غو تہ د پیاز
 د مولا او د غلام فرق غلامہ
 ہفہ خوک کری چہ لری فکر دراز

چہ لہ شمارہ نہ بیشمار لہ کار بے کار شی
 کلہ شمار وی پہ یاری کنس د توحید
 پہ یو رنگ کنس د یو یار یارانہ خوند کہ
 سرداری دی پہ یاری کنس د توحید

غلامی د هر چا سر ته نه رسیږي
 غلامی خو غلامی ده د توحید
 یې توحیده به حرمت په مکان نشته
 که عزت دے خو عزت دے د توحید
 مشکلات د زمانې به په آسان وی
 په هغو چه تل نظر کړی په توحید
 له ثوابه له عذاب حساب تیر وی
 مشرف چه په شرف شی د توحید

د توحید به بام نشینه راشه راشه
 د سنت په کام آمینه راشه راشه
 گرفتار چرے په کار د اغیار نشه
 په یو رنگ سره رنگینه راشه راشه
 دروغ باز او حیل باز نه ننه
 یگانه ئې ماه جبینه راشه راشه
 یې له تانه حما بل مقاصد نشته
 د توحید په کار غمگینه راشه راشه
 یې لقا نه دبل چا هوس دار نه یم
 د غلام د زړه تسکینه راشه راشه

دا حیات امکانی یو انقلاب دے
 چه گردش د زمانے ته ارتقاب دے
 کله گل سره له برکه نازیده وی
 کله خاخ پرے له یه ډوله پانړو ثياب دے
 له میوو نه سرنگون شاخ د بیمار وی
 په حریف کښ تش بازو تن په عذاب دے
 شنه خالونه شنه لاسونه د خوبانو
 گدیډونکے له هوا ساز د رباب دے
 آوازونه د بلبلو چغ د جونو
 زړه غوڅونکے دماغی گیر له شتباب دے
 حقیقت امکانی گردش د حال هم
 کبوتر غوندے پنجه کښ د عقاب دے
 یه توحیده بل قرار بل فرار نشته
 احدیت خو د کثرت عملی کتاب دے
 بندگی د پاک مولا شرط ئے توحید شه
 له دے شرطه نه هر یو بنده کامیاب دے
 تار د فکر د غلام چه تر مولا شی
 له حیرته بریده د زړه تناب دے

د رباب په تار کښ جوړه ترانه یم
 د مضراب په خوله کښ روغه افسانه یم
 یم دماغه شوریده لکه رباب شوم
 د عاشق غمگین له سوزه گویانه یم
 تنیده شه هر یو تار حُما د فکر
 د توحید په حُائے هوک کښ یگانه یم
 تاؤ تاب م د تناب له تاوه تیز شه
 په تیزگام د لامکان په سفرانه یم
 که منزل م د امکان له خیره تام شی
 په سفر د غلامی کښ مردانه یم
 سید پوری چراغ په مخ کښ تابنده که
 توره شپه ده مسافر په ویرانه یم
 دا حُما ویل کول په حساب مکړه
 خوشه تشه غنګیدونکے دیوانه یم
 دا حُما عمر آخر آخره خیر کړه
 د توحید نغمه گویا سر پیرانه یم
 دا حُما د مرگ غوغا نعره تکبیر کړه
 حه غلام د اسم ذات ذاکرانه یم

د علي حيدر حملہ هنرنہ وو حيگر وو
 حجت نوي چل هنر تہ د شیرانو
 د توحيد پلنگ پہ چارہ د مندرئ کبن
 سر پہ پانجو کوي بنکار د مشرکانو
 د غلام د زړہ آرام د گرنک پريوت
 چہ جدا عبدالرازق شہ لہ يارانو
 دغہ رکن د توحيد پہ پنج ميران کبن
 نیک وجود پہ اسلام کبن د نيکانو

***** کمال دل زندہ *****

زړہ يو فرش دے کہ چا فرش ليدلے نوي
 حضور عرش دے کہ عرش ليدلے نوي
 د هغو پہ نزد بہ دا سفر وي گران
 چہ الہ کبن چا کشش ليدلے نوي
 مشکلات د عاشقئ بہ ورته هيخ وي
 چہ پہ عشق کبن چا تپش ليدلے نوي
 د هغو د حضورئ بہ خہ سرور وي
 چہ باطن کبن چا ورزش ليدلے نوي

زندگی به د هغه ولی گنډیر شی
 چه په روح کښ چا کاوش لیدلے نوی
 تصور د حرف اله سره له ذاته
 برقی سیر که چا برقش لیدلے نوی
 حبشی یم د مولا په غلامی کښ
 زه غلام که چا حبش لیدلے نوی

زندگی

یو بوداش د نکائبو دے حیات
 زندگی یا آسانی یا مشکلات
 کله غم کله بنادی کله خندا وی
 کله روغ کله ناروغ کله ممات
 طبیعت کښ تغیر وی یا نقصان
 یا فساد وی یا هلاک وی یا نجات

کلام عارف

له کلام نه معلومیگی معرفت
 له سلام نه شی پیدا د زړه الفت
 له الفت نه پیدا کیگی محبت
 محبت نه پیدا کیگی احدیت

مظهره د احدیت انسانیت دے
 له انسانه پیدا کیږي عبادت
 خلاصه د حیات کار د عبادت دے
 عبدیت نه پیدا کیږي وصال
 وصال د غلامانو لوی دولت دے
 له دولت نه پیدا کیږي وجاهت
 په جهاد کېږي له خپل نفسه نه فنا ده
 له فنا پیدا کیږي بقایت

راځه راځه ناساپی هجران په ما
 تیر شه تیر شه د وصال دروان په ما
 نه پوهیږم چه په څه به رضا کیږي
 مانږی ګر شه سید پوری جانان ځما
 تخت و تاج د عاشقی شو خالی پاتړ
 لار شه لار شه سید پوری سلطان ځما
 نه به بیا د سلطنت په مسند کینی
 نه به شی جشن شاهي تبیان ځما
 تجلی چه ستا د غم راباندې وشوه
 کل غمونه ګر شه فنا نسیان ځما

کہ د ستا پہ غم بے غم لہ غمہ نشم
 دروغجن بی سراسر بیان حُما
 پیرہ ستا د مرشدی لہ برکتہ
 خدائے درنگ کُری پہ خپل رنگ نہان حُما
 یارہ ستا د یارانی لہ شرافتہ
 خدائے د کُری منزل د عشق آسان حُما
 پہ خاطر د مجدد سید پوری پیر
 دل پزیر کُری خدایہ دا دیوان حُما
 پہ جمال محمدی حُما کریمہ
 غلام وائی کُری ایمان آمان حُما

نقش د دلبر کہ نقاش نقش کُری نازیگمہ
 ناز او کرشمہ بہ ئے لہ کومہ کُری یریگمہ
 وصف د دلبر کہ دلبران د جہان ٲول کوی
 خیال بہ ئے جلال جمال دائم نشی پوھیگمہ
 کاردے زھر پوختہ ہم پوختہ کیگی تصور سرہ
 بے تصور یار اغیار جدا نشی گروھیگمہ
 حال د شہادت معایت وی یکتا خیال سرہ
 رنگ د بد رنگی پہ دورنگی نشی پوھیگمہ

خدمت د غلامی به د غلام نه پوره نشی
 خو چه حول قوت د مولا مل نشی لرزیگم
 عبدحق سبق دحق توحید له حق نه لوستی دے
 دا تعلیم تدریس د خدائے نصیب کړی خوشحالیگم
 جان داستازجی به په جی جی سره راضی نشی
 بس دے جیو جان د عبدالحق په حق صبریگم

***** بحر طویل *****

شکر گویا په اعطا د مولا یم
 چه دلربا ئے کړه جدا زه رضا یم
 د برخوردار نیکوکار په کردار شکر
 شاکر صابر د قادر په رضا یم
 ژبه قلم د زړه غم سترگے نم لرم
 په زیرویم د خپل غم مبتلا یم
 نه دے په کار د اغیار سره یار حُما
 امن آمان هرزمان له جفا یم
 که م مطلب شی مشرب د یعقوب نبی
 اشک روان په گریوان د بوډا یم

اے عبد حق خدا سپارم د پہ خدا
 اے ساکن فنا سپارم د پہ بقا
 این منزل غریب ز غربت تمام شد
 این نک وطن رسید نصیبت رفیق علی
 مکانات کر وفر مقامات شور و شر
 شے بہ ختم از قضا سپارم د پہ قضا
 این مادر و پدر چه خواهر چه برادر
 کا لہو واللعب یعنی آخر فنا
 اے نا تمام کار غلامی برائے کار
 جز فضل کرد یگانہ یتیم ترا سوا

***** دعا در حق عبدالحق *****

خلاص د شہ سفر اے مسافرہ پہ کلفت سرہ
 گور د شہ خپل کور بوہا غریبہ پہ غربت سرہ
 لاپے رخصتی کے لاس پہ سر دخیل بدن نہ تہ
 سفر د باظفر شہ پہ پیر شوق او محبت سرہ
 قضا بہ د مولا وی حہ رضا پہ دے قضا یم
 دے حمد و ثنا دہ د شاکر پہ شکریت سرہ

تیر شه غم د سر تمام سر چه به وو ستا پسر

غم حما په سرده چه م سرده دسکرت سره

تاما مزدوری ده د مزدور چه مزدوری کوی

دو چنده نوکری کړه د غلام غلامیت سره

قلب المومن عرش الرحمن

دے وړوکی زړه ته حیرانیگم په واپره صورت

لوئ لوئ صورتونه ئے نقش کړه په واپره صورت

دا صورت ناسوت چه دفرسوت غونده صفت لری

دے وړوکی زړه دے نقش کړے په واپره صورت

ملک دملکوت چه دے صورة دهر معنی حقت

دا صورت مثلی دے نقش کړے په واپره صورت

عالم د جبروت سره د دے جلال جمال نه

دے نازک زړگی دے نقش کړے په واپره صورت

ملک لاهوتی چه وهویت غیریت نه لری

دے ناسوتی زړه دے شهو کړے په واپره صورت

دا کتاب بیان به په دراز فکر عیان شی

وحدت شهود دے حاصل کړے په واپره صورت

دا حکمت قوت مولا ورکړے زړه عارف لره

حمد ئے ادا نشی له غلامه په واپره صورت

دا حُما فرض په تا دی که په ما
 تقصیرات صفات حُما دی که لقا
 ما په خپلو فرضو مه نیسه معزور یم
 ته دا خپل فرض په حُان لره ادا
 د مقصوره نه تقصیر تل صادریگی
 له کماله نه کمال وی صادرا
 د تقصیر علاج په عفوہ شی کیدے
 چه د عفوہ په قوت وی خوک قوا
 د عاجزو عاجزی یو لوی هنر دے
 چه په خیال ئے سیاست وی د اعلی
 د محق تل په مبطل سره عزت وی
 یے ابطاله محق نه وی لذیذا
 پس له جرمه نوی فرجه د مجروح
 لدے کاره خبر نوی صحیحا
 علیلان او پریشان به په پوهیگی
 غلامان له غلامی وی سرورا

خدايا راولے نن بيا
 په څه رنگ به پخلا کيځي
 هسه کړه تدبير روئ باره
 بيا به کله په لاس راشي
 منت بار يم د روئ بار
 يا خوزخم د ناسور دے
 چه ناسور زخم د زړه شي
 در مانده شي له علاج
 چه له صدقه څوک غلام شي
 سيد پوري نگار ځما
 مانړي گر تلے لما
 چه دوبار نشي جدا
 گم شده گوهر يکتا
 رحم کړه په حال ځما
 يا دے زخم د سودا
 کړي چشمان د موعا
 د امکان ټول حکما
 پرے کرم شي د مولا

***** فنا فی الپير *****

بل به پيره ستا غوندے پيدا ځما غمخور نشي
 سپين به م د سترگو دد يدار په رنجو تور نشي
 تا به د پتنګ غوندے ځما امتحان کړے وو
 بل مشال د مخ به دے سرګند په شب دعجور نشي
 تا چه د ابرو په کمان تير د مژگان ګرز که
 بويه چه د دواړو سترگو تور ځما نسکور نشي
 بال و پر چه سوزي د پتنګ په ناداني سره
 ښه ادبه يون به د دلبر په داب دستور نشي
 څوک چه دلبري د دلبرانو په دلبار کوي

حال به ئے آخر لکه بلعم ابن باعور نشی
 خوک چه په خودئ د ادب ترک لکه بیخود کوی
 نا چشیده جام ئے د لاس گنری نسکور نشی
 خوک چه مخفی رازد دلبرفاش کری داغیارسره
 په داربه گرفتار په پیر آزار لکه منصور نشی
 قم باذنی شمس تبریزی چل وی په وقت د حال
 آخر به په فتوی د قال مسلوخ د حال معذور نشی
 غلام دشمس الدین مولا راغل دے له سیدپورته
 کړه تے شکایت هله چه ستا درمزه دور نشی

***** سلسله نقشبندی *****

محمد صلی الله ابابکر صدیق و سلمان
 قاسم اوجعفر بایزید ابوالحسن د حرقان
 بوعلی فارمدی یوسف همدانی عبدالخالق
 عارف ریوگر محمود فغنوی علی رامیتان
 سماس امیر بهاؤالدین علاؤالدین و یعقوب
 عبیدالله محمد درویش امکانگی باقی سبحان
 احمد آدم سعدی یحیی عبدالشکور عبدالرزاق
 محمد صفا فقیر محمد هم شمس الدین پهلوان
 استاد راضی له تا دے رب دے شی راضی لتا
 سره د عشق دا غلام کړه آخر په ختمان

خدایہ زر گل کرہ حُما د زہرہ گلاب
 پہ سیلاب ئے د رحمت خپل کرہ سیراب
 د فیضان پہ خوشبوئی سرہ خوشبو کرہ
 معطر کرہ پہ دماغ د شیخ شاب
 ہم رضا د خپل کرم ورسره ضم کرہ
 بیا منظور کرہ پہ حضور د خپل جناب
 د غفران فضل باران کرہ پہ نازل بیا
 تل جاری لره حُما د حال میزاب
 سیدپوری عرق گلاب د خدائے بسیارکری
 چہ پرے جام شی د غلام د زہرہ لب لاپ

***** قال اؤ حال *****

اقوالی دے شریعت	احوالی دے طریقت
خبردار شه پہ اسرار	فنائ دے حقیقت
بیگانہ لہ آشنا مہ شه	عرفانی دے معرفت
غائب مہ شه لہ غالبہ	علمانی دے ذوالقوت
ادبناک شه پہ حضورکین	حضرانی دے ذوالحضرت
لہ پیر خوفہ عاجزی کرہ	غلبانی دے ذوالقوت
د غلام قوت غلامی دہ	چہ فانی دے ہر لذت

الامانم ياره من شرالنفاق
الامانم الامانم من فراق دوستی
خه به کرم شیخی دروغ آمیزه له نفاق سره
الامانم الامانم از نفاق دوستی
البغض عندالله له مباحاتو د فسخ عقود
الامانم الامانم از طلاق دوستی
دارمدار لازم وی د دوستی په صداقت سره
الامانم الامانم از فساق دوستی
شرط خوددوستی په په مروت ملاححت تام سره
الامانم الامانم من خراق دوستی
دوست چه وی جاهل تل به کاهل وی د دوستی په کار
قطع کره غلا مه پس له ده مزاق دوستی
خوگ مه په رودو کبش د خواگه بوها دوران کوی
الامانم الامانم از زلاق دوستی
یار چه شه میلمه لکه د مرغ بیگانه وطن
الامانم الامانم از قنفاق دوستی

اے دل مستان ماشیوہ مستان بھل
 اے صورت ناتوان خُما کار جوانان بھل
 اے دل رنگین مارنگ دبوٹی رنگ نشی
 خیال لکھ بیٹا کوہ کارنابینان بھل
 اے ہوس دوبین خُما یو طرف تہ کپہ نظر
 خود فنا فی اللہ بشے کار د دوبیان بھل
 اے روح یکتا ئے مالہ حرم نہ دوتا نشے
 گوہر یکتا ئے تو کار دو تانان بھل
 اے پرے رویان فلک بود شان بود بار
 بود یک معبود بار بارصد بوتان بھل
 اے غلام شرمسار کار د غلامے کوہ
 مولا بہ شی لقا رضا کار باکان بھل
 اے دل شیدا ما عشق د غیراللہ مکہ
 غیر بہ بہ تغیر شی غیر کارمشرکان بھل
 اے نظر چشم ما دیدار یک دلداری کن
 تیز کپہ نظر در شہود کار شب کوران بھل

رحمت للعالمين

هغه صدر د امکان رحم عيان
 محمد خيرالبشر ختم نبيان
 راهنما د احديت استاز د دين
 مظهره د هدايت نور د ايمان
 د جلال او د جمال نور د كمال
 عنايت ازلي فضل منان

ورتل القرآن ترتيل

رواجي حرف ته چه قرآن وائے افسوس په دا
 د را ادا كېن چه څوك واؤ وائے افسوس په دا
 د واؤ ادا سره پيدا شى پيځ
 په ځائے د زور باندے گويا شى پيځ
 په عربيت كېن عجميت شى پيځ
 دغه تهزيب كېن تكذيب شى پيځ
 روحيم روحيم ته چه ترتيل وائے افسوس په دا
 رواجي حرف ته چه قرآن وائے افسوس په دا

خلور مقامه فاتحه کڻي غلط
 د صار ادا کڻي واؤ ويئل دے غلط
 د زیر په خائے ضمہ ويئل دے غلط
 صراط صوراط تغير کول دے غلط
 حرف زائد ته فصاحت وائے افسوس په دا
 رواجی حرف ته چه قرآن وائے افسوس په دا
 د طه الذین په خائے طول ويئل
 ضمہ په خائے باندے د زور جوړه ول
 د خدائے طاعت په طبيعت بدلؤل
 بلا استاذه د قرآن زده کؤل
 لحن جلی ته چه خفی وائے افسوس په دا
 رواجی حرف ته چه قرآن وائے افسوس په دا
 ضوالین له واوه سره پير دے غلط
 ظوالین له واو له پيخ پير دے غلط
 مدخاص په ضادکڻي واومزیددے غلط
 غور په قرآن که ستا قرآن دے غلط
 د قوم ضامن غلط امام وائے افسوس په دا
 رواجی حرف ته چه قرآن وائے افسوس په دا

د را له صا له طا نه روستو مدام
 د ضا د ظا ادا کنس روستو مدام
 چه واو ضمہ شی را پیدا یے مقام
 دے ته څوک وائی د قرآن احترام
 که خپل رواج څوک قرآن وائی افسوس په دا
 رواجی حرف ته چه قرآن وائی افسوس په دا
 ذرے ذرے د لم یلد په زیر یم
 په لم یولد د میم ساکن په زیر یم
 په لم یکن د میم جازم په زیر یم
 د ولیدین په نغمه ډیر زهیر یم
 لفظی غلط خو معنوی وائی افسوس په دا
 رواجی حرف ته چه قرآن وائی افسوس په دا
 مد قصیر لکه طویل چه لولی
 هم منفصل لکه وصل چه لولی
 بلا اندازه هر علیل چه لولی
 عزیز په طور د ذلیل چه لولی
 خود په قاری لعنت قرآن وائی افسوس په دا
 رواجی حرف ته چه قرآن وائی افسوس په دا
 (بقیه صفحہ نمبر 456 نایٹل (حصہ نعت) کے بعد)

حصہ نعت ﴿﴾

پشتو

منظوم کلام

شیخ المشائخ

جامع شریعت و طریقت

قطب الاقطاب ولی کامل

حضرت مولانا غلام ربانیؒ

نقشبندی مجددی سید پوری

حصہ نعت

پشتو

منظوم کلام

شیخ المشائخ

جامع شریعت و طریقت

قطب الاقطاب ولی کامل

حضرت مولانا غلام ربانیؒ

نقشبندی مجددی سید پوری

حرف په مخرج له خپل صفت سره خود
 په اندازه له فصاحت سره خود
 چه شی ادا له بلاغت سره خو
 هم د استاذ د هدایت سره خود
 په تا نثار نور د قرآن وائے افسوس په دا
 رواجی حرف ته چه قرآن وائے افسوس په دا
 حُما سودا شوه راپیدا په قرآن
 غور م چه وکړو د ترتیل په فرمان
 له خپل قرئت نه شومه ډیر پریشان
 ته وکړه غورانصاف په حق کښ د حان
 دا رنگه مونځ ته ته صیصح وائے افسوس په دا
 رواجی حرف ته چه قرآن وائے افسوس په دا
 که بلا عذره څوک کوشیش نه کوی
 دحرف ادا کښ څوک تفتیش نکوی
 حکم د خدائے سره رویش نه کوی
 علم تجوید باندے تشویش نه کوی
 غلام به ده ته نافرمان وائی افسوس په دا
 رواجی حرف ته چه قرآن وائے افسوس په دا

***** نعت شریف *****

يا حبيب كبريا انوار د والضحى لره
 اسرار د معرفت لره والليل اذا سجي لره
 دائم قريب لم يزل ما و د عك شان تو
 كمال د وصال لره حجت د ماقلى لره
 ما وائي اوصاف جميل منشائي فيضان جليل
 نعمت د آخرت لره خير من الاولى لره
 له قضا به شي يكدم عطا هغه خيال چه ذالعلی لره
 رضا د رب عزت لره خطبات فترضى لره
 در یتیم ۛ ۛها قیمت لري نزد خدا
 حرمت د سلطنت لره مسكن د فاوئ لره
 از عالمان اين جهان حرفي نخواند برزبان
 تعلم د علميت لره معلم د فهدا لره
 ۛ ۛيازله هرذي نازئ ما سوى له هرانبازه ئي
 قوت د لوى دولت لره خزينه د فا غنى لره
 اے مهرورزان یتیم بر سا ئلان باشي کریم
 کا مل بیان صفت لره یسین او طا ها لره
 د مطلب په لارروان یم په منزل کښ حرامان یم
 رفتار د طریقت لره من سنت الهدا لره

سر حلقه وليان توئي ختم پيمبران توئي

قانون د کرامت لره ولايت کبری لره

جهاز د سيدپوري لرم بندر د سر هندي لرم

درياب د صديقت لره بنياد مصطفى لره

د غلام اثم غم خواره لاس راځړه رب د پاره

شرمنده د ټول امت لره غريب ګرنگ ملا لره

***** نعت شريف *****

ستا له وصفي زيبه نه زيب زينت غب غب لري

ستا له مهيب هيپ نه جام ده جم لب لب لري

يا حبيب کبريا يا شفيع خير الوری

ستا له عداوته نه تبت ابي لهب لری

يا وهاب يا کریم يا تواب يا رحيم

ستا له کرامت نه سليمان نبي دبدب لري

ستا له شان لولاکه نه ستا سير افلاک نه

ستا له حجرت پاکه نه مدينه لقب يثرب لري

ستا د عشق له تاب نه ستا له قوس و قاب نه

ستا له ميو ناب نه منقار سري کب کب لري

ستا له شان شوکت نه ستا لاحول قوت نه

ستا له مرحمت نه انسان حسب نسب لري

لا تقنطو تکیا لرم اغفر لنا وینا لرم
 غلامی کښن له غلامه نه هرڅوک تعب عقب لري

***** نعت شریف *****

اے شاه ذالجلاله آمان راکړه له اغیارو
 درون مې مجلا په تجلو کړه د انوارو
 روزی مې کړه احوال د ذالاحوال رب تعالی
 روان مې کړه منهاج وهاج کړه دابدارو
 جذبې سکر وحدت چې علامه دکرامت ده
 بخشش په هدایت کړه چې خبر شم په اسرارو
 هغه معشوقه چې په حجاب د افعالو دی
 جمال ئې رانما کړه طلب دار یم ددلدارو
 هغه تجلی چې په حریم کښن د صفاتو دی
 محرم مې دهغو کړه په حرمت دحرام دارو
 هغه ماه نذیر چې په خیموکښن د اسماءو دی
 ما تر قربانی کړه یم قربان له خپوه دارو
 بحر د فنا کښن د بقا گوهر عطا کړه
 قادر په انکشاف ئې در جملې و پرده دارو

شرط دطريقت بيعت اخلاص او محبت دے

طلب کښ وصال د ده راکړه شغل د اذکارو

څوک چه اراده کړی د کرامت طاعت د پیرکوی

پرهیز د گنا هو نو مبشر دے د ابشارو

ثنا دگل سحرکه بوراگان سخری خیز

کله گونگهان کاندی پرواز په لاله زارو

لاس او خپه گونگت چه گندگي سره لټت کړی

ځکه نه بلوسیگي په گلاب لاس د مردارو

هغه علاقه چه ددنیادی کل مردارے دی

زړه نه صفا کیگی یه له ترک د مردارو

علاج که د زړه غواړے سید پوری حکیم حازق له څه

پر هیز شریعت لری تریاق د زهردارو

لارپه کونگلی کنډو ده بهراسی له څی

له گړی نه گلوټی سیرئ سیدپورپک دانوارو

يا حبيب كبريا صل عليك يا نبی المصطفی صل عليك
 يا نبی نور الهدای صل عليك اے شہی بدر الدجی صل عليك
 اے دل و جان عرب صل عليك اے شہنشاہ عجم صل عليك
 یا شہی صدر العلی صل عليك اے سرکھف الورا صل عليك
 رحمت للعالمین صل عليك واسطاللسالکین صلے عليك
 صلته للواصلین صل عليك راحۃ للعاشقین صل عليك
 اے نبی غمخوار خُما صل عليك اے شہر دلدار خُما صل عليك
 وکړه سفارش پخپل زیبا جمال فی جناب لا یزال و یر زوال
 اهدنا یا هارنا بالکرم اشفنا یا شافی قلب السقم
 اے غلاما شمس الدین طالع شدہ
 قاف تا قاف نور او لا مع شدہ
 انکہ بد مارا برو قانع شدم
 بر مزید رحم حق تالع شدہ

***** نعت شریف پہ خلورو ژبو کیں *****

عربی اردو فارسی پشتو

کیف کان کس طرح باشد چه سان خہ رنگ بہ وی
 رویت ضیاء چہرہ سفید تیرا جمال خوش رنگ بہ وی
 شاہ عجم سلطان ملک فخر عرب خمونگ نبی
 قربان ہون مین فدا ز تو لبیک ما ہر درنگ بہ وی
 افسوز ہے ہم الغیاث افتیم دور از در گہ ات
 صاحب دخوش اقبال بلند دربار کیں خنک پہ خنک بہ وی
 یالیت کنت بودہ می باشندہ دارالسلام
 گر اوس وقت یہ آرزو حاصل شی عجب رنگ بہ وی
 کل من از برد چشمان خود بہ جمال تو
 مرحوم ہشی در آخرت پہ جہان مثل اورنگ بہ وی
 یا عاشق نورالالہ اذہب الی سید پوریا
 کہ اخلاص عشق کامل لرے پک لہ نورہ یے درنگ بہ وی
 یہ تو ہے غلام کہ التجا دا حُما د زہرہ ارمان دے
 کہ رسم مدینہ یا خدائے یا حُما مدفن گہ رنگ بہ وی

کن نظر کر تو نگاہ انظر حُما روح البدن
 شو شفیع بھر خدا مجھکو شما روز حزن
 بس شرافت بہت عدالت دیرہ نیکی ہم کرم
 تہ لرے ہے آپ مین داری وفیک الجمعین
 دست دہ گرتا ہون فی واد عذاب محترق
 می شود تیرا نظر الی الغریقان فی المجن
 سوچتا ہون مین خیال اندر جمالت یا ہدا
 اشمالنا آپ کی فراق من شربت قندولبن
 صاحب المعراج خاوند تاج خیر البشرئہم
 کر رحم مجھ پر گناہ گاریم علی وجہ الحسن
 مرشدا سید پوریا درگاہ داری یے ریا
 انبار دے سقا لہ فیض نہ پہ زہرہ حُما مشک ختن
 شو شفیع کن تو نگاہ پر ما غلام اندر حشر
 یا ایہا السلطان اے بادشاہ شہنشاہ وطن

خیل د نبیانو کښی سلطانه

شاه زمانه قصد دے معراج دے

جبریل په لاس کښی رکاب نیسل دے

بل د اسرا ئے خطاب وئیل دے

په ډیر آدب جوش خیرامانه

شاه زمانه قصد دے معراج دے

رب الخلاق هم پرے اشتیاق هم

جبریل بوراک هم که ستا رفاق هم

مسجد حرم ته شوع روانه

شاه زمانه قصد دے معراج دے

عجب خروج دے عجب ولوج دے

احسن عروج دے سیر د بروج دے

ملائک واپره شو حیرانه

شاه زمانه قصد دے معراج دے

په یو لحظه کښی په یو طرف کښی

په یو دمقه کښی په یو لمحہ کښی

مسجد اقصی ته شوع رسا نه

شاه زمانه قصد دے معراج دے

کہ دی املاکو کہ دی افلاکو

تیر لہ ملاکو ہم لہ سماکو

قابہ قوسین شوے لہ سبحانہ

شاہ زمانہ قصد دے معراج دے

میمون دعوت دے میمون شفقت دے

بیچون وصلت دے بیگون قربت دے

چہ ترے مغفور شو مومنا نہ

شاہ زمانہ قصد دے معراج دے

غواہم دیدار ہم خہ د روئے بارہم

خیر الابرار ہم شی دے غمخوارہم

زرے زرے کرم ستا ہجرانہ

شاہ زمانہ قصد دے معراج دے

اخلی غلام نن لہ عشقہ گام نن

د زلفو دام نن دے پہ قیام نن

یم بند پہ بند کبں بندیوانہ

شاہ زمانہ قصد دے معراج دے

قصد دے معراج دے قصد دے معراج دے

خیل د نبیانو کبں سلطانہ

شاہ زمانہ قصد دے معراج دے

دریاب کرم پہ ہر دم ستا جو شیگی

امواج د نعمت ہر منعم تہ رسیگی

دریاب د کرم دے روان پہ جوش

خروش ئے عالم کہ لہ ہوشہ یے ہوش

نصیب مقرر ہر بشر تہ رسیگی

امواج د نعمت ہر منعم تہ رسیگی

مدام تگے ناست پہ ساحل د دریائے

یو جام د عرفان کرہ مولا راعطائے

سیلاب د خوناب پہ رخسار مے بھیگی

امواج د نعمت ہر منعم تہ رسیگی

گوہر د بقائے لہ دریاب دہ فنا

عطا ئے کرہ پہ روئے د حبیب کبریا

سوال پہ حبیب رب مجیب تہ قبلیگی

امواج د نعمت ہر منعم تہ رسیگی

خبر مے حال د احوالو صفا کرے

درون مے روشن پہ زیبا تجلی کرے

حجاب نفسانی شیطانی نہ کمیگی

امواج د نعمت ہر منعم تہ رسیگی

صلہ کاملہ سیدپوری مے پہ لاس

امداد استمداد مشروعہ التماس

وطن د وحدت تہ غلام رخصتیگی

امواج د نعمت ہر منعم تہ رسیگی

***** نعت شریف *****

حبیب خدا چہ رحمت د عالم دے

ماء وائے د انوارو د ابن آدم دے

نبوت ویلایت لہ اصلی تہ ئے

شرافت عدالت لہ نسلی قل ئے

پیدا ہویدا زیر بالا ستا کرم دے

حبیب خدا چہ رحمت د عالم دے

صاحب د نعیم او د ملکا کبیرا

زمین او زمان کنس سراج المنیرا

معشوق د عربو مولا د عجم دے

حبیب خدا چہ رحمت د عالم دے

کریم السجایا دلدار ئے حُما

نبی الودایا غم خوار ئے حُما

خاکسا ر د امت یم ستا روک مے غم دے

حبیب خدا چہ رحمت د عالم دے

مادہ د نبوت نبیانو لرہ
 وصل د ویلايت ولیانو لرہ
 قانون د کرامت شفیع الامم دے
 حبیب خدا چہ رحمت د عالم دے
 صلوات سلام علیک رسولہ
 پہ درگاہ د حق آل اولاد ستا قبولہ
 شاباز کنش د فکر سرور زیرویم دے
 حبیب خدا چہ رحمت د عالم دے
 قسم چہ غلام د کلبانو یم ستا
 باور چہ خادم د سگانو یم ستا
 بادشاہ ہفہ سپے دے چہ ستا پہ قدم دے
 حبیب خدا چہ رحمت د عالم دے
 زانو پہ ادب درتہ ناست توجہ کړہ
 پیر و پیران حقیقی توجہ کړہ
 پیر د کشمیر سید پوری مے یادیگی
 تاؤ د ہجران پہ زپگی مے تیریگی
 راہبر د اکبر موصل مہتمم دے
 حبیب خدا چہ رحمت د عالم دے

نرگس غوندے پیٹ سرگريوان تہ نظر
 نقش د ا لله کړہ پہ زړہ برابر
 مدام لره خیال دغه ذکر اہم دے
 حبیب خدا چہ رحمت د عالم دے
 پہ تاردا لطاف سور رباب د سینے کا
 بیرتہ د زړہ نہ جملہ اندیخنے کا
 شاباز کبں د فکر سرور زیروہم دے
 حبیب خدا چہ رحمت د عالم دے
 غلام وائ ما کړہ خبر پہ دے راز
 حقت مے قربت تہ کړہ پورتہ براز
 عرفان د سبحان مے مطلوب پہ ہر دم دے
 حبیب خدا چہ رحمت د عالم دے

***** نعت شریف *****

شا فہ محشر نبی سرور بہ بیا پیدا نشی
 قاسم کوثر نبی سرور بہ بیا پیدا نشی
 منزل تنزیل خہ شو محبت جبرائیل خہ شو
 ہادی رہبر دہ پاک اکبر بہ بیا پیدا نشی
 قاسم کوثر نبی سرور بہ بیا پیدا نشی

فاطمه زهره څه شوه خديجته الكبرى څه شوه
 رحمت دختر له نيك مادر به بيا پيدا نشي
 قاسم کوثر نبي سرور به بيا پيدا نشي
 حامل قرآن څه شو عامل قرآن څه شو
 ناشر خبر د بحروير به بيا پيدا نشي
 قاسم کوثر نبي سرور به بيا پيدا نشي
 څه شو د توحيد ياران څه شو د تمجيد ياران
 شاه صديق اکبر فاروق عمر به بيا پيدا نشي
 قاسم کوثر نبي سرور به بيا پيدا نشي
 حيدر کرار څه شو شيردرب غفار څه شو
 قا تل کفار په ذوالفقار به بيا پيدا نشي
 قاسم کوثر نبي سرور به بيا پيدا نشي
 جامع القرآن څه شو لامع بيان څه شو
 دولت گوهر د سيم و زربه بيا پيدا نشي
 قاسم کوثر نبي سرور به بيا پيدا نشي
 جمله اصحاب کرام جمله ارباب نظام
 ذاکر اکبر شام و سحر به بيا پيدا نشي
 قاسم کوثر نبي سرور به بيا پيدا نشي
 څه شو تبليغي کلام څه شو توحیدی نظام

ناظم احقر غلام کمتر به بیا پیدا نشی
 شافع محشر نبي سرور به بیا پیدا نشی
 قاسم کوثر نبي سرور به بیا پیدا نشی

***** نعت شریف *****

حضرت به شفاعت د گناه گار امت کوی
 محشر کین به آرزو د گناه گار امت کوی
 حضرت به شفاعت له کمر بند وی په میدان
 دوزخ نه به اخراج د گناه گار امت کوی
 جملہ پیغمبران به د نفسی کپی آوازونه
 خیرالامم به خواست د گناه گار امت کوی
 طاقت به د چا نوی چه یو گفت کپی په لسان
 کان الحیا به بحث د گناه گار امت کوی
 رها به له نهران نه مجرمان کپی د اسلام
 تدخیل به په گلزار د گناه گار امت کوی
 جرمونه د ملکونو په گردن لرم انبار
 گذران په صراط د خیل غلام حضرت کوی
 داخل دے په ارم کپه استاد حما دویم
 سبق کین د غلام سره کامل شفقت کوی

فکر بلند د مدینے خخہ دے
 د زہرہ دلہند مے د پنجرے خخہ دے
 لاس پہ نامہ اویںکے پہ مخ روانے
 روح ارجمند مے لہ پردے خخہ دے
 رحم عالم دے صورتاً پہ پنجرہ
 فیض ئے معنا ہر یو ذرے خخہ دے
 حاجی ثواب غوارے کہ وصل د یار
 تہ ئے ثواب وصل پنجرے خخہ دے
 عاشق ثواب حق دار دے معشوقان
 سوز د حضور صفا بشرے خخہ دے
 وقت د رخصت بیا نہ ویئلے نشی
 حاجی حیرت زدہ پنجرے خخہ دے
 داغ دار پہ داغ د غلامی غلامہ
 خدمت د فکر لہ پنجرے خخہ دے

مزار د یار تہ بہ رسیکے خہ رنگ
 بیا بہ لہ یارہ رخصتیکے خہ رنگ
 پہ ریگستان بہ د حجازوے روان
 د یار دیار تہ بہ رسیکے خہ رنگ
 گرم قدم گرم ہم دے روان
 خیرالابرار تہ بہ رسیکے خہ رنگ
 لہ پیرہ عمرہ آرزو مند د وصل
 خمار د یار تہ بہ رسیکے خہ رنگ
 پہ راہ برے د دلبری دے روان
 بہار د یار تہ بہ رسیکے خہ رنگ
 نظر د رحم پہ غلام رحیمہ
 سنت د یار تہ بہ رسیکے خہ رنگ

السلام اے شاہ سردار عالم

السلام اے شاہ غمخوار عالم

غمخوار د زہرہ بیمار چہ محمد عربی دے

دلدار د زہرہ خون خوار چہ محمد عربی دے

د ثقلینو محمد نبی سردار حُما

د فریقینو محمد نبی دلدار حُما

پہ امید د شفاعت طالب راغلے یمہ

لہ خپل عملہ شرمندہ یمہ راغلے یمہ

تیمار د زہرہ بیمار چہ محمد عربی دے

دلدار د زہرہ خون خوار چہ محمد عربی دے

آ رزو د مدینے دیدار د مدینے

پہ خُنگ کبش د پنجرے نظر ئے پہ روضے

دیدار د زہرہ داغ دار چہ محمد عربی دے

دلدار د زہرہ خون خوار چہ محمد عربی دے

شرف کپہ پہ دیدار حُما زہرہ ناقرار

د عمر انتظار آخر نشی بیکار

روئ بار د زہرہ نادار چہ محمد عربی دے

دلدار د زہرہ خون خوار چہ محمد عربی دے

گنبدۂ حضرا ئے حُما د زپہ سودا ئے

آخر شوہ پہ غوغا د وصل تمنا

نگار د زپہ رنگدار چہ محمد عربی دے

دلدار د زپہ خون خوار چہ محمد عربی دے

نظر د شفاعت د غلام پہ ندامت

میدان کبش د قیامت آرزو د مغفرت

کار دار د زپہ بیکار چہ محمد عربی دے

دلدار د زپہ خون خوار چہ محمد عربی دے

***** نعت شریف *****

خلق ایمان غواہی حُہ یار غواہم

رکن ثانی مظهر د یار غواہم

ستا پہ لفظی ایمان خندیگم شیخہ

معنوی نور د خپل نگار غواہم

پہ ایمان اخلی ئے قصور د جنت

حُما تویہ چہ خپل دلدار غواہم

پہ تقلیدی ایمان مغرورہ ملا

تہ جنت غواہے حُہ روئے بار غواہم

لہ چا اول لہ چا آخر دے آخر

وایہ ملا جواب تیار غواہم

فرض تقدیس دے کہ تعریف مقدم
 حہ مستقل عرفان د یار غواہ
 اصل د پریخو پہ تقلید د راوی
 حہ الہامی دلیل آب دار غواہ
 امتثا لا یمہ نوکر د امر
 قبول امداد د غلامی غواہ

***** نعت شریف *****

لہ ذکر جلالہ درون تل صفادے صفادے صفا
 موقوف ہر یو کار پہ رضا دقضادے قضا
 شروط دسلوک دی خلور تل پرے یون کا
 پہ شرع روان مدام ذکر بیچون کا
 خلافت نفسی سرلہ پیرہ فدادے فدادے فدا
 ہفہ اندیخنہ چہ پیدا شی پہ قلب کبش
 پہ ضرب زکری ورلرہ ورکڑہ ضرب
 معاد مرض لہ مرض نہ اذادے اذادے اذا
 انسان سر د حق دے حق سر د انسان
 مدام خیال طرف تہ د ذات کہ روان
 بے کیف ئے ذات دے لہ کیفہ سوادے سوادے سوا

کرشمہ د قدرت پہ ممکن کنش گورہ
 تصور د حکمت کپہ اسماء تہ ئے گورہ
 نہ فکرت نہ وحدت نمادے نمادے نما
 نہ رسم و رواجہ بیرون شہ یکدم
 سوا نہ رضا ئے مکہ دم ہم قدم
 مذهب د سالک نہ رواجہ جدادے جدادے جدا
 ذکر دائم کم خوراک کم کلام دے
 پیر کم منام اعتزال ترک حرام دے
 وصول کپہ فنا چہ حاصل ترے بقادے بقادے بقا
 افسوز چہ ظاہر او باطن مے یکسان وے
 پہ حکم خدائے درسول سم روان وے
 دام د تذویر مے دا نوم د ملادے ملادے ملا
 شیخی ملای لوی افت دے خبر شہ
 اسلام سادہ کار دے نہ رنگہ بھر شہ
 ولی متقی نہ روزگار پنج بینادے بینادے بینا
 د پیر سیدپوری دامن گیر دا غلام دے
 ویلایت دوصلت دے مرشد رام دے
 حوالہ پہ خدائے دا خراب حال خُمارے خُمارے خُما
 نہ ذکر جلالہ درون تل صفادے صفادے صفادے صفا

د یار دیار تہ بہ رفتن کلہ وی
 جمال د یار تہ بہ دیدن کلہ وی
 سفر د یار بہ تیاریگی کلہ
 پہ دغہ لار بہ ریویدن کلہ وی
 غنودہ بخت بہ بیداریگی کلہ
 کاروان د عشق بہ پہ رفتن کلہ وی
 اس د ہوس چہ قبضہ شوے نہ دے
 د خیال قدم کنیں نازیدن کلہ وی
 چہ د گل مخ طواف ئے کھرے نوی
 طوطی د باغ کنیں چغیدن کلہ وی
 کہ سر خمارے ما بایٹلو پہ تا
 د بل پہ مال بہ خریدن کلہ وی
 پہ فضل ستا خہ خریدار یم لتا
 پہ بلہ لار بہ رسیدن کلہ وی
 پریشانی د عاشق زندگی وی
 پریشانی کنیں بہ مردن کلہ وی
 زہہ چہ زخمی شی پہ خنجر د بنرو
 خود شی ناسور آرامیدن کلہ وی

پرواز د خیال کنس خپل اختیار نه لرم
 د پل په پر به پریدن کله وی
 مخ د دلبر دے دین ایمان د غلام
 یه له ایمان نه به دیدن کله وی

***** نعت شریف *****

خو چه محبت د محمد سره زیاتیگی
 دومره به قوت په نیک عمل کنس پیداکیگی
 دین که ورته وائی محمد مظهر دین دے
 غیر د محمد نه دیانت نه پیدا کیگی
 واخله هغه څه چه محمد راوړے تا لره
 منع له منهی شه مسلم پس مسلمانگی
 رضا و کبریا د مصطفی پورے موقوفه
 غیر له محمد نه پاک مولا نه رضا کیگی
 بدعت د بدعتیانو خسارت د آخرت دے
 زنگ دے آهن خوا چه په آهن کنس پیدا کیگی
 ایمان وائی توحید او رسالت ته احمد نبی
 بیا د بدعتیانو په بدعت ولے زیا نیگی
 خدایا د بدعت نه د غلام غلامی خلاصه که
 توفیق د سنت ورکه یه توفیق نه خلاصیگی

دیدار د هغه یار خیرالابرار حُما یادِ یگی

خوک چه ملکوت کنی په احمد سره یادِ یگی

پس له موسی پس له عیسی

شور به وی برپا تل به وی غوغا

جسم محمد نه محمد سره یادِ یگی

خوک چه ملکوت کنی په احمد سره یادِ یگی

منشائے مولا مظهرے اسماء

برزخ کبری ولایت کبری

حقیقت احمدی دے محمد سره یادِ یگی

خوک چه ملکوت کنی په احمد سره یادِ یگی

روئے محمد کوئے محمد

خوئے محمد بوئے محمد

محمود اسم احمد دے محمد سره یادِ یگی

خوک چه ملکوت کنی په احمد سره یادِ یگی

شرافت احمد هدایت احمد

کرامت احمد شفاعت احمد

مطیع به په محشر کنی محمد سره یادِ یگی

خوک چه ملکوت کنی په احمد سره یادِ یگی

ایمان د محمد آمان د محمد

رجحان د محمد جانان د محمد

نور سبحانی د محمد سره یادیگی

څوک چه ملکوت کښ په احمد سره یادیگی

ناسوت د محمد ملکوت د محمد

جبروت د محمد لاهوت د محمد

غلام د محمد به محمد سره یادیگی

څوک چه ملکوت کښ په احمد سره یادیگی

لا د نشی لا سره ستا د لیاقت نشان

سودا د وی له ماسره ستا د فصاحت بیان

آزار د پاک مولا به محمد سره یادیگی

څوک چه ملکوت کښ په احمد سره یادیگی

حقیقت د محمد چہ روح اعظم دے
 د وحدت د مظهرہ برزخ کبری
 پہ احمد سرہ نامدار روح اعظم دے
 محمد نوم دے د جسم مصطفی
 ملکوت کنیں پہ احمد سرہ یادیگی
 پہ ناسوت کنیں محمد خیرالوری
 پہ ادا کنیں محمد ہسے اثر کبری
 لکہ سکر چہ پیدا کاندی صہبا
 ہیر درود او ہیر سلام وایم پہ تا
 پہ عربو کنیں پیدا شاہ سلما
 د دیدار شوق ئے خنجرخان م زخمی کہ
 د وصال مرہم بہ چرتہ شی پیدا
 پہ جواب کنیں د الست تہ اول وے
 پہ اعلان د ربوبیت کنیں چہ بلی
 جلوہ گر شولے اول پہ عبدیت کنیں
 د ہر چا نہ پہ وئیلو د بلی
 پہ غلام باندے د رحم نظر بویہ
 تہ ئے جان د انبیاء برزخ زیبا

***** نعت شریف *****

مظهره ده د اسماء د الله
 همگی واره اسماء د مجتبی
 د تمام امکان وصول صفات د خدائے دی
 امکان خہ یعنی اظلال دے د حسنی
 کہ احمد دے کہ محمود او کہ حامد
 یو مظهر د اسم ذات دے پہ معنی
 د توحید یو مظهره ده نور خہ نہ دی
 هر هغه چه دی له خدایہ ماسوی
 د توحید معنی چه نفی د مادون ده
 یعنی خدائے پہ هر صفت کنش دے یکتا
 هر هغه صفت چه خدائے لره لازم دے
 شرکت نیستہ پہ هغه کنش د هیچا
 پہ واحد قدرت غالب دے پہ کثرت کنش
 د کونین اثر کثرت کنش د فینا

***** وما اتکم الرسول فخذواہ *****

د مصطفیٰ قدم ہر دم حُما پسر د وی

ستاخیر البشر دوی

خیر البشر خیر البشر خیر البشر د وی

ستاخیر البشر دوی

د مصطفیٰ پہ قدم کیدہ قدم پہ ہر دم

پہ ہر عمل د حضرت سنت رہبر دوی

ستاخیر البشر دوی

خیر البشر خیر البشر خیر البشر د وی

ستاخیر البشر دوی

غارت تاراج دایمان رسم و رواج د جہان

د مسلمان خدایہ سنت باندے گذر دوی

ستاخیر البشر دوی

خیر البشر خیر البشر خیر البشر د وی

ستاخیر البشر دوی

صالح عمل پہ سنت ویئل کول د حضرت

یہ د سنت نہ ہر عمل کنس لوی خطر دوی

ستاخیر البشر دوی

خير البشر خير البشر خير البشر د وی

ستاخیر البشر د وی

رسم رواج و بدعت د آخرت د حسرت

خدایه مسلم د دے طوفان نه په گذر د وی

ستاخیر البشر د وی

خير البشر خير البشر خير البشر د وی

ستاخیر البشر د وی

ایمان لر د په حضرت ولی کو د بدعت

په عقیدت کښ د سنی سنت اکثر د وی

ستاخیر البشر د وی

خير البشر خير البشر خير البشر د وی

ستاخیر البشر د وی

د پاک الله اطاعت د مصطفی اطاعت

په غلامی کښ د غلام درد جگر د وی

ستاخیر البشر د وی

خير البشر خير البشر خير البشر د وی

ستاخیر البشر د وی

د مصطفی قدم هر دم حُما پسر د وی

ستاخیر البشر د وی

هغه يار چه ٻي وفا نوي خائيگي د ياري سره

هغه كار چه ٻي نوا نوي تاميگي په خواري سره

اے ساکن دارالمجر اے والی دارالهنر

مخالف چه څوک لقانوي خائيگي دينداري سره

چه قبول که څوک دخدائے فرمان په قدم دمصطفی روان

هر څوک ميئن په تا چه وي خائيگي بيداري سره

اے شهي خيرالوري اے شهي بدرالدجي

نظر که ستا په چا نوي زيانگي خساري سره

اے حامی يوم الحشر اے جامع يوم النشور

که په خلقو ستا لوي شان نوي غرقينگي بيزاري سره

ختم الرسول احمدنبي هادي السبل محمدنبي

شفقت که ستا په چا نوي خلاصينگي کرداري سره

بسم الله الرحمن الرحيم

د توحيد دولت په لاس د مصطفى
 رسيدل د هر چاته په دنيا
 چا قبول كه مشرف شو په توحيد
 څوك مردود شو عاقبت بشي رسوا
 د توحيد مظهر رسول د مجتبي
 د كثر ماده نبى خيرالورى
 د حضرت په سنت بويه هر عمل هم
 مخالف به له سنت نه وي اغوا
 اسوه د محمد رسول الله هم
 عبادت د عنايت د له مولى
 د غلام آرزو توحيد د شب و روز
 په هر كار كېن اطاعت د مصطفى

بسم الله الرحمن الرحيم

کہ تسبیح دے کہ تہلیل دے کہ ثنا
 یو اللہ نہ دے لازمہ پہ ہر چا
 چہ مالک ددواہو کونو یو اللہ دے
 ہم رازق دے ہم خالق دے دھرچا
 شریک نہ لری پہ ذات کنس پہ صفت کنس
 پہ واحد صفت کافی دے ذات یکتا
 دہ نہ ہیر کرم نہ ہیر عالم پیدا کہ
 نہ عدم نہ شتہ کوؤنکے د ہر چا
 دا حُما حُمائی نہ وہ ذات موجود وو
 عاقبت حُمونگ فنا د دہ بقا
 فنائی حُمونگ خائستہ کہ پہ توحید
 د غلام زاری منظورہ کہ مولا

***** حاجی گوھر لہ جواب *****

غمجن پہ غم د خپل آشنا یمہ زہ
 لکہ مجنون سر پہ صحرا یمہ زہ
 بے یارہ یار سرہ یاری دہ حُما
 کمال د وصل کبں جدا یمہ زہ
 لہ ماورا ؤ تل فنا غواہمہ
 باقی باللہ غوندے بقا یمہ زہ
 زہرگے حُما خیال مے لقا سرہ دے
 لہ خپلہ خیالہ بے نوا یمہ زہ
 عجب دستور د زمانے دے مستور
 لہ حُمائے نہ بے حُما یمہ زہ
 پہ عرش او فرش مشرق مغرب کبں نشستہ
 پہ زہرہ غمجن کبں دلربا یمہ زہ
 پہ اور د عشق داغلے زہرہ دے د چا
 سوے سستی پہ غم لقا یمہ زہ
 علی گوھر لیونے نہ وو خلقہ
 لیونے کپے خپل آشنا یمہ زہ
 پہ رنگ د فیض رنگین زہرہ دے د چا
 پیرہ قربان گہرنگ ملا یمہ زہ

د اور سکروٽہ دی حُما نظمونہ
 لاس پہ لگ تود کہ خوش نوا یمہ زہ
 پہ داغ د فیض داغلے زہ دے د چا
 وایہ رشتیا گہنگ ملا یمہ زہ
 پہ تیغ د لا الہ مے حُان کہ حلال
 سپارلے روح پہ الا اللہ یمہ زہ
 شگفتہ وائی چہ بیا وایہ غزل
 پہ دے سبب غزل سرا یمہ زہ

***** نعت شریف *****

لہ دیرہ عمرہ پہ سودا یمہ زہ
 ستا د دیدار پہ تمنا یمہ زہ
 د کشمیری سید پوری پیر پہ دعا
 باریک بینے سرہ بینا یمہ زہ
 د بالا کوٹ نہ د سری پہ لارے
 پیادہ پا سفر پہ پا یمہ زہ
 ہم د گڑھی د گلوئی پہ لارے
 شپہ پہ سری کنس پہ صحرا یمہ زہ

پہ انتظار کیں د سید پور یم روان
 د شمس الدین فقیر گدا یم زہ
 یو حلہ بیا پہ جلوہ راشہ راشہ
 د زہہ آرام پہ سرہ وا یم زہ
 یارہ تیار شہ تہ سیدپور لہ پارہ
 سفر کونکے بہ صبا یم زہ
 د زہہ پیوند حُما پیوند دے لہ تا
 گر چہ ظاہر لہ تا جدا یم زہ
 مظفرآباد کوٹری پہ لارے روان
 سفر ناسوزہ پہ غوغا یم زہ
 د فیضان دے کہ باران وریگی
 حیرت زدہ پہ دے عطا یم زہ
 پرواز د روح دے کہ مرغان انوری
 دہ غالب حال پہ تماشہ یم زہ
 جشن تقدیس دے د توحید پہ نغمہ
 د سیدپوری محل نوا یم زہ
 پہ علالت سرہ علیل غلامہ
 پہ ابتلاۂ کبیں مبتلا یم زہ

***** آخری الوداع *****

وقت د رخصت دے روانیگہ حاجی
 غیگ لہ پنجرے نہ قربانیگہ حاجی
 روحی بوسہ کرہ پہ قدم د حبیب
 د زہرہ پہ وینو گریانیکہ حاجی
 کلہ بہ بیا شی پہ لاس دا وقتونہ
 لوی غنیمت دے میلانیگہ حاجی
 مدنی فیض داخلہ لہ خانہ سرہ
 پہ احترام راروانیگہ حاجی
 ذرہ فتور پہ خپل حضور مہ لہ
 د پاک اللہ پہ آمانیگہ حاجی
 مغرورہ نہ شے پہ سفر د حجاز
 لہ صمدیت نہ لرزانیگہ حاجی
 مدنی فیض روح د غلام وپریدے
 لہ جذبیاتو ئے زاریگہ حاجی

پہ جدائی چہ جدا کیگی یاران د دنیا
 روز محشر بہ ملاویگی دوستان د دنیا
 د جدائی خبرے راغلے تدبیر بہ خہ ویئ
 خود پہ تقدیر بہ رضاکیگی خویشان د دنیا
 کار د ژوندون دے چہ زبون دے طاقت نہ لری
 پہ ناچاری بہ رخصتیگی یاران د دنیا
 نن عربی سلمان روان دے ریاض تہ درومی
 سفر د ناز دے روانیگی یاران د دنیا
 غلام دے خپلہ غلامی کړی صابر پہ قسمت
 زگ د دریاب دے روستو کیگی طوفان د دنیا
 سید پوری پیر روشن ضمیر یادیگی حُما
 بیمار بہ خرنګ ملاویگی ارمان د دنیا

***** د ژوند آخری بعتونه *****

طبعی دیدار د شوق بیدار سره وی
 ذوقی دیدار د ذوق بیدار سره وی
 د اطمینان معنی حضور دے دوام
 دوام حضور د زړه بیدار سره وی
 آرام قرار و سکون له ذاتہ سره
 فکر کثیر ذکر انکار سره وی
 زړه چه گلگون شی په گلشن د ذکر
 انس الفت شغل د یار سره وی
 چه منور شی قلب په نور د ذکر
 تعلق د غیر په انحصار سره وی
 په انبساط کښ آزادی وی عطا
 ناز د مطلوب نیاز طلبدار سره وی
 چه ایراده بند شی په بند د ذکر
 مشغله کله بل روزگار سره وی
 د سید پوری عارف شاگرد دے غلام
 د بیماری عذر بیمار سره وی
 د تبیل په زنجیر زړه که بندی
 صبر لازم دے کاروبار سره وی

***** متفرقات *****

***** لا *****

دا نافی حرف د لا	یو عصا ده د موسی
په ادا کښ څه بدل	ترینه جوړ شی اژدها
حوادث د نفس شیطان	له ضمیره شی فنا
خطر د نفس شیطان	ساحران دی د موسی
علاقه امکاني واره	دی له سحره مهیا
له دے لا نه بشی لا	کائنات یعنی فنا
د توحید نور بشی پاتړ	حقیقت سره بقا

***** اله *****

مجازی الا هیات	لکه لات شه یا منات
منقدم شی پس د لا نه	امکانی اوڼا نیات
معبودنشی په مخلوق کښ	یو لا ئق د عبادات
یو معبود لره کیدے شی	له هر قسم اطاعات

یار چه حُما یار شی د اغیار به کوروکر نشی
 خیر که څه خفه یمه خفه چرے دلبر نشی
 اهادیا هدایت عشق تمامه تام کن
 سور چه په باطن کښ د توحید گرم شرر نشی

دوه بيتونه

نشته جريدونكى د هجر رسول
شوه په چغو سر لکه اهل عقول
ستا ومه تکیا لما نه لاپړه ته
ولې د ممبر په سرو لاپړه ته

دوه بيتونه

گل شو د صحرا گلونه رنگ په رنگ
شاخ او گل بلبل دره واپړه څنگ په څنگ
شاخ مقام د عشق دے گل لکه معشوق دے
عاشق او بلبل آواز ئے شوق دے

يو بيت

يار حُما سنگار حُما بازار حُما روئې بار حُما
بت حُما صورت حُما تار حُما زینار حُما

دا ذکر مخفی کمال د روح دے
دا ذکر جلال جمال د روح دے
روح چه شی مفروحه ملاحیت سره
دے له عشق سیر کړی معراجیت سره

نن چہ پہ کوم قیمت موندے شی بیا بہ گران وی لدے
 چہ لس پہ یو باندے موندے شی بیا بہ گران وی لدے

 یو بیت

خدایہ خہ شوہ سادگی د سادہ گانو
 چرتہ لارہ بھادری د بھادرانو

 اختر

پہ ہفہ اولس بہ نن اختر وی
 چہ نظر ئے پہ توحیدرب اکثر وی
 لہ توحیدہ بل عشرت پہ جہان نشتے
 موحد لہ توحید شہد و شکر وی

دا بمبار خبر د چا دے نہ پوھیگم
 غم پہ ما دے کہ پہ تا دے نہ پوھیگم
 تعلق اسلامی بہ تل تر تل وی
 کہ دنیا دے کہ عقبا دے نہ پوھیگم
 د عرفان یاران پہ گور شو احمد جانہ
 اس خندیگی کہ ژپیگی نہ پوھیگم

مدام لتا سره حُما د زړه سودا به نشی

عشق لیلی به نه شی

مدام له تا سره وی

ستا له رضا سره وی

رضا قضا سره وی

فنا بقا سره وی

دغم ما بنام دے خوشحالی سره صبا به نشی

عشق لیلی به نه شی

***** تمت بالخیر *****

***** ختم شد *****
